

Etelä-Suomen katsaus 2010

Etelä-Suomen katsaus

Tiedustelut – Förfrågningar:

Sirkku Hiltunen (08) 535 1422

Leena Jäntti (08) 535 1412

tilastokeskus.fi/aluekatsaus

tilastokeskus.fi/alueonline

aluepalvelu@tilastokeskus.fi

Kannen kuvat – Pärbild: Futureimagebank

Kannen suunnittelu – Pärmlanering: Leena Jäntti ja Irene Koumolou

ISSN 1239-7474

ISBN 978-952-244-236-9

© 2010 Tilastokeskus – Statistikcentralen

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Uppgiften får lånas med uppgivande av Statistikcentralen som källa.

Multiprint, Oulu – Uleåborg 2010

Alkusanat

Etelä-Suomen katsaus 2010 on kokoomajulkaisu, joka tarjoaa visuaalisessa muodossa aluetietoa Etelä-Suomesta, sen kunnista ja maakunnista sekä niiden keskinäisistä eroavaisuuksista.

Etelä-Suomen katsauksen tarkastelualueena ovat Manner-Suomen seitsemän maakuntaa: Uusimaa, Itä-Uusimaa, Varsinais-Suomi, Kanta-Häme, Päijät-Häme, Kymenlaakso ja Etelä-Karjala.

Katsauksessa tarkastellaan 16 aihealueen keskeisiä indikaattoreita havainnollisina tilastokuvioina. Teemakarttojen ja diagrammien pohjana ovat viimeisimmät käytettävissä olevat tilastotiedot, aihepiiristä riippuen, vuosilta 2007–2010.

Julkaisun tietolähteinä on käytetty Tilastokeskuksen tuottamien tilastojen lisäksi mm. työ- ja elinkeinoministeriön työttömyystilastoja sekä Energiategollisuus ry:n julkaisemia energiatilastoja.

Vastaavalla tietosisällöllä ja esitystavalla tuotetaan myös Itä-Suomen, Pohjois-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset. Aluekatsaussarjan koko maata käsitteleviä julkaisuja ovat Seutukunta- ja maakuntakatsaus sekä Kuntakatsaus.

Katsausten sisältämä materiaali on tilattavissa AlueOnline-verkkopalvelusta (tilastokeskus.fi/alueonline), jossa kaikki tilastokuviot ovat värillisiä PowerPoint-esityksiä.

Julkaisun toimittamiseen ovat osallistuneet tietopalvelusuunnittelijat Sirkku Hiltunen ja Leena Jäntti sekä korkeakouluharjoittelija Tiina Huotari.

Tilastokeskuksessa toukokuussa 2010

Förord

Översikten Södra Finland 2010 är en samlingspublikation med regionala uppgifter i visuell form. Uppgifterna gäller Södra Finland, dess kommuner och landskap samt skillnader mellan dem.

Översikten över Södra Finland omfattar sju landskap i Fasta Finland: Nyland, Östra Nyland, Egentliga Finland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen och Södra Karelen.

I översikten granskas 16 av de viktigaste indikatorerna inom ämnesområdet i form av åskådliga statistiska diagram. Underlag för temakartorna och diagrammen är de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för åren 2007–2010, beroende på ämnesområde.

Utöver Statistikcentralens statistik har bl.a. arbets- och näringsministeriets arbetslöshetsstatistik och Finsk Energiindustri rf:s energistatistik använts som datakälla för publikationen.

Översikterna över Östra Finland, Norra Finland och Västra Finland produceras med ett liknande informationsinnehåll och presentationssätt som översikten över Södra Finland. I serien Aluekatsaukset (ung. Regionala översikter) ingår också publikationer med uppgifter om hela landet: Översikt över ekonomiska regioner och landskap samt Kommunöversikt.

Alla materialet i översikter kan beställa också via webbtjänsten AlueOnline (på finska, tilastokeskus.fi/alueonline). I webbtjänsten finns separata statistikfigurerna i PowerPoint i färg.

Publikationen har redigerats av planerare Sirkku Hiltunen och planerare Leena Jäntti samt högskolepraktikant Tiina Huotari.

Statistikcentralen i maj 2010

Heli Mikkela
Tietopalvelujohtaja
Direktör, informationstjänst

Esko Syrjäkari
Aluepäällikkö
Regionchef

SISÄLLYSLUETTELO

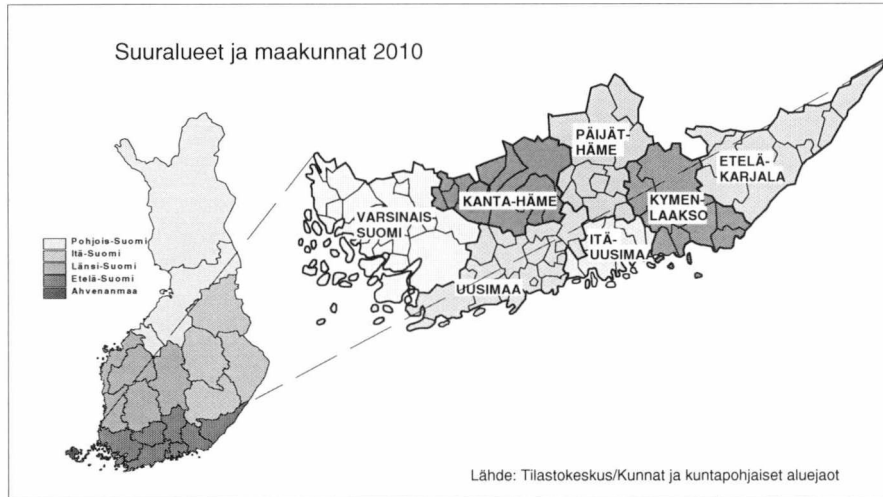
SIVU

Alkusanat.....	3
Etelä-Suomi.....	7
Väestö.....	11
Väestörakenne.....	23
Väestöennuste.....	33
Asuminen ja rakentaminen.....	40
Asuntokunnat ja asuminen.....	40
Kesämökkit.....	43
Rakentaminen.....	45
Energia.....	47
Kansantalous.....	49
Koulutus.....	53
Kunnallistalous.....	58
Liikenne ja matkailu.....	66
Liikenne.....	66
Majoitustoiminta.....	68
Maa-, metsä- ja kalatalous.....	72
Palvelut.....	77
Sosiaaliturva.....	81
Teollisuus.....	89
Tulot.....	95
Työmarkkinat.....	99
Työllisyys.....	99
Työttömyys.....	106
Ympäristö.....	110
Yritykset ja toimipaikat.....	114
Aloittaneet ja lopettaneet yritykset.....	123
Konkurssit.....	125
Aluehallintovirastot.....	127
Kuvaluettelo.....	133
Käytetyt tietolähteet ja aluemuutokset.....	135
Liitteet	

Etelä-Suomi

Tässä katsauksessa Etelä-Suomella tarkoitetaan aluetta, joka käsittää Suomen eteläiset maakunnat: Uudenmaan, Itä-Uudenmaan, Varsinais-Suomen, Kanta-Hämeen, Päijät-Hämeen, Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan. Katsauksen tarkastelualueella sijaitsee Suomen 96 kuntaa, jotka muodostavat 17 seutukuntaa.

Kuva 1.1. Suuralueet ja maakunnat 2010.

Kunnat

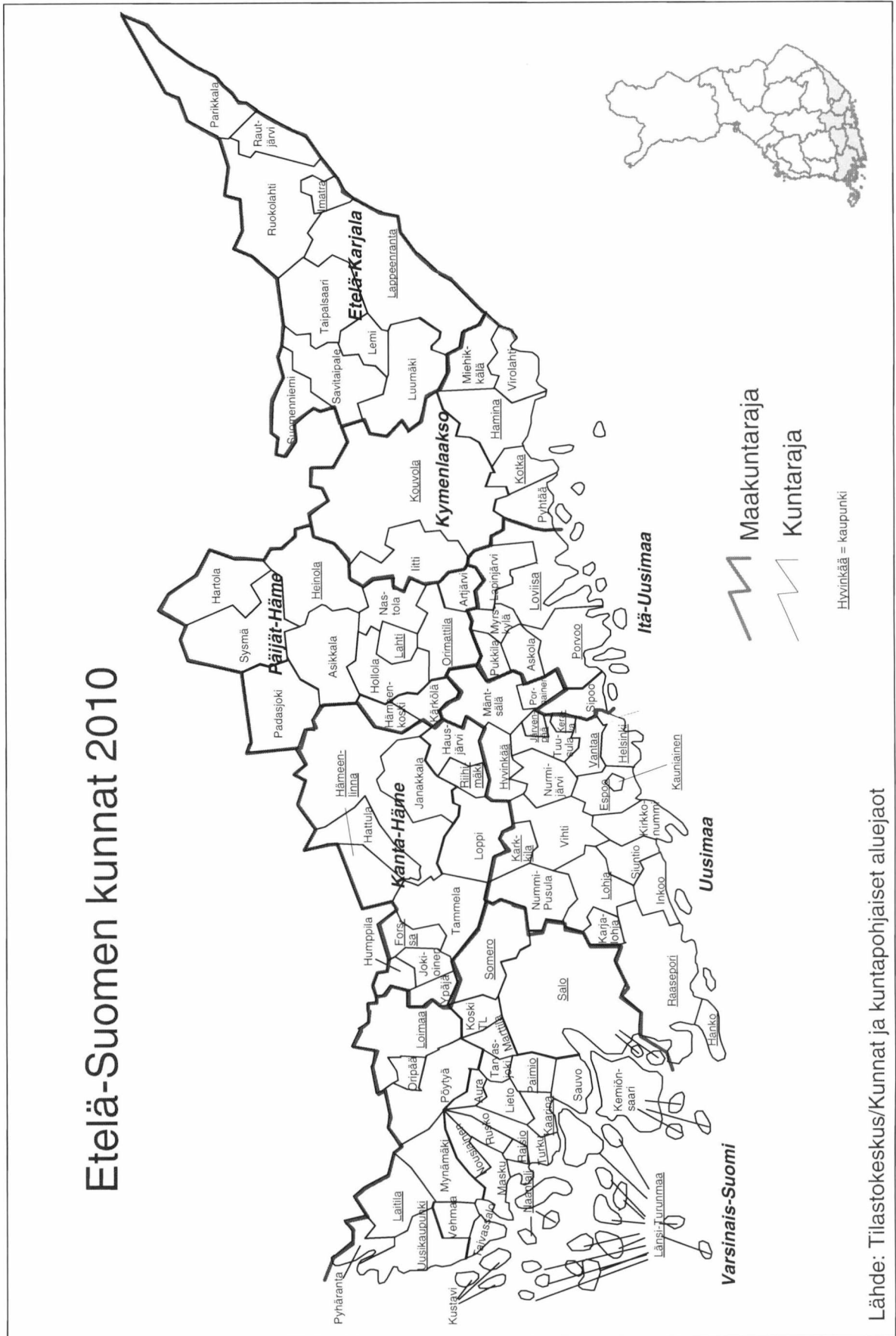
Vuoden 2010 alussa Suomessa toteutui neljä kuntaliitosta, ja ne koskivat yhteensä 10 kuntaa. Kuntien määrä väheni kuudella, joten vuonna 2010 Suomessa on 342 kuntaa. Suurin kuntaliitos tapahtui Itä-Uudellamaalla, jossa neljä kuntaa liittyi Loviisan kaupungiksi. Keski-Pohjanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan maakuntaraja muuttui, kun Himangan kunta Keski-Pohjanmaalta liittyi Kalajoen kaupunkiin Pohjois-Pohjanmaalle.

Helsinki on väkiluvultaan maan suurin kaupunki (583 350) asukasta 31.12.2009). Katsauksen tarkastelualueella sijaitsevista kunnista väkiluvultaan pienin on Suomenniemi, jossa on 809 asukasta. Kaupunkeja Etelä-Suomessa on 35. Maapinta-alaltaan alueen suurin kunta on useiden kuntaliitosten myötä laajentunut Kouvola ja pienin on Kauniainen.

Taajama-asteella mitataan taajamissa asuvien henkilöiden osuutta alueen koko väestöstä. Taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei yleensä ole 200 metriä suurempi. Nykyään on käytössä vuoden 2005 taajamarajaus, jonka mukaan taajama-aste oli 84,4 % vuonna 2009.

Maakunnat

Uudenmaan maakunnassa on 21 kuntaa, joista kaupunkeja on yksitoista. Yli 1,4 miljoonaa henkilöä, eli yli neljännes suomalaisista asuu Uudellamaalla. Väkiluvultaan pienin kunta alueella on Karjalohja. Väkirikkain kaupunki on maan pääkaupunki Helsinki. Maakunnan maapinta-ala on 6 395 km² ja väestötiheys on 220 asukasta neliökilometrillä.

Kuva 1.2. Etelä-Suomen kunnat 2010.

Itä-Uudenmaan maakunnan kymmenestä kunnasta Porvoo ja Loviisa ovat kaupunkeja. Väkiluvultaan pienin kunta on Pukkila. Vuonna 2009 Etelä-Suomen asukasluvultaan pienimmässä maakunnassa asui yhteensä 93 966 henkeä. Maakunnan maapinta-alan ollessa 2 701 km² väestötiheys on 35 asukasta neliökilometrillä. Liljendal, Loviisa, Pernaja ja Ruotsinpyhtää yhdistyivät 1.1.2010, ja kunnan nimeksi tuli Loviisa. Kuntaliitoksen yhteydessä Ruotsinpyhtään kuntaan kuuluva Haavisto-Vastilan osa-alue (170 asukasta vuoden 2009 lopulla) siirtyi Kymenlaaksossa sijaitsevan Pyhtään kunnan alueelle. Itä-Uusimaa yhdistyy Uudenmaan maakunnan kanssa yhdeksi maakunnaksi vuoden 2011 alusta (www.ita-uusimaa.fi).

Sipoon kunnasta siirtyi 1.1.2009 29,1 km² suuruinen alue Helsinkiin. Muutoksen seurauksena Helsingin ja Sipoon kuntaraja, Uudenmaan ja Itä-maan maakuntaraja sekä Helsingin seutukunnan ja Porvoon seutukunnan rajat muuttuivat. Aluejärjestelyt koskivat 2 046 henkilöä.

Varsinais-Suomen maakunnassa on 28 kuntaa, joista kaupunkeja on 11. Väkiluvultaan suurin on Turku ja pienin saaristokunta Kustavi. Alueella asui vuoden 2009 lopussa 462 914 henkeä. Varsinais-Suomen maapinta-ala on 10 663 km² ja väestötiheys 43 asukasta neliökilometrillä.

Kanta-Hämeen maakunnassa oli vuoden 2009 lopussa 173 828 asukasta. Hämeenlinna on alueen kolmesta kaupungista väkirikkain. Yhteensä Kanta-Hämeessä on 11 kuntaa, joista Humppilassa on vähiten asukkaita. Maapinta-alaa on 5 200 km², joten väestötiheys on 33 asukasta neliökilometrillä.

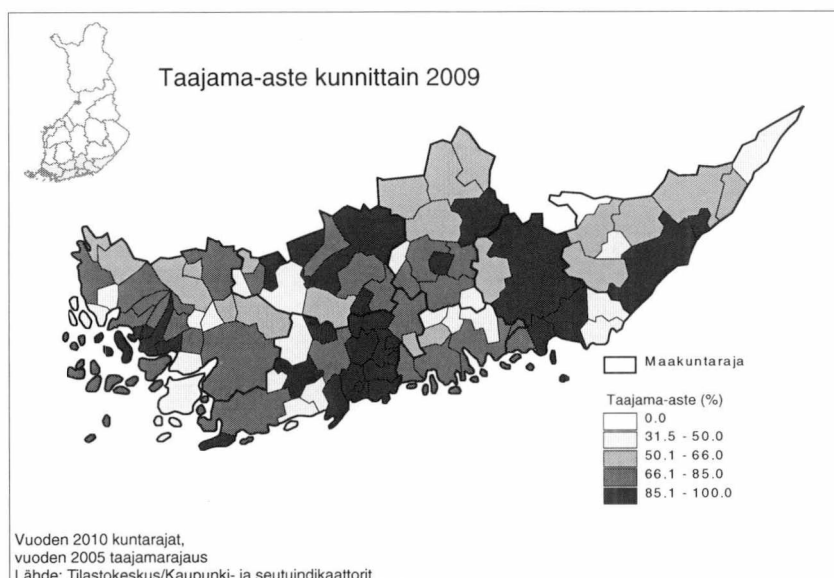
Päijät-Hämeen maakunnan väestömäärä oli vuoden 2009 lopussa 201 270 ja väestötiheys 39 asukasta neliökilometrillä. Maakunnan maapinta-ala on 5 126 km². Alueen 12 kunnasta kolme on kaupunkeja, ja niistä suurin on Lahti. Vähiten asukkaita on Artjärven kunnassa. Heinola, Sysmä ja Hartola siirtyivät Heinolan seutukunnasta Lahden seutukuntaan 1.1.2010, jolloin Heinolan seutukunta lakkasi olemasta.

Kymenlaakson maakunnassa on seitsemän kuntaa. Alueen kunnista Kouvola on väkirikkain ja Miehikkälässä asukkaita on vähiten. Kouvolan lisäksi maakunnassa on kaksi muuta kaupunkia. Vuonna 2009 Kymenlaakson asukasluku oli 182 617 ja väestötiheys 36 asukasta neliökilometrillä. Maakunnan pinta-ala on 5 148 km².

Etelä-Karjalan maakunnan pinta-ala on 5 613 km² ja väkiluku oli vuoden 2009 lopussa 134 019. Väestötiheys on Etelä-Suomen maakuntien matalin, 24 asukasta neliökilometrillä. Tammikuun alussa 2010 Lappeenranta ja Ylämaa yhdistyivät, ja uuden kunnan nimeksi tuli Lappeenranta. Alueella on kaksi kaupunkia. Lappeenrannan kaupunki on väkimäärältään alueen suurin. Yhteensä kuntia on 11.

NUTS-luokitus ja suuralueet

NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) on kolmitasoinen hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jota käytetään Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tämän luokituksen mukaan Suomi on jaettu ylimmällä NUTS 1-tasolla Manner-Suomeen ja Ahvenanmaahan. Suuralueet, joita Suomessa on viisi, muodostavat NUTS 2-tason ja 20 maakuntaa NUTS 3-tason. Lisäksi seutukunnat ja kunnat muodostavat omat kansalliset alue-tasonsa (NUTS 4 ja NUTS 5). Tämän katsauksen maakunnat muodostavat Etelä-Suomen suuralueen.

Kuva 1.3. Taajama-aste kunnittain 2009.

Seutukunnat

Seutukunnat ovat kahden tai useamman kunnan muodostamia kuntaryhmiä. Poikkeuksena tästä on Maarianhaminan kaupunki, joka muodostaa oman seutukuntansa. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä. Sisäasiainministeriö on määritellyt seutukunnat aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Seutukuntien määrä väheni vuoden 2010 alussa 71:een, kun Heinolan seutukuntaan kuuluneet kunnat liittyivät Lahden seutukuntaan.

Etelä-Suomen katsauksen alueella sijaitsee 17 seutukuntaa. Varsinais-Suomessa seutukuntia on viisi ja Kanta-Hämeessä kolme. Itä-Uudellamaalla, Kymenlaaksossa, Etelä-Karjalassa ja Uudellamaalla seutukuntia on kussakin kaksi. Päijät-Hämeessä seutukuntia on yksi. Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee kahdesta kahdeksaantoista kuntaan.

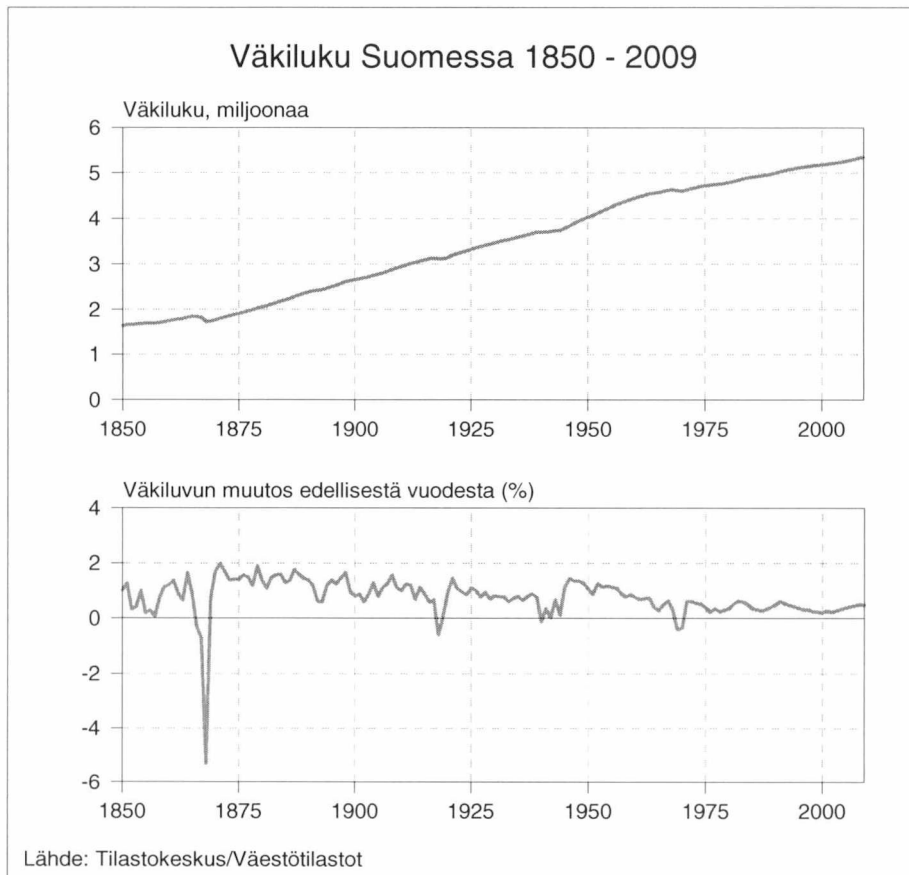
Lisää aluetietoa Suomen seutukunnista on koottu Tilastokeskuksen vuosittain ilmestyvään *Seutukunta- ja maakuntakatsaus*-julkaisuun.

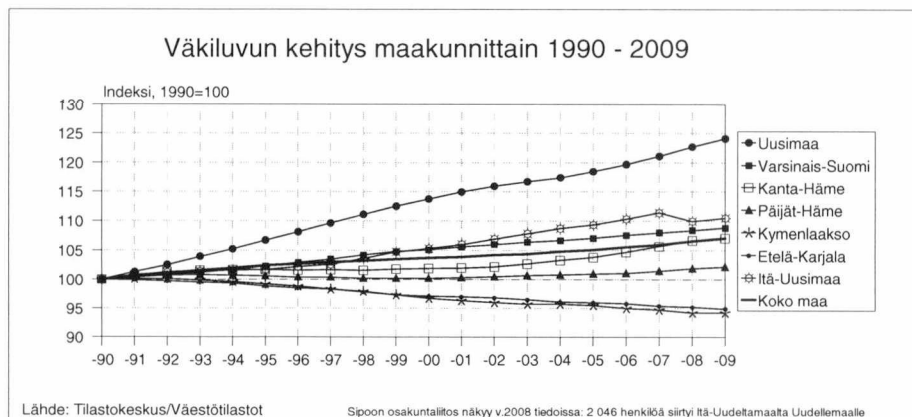
Kuva 1.4. Seutukunnat Etelä-Suomessa 2010.

Väestö

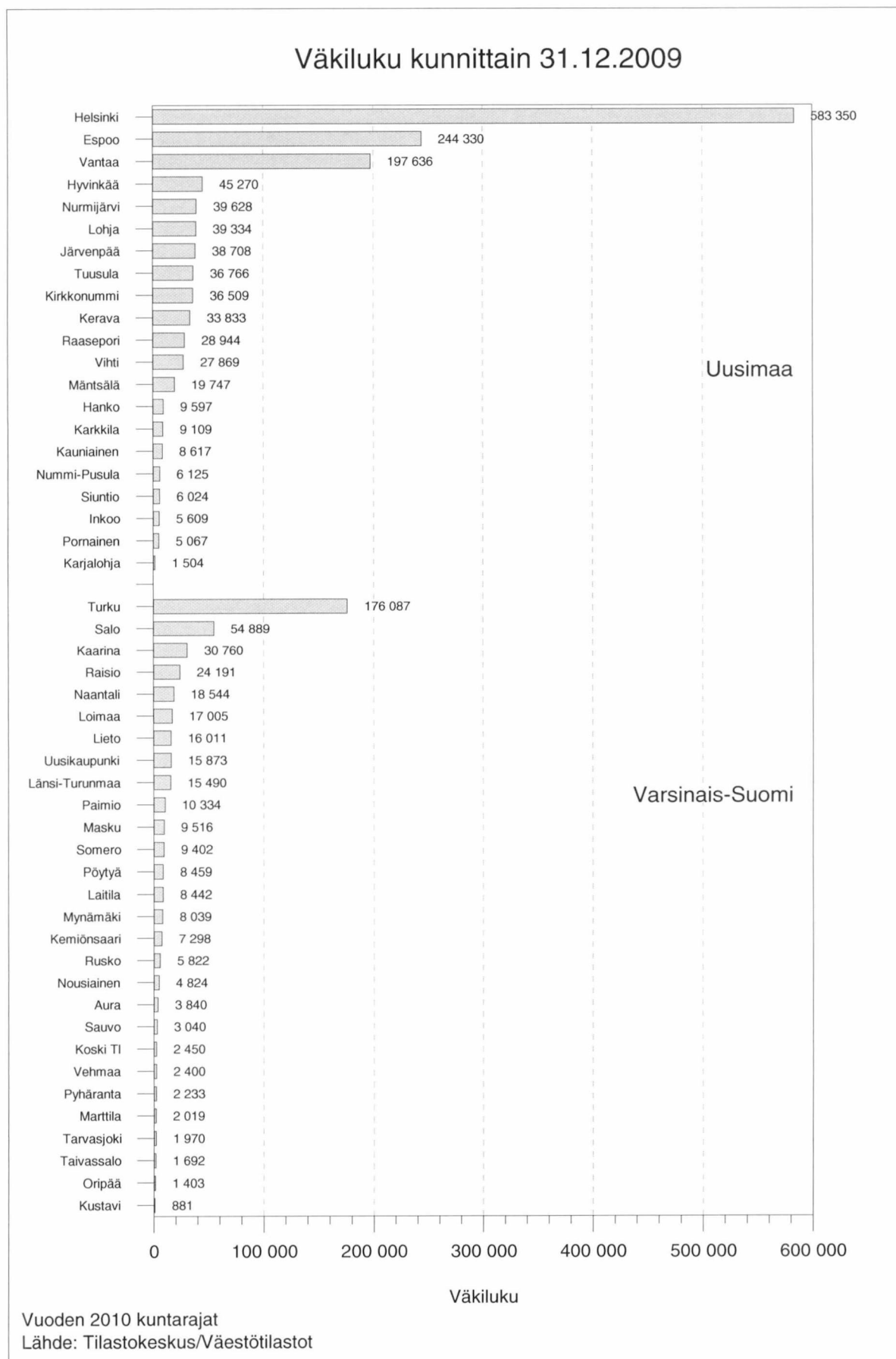
Väestöllä tarkoitetaan tietyllä alueella vakinaisesti asuvaa väestöä. Ne henkilöt, joilla väestötietojärjestelmän mukaan on kotipaikka Suomessa vuoden viimeisenä päivänä, kuuluvat väestöön kansalaisuudestaan riippumatta, samoin ne Suomen kansalaiset, jotka asuvat tilapäisesti ulkomailla. Väestöä tarkastellaan myös *keskiväkiluvulla*, joka on kahden peräkkäisen vuoden väkilukujen keskiarvo. Keskiväkilukua käytetään laskettaessa erilaisia väestöllisiä tunnuslukuja. Vuoden 2009 lopussa Suomen väkiluku oli 5 351 427 henkilöä ja keskiväkiluku oli 5 338 870,5 henkilöä.

Kuva 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2009.

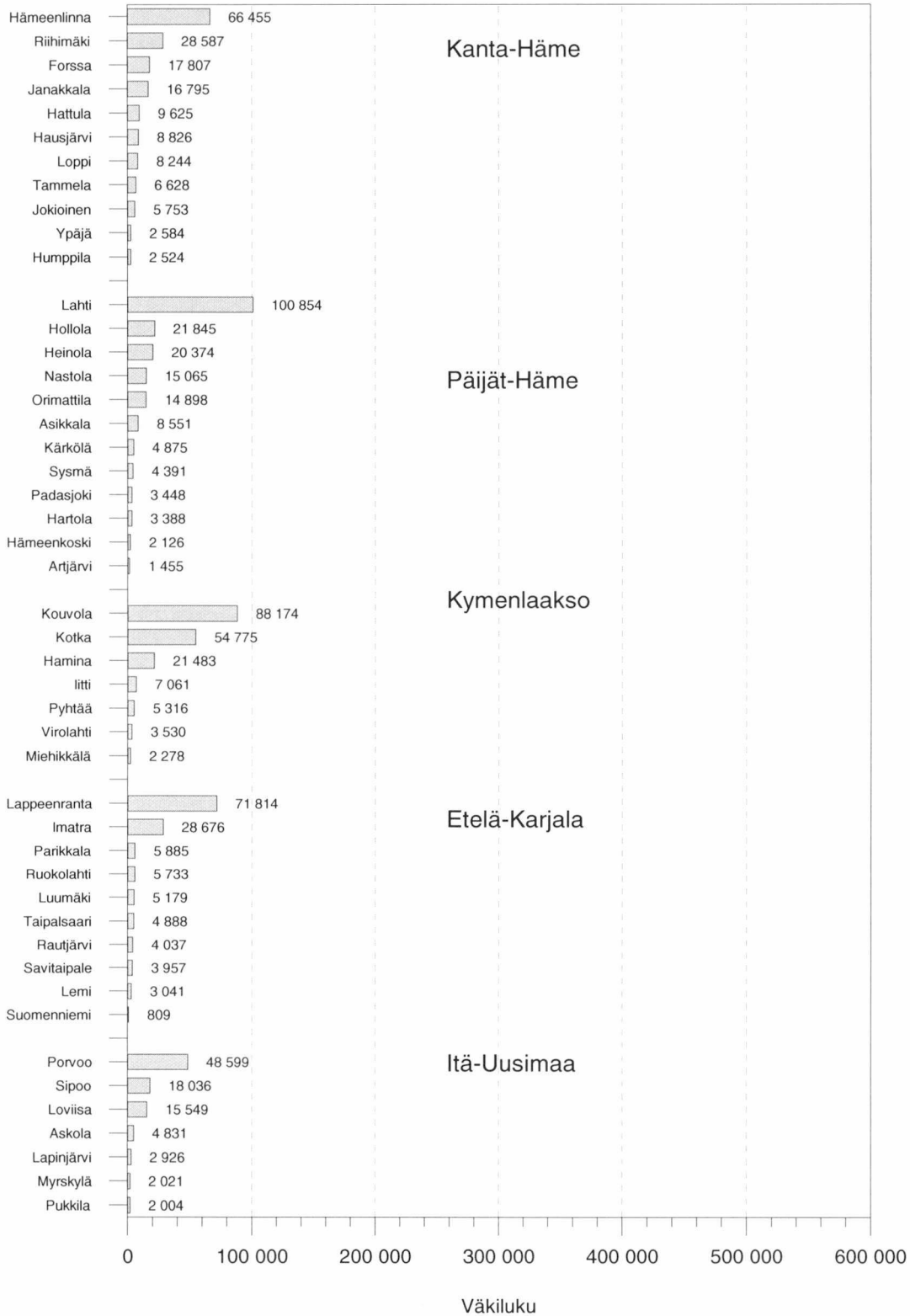

Kuva 2.2. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1990–2009 (1990=100).

Kuva 2.3a. Väkiluku kunnittain 31.12.2009.

Väkiluku kunnittain 31.12.2009

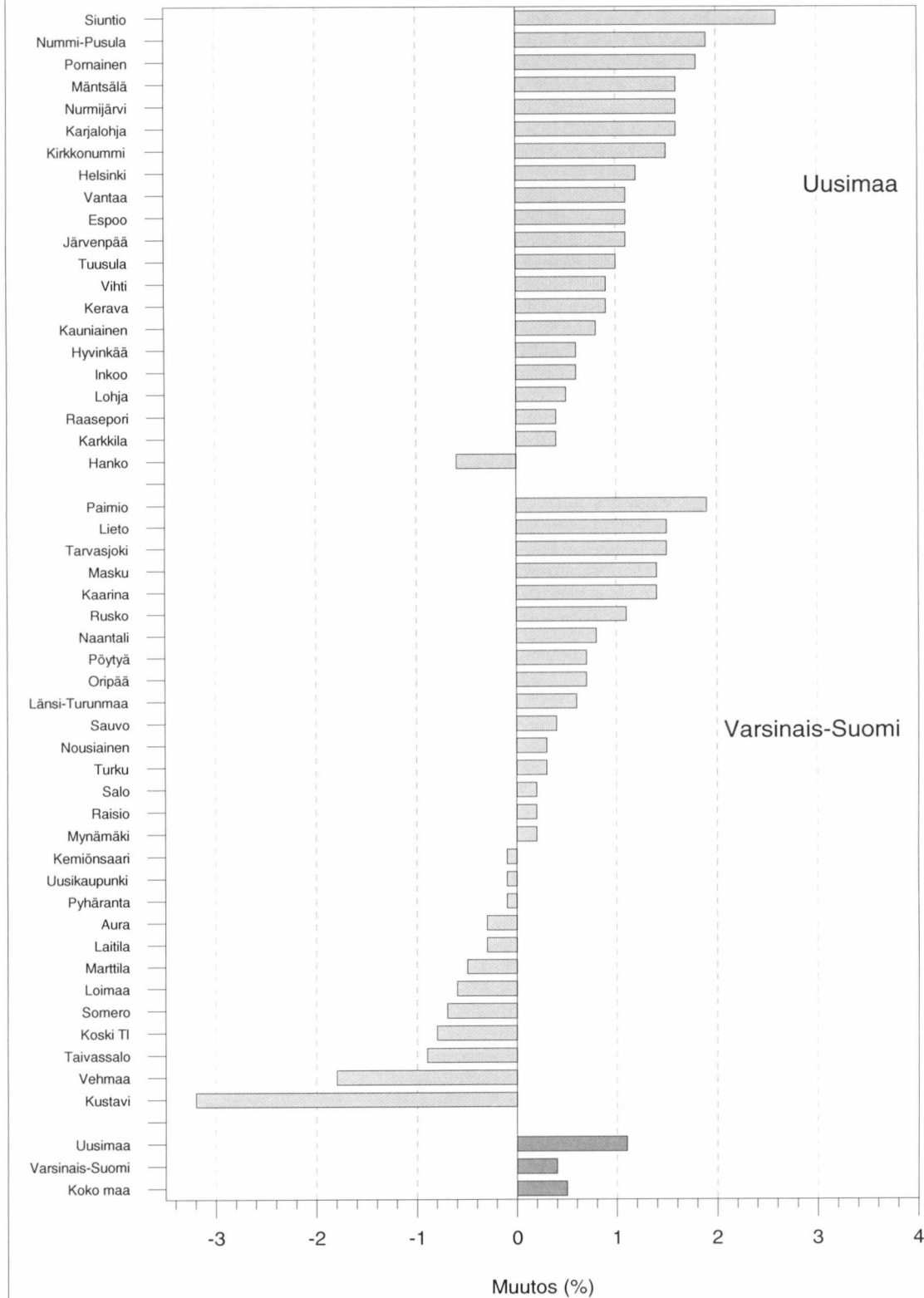

Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötalastot

Kuva 2.3b. Väkiluku kunnittain 31.12.2009.

Väkiluvun muutos kunnittain 2009

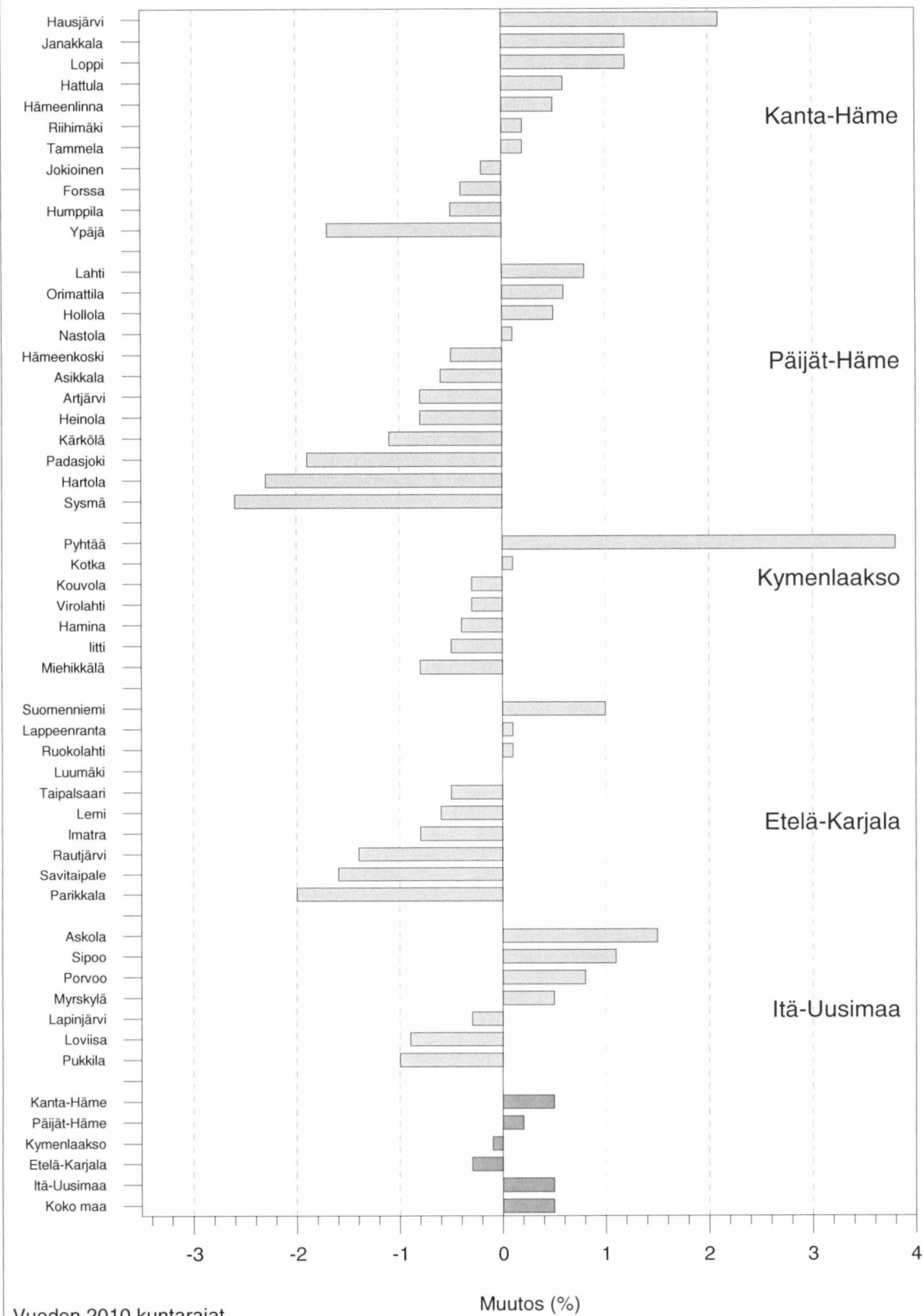

Vuoden 2010 kuntarajat

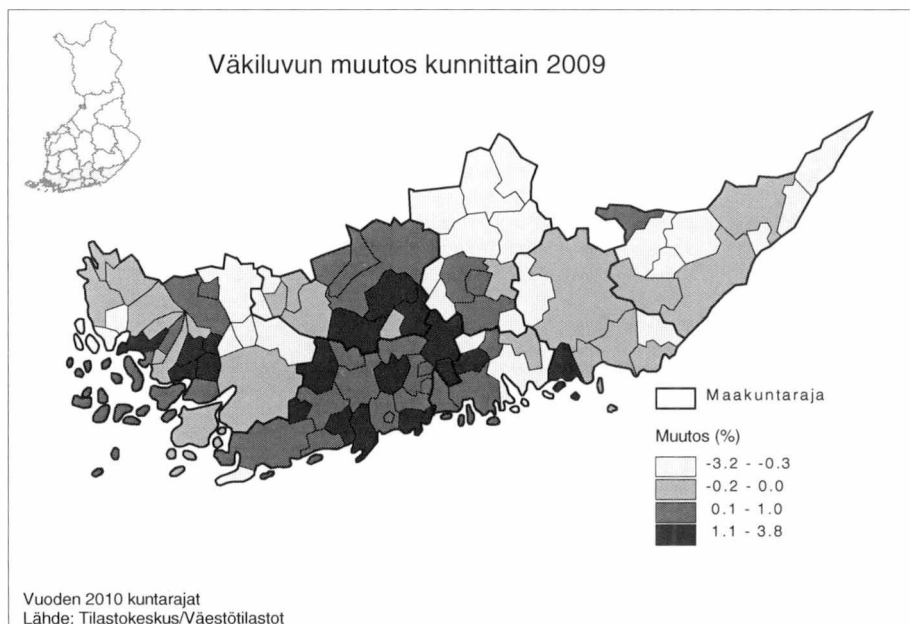
Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

Kuva 2.4a. Väkiluvun muutos kunnittain 2009.

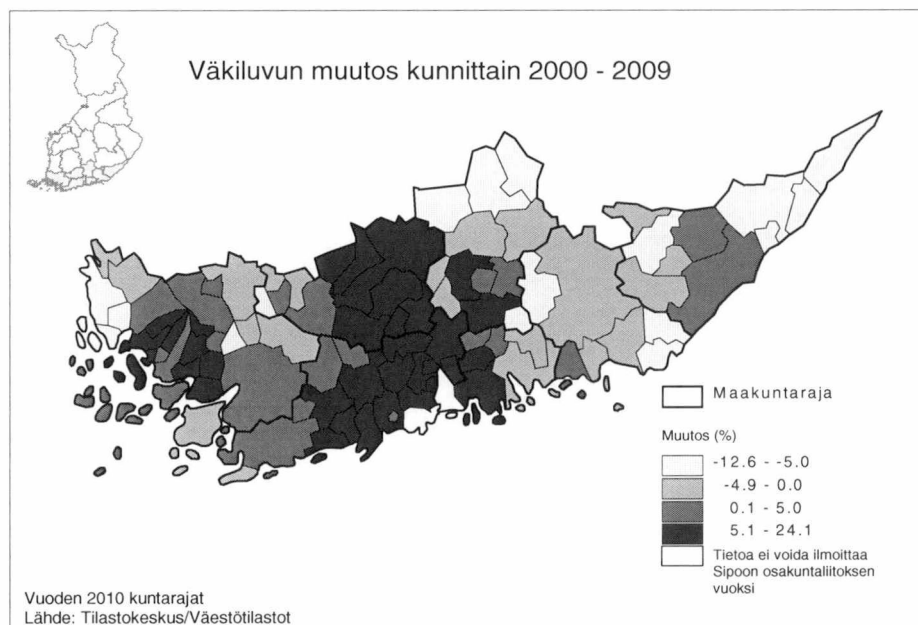
Väkiluvun muutos kunnittain 2009

Kuva 2.4b. Väkiluvun muutos kunnittain 2009.

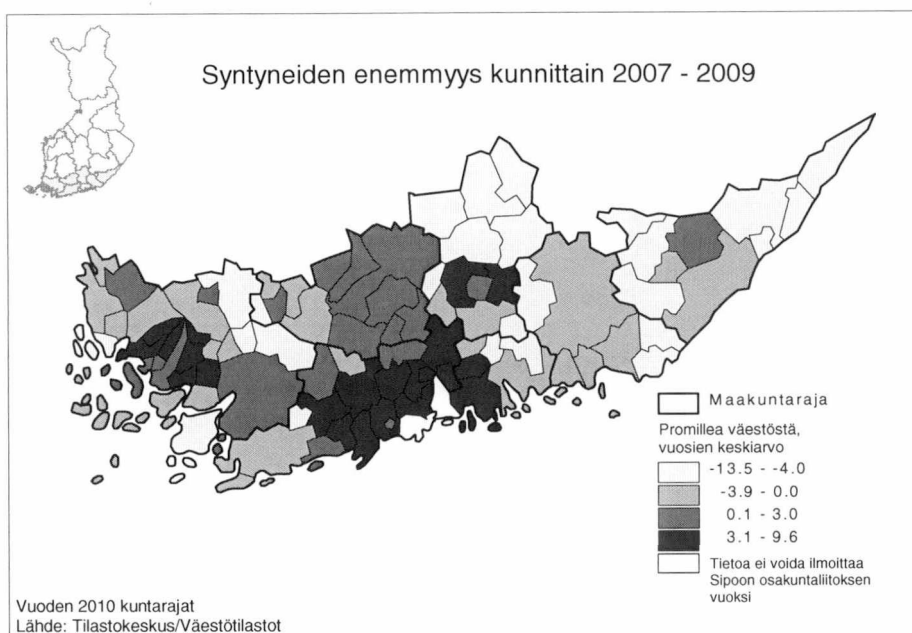

Kuva 2.5. Väkiluvun muutos kunnittain 2009.

Kuva 2.6. Väkiluvun muutos kunnittain 2000–2009.

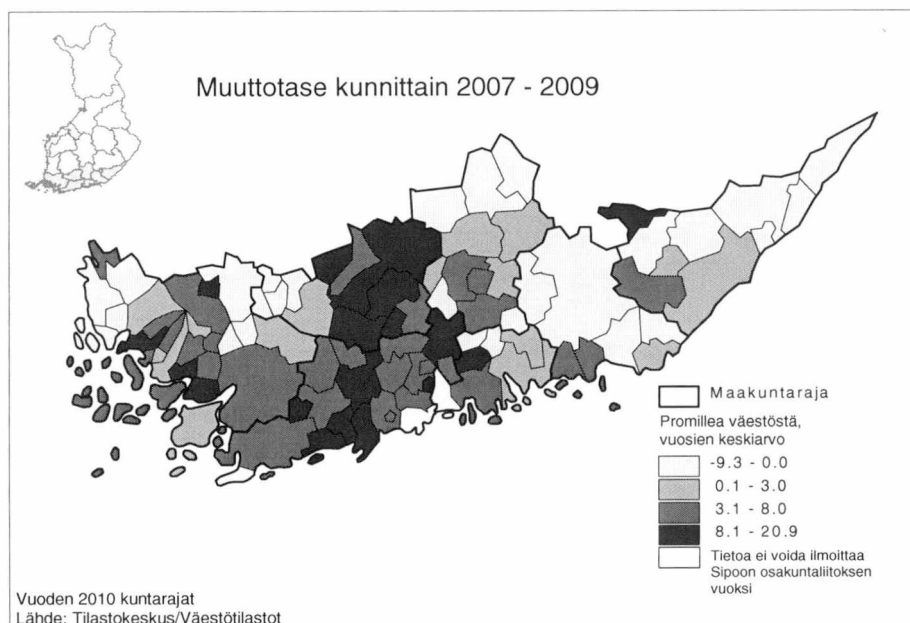
Väkiluvun muutos on väestönlisäys huomioituna väkiluvun rekisterikorjauksella. Koko maan väkiluvun muutos oli 0,5 % vuonna 2009. Tuolloin väkimäärä kasvoi 141 kunnassa. Vuodesta 2000 väkimäärä on kasvanut 3,3 % koko maassa. *Väestönlisäys* saadaan koko maan tasolla selville laskemalla yhteen syntyneiden enemmyyt ja nettomaahanmuutto. Alueellisesti tarkasteltuna väestönlisäyksessä huomioidaan myös kuntien välinen nettomuutto.

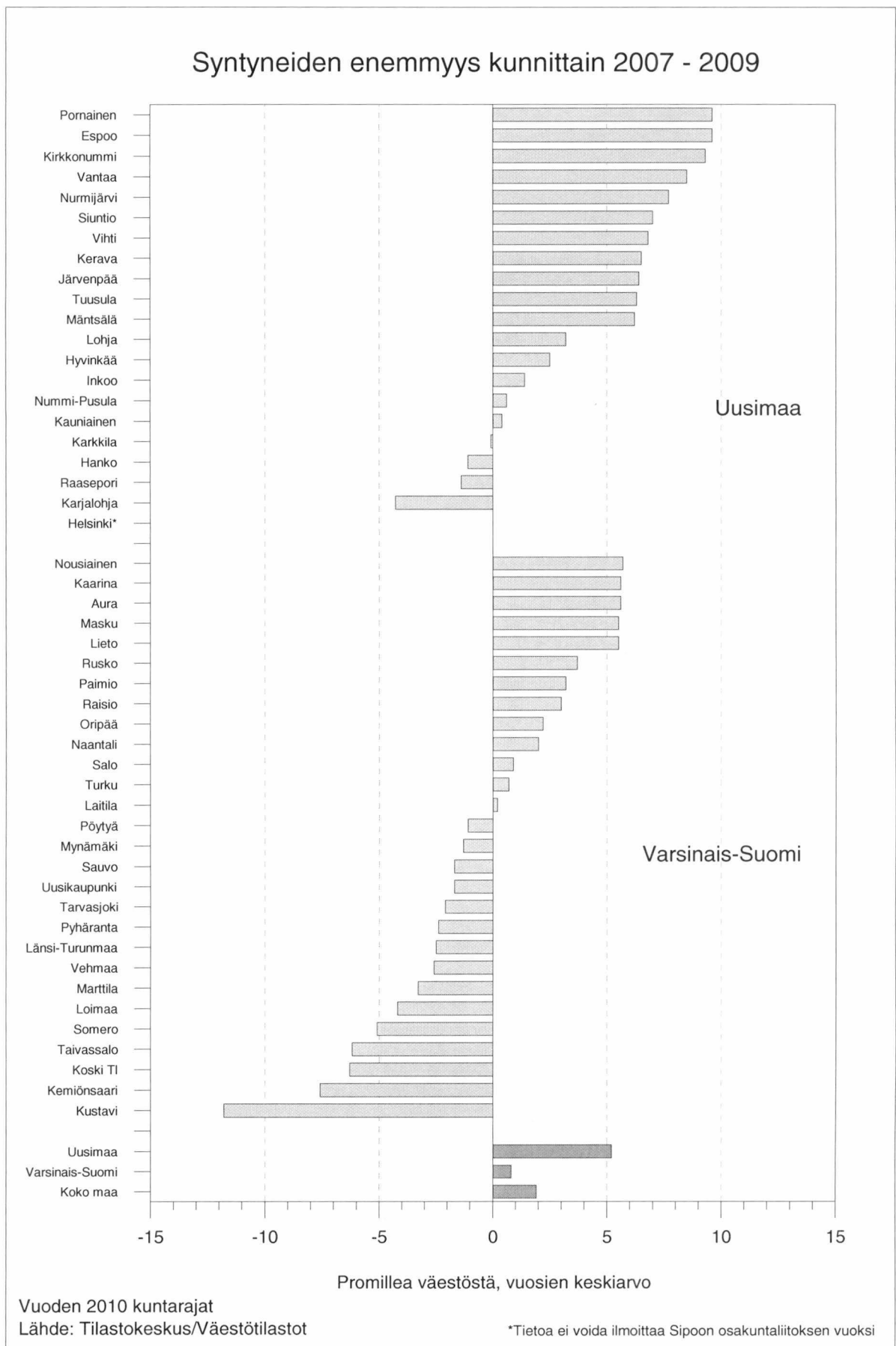
Kuva 2.7. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009.

Syntyneiden enemmitys eli luonnollinen väestönlisäys on elävänä syntyneiden ja kuolleiden määrän erotus. Väkilukutilastoissa otetaan huomioon elävänä syntyneet lapset, joiden äiti asuu synnytyksen ajankohtana vakinaisesti Suomessa. Vuonna 2009 syntyneiden enemmitys oli koko maassa 10 547 henkilöä, eli elävänä syntyneitä oli tämän verran enemmän kuin kuolleita.

Muuttotaseessa on huomioitu kuntien väliset muutot sekä nettosiirtolaisuus, jotka suhteutetaan keskilukukuun ja ilmoitetaan promilleina. Muuttotase oli vuonna 2009 koko maassa 2,7 promillea.

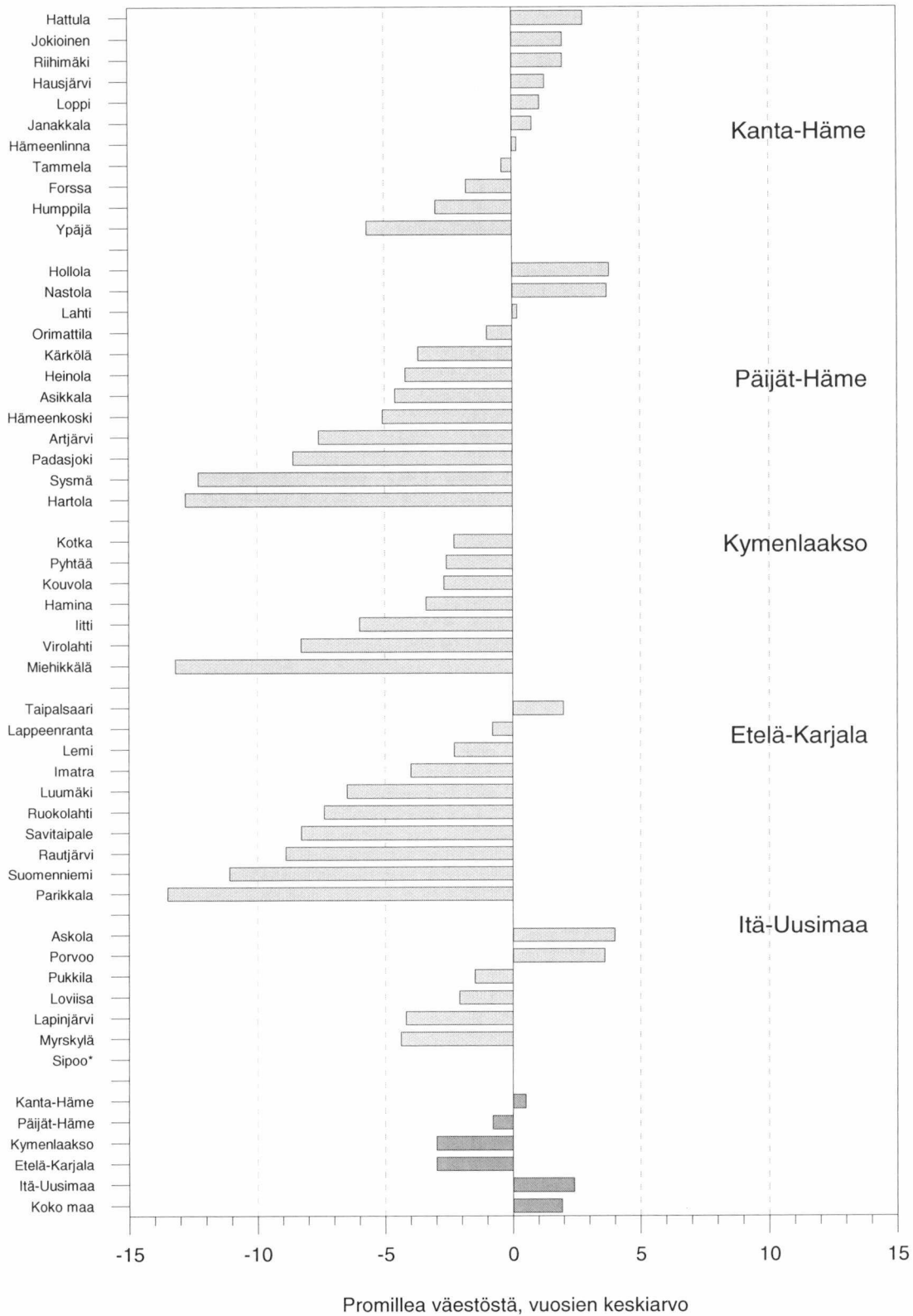

Kuva 2.8. Muuttotase kunnittain 2007–2009.

Kuva 2.9a. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009.

Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007 - 2009

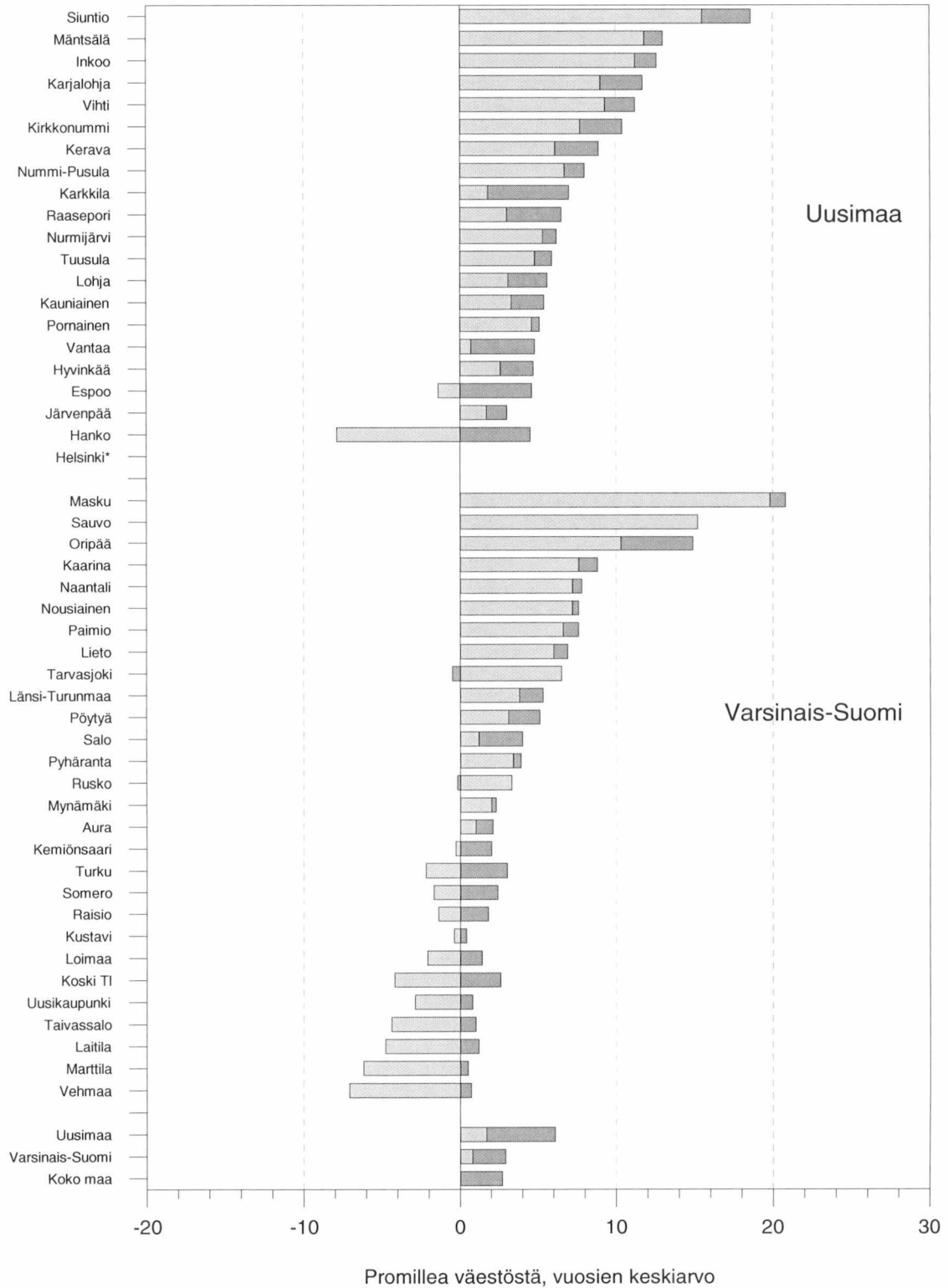
Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

*Tietoa ei voida ilmoittaa Sipoon osakuntaliitoksen vuoksi

Kuva 2.9b. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009.

Muutot kunnittain 2007 - 2009

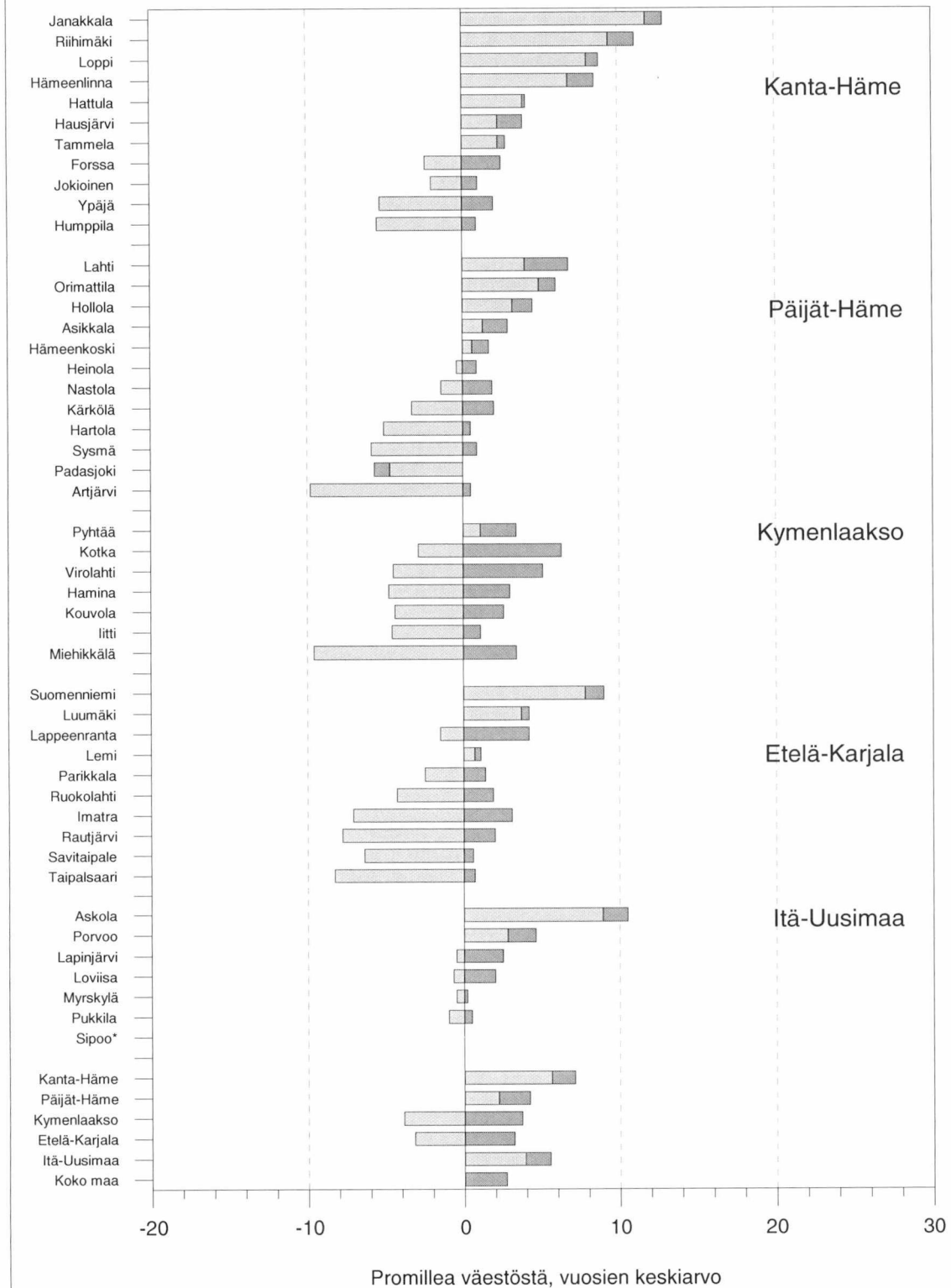
Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

*Tietoa ei voida ilmoittaa Sipoon osakuntaliitoksen vuoksi

Kuva 2.10a. Muutot kunnittain 2007–2009.

Muutot kunnittain 2007 - 2009

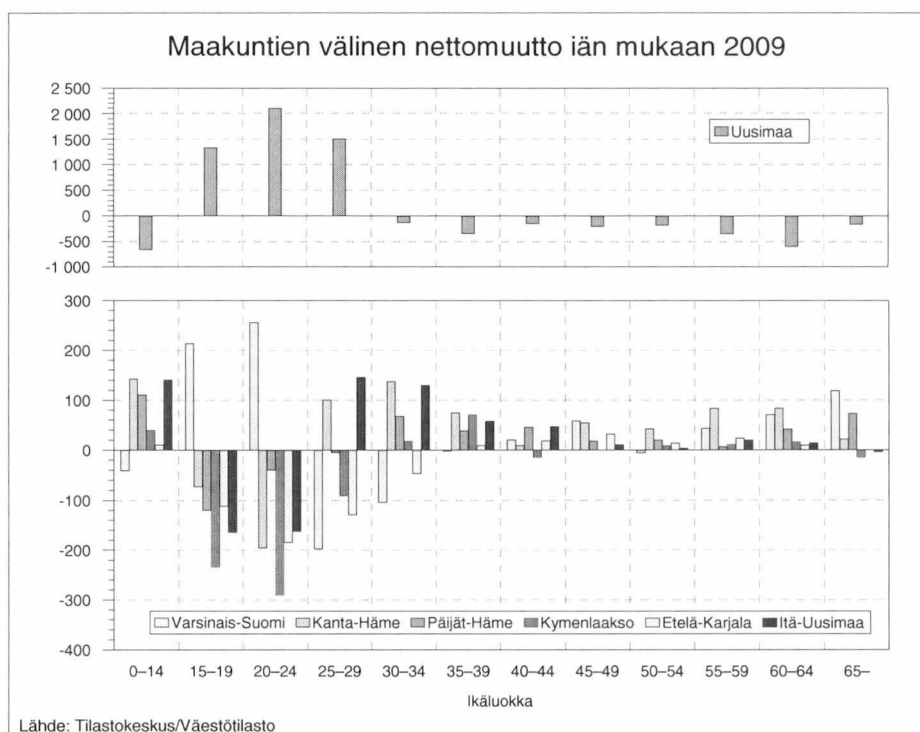

Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

*Tietoa ei voida ilmoittaa Sipoon osakuntaliitoksen vuoksi

Kuva 2.10b. Muutot kunnittain 2007–2009.

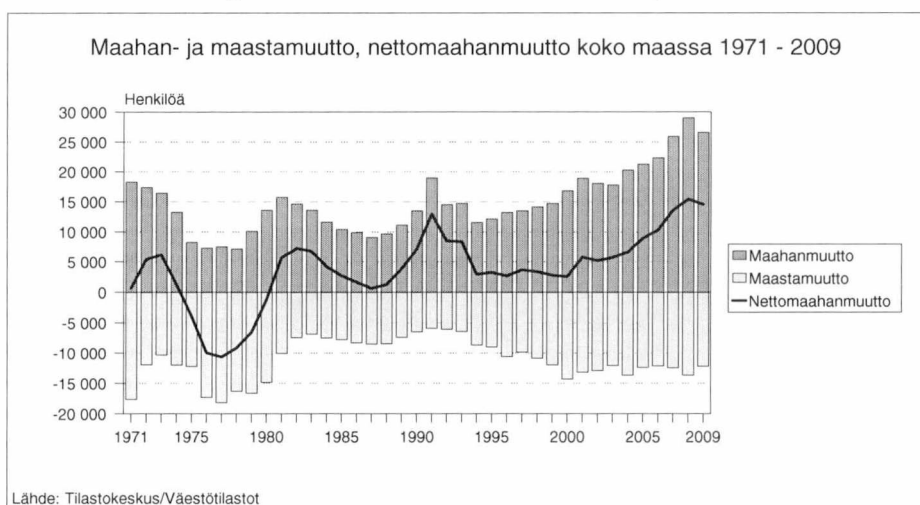

Kuva 2.11. Maakuntien välinen nettomuutto iän mukaan 2009.

Kuntien välisen muuton tilastointi perustuu maistraateille toimitettuihin muuttoilmoituksiin. Vuonna 2009 koko maassa kuntien välinen muutto oli yli 264 000.

Maakunnasta toiseen tapahtui 122 000 muuttoja samana vuonna. Koko maan tasolla maakuntarajan ylittävissä muutoissa 40 % muuttajista oli iältään 15–24-vuotiaita.

Maahanmuuttajaksi lasketaan henkilö, joka aikoo oleskella tai on oleskellut Suomessa yhtämittaisesti yli vuoden. *Maastamuuttaneeksi* katsotaan henkilö, joka muuttaa ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Pohjoismaisen sopimuksen mukaisesti tilapäistä oleskelua, joka kestää alle kuusi kuukautta ei pidetä muuttona. *Nettomaahanmuutto* eli nettosiirtolaisuus on maahanmuuton ja maastamuuton erotus. Nettomaahanmuutto on ollut koko maassa positiivinen viimeiset kolme vuosikymmentä.

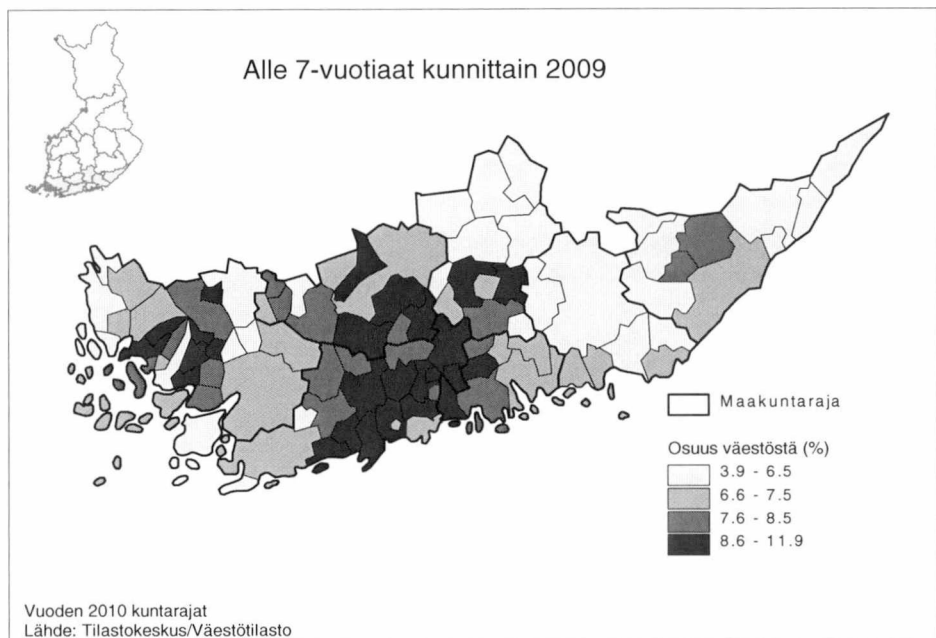

Kuva 2.12. Maahan- ja maastamuutto, nettomaahanmuutto koko maassa 1971–2009.

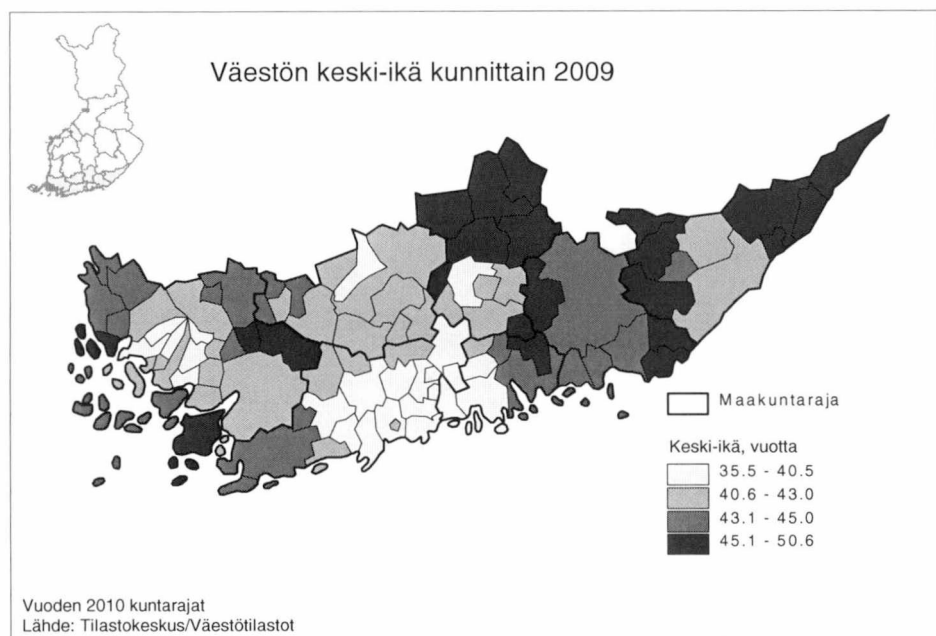
Väestörakenne

Ikä tarkoittaa henkilön ikää kokonaisina vuosina vuoden viimeisenä päivänä. Vuoden 2009 lopussa suurimman 5-vuotiskäryhmän muodostivat 60–64-vuotiaat. Tämän ikäryhmän osuus koko väestöstä oli 7,4 %. Alle 15-vuotiaiden osuus koko väestöstä oli 16,6 % ja yli 64-vuotiaiden hieman enemmän, 17 %. Työikäisten (15–64-vuotiaiden) osuus oli siten 66,4 %. Alle 7-vuotiaita oli 7,7 % väestöstä.

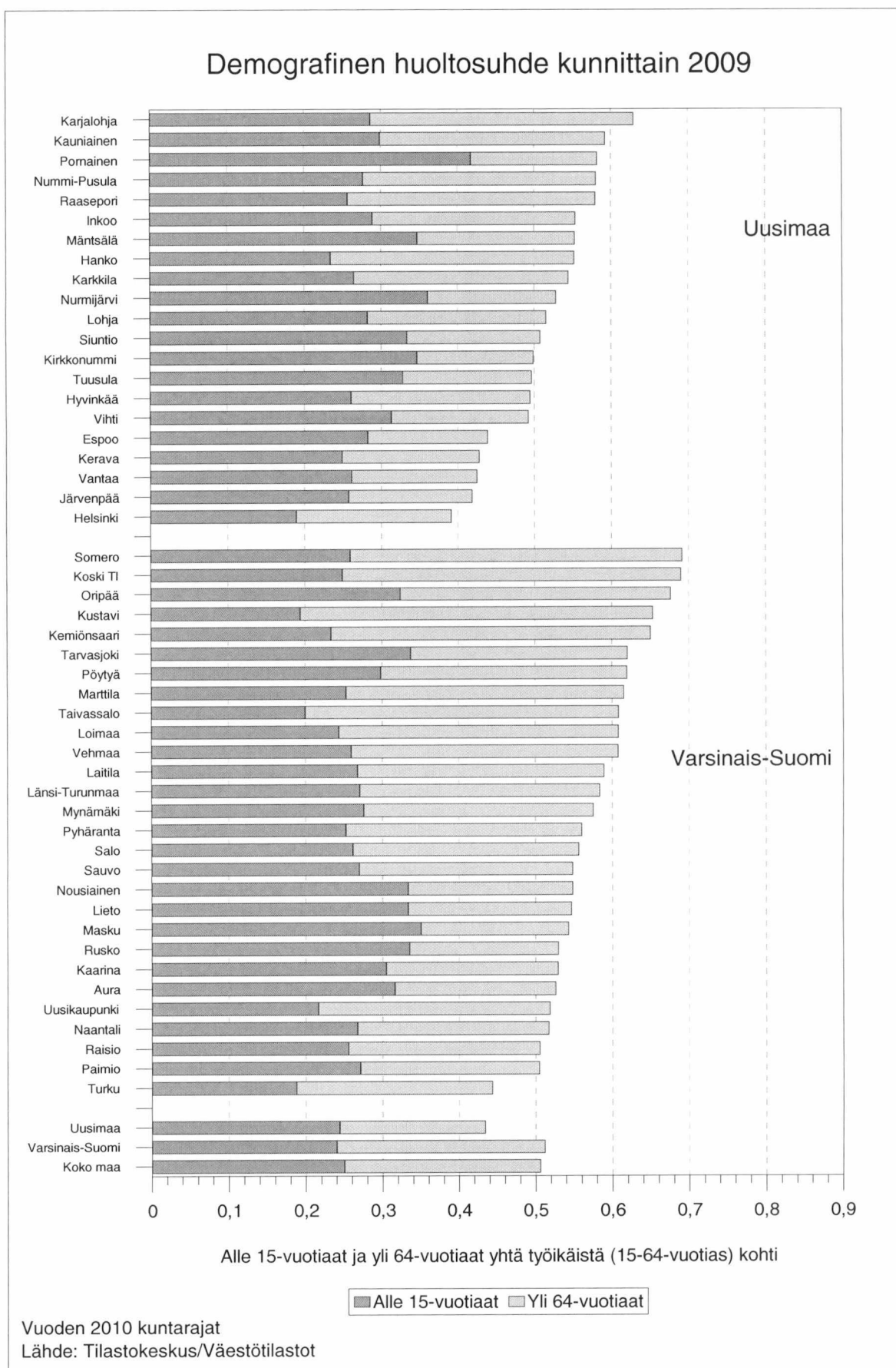
Väestön keski-ikä saadaan laskemalla vuoden viimeisenä päivänä kaikkien henkilöiden iät, jonka jälkeen summa jaetaan näiden henkilöiden määrällä. Vuonna 2009 väestön keski-ikä oli koko maassa 41,3 vuotta.

Kuva 2.13. Alle 7-vuotiaat kunnittain 2009.

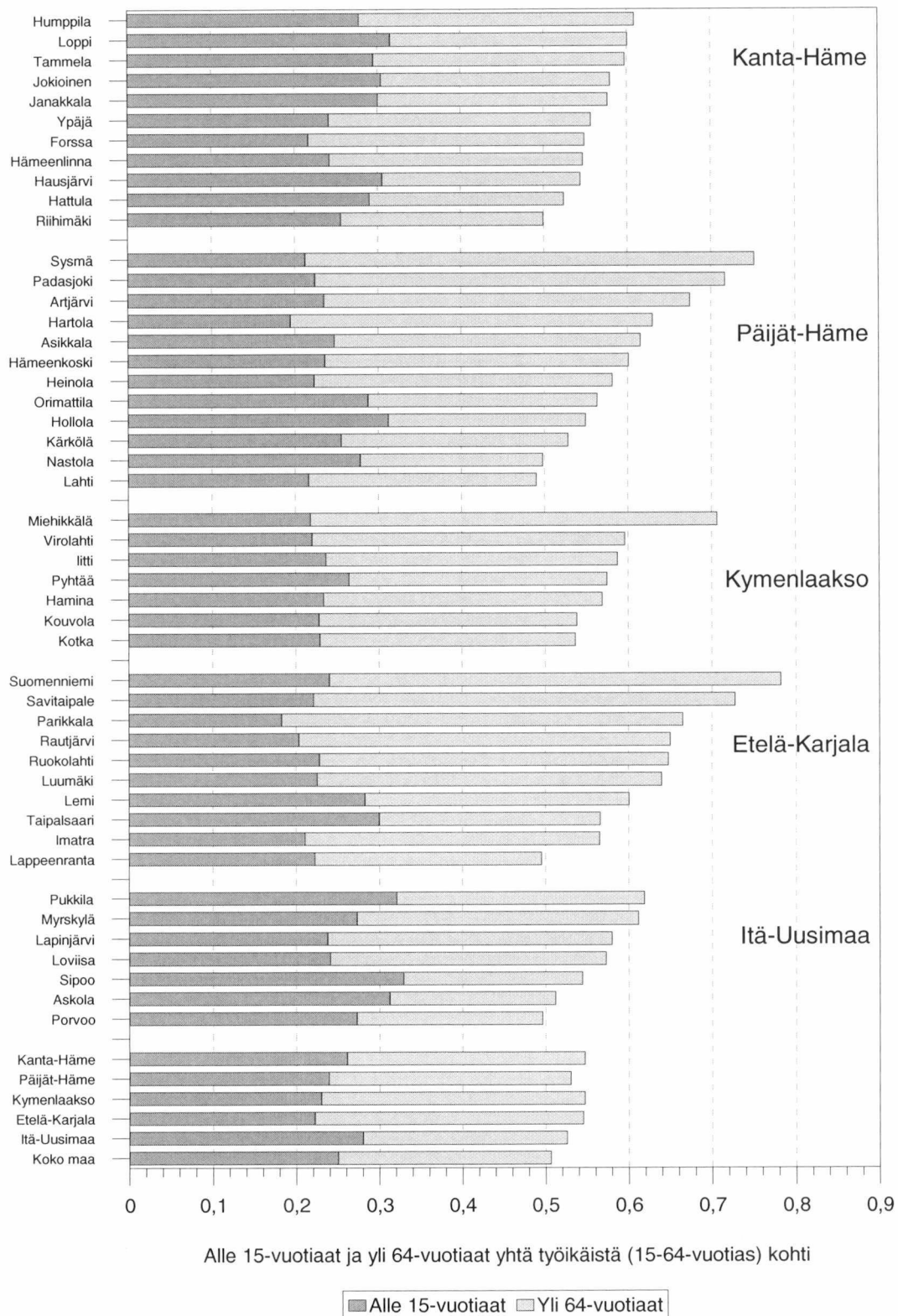

Kuva 2.14. Väestön keski-ikä kunnittain 2009.

Kuva 2.15a. Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009.

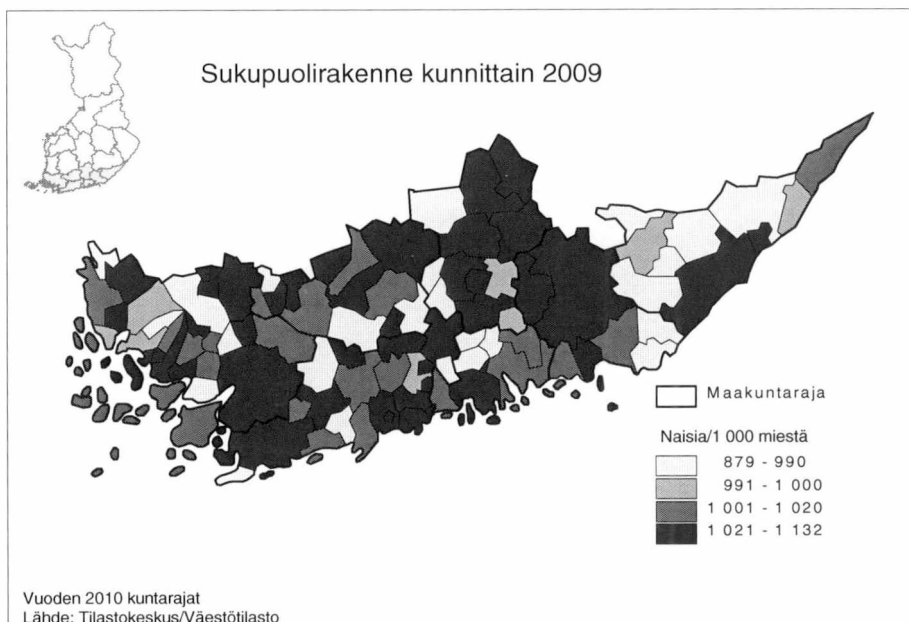
Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009

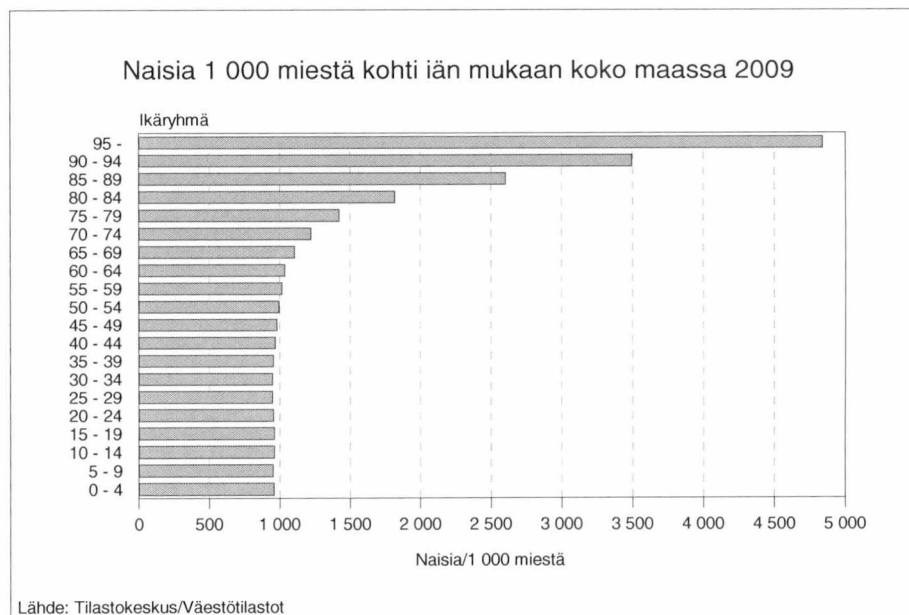
Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Kuva 2.15b. Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009.

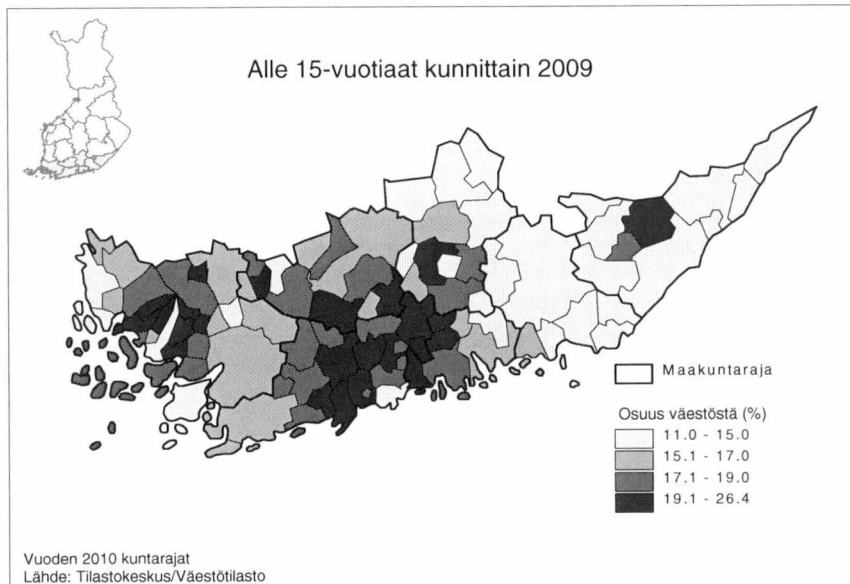

Kuva 2.16. Sukupuolirakenne kunnittain 2009.

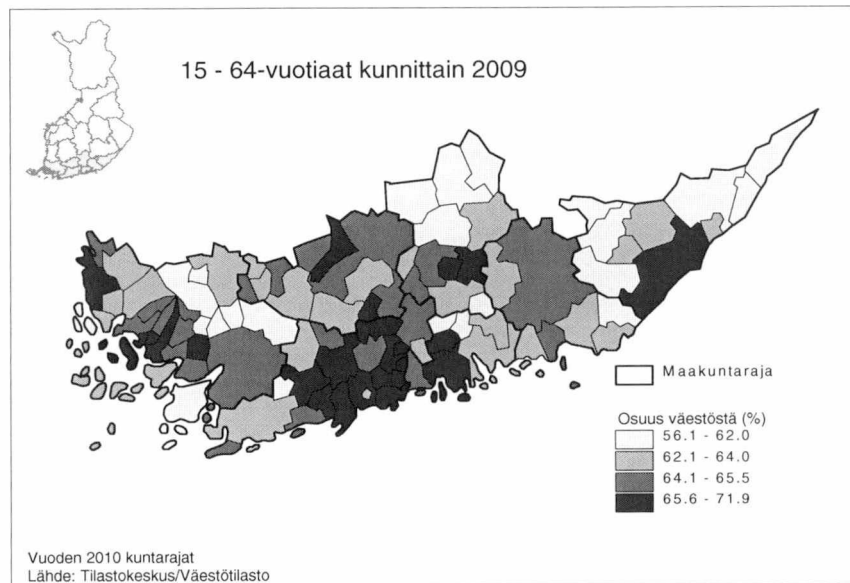

Kuva 2.17. Naisia 1 000 miestä kohti iän mukaan koko maassa 2009.

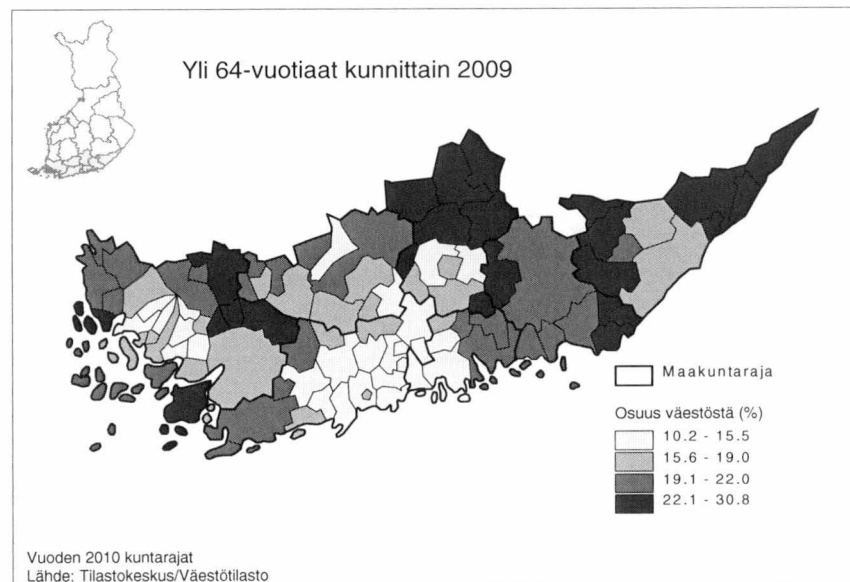
Suomessa asui vuoden 2009 lopussa 2 625 067 miestä ja 2 726 360 naista. Miesten osuus oli siten 49,1 % ja naisten osuus 50,9 %. Keskimäärin tuhatta miestä kohti oli 1 039 naista. Vanhimmissa ikäryhmissä naisenemmys on huomattavan suuri. Kaikissa alle 55-vuotiaiden ikäryhmissä taas on miesemmys.

Kuva 2.18. Alle 15-vuotiaat kunnittain 2009.

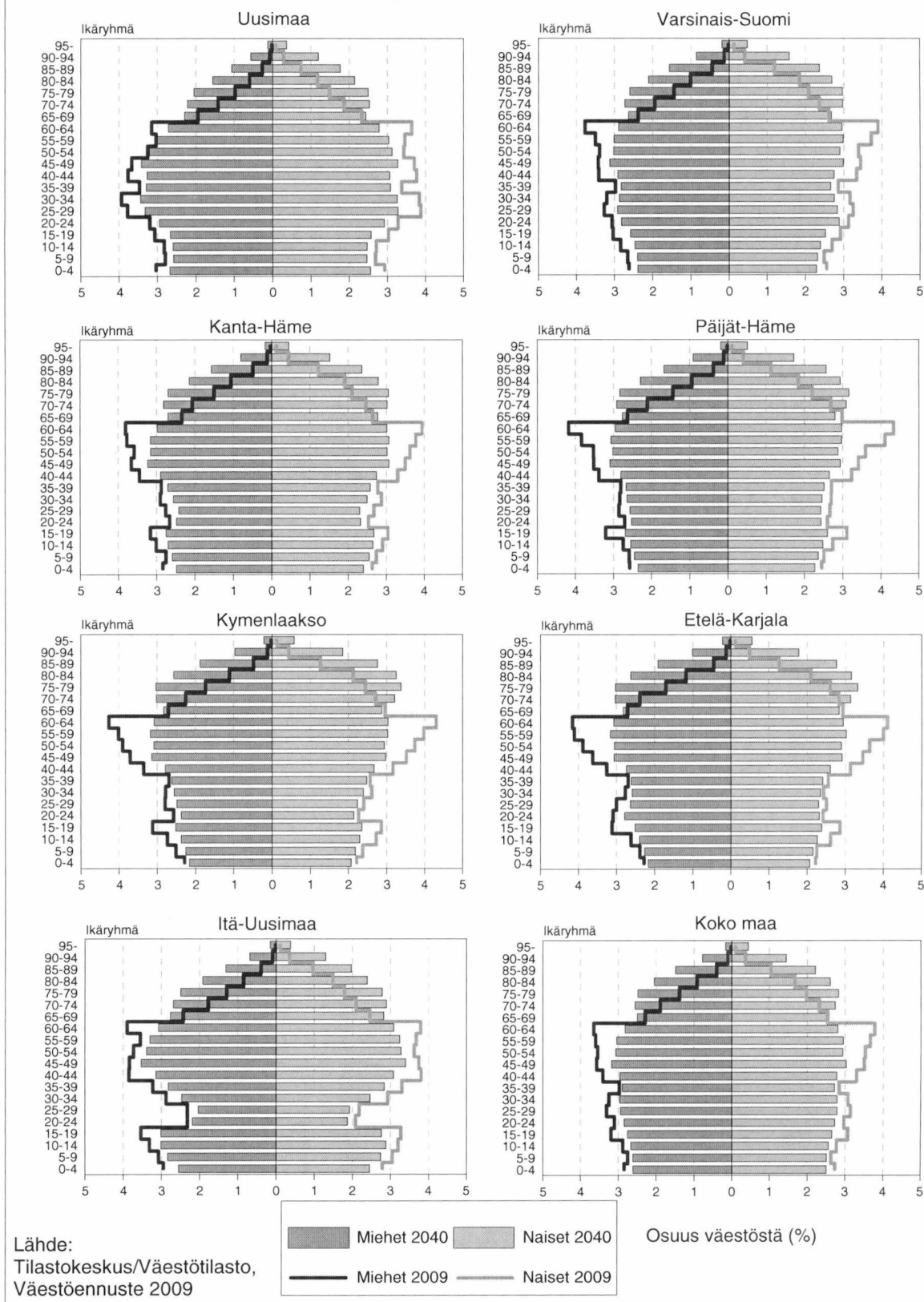

Kuva 2.19. 15–64-vuotiaat kunnittain 2009.

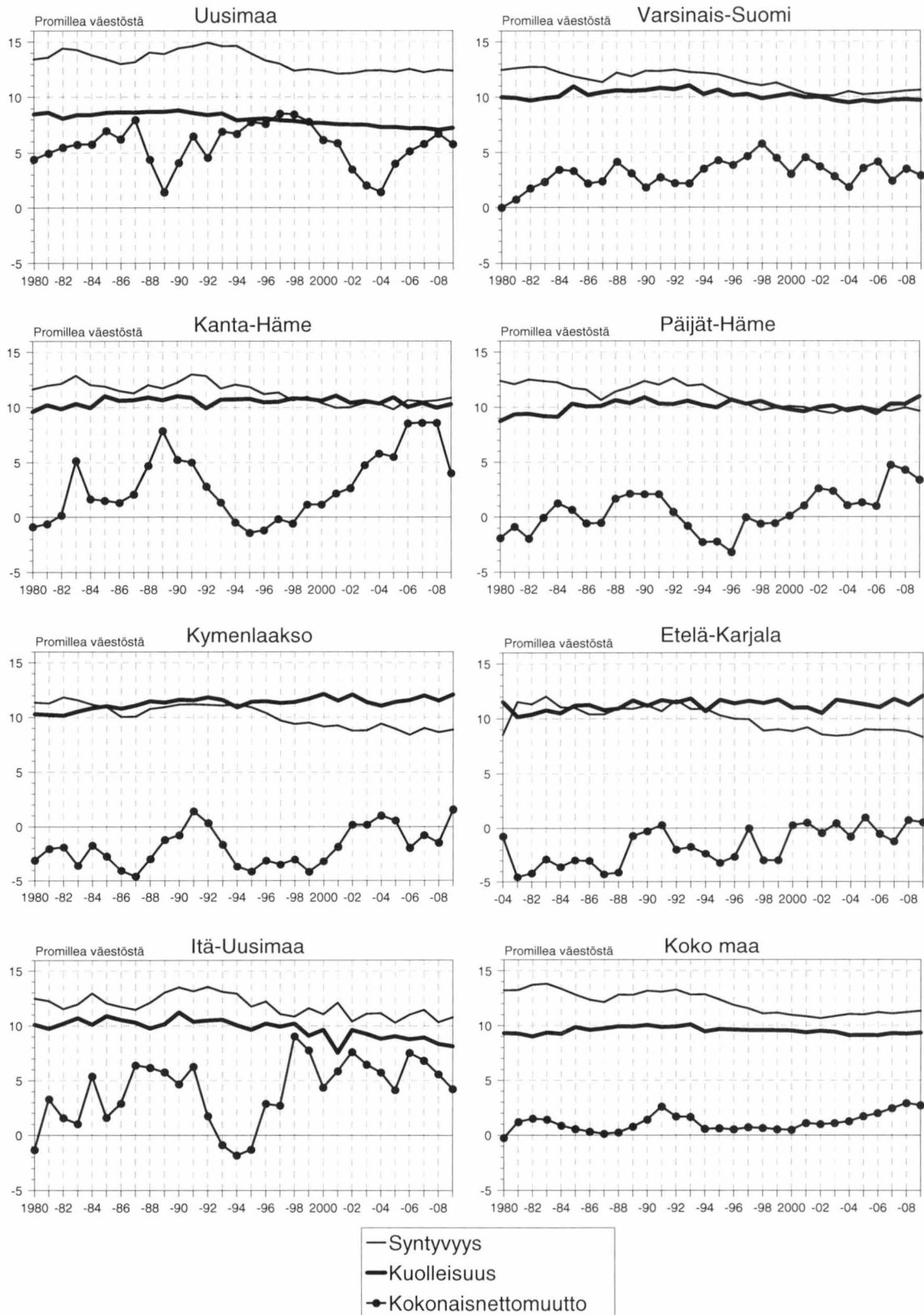
Kuva 2.20. Yli 64-vuotiaat kunnittain 2009.

Väestöennusteen ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2040 ja toteutunut väestö 2009

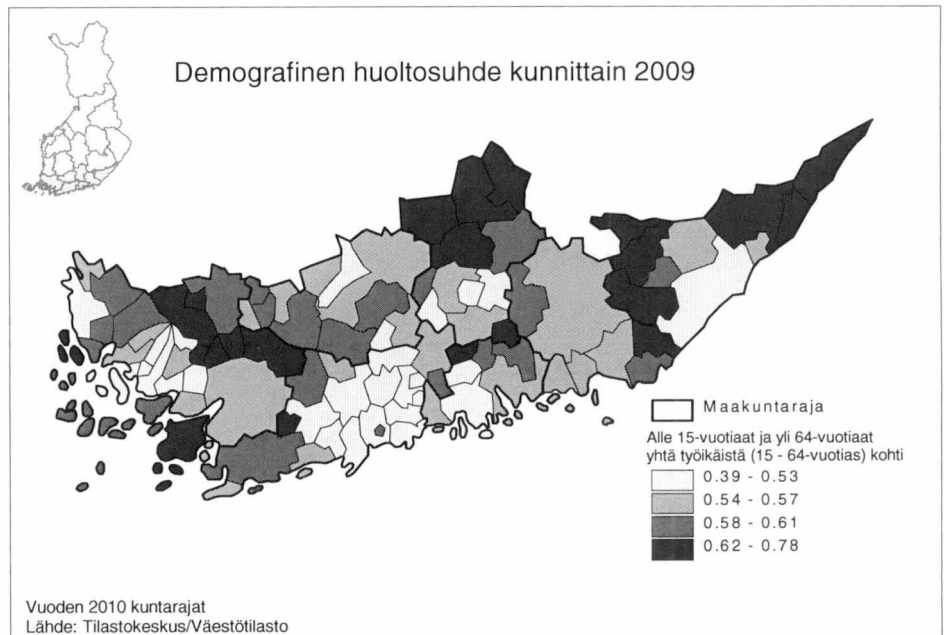
Kuva 2.21. Väestöennusteen ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2040 ja toteutunut väestö 2009.

Väestönmuutokset maakunnittain 1980 - 2009

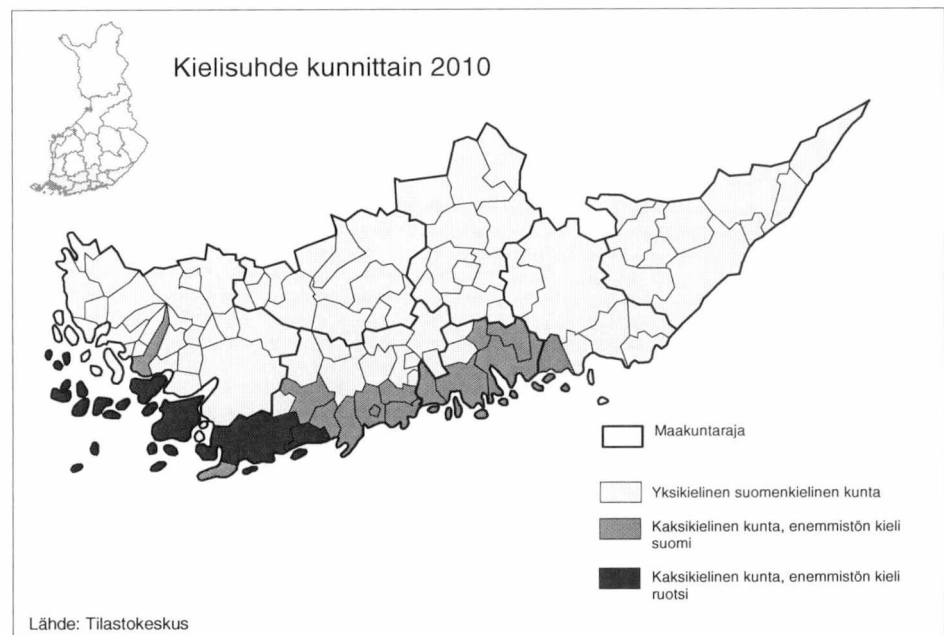
Lähde: Tilastokeskus/Väestötalastot

Kuva 2.22. Väestönmuutokset maakunnittain 1980–2009.

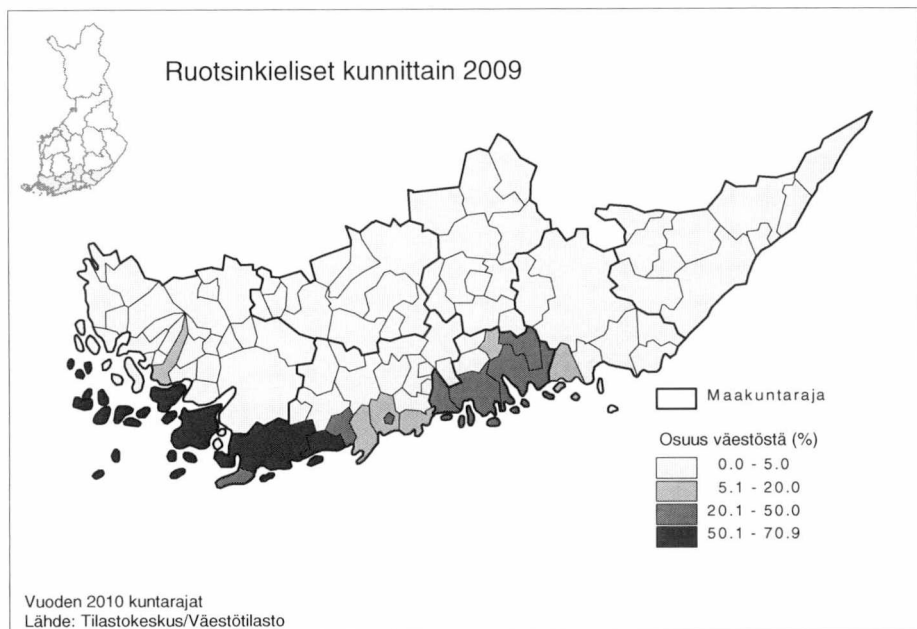

Kuva 2.23. Demografinen huoltosuhte kunnittain 2009.

Demografinen huoltosuhte eli väestöllinen huoltosuhte ilmentää alle 15- ja yli 64-vuotiaiden määrää yhtä työikäistä kohden. Työikäisiksi lasketaan 15–64-vuotiaat. Demografinen huoltosuhte oli vuonna 2009 koko maassa 0,51. Huoltosuhte oli tarkastelujakson alhaisin 1980-luvun alkupuolella. Vuonna 2009 laaditun väestöennusteen mukaan demografinen huoltosuhte nousee 0,79:ään vuoteen 2060 mennessä (kuva 2.30.).

Kuva 2.24. Kielisuhte kunnittain 2010.

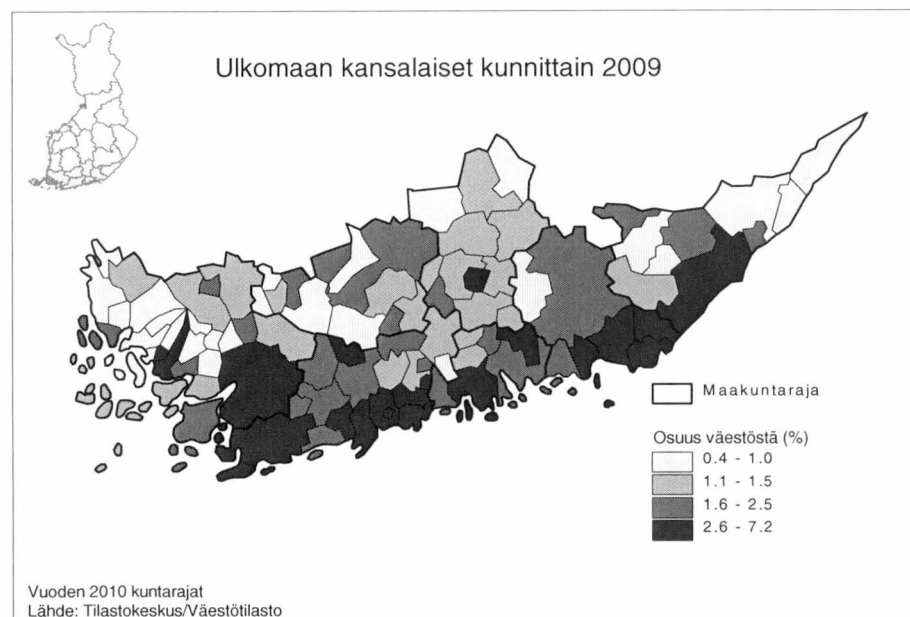

Kuva 2.25. Ruotsinkieliset kunnittain 2009.

Ruotsinkieltä äidinkielenään puhuvia henkilöitä oli koko maassa vuonna 2009 noin 290 400, eli 5,4 % koko väestöstä. Enimmillään ruotsinkielisiä oli yli 95 % kuntalaisista ja 18 kunnassa heitä ei asunut lainkaan. Yli puolet kuntalaisista puhui äidinkielenään ruotsia 32 kunnan alueella.

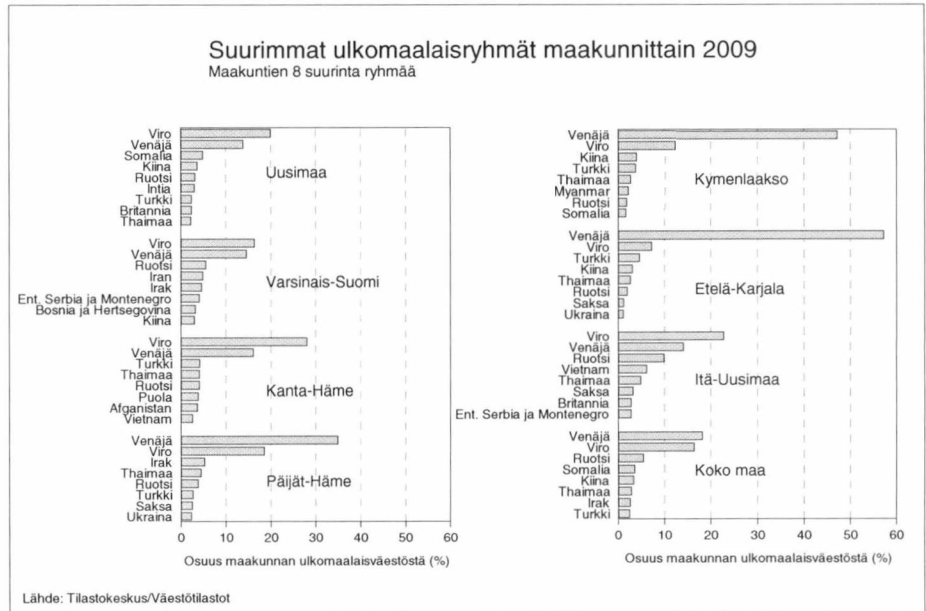
Ulkomaan kansalaiset

Kansalaisuudella tarkoitetaan jonkin maan kansalaisena olemista. Yleensä kansalaisuus saadaan syntyessä, mutta se voidaan vaihtaa muutettaessa toiseen maahan asumaan. Henkilöllä voi olla myös useamman maan kansalaisuus. Jos henkilöllä on kahden maan kansalaisuus, joista toinen on Suomen, hän on tilastoissa Suomen kansalainen.

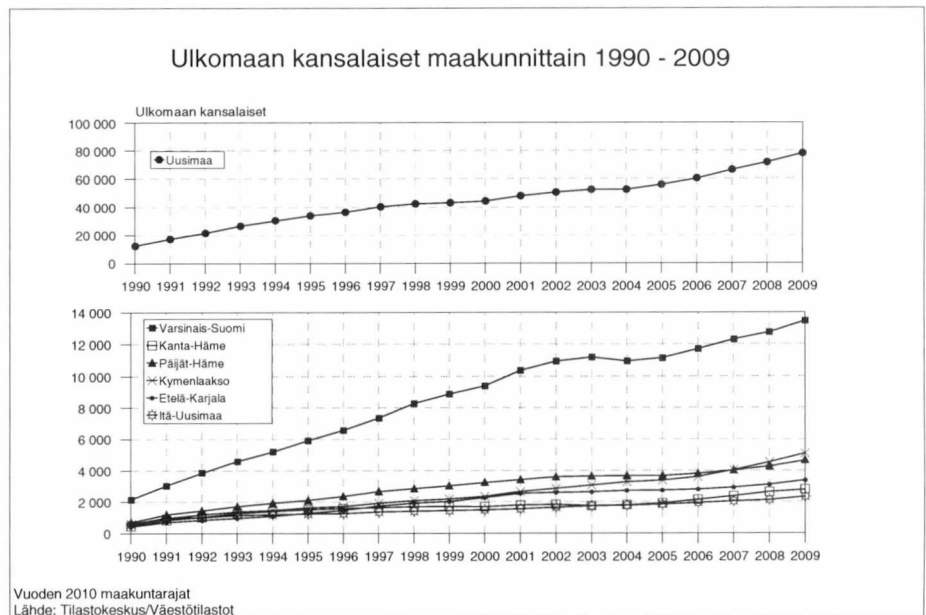

Kuva 2.26. Ulkomaan kansalaiset kunnittain 2009.

Vuonna 2009 Suomen kansalaisia oli 97,1 % koko väestöstä. Muiden maiden kansalaisia oli vuoden 2009 lopussa 155 705, ja heidän määränsä kasvoi vuoden aikana 12 449 henkilöllä. Suurimmat ulkomaalaisten ryhmät olivat Venäjän (28 210 henkeä), Viron (25 510 henkeä), Ruotsin (8 506 henkeä) ja Somalian (5 570 henkeä) kansalaiset.

Kuva 2.27. Suurimmat ulkomaalaisryhmät maakunnittain 2009.

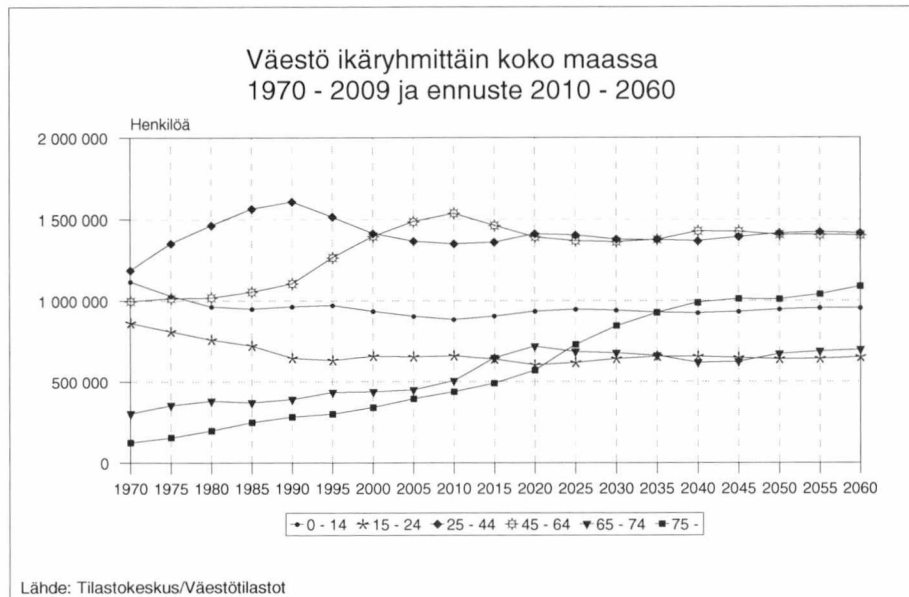

Kuva 2.28. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 1990–2009.

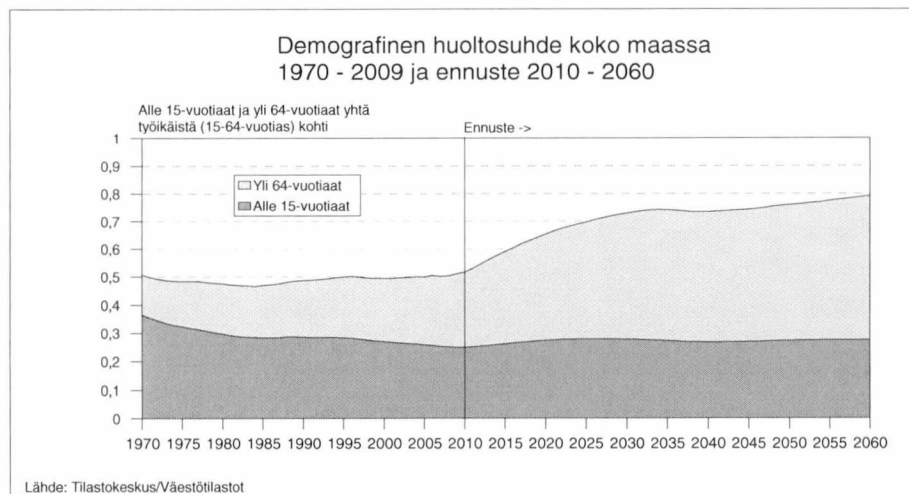
Väestöennuste

Tilastokeskuksen vuonna 2009 julkaistu väestöennuste on laadittu koko maan osalta vuoteen 2060 ja alueittain vuoteen 2040 asti. Väestöennusteessa oletetaan, että syntyvyys ja kuolevuus sekä muuttovoitto ulkomailta jatkuvat edellisten vuosien kaltaisena.

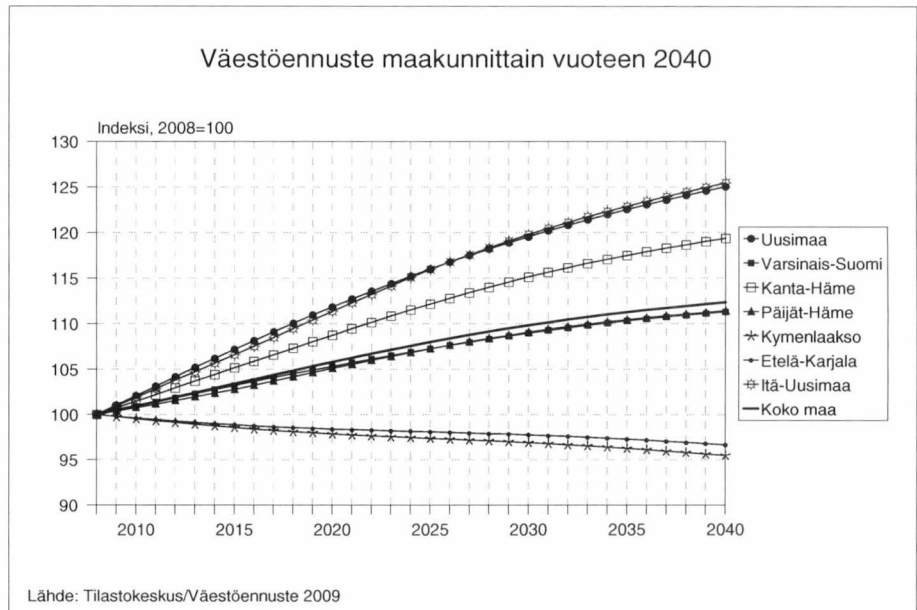
Ennusteiden lähtökohtana on vuoden 2008 toteutunut väestömäärä. Yli 65-vuotiaiden osuuden väestöstä arvioidaan nousevan nykyisestä 17 prosentista 27 prosenttiin vuoteen 2040 mennessä. Työikäisten (15–64-vuotiaiden) määrä alkaa vähentyä vuonna 2010, jolloin sotien jälkeiset suuret ikäluokat siirtyvät eläkeikään. Työikäisten osuus väestöstä pienenee nykyisestä 66 prosentista 58 prosenttiin vuoteen 2040 mennessä.

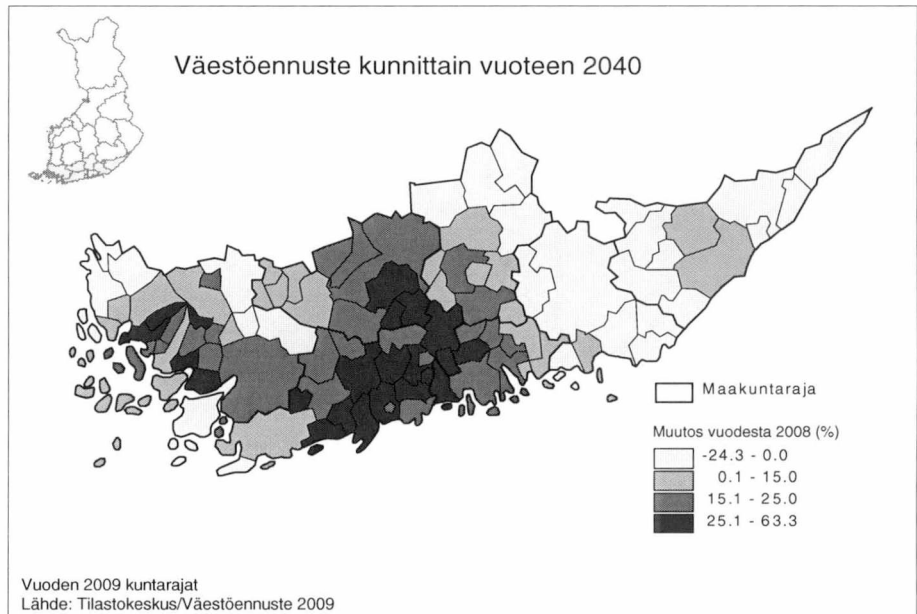
Kuva 2.29. Väestö ikäryhmittäin koko maassa 1970–2009 ja ennuste 2010–2060.

Kuva 2.30. Demografinen huoltosuhde koko maassa 1970–2009 ja ennuste 2010–2060.

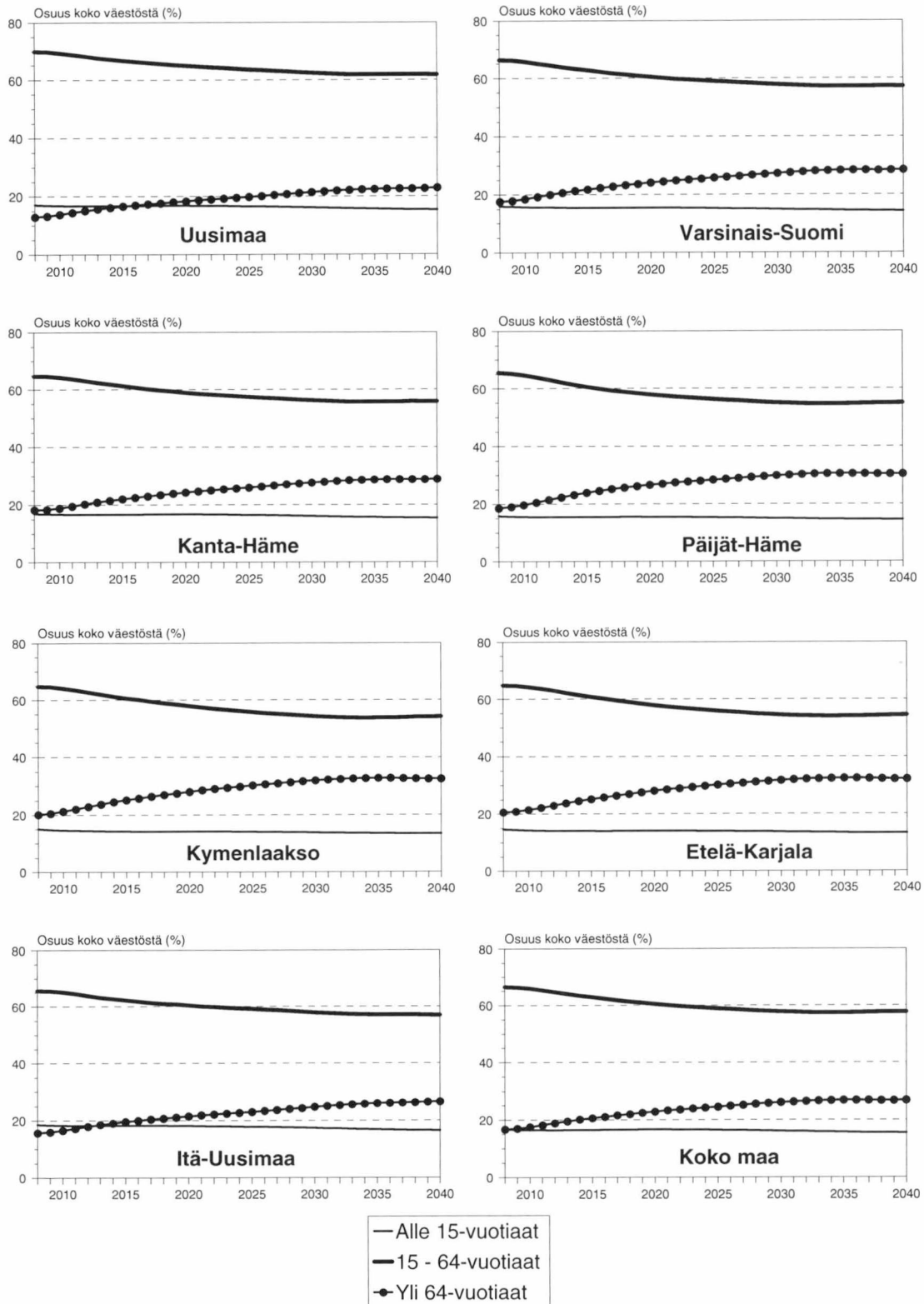
Kuva 2.31. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2040.

Kuva 2.32. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040.

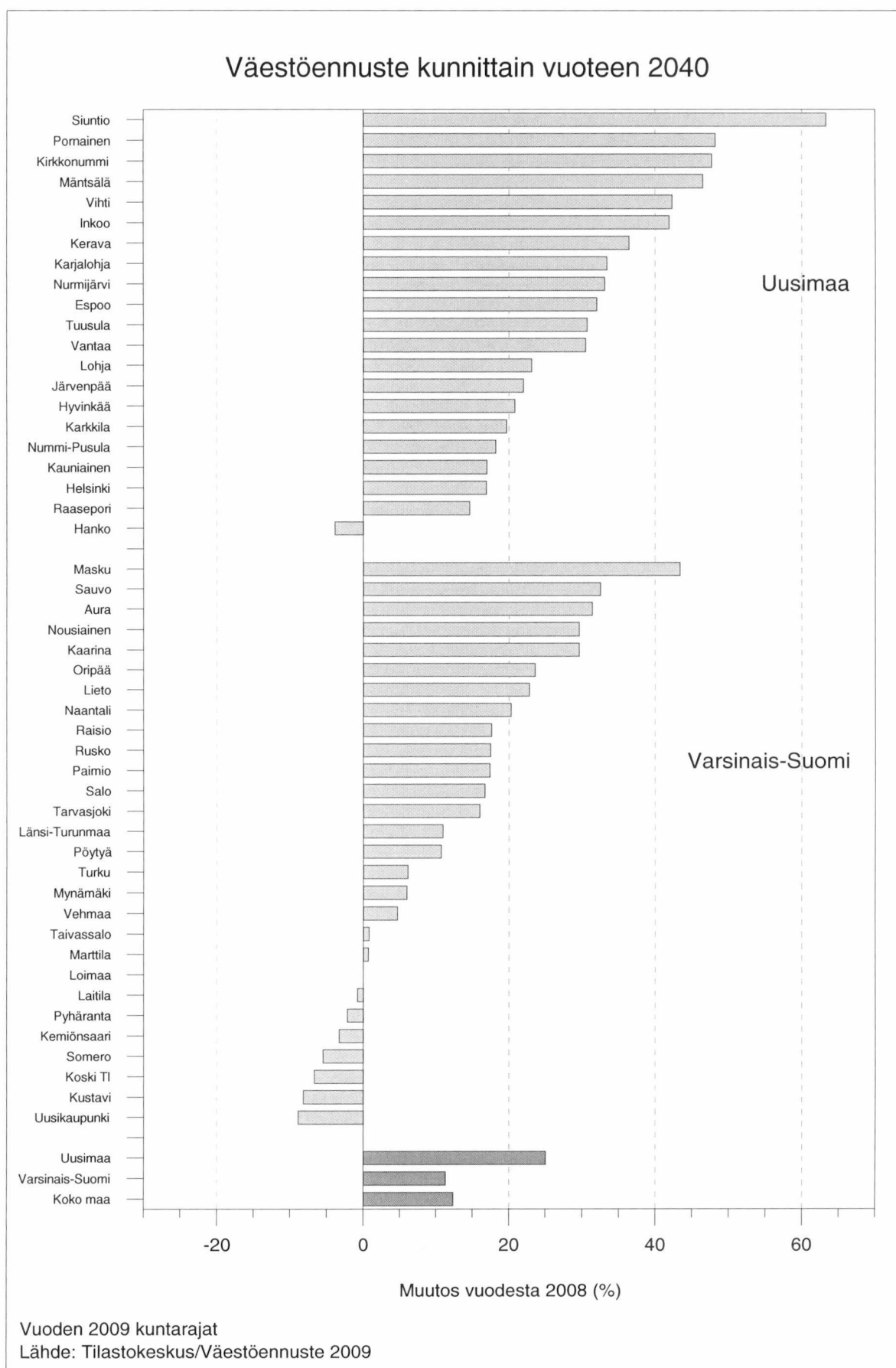
Tilastokeskuksen väestöennusteet perustuvat havaintoihin syntyvyyden, kuolevuuden ja muuttoliikkeen menneestä kehityksestä. Niitä laadittaessa ei oteta huomioon taloudellisten, sosiaalisten eikä muiden yhteiskunta- tai aluepoliittisten päätösten vaikutuksia tulevaan väestönkehitykseen. Laskelmat ilmaisevat lähinnä sen, mihin kehitys johtaa, jos se jatkuu nykyisen kaltaisena. Niitä ei siis tule tulkita vääjäämättä toteutuvana kehityksenä.

Väestöennuste ikäryhmittäin maakunnittain vuoteen 2040

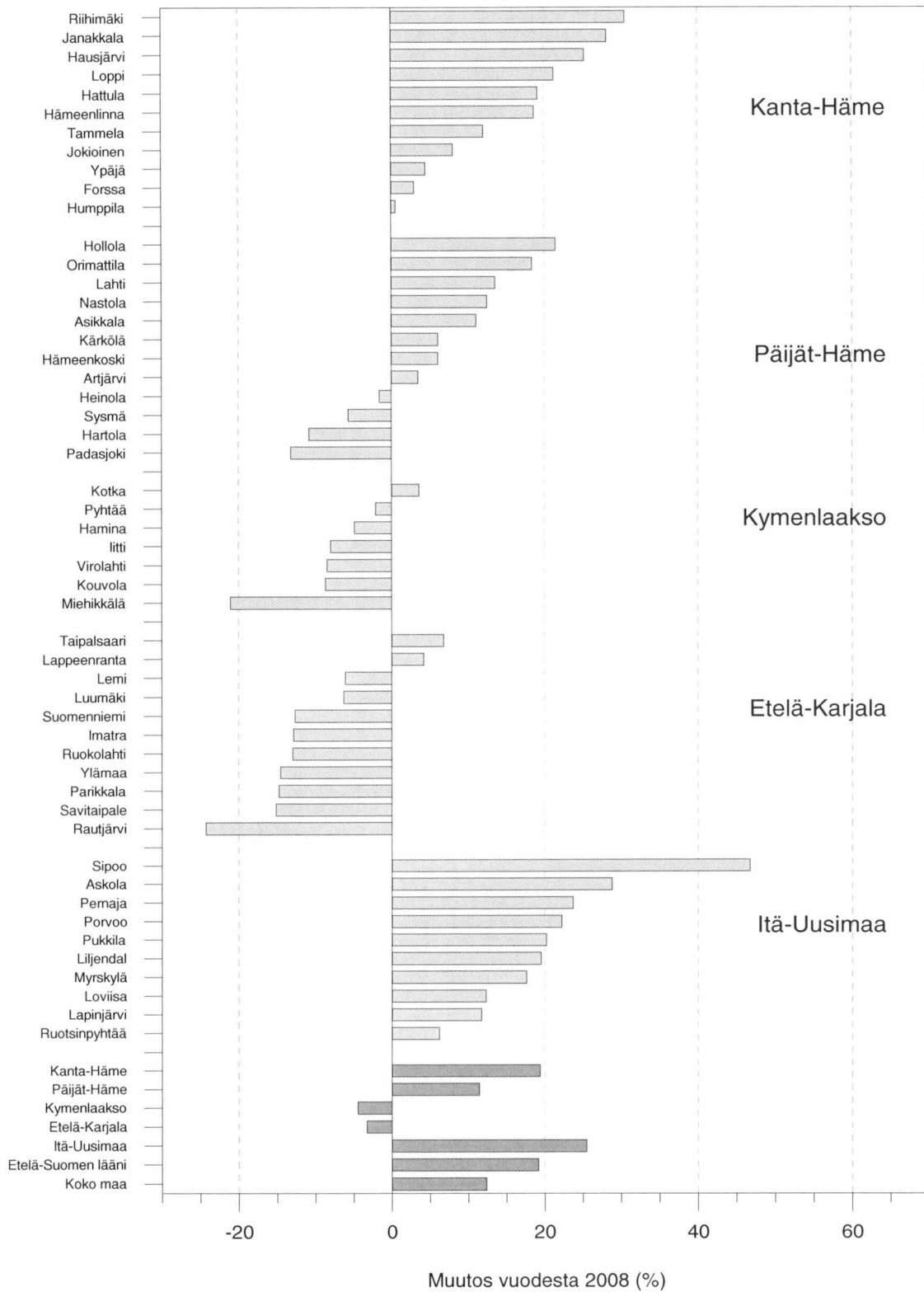
Lähde: Tilastokeskus/Väestöennuste 2009

Kuva 2.33. Väestöennuste ikäryhmittäin maakunnittain vuoteen 2040.

Kuva 2.34a. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040.

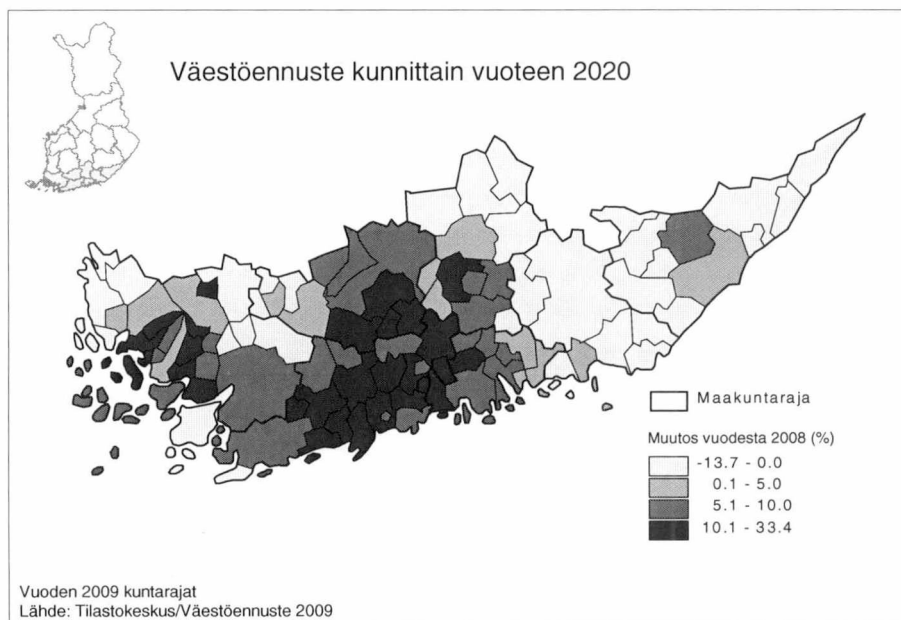
Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040

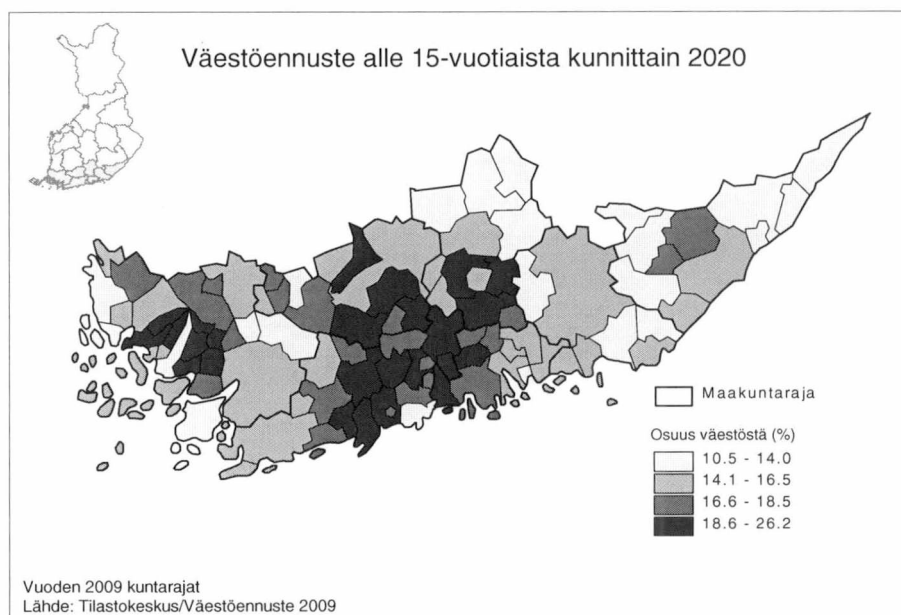
Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestöennuste 2009

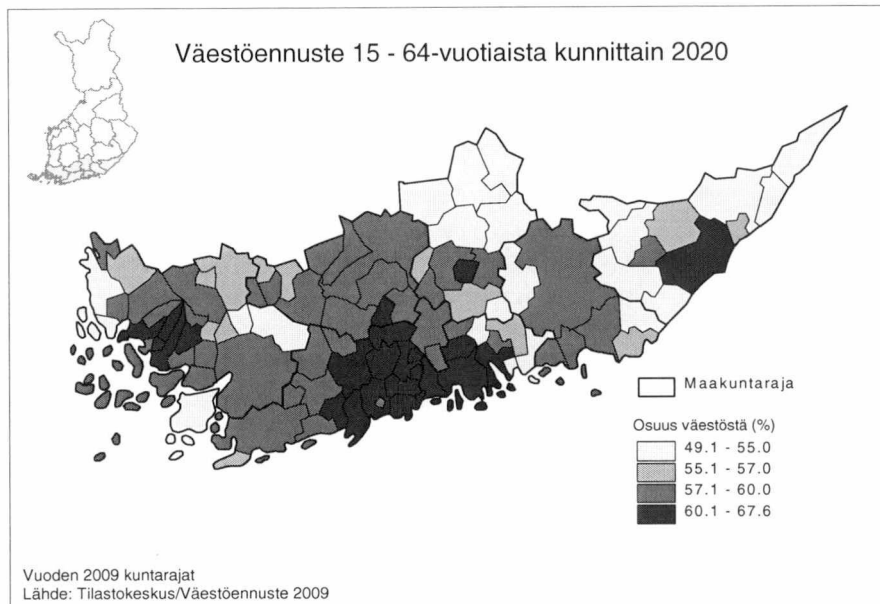
Kuva 2.34b. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040.

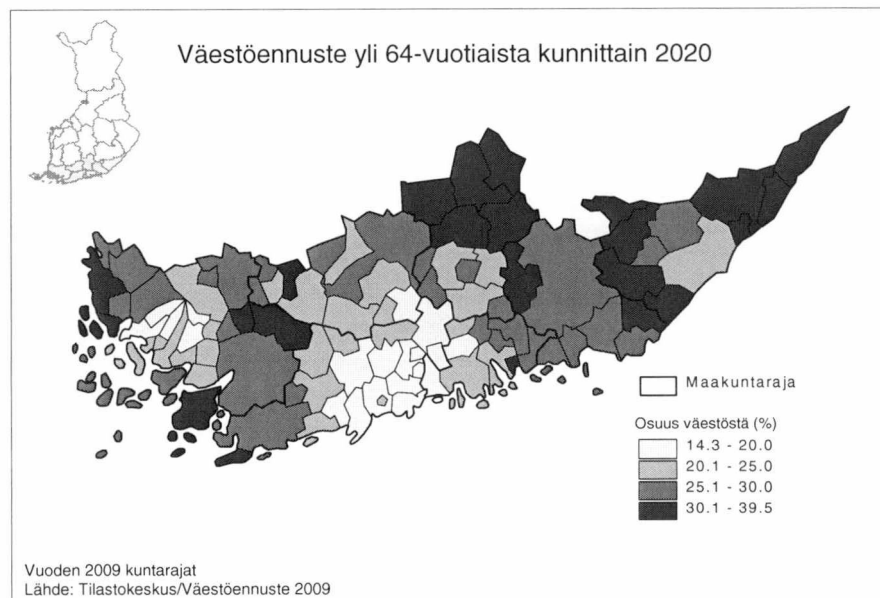
Kuva 2.35. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020.

Kuva 2.36. Väestöennuste alle 15-vuotiaista kunnittain 2020.

Kuva 2.37. Väestöennuste 15–64-vuotiaista kunnittain 2020.

Kuva 2.38. Väestöennuste yli 64-vuotiaista kunnittain 2020.

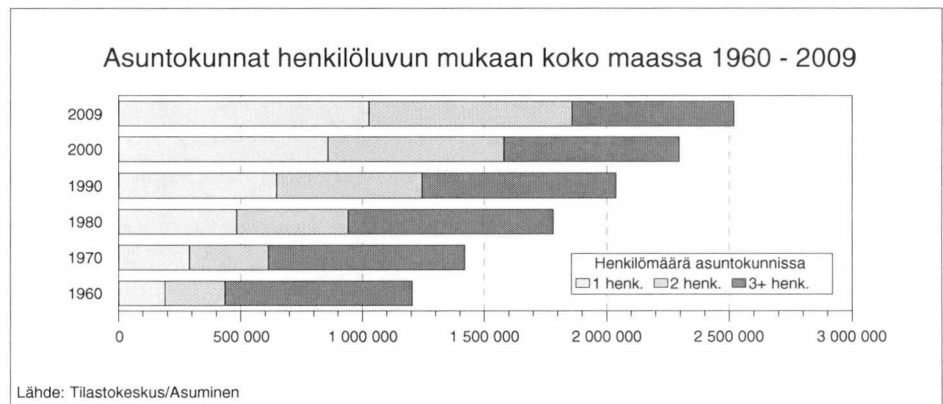
Asuminen ja rakentaminen

Asutokunnat ja asuminen

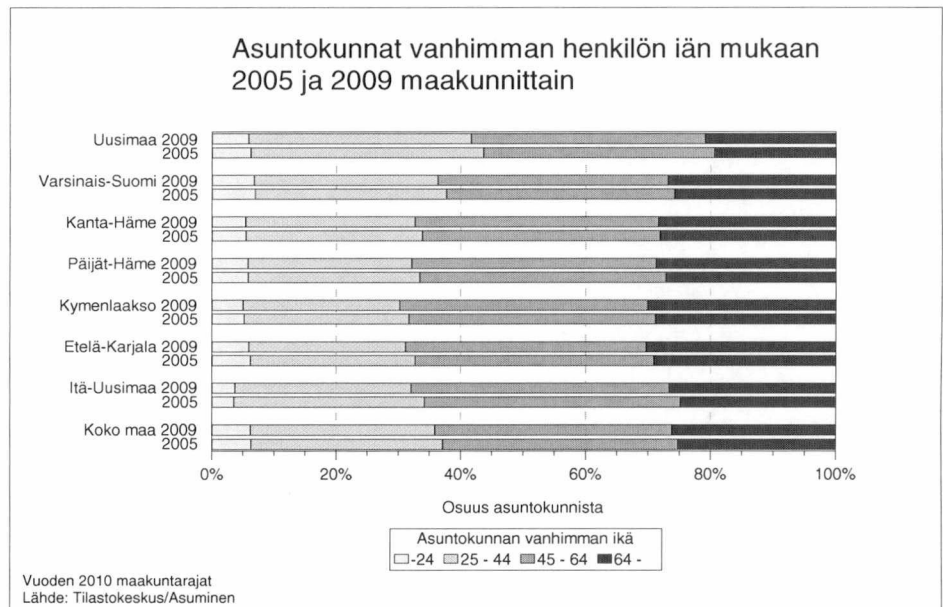
Suomessa oli vuoden 2009 lopussa 2,5 miljoonaa asutokuntaa, joista suurin osa oli yhden tai kahden henkilön asutokuntia (74 %). Vuodesta 1960 yhden tai kahden henkilön asutokuntien osuus on yli kaksinkertaistunut.

Asutokuntien keskipaino oli 2,1 henkilöä vuonna 2009. Asutokunnan vanhin henkilö oli täyttänyt 65 vuotta joka neljännessä asutokunnassa samana vuonna.

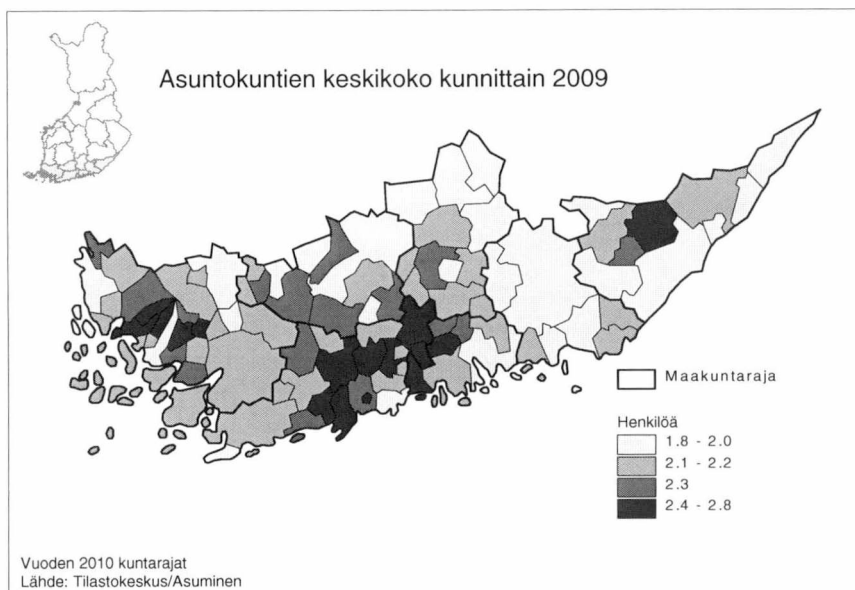
Vuonna 2009 asui ahtaasti 227 800 asutokuntaa, eli 9,0 % kaikista asutokunnista. *Ahtaasti asuminen* määritellään tässä julkaisussa normi 4:n mukaan. Normi 4: enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huonelukuun.

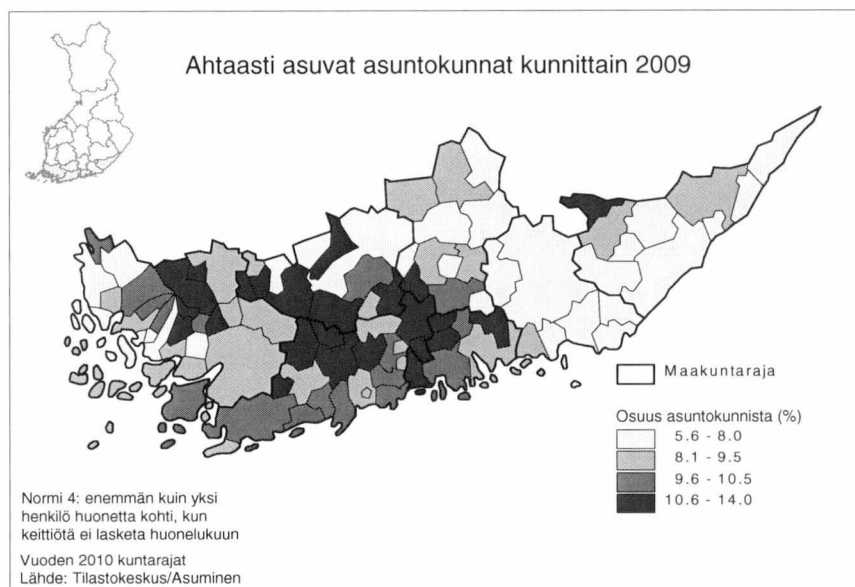
Kuva 3.1. Asutokunnat henkilöluvun mukaan koko maassa 1960–2009.

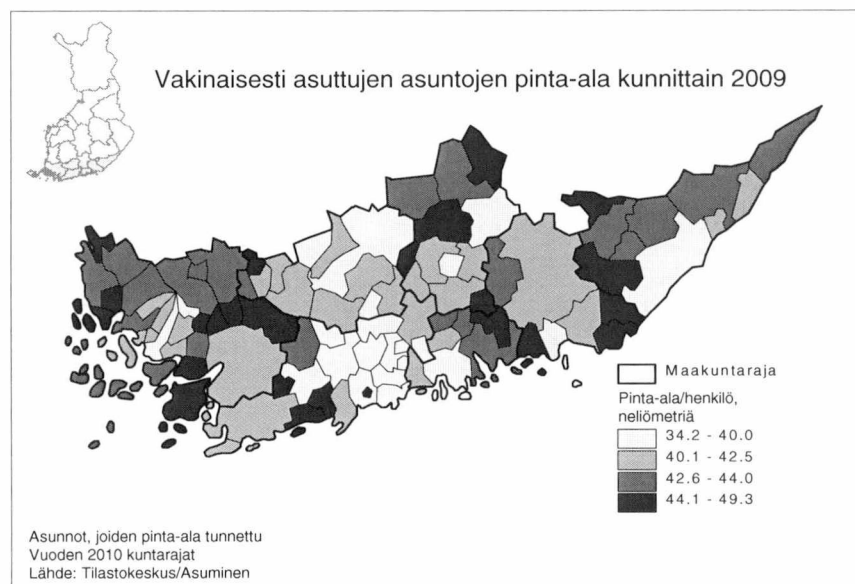
Kuva 3.2. Asutokunnat vanhimman henkilön iän mukaan 2005 ja 2009 maakunnittain.

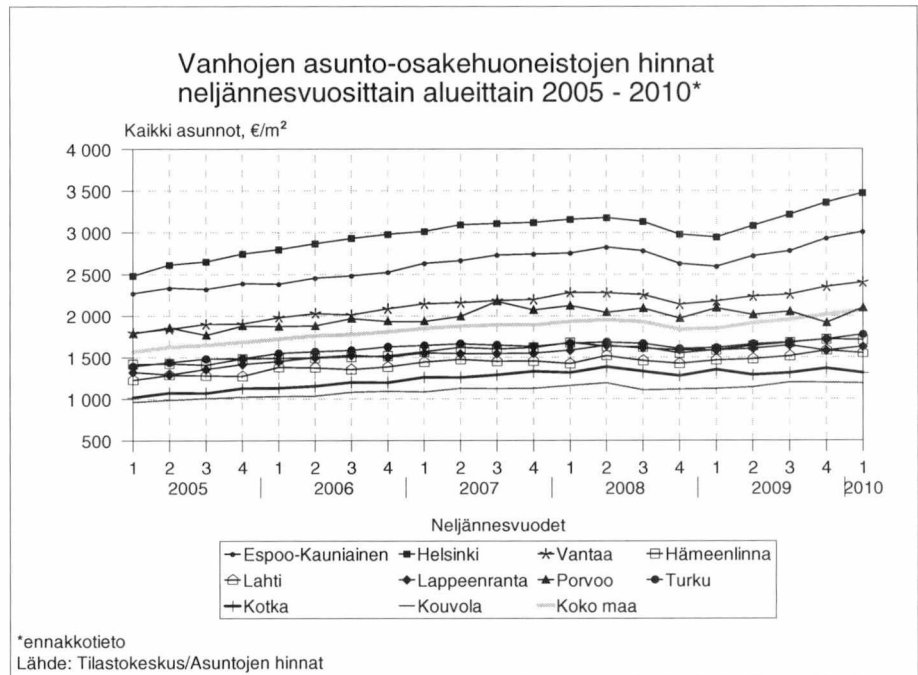
Kuva 3.3. Asuntokuntien keskikoko kunnittain 2009.

Kuva 3.4. Ahtaasti asuvat asutuskunnat kunnittain 2009.

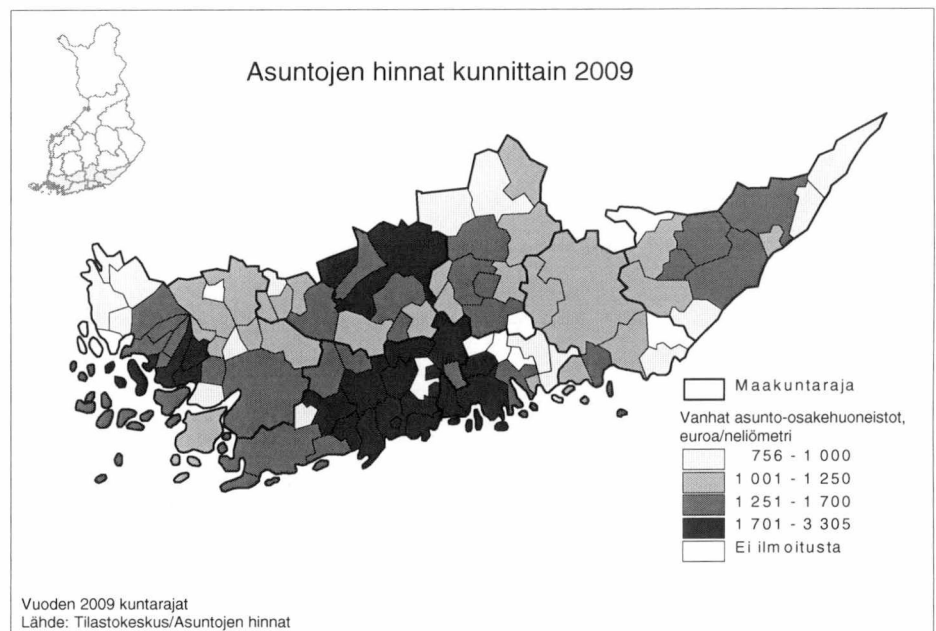
Kuva 3.5. Vakinaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala kunnittain 2009.

Kuva 3.6. Vanhojen asunto-osakehuoneistojen hinnat neljännesvuosittain alueittain 2005–2010.

Asuntojen neliöhinnat laskivat vuoden 2008 lopussa, mutta lähtivät uudelleen nousuun 2009 vuoden alkupuolella. Vuoden 2010 ensimmäisellä neljänneksellä vanhojen asunto-osakehuoneistojen neliöhinta oli koko maassa keskimäärin 2 071 euroa/neliömetri. Vuotta aiemmin neliöhinta oli ollut 222 euroa halvempi.

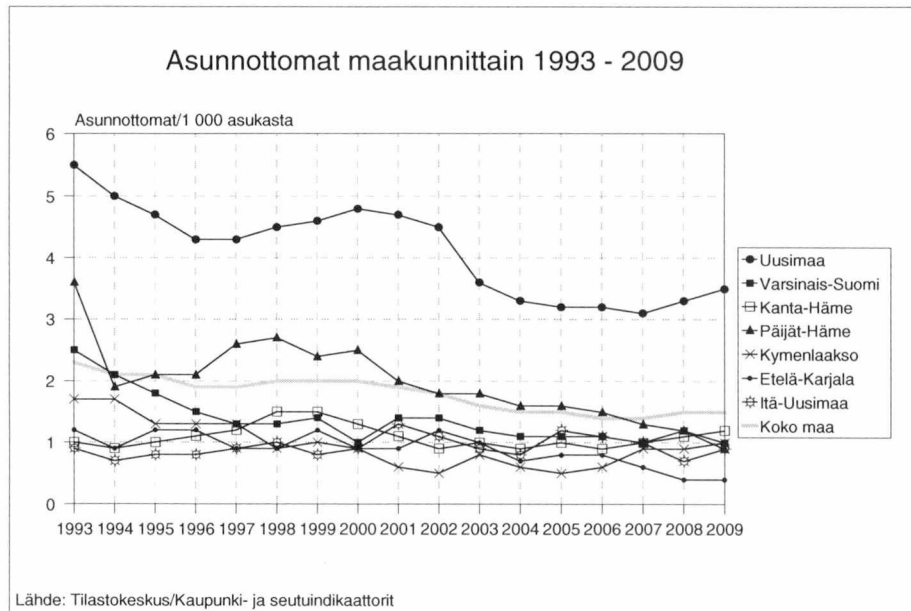
Vuonna 2009 vanhojen asunto-osakehuoneistojen neliöhinta oli koko maassa keskimäärin hieman yli 1 900 euroa. Jos tarkastellaan asuntojen hintatasoa ilman pääkaupunkiseutua, keskimääräiset neliöhinnat olivat 1 500 euroa.

Kuva 3.7. Asuntojen hinnat kunnittain 2009.

Asunnottomat

Asunnottomiin tilastoidaan ulkona, erilaisissa tilapäissuojissa ja yömajoissa olevat sekä erilaisissa laitoksissa asunnon puutteen vuoksi asustavat ja myös vapautuvat vangit, joilla ei ole asuntoa tiedossa. Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asustavat ja kiertelevät luetaan myös asunnottomiksi. Vuonna 2009 asunnottomiksi tilastoitiin 1,5 henkilöä 1 000 asukasta kohti.

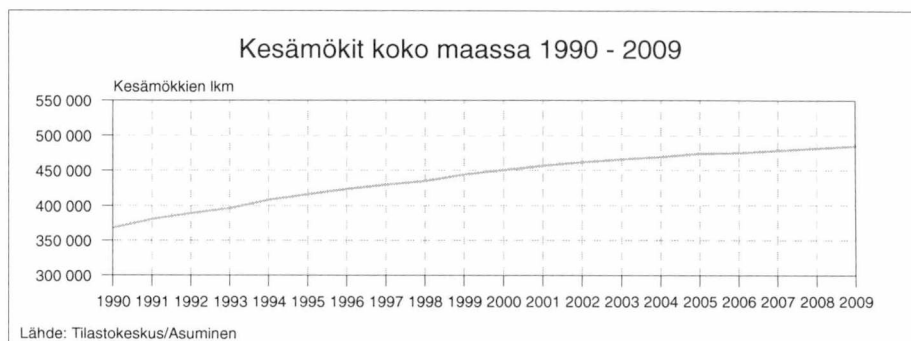

Kuva 3.8. Asunnottomat maakunnittain 1993–2009.

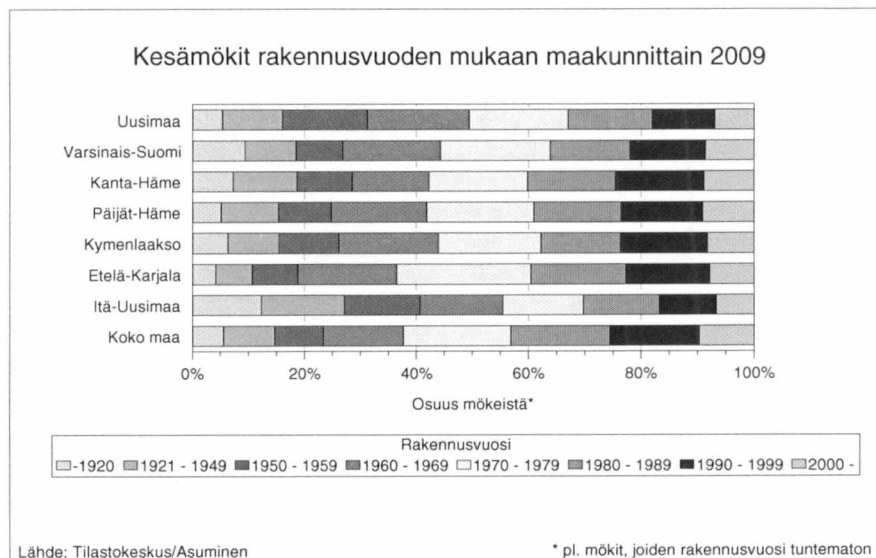
Kesämökkit

Kesämökkitilastossa on vapaa-ajan asuinrakennukseksi määritelty kaikki ne rakennukset, joiden käyttötarkoitus oli vuoden lopussa vapaa-ajan asuinrakennus tai joita ko. ajankohtana käytettiin loma-asumiseen. Kesämökeiksi ei ole luettu vakinaisessa asuinkäytössä olevia vapaa-ajan asuntoja. Myöskään majoitustoimintaa harjoittavien liikeyritysten vuokrattavia lomamökkejä ei ole luettu kesämökkitilastoon, vaan ne tilastoidaan rakennuskannan majoitusliikeyrityksiin.

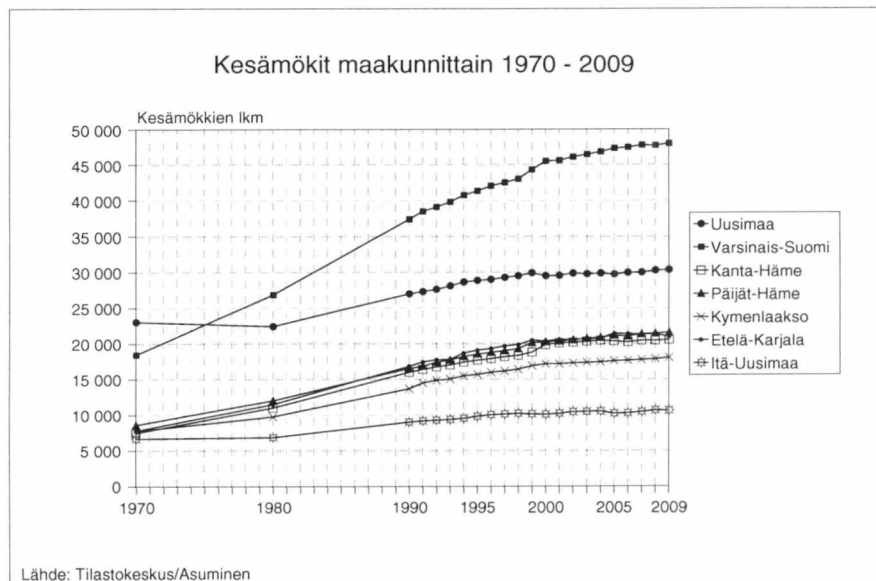
Vuoden 2009 lopussa kesämökkejä tilastoitiin koko maassa 485 118 kappaletta. Vuodesta 1990 kesämökkien määrä on kasvanut lähes 118 000 mökillä.

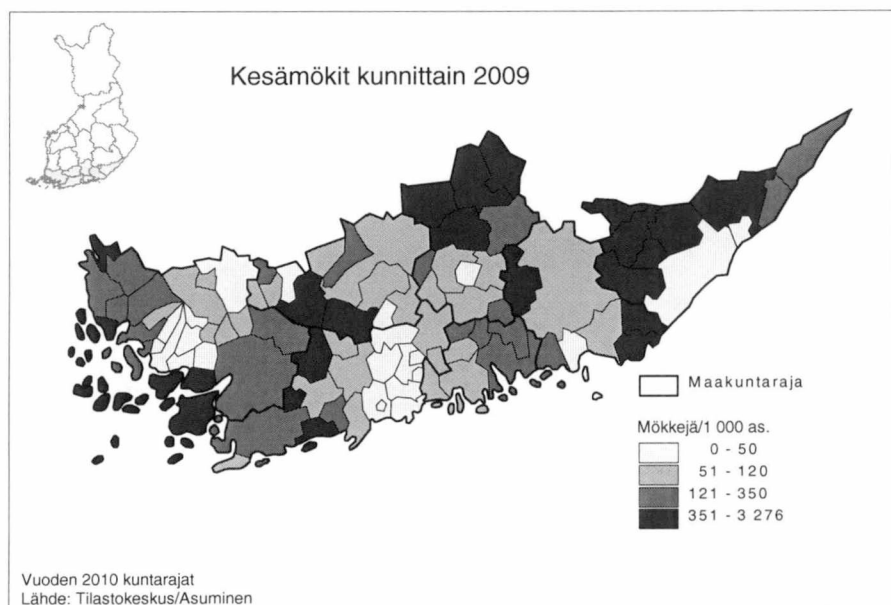
Kuva 3.9. Kesämökkit koko maassa 1990–2009.

Kuva 3.10. Kesämökkit rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2009.

Kuva 3.11. Kesämökkit maakunnittain 1970–2009.

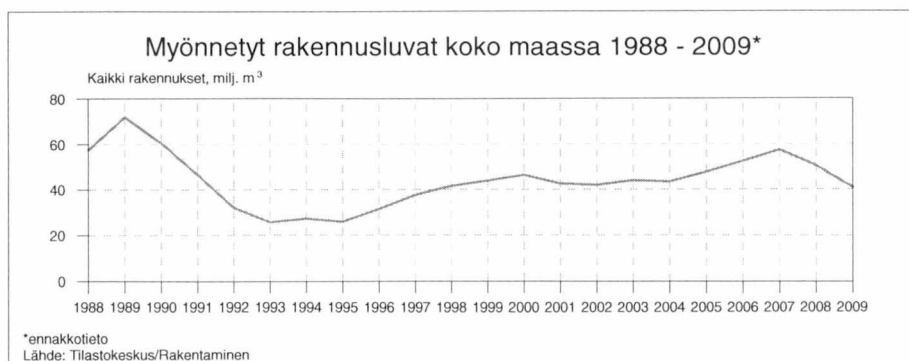
Kuva 3.12. Kesämökkit kunnittain 2009.

Rakentaminen

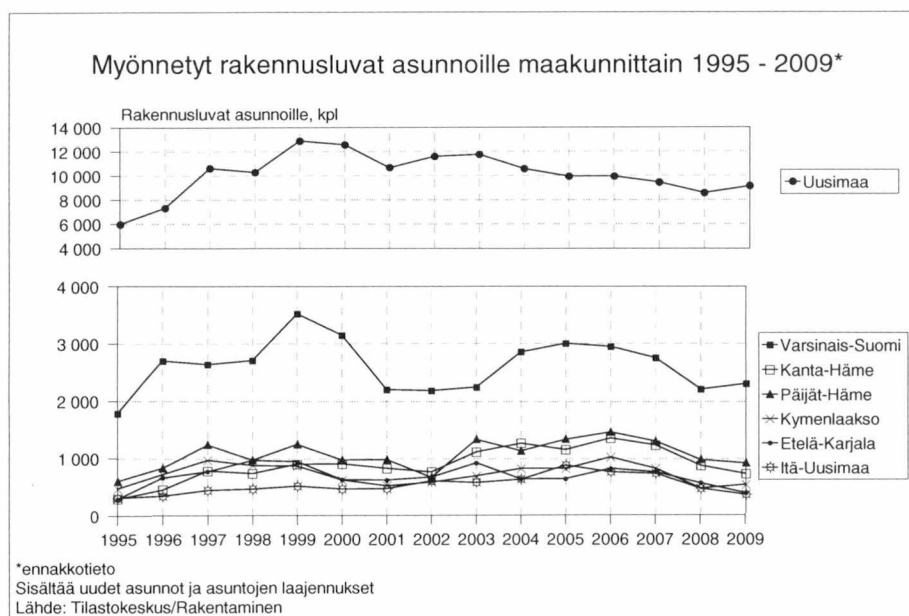
Rakennus- ja asuntotuotantotilastot kuvaavat rakennusluvanvaraisen rakennustoiminnan määrää. Rakennuksen käyttötarkoitus määräytyy sen mukaan, mihin suurinta osaa rakennuksen kerrosalasta käytetään. *Myönnettyjen rakennuslupien* tilasto perustuu kuntien rakennusvalvontaviranomaisten kuukausittain myöntämiin rakennuslupiin. Tilasto sisältää sekä uudet talonrakennukset että rakennusten laajennukset, mutta ei sisällä rakennusten korjauksia.

Vuoden 2009 ennakkollisen tiedon mukaan rakennuslupia kaikille rakennuksille myönnettiin koko maassa 41 miljoonaa kuutiometriä, mikä on 19 % vähemmän kuin vuotta aiemmin. Asuntotuotannon rakennuslupien määrä kuitenkin kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna, rakennusluvan sai noin 27 400 uutta asuntoa, mikä on 400 asuntoa enemmän kuin vuonna 2008.

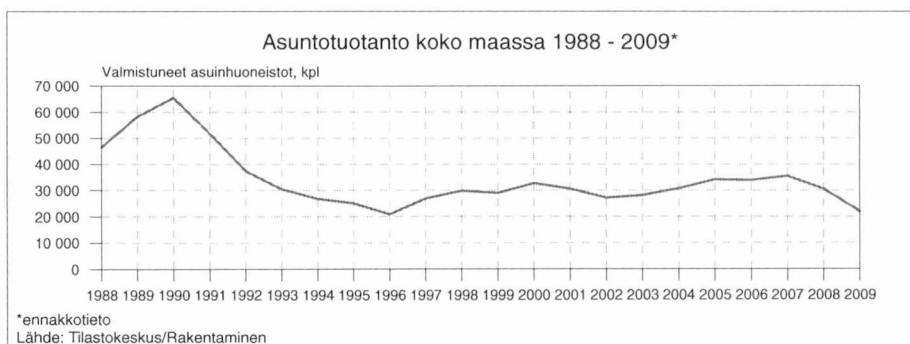
Asuntotuotanto laski 1990-luvun alkuvuosina. Tarkastelujakson voimakkain asuntotuotannon vuosi oli 1990, jolloin koko maassa valmistui 65 400 asuntoa. 2000-luvulla asuinhuoneistoja on valmistunut vuosittain keskimäärin alle puolet tästä. Vuonna 2009 (ennakkotieto) koko maassa valmistui noin 22 000 asuntoa, mikä on 28 % vähemmän kuin vuotta aiemmin.

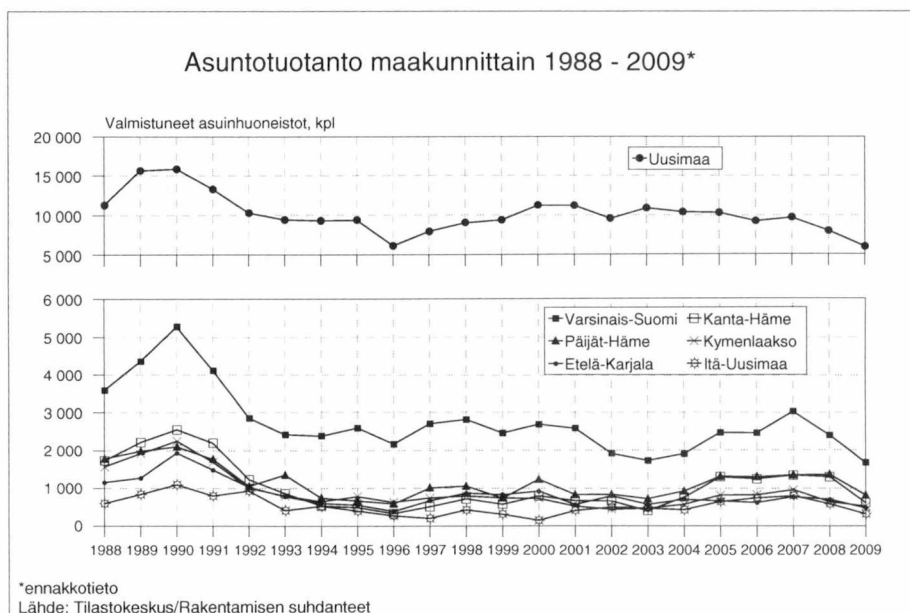
Kuva 3.13. Myönnetty rakennusluvat koko maassa 1988–2009.

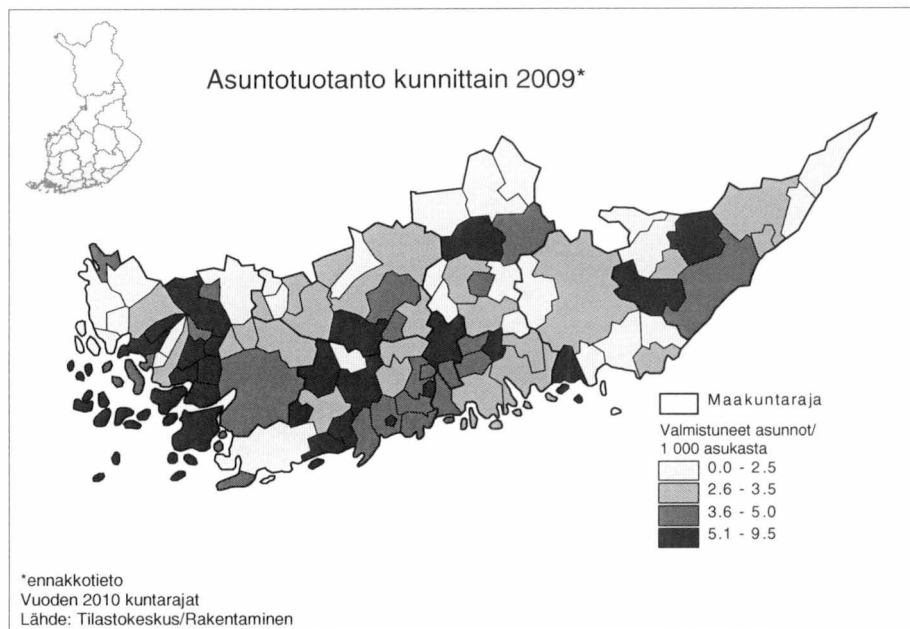
Kuva 3.14. Myönnetty rakennusluvat asunnoille maakunnittain 1995–2009.

Kuva 3.16. Asuntotuotanto koko maassa 1988–2009.

Kuva 3.16. Asuntotuotanto maakunnittain 1988–2009.

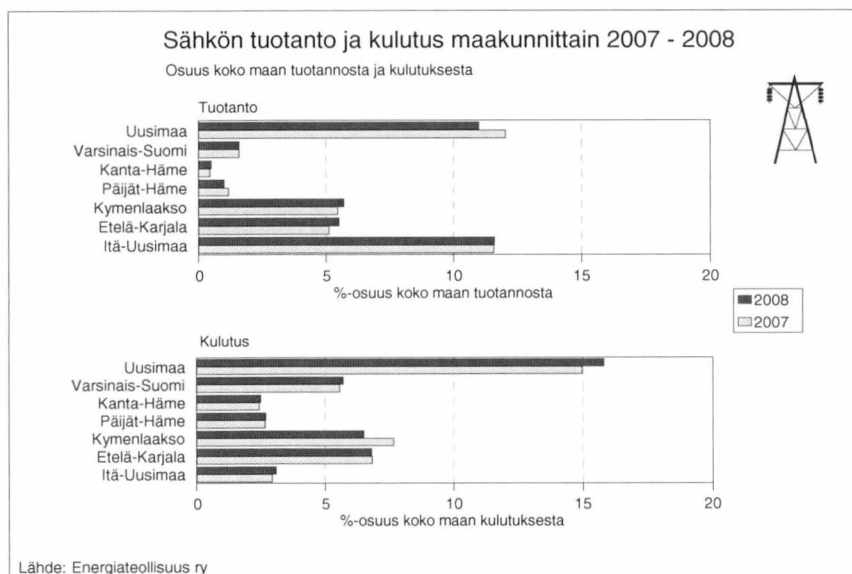
Kuva 3.17. Asuntotuotanto kunnittain 2009.

Energia

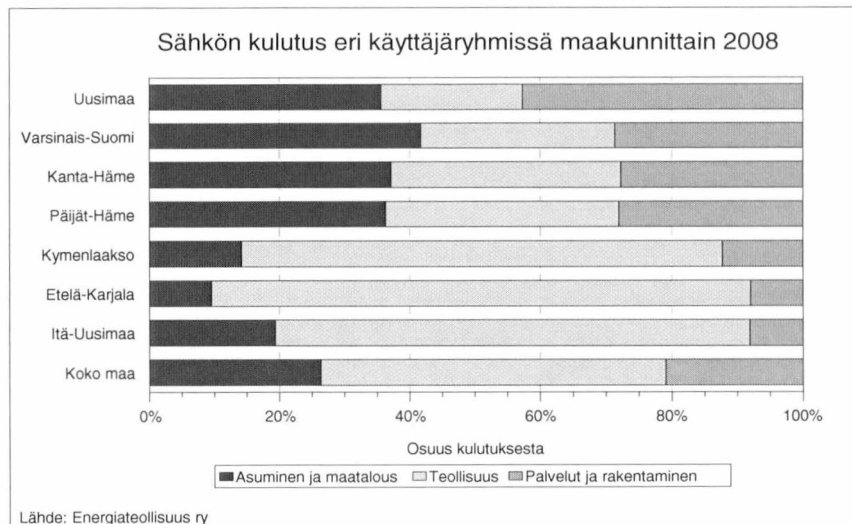
Sähköä tuotettiin vuonna 2008 Suomessa 74 500 GWh, ja sähkön kokonaiskulutus oli 87 200 GWh. Suurimman käyttäjäryhmän teollisuuden osuus sähkön kulutuksesta oli 52,7 %. Asuminen ja maatalous kuluttivat sähköä 26,3 %, palvelut ja rakentaminen 21 %.

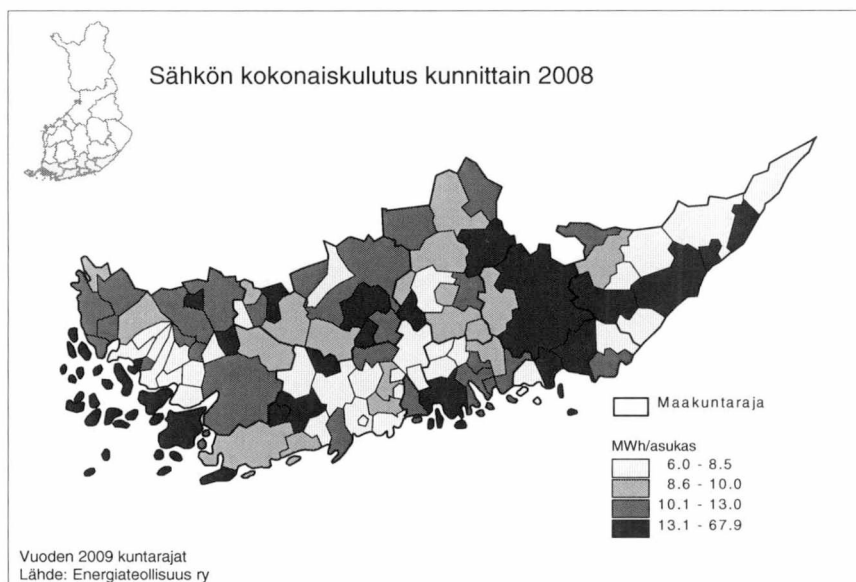
Kuva 4.1. Sähkön tuotanto ja kulutus koko maassa 1970–2008.

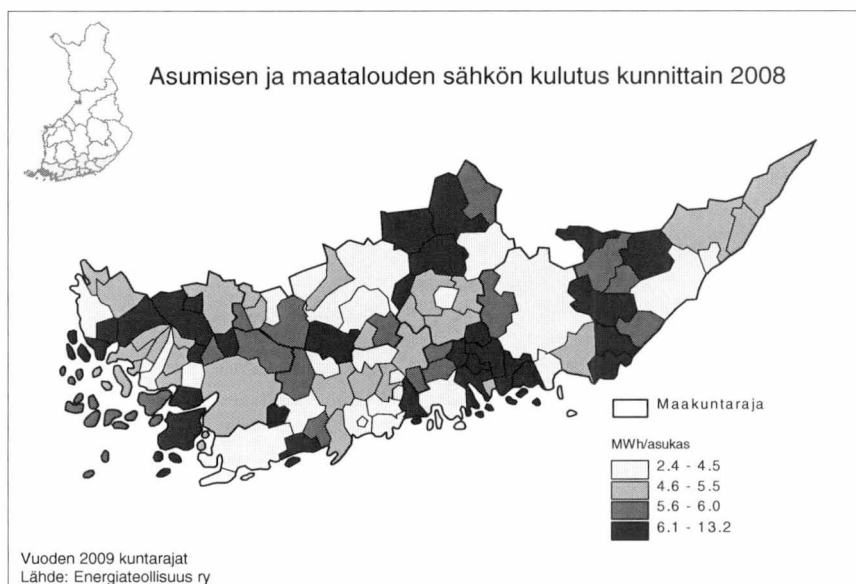
Kuva 4.2. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 2007–2008.

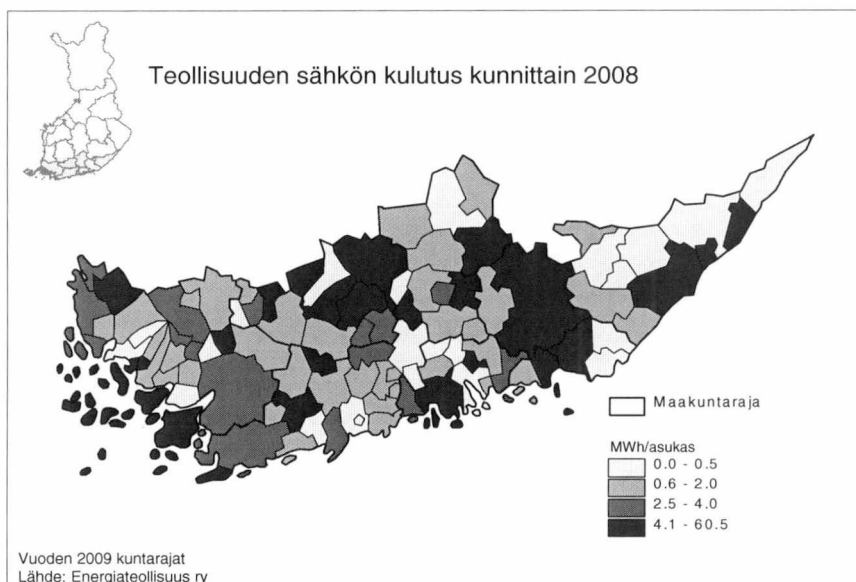
Kuva 4.3. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2008.

Kuva 4.4. Sähkön kokonaiskulutus kunnittain 2008.

Kuva 4.5. Asumisen ja maatalouden sähkön kulutus 2008.

Kuva 4.6. Teollisuuden sähkön kulutus kunnittain 2008.

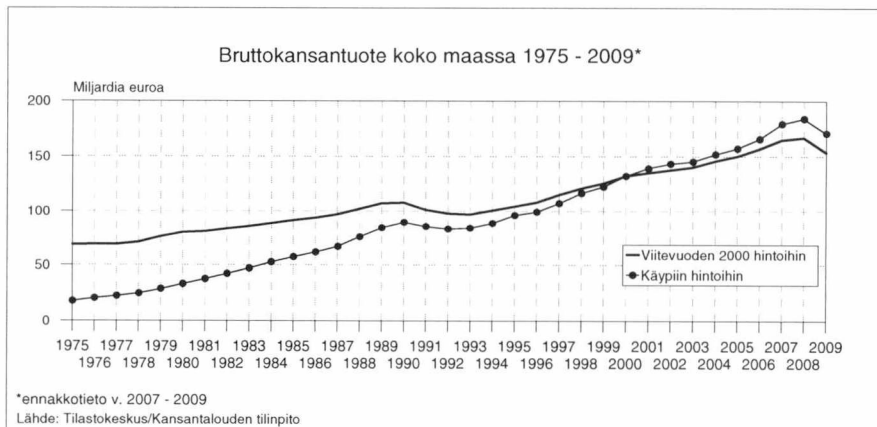
Kansantalous

Kansantalouden tilinpito on tilastojärjestelmä, joka kuvaa Suomen kansantaloutta kokonaisvaltaisesti ja yksityiskohtaisesti. Se perustuu Euroopan kansantalouden tilinpitäjärjestelmään EKT95:een, joka noudattaa maailmanlaajuisista kansantalouden tilinpidon suositusta SNA93 (System of National Accounts). Aluetilinpito on kansantalouden tilinpidon alueellinen tarkennus, jonka tietoja on saatavilla seutukunnittain, maakunnittain ja suuralueittain sekä tarvittaessa muilla kuntapohjaisilla aluejaoilla.

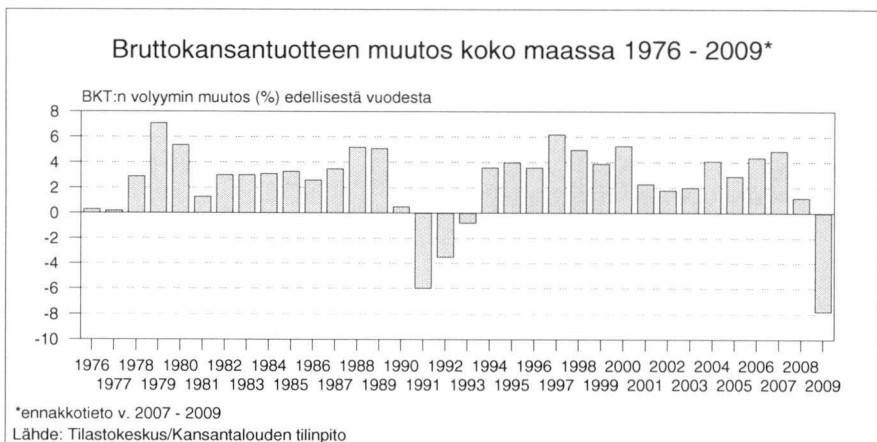
Aluetilinpidon tietoja käytetään alueellisten viranomaisten päätöksenteon ja seurannan apuna. Kotimaaisessa päätöksenteossa maakuntien liitot toimivat aluekehittämisviranomaisina, jolloin korostuu maakuntatason merkitys. Euroopan Unionissa suuraluetaso on tärkeä aluepolitiikassa, koska rakennerahastojen tukikelpoisuus määritellään suuralueittain lasketun alueellisen bruttokansantuotteen perusteella.

Tuotannon kokonaisvaltaisin mittari on bruttokansantuote (BKT). BKT markkinahintaan on kotimaisten tuotantoyksiköiden tuotantotoiminnan lopputulos, ja tuotannon muutos edellisestä vuodesta on BKT:n muutos. BKT:n arvon eli tuotannon suuruuden mukaan lasketaan kansainvälisissä vertailuissa käytetty tieto, bruttokansantuote asukasta kohti.

Bruttokansantuote oli 171 miljardia euroa vuoden 2009 ennakkotietojen mukaan ja sen volyymi supistui edellisestä vuodesta 7,8 %. Tuotannon romahdus yksittäisenä vuonna oli suurin vuosien 1917 ja 1918 jälkeen.

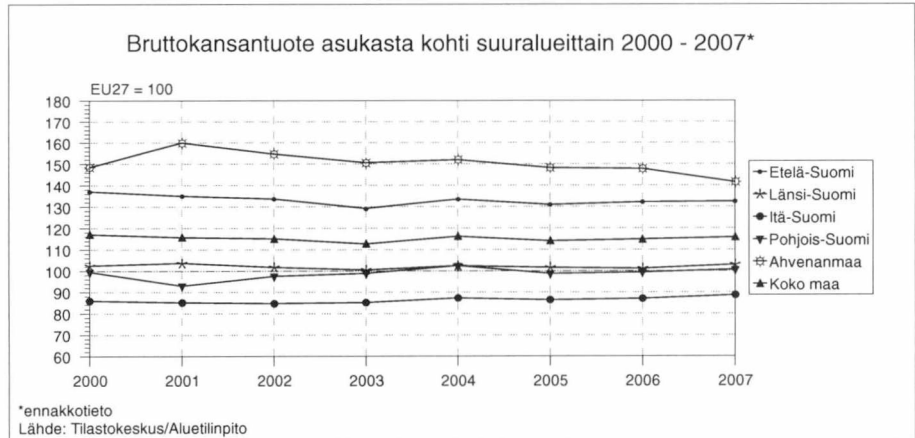

Kuva 5.1. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2009.

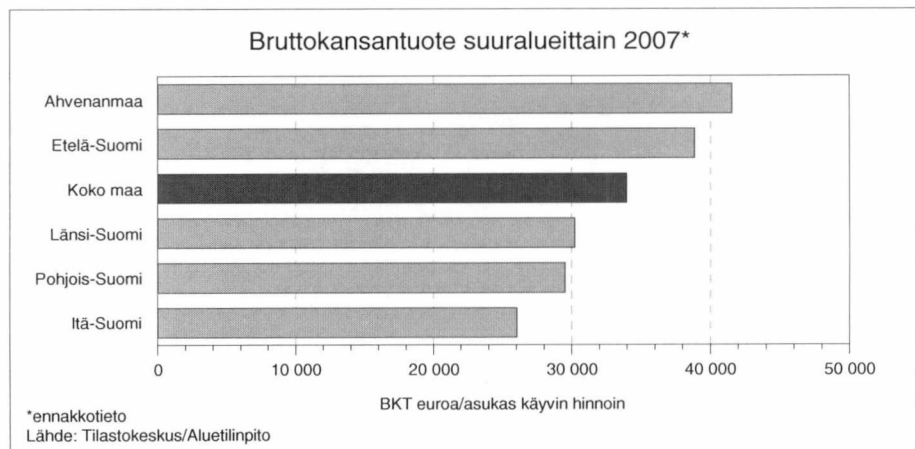

Kuva 5.2. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2009.

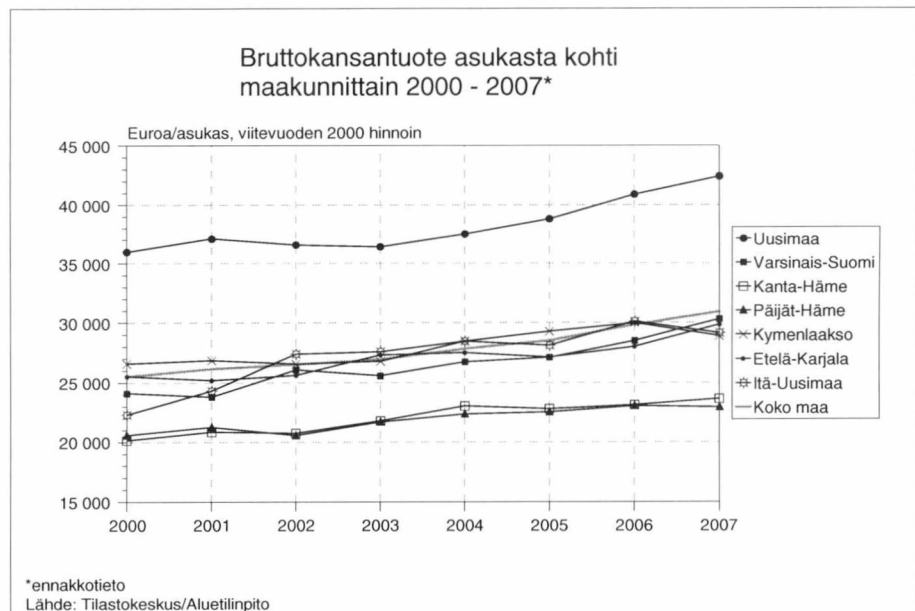
Suuralueittain tarkasteltuna bruttokansantuote asukasta kohti oli Ahvenanmaalla ja Etelä-Suomessa yli koko maan keskiarvon vuonna 2007 (ennakkotieto). Nämä suuralueet ylittivät myös reilusti EU27:n keskimääräisen tason. Tässä tarkastelussa koko maa sai vuonna 2007 (ennakkotieto) arvon 115,8. Itä-Suomen suuralue jäi 88,7 %:iin EU27:n keskimääräisestä bruttokansantuotteesta asukasta kohti laskettuna.

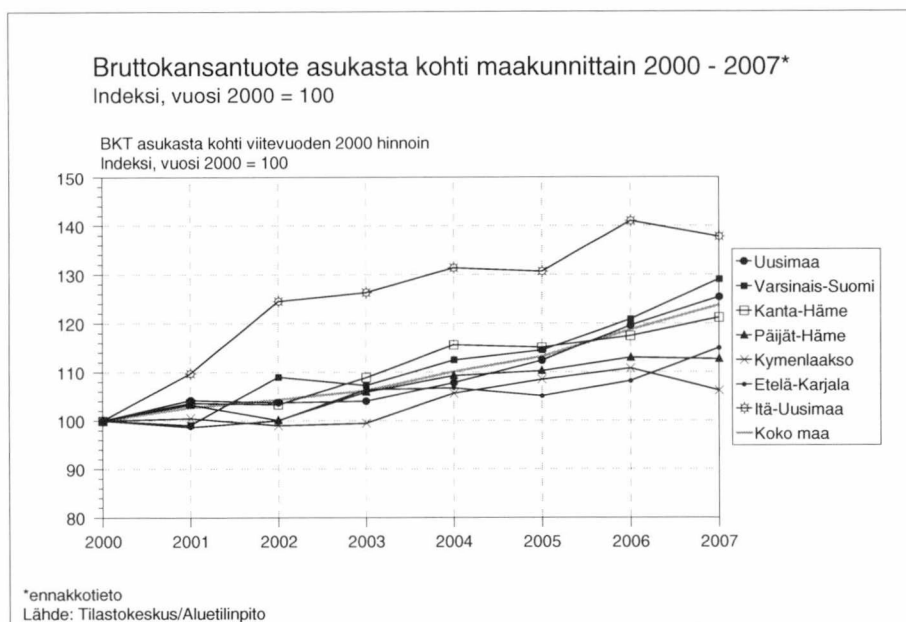
Kuva 5.3. Bruttokansantuote asukasta kohti suuralueittain 2000–2007, indeksi EU27=100.

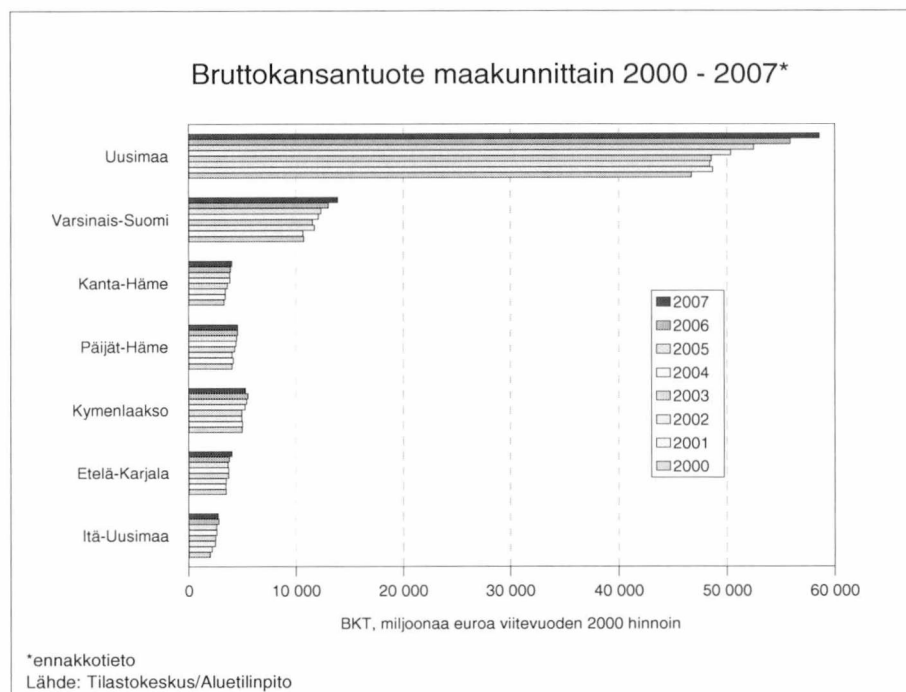
Kuva 5.4. Bruttokansantuote suuralueittain 2007.

Kuva 5.5. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2000–2007.

Kuva 5.6. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2000–2007, vuosi 2000=100.

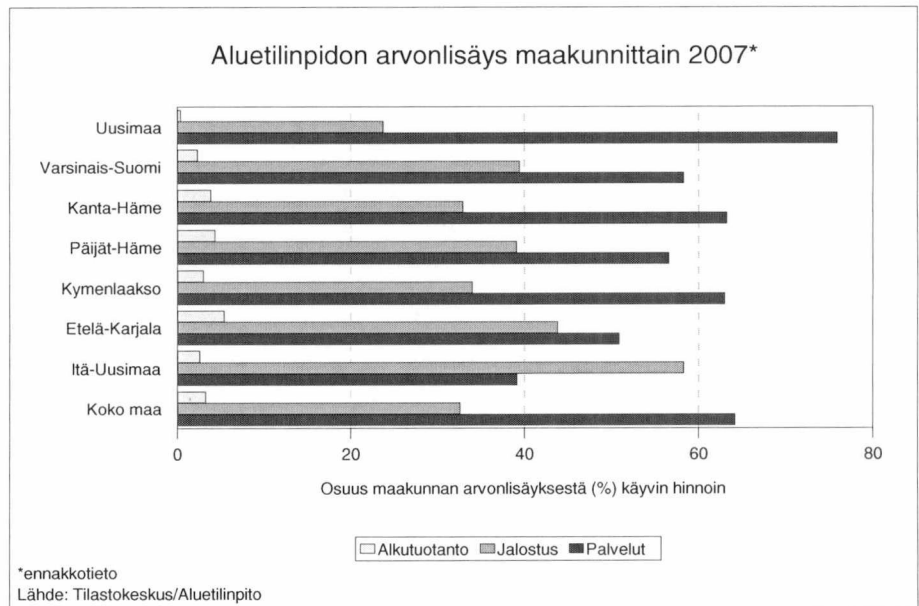
Kuva 5.7. Bruttokansantuote maakunnittain 2000–2007.

Kansantalouden tilinpidossa tiedot lasketaan käypähintaisina ja osa tiedoista myös kiinteähintaisina. Käypähintainen BKT-luku kuvaa kokonaistuotannon arvoa tällä hetkellä. Kiinteähintaiset luvut lasketaan suhteessa jonkin tietyn perusvuoden hintatasoon, eli niistä on "puhdistettu" pois inflaation aiheuttama hinnannousu. BKT:n reaalin kasvu eli BKT:n volyyminmuutos lasketaan nimenomaan kiinteähintaisista luvuista.

Vuonna 2007 (ennakkotieto) asukasta kohti laskettu bruttokansantuote viitevuoden 2000 hinnoin oli koko maassa 30 932 euroa. Kasvua edelliseen vuoteen verrattuna oli 4,2 %. Käypähintainen bruttokansantuote asukasta kohti oli samana vuonna 33 970 euroa.

Kuva 5.8. Arvonlisäys toimialoittain koko maassa 2008.

Kuva 5.9. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2007.

Arvonlisäys (brutto) tarkoittaa tuotantoon osallistuvan yksikön synnyttämää arvoa. Se lasketaan markkinatuotannossa vähentämällä yksikön tuotoksesta tuotannossa käytetyt väli tuotteet (tavarat ja palvelut) ja markkinattomassa tuotannossa laskemalla yhteen palkansaajakorvaukset, kiinteän pääoman kuluminen ja mahdolliset tuotannon ja tuonnin verot.

Kaksi kolmasosaa koko maan arvonlisäyksen määrästä muodostui palvelujen toimialoilla vuonna 2007 (ennakkotieto). Suurimmat yksittäiset toimialat olivat seuraavan vuoden ennakkotiedon mukaan kiinteistöalan palvelut (Toimialaluokituksen 2002 mukainen toimialaluokka KA), kauppa ja kuljetus (G), varastointi ja tietoliikenne (I).

Koulutus

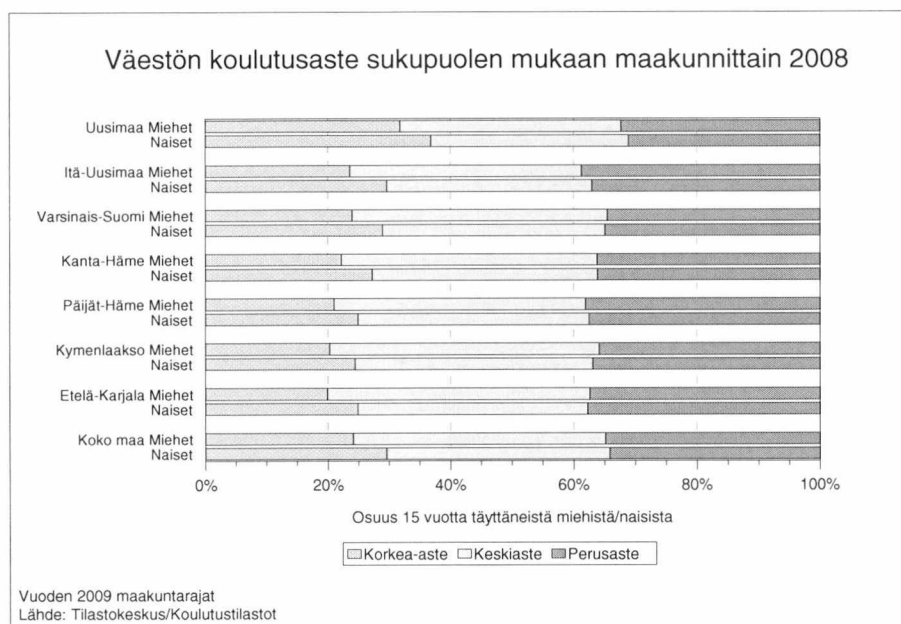
Tutkinnon suorittaneella väestöllä tarkoitetaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa, ammattikorkeakouluissa, yliopistoissa ja korkeakouluissa tutkinnon suorittaneita sekä näyttötutkintona ammatillisen perustutkinnon, ammatti- tai erikoisammattitutkinnon suorittaneita. Tutkinnon suorittaneiden eli perusasteen jälkeisiä opintoja suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneestä väestöstä oli koko maassa 65,5 % vuonna 2008.

Koulutusastejaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta. *Keskiasteen* koulutusta ovat ylioppilastutkinnot, ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot. Keskiasteen koulutus kestää pääsääntöisesti 2–3 vuotta. *Korkea-asteen* koulutus jaotellaan; *alin korkea-aste* (mm. entiset teknikon ja sairaanhoitajan tutkinnot), *alempi korkeakouluaste* (ammattikorkeakoulututkinnot), *ylempi korkeakouluaste* (maisteritutkinnot) ja *tutkijakoulutusaste* (lisenssiaatin ja tohtorin tutkinnot).

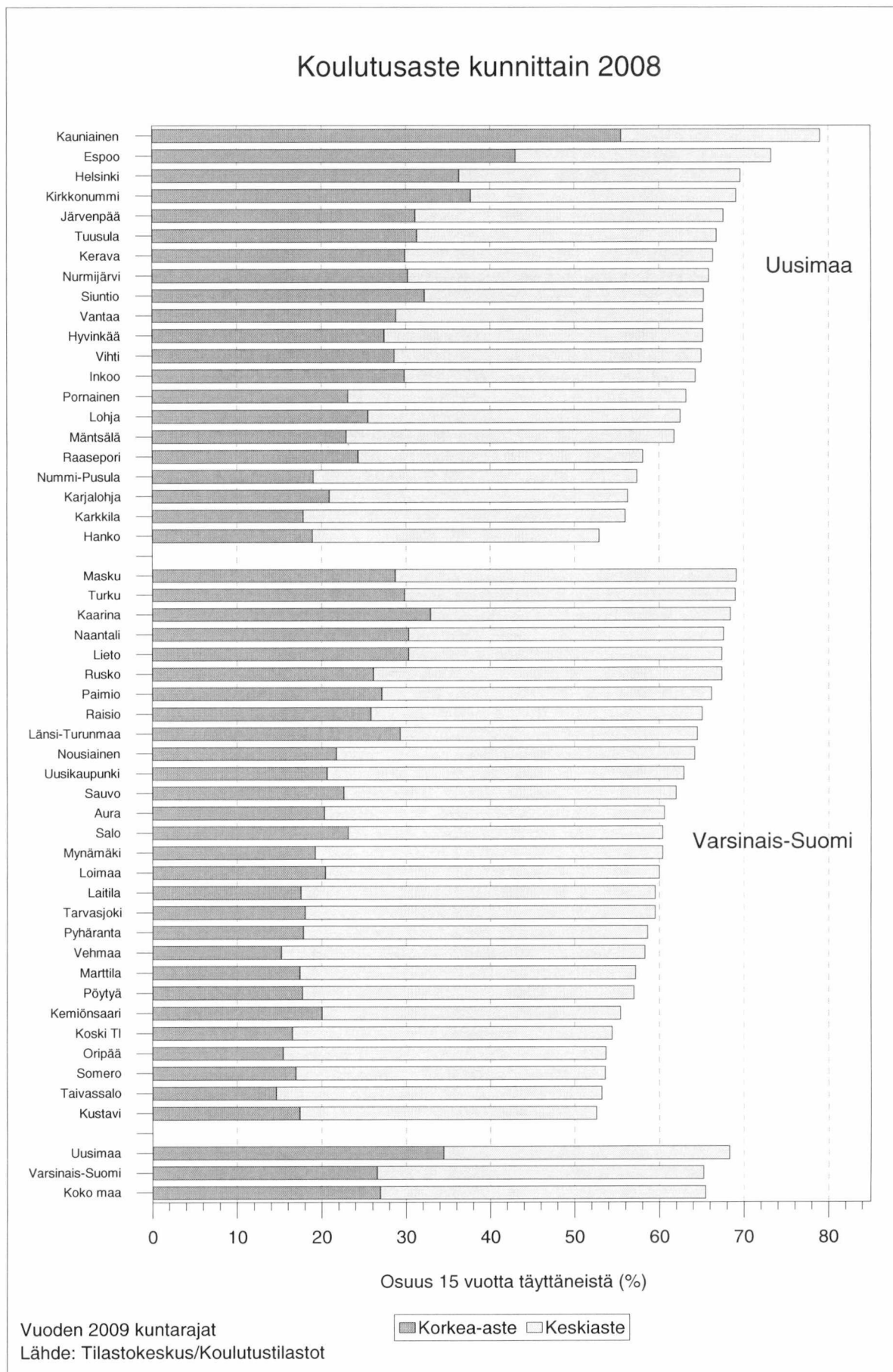
Keskiasteen tutkinnon suorittaneita on väestössä eniten. 15 vuotta täyttäneistä miehistä 41 % ja naisista 36,2 % oli suorittanut keskiasteen tutkinnon vuonna 2008. Vastaavasti korkea-asteen tutkinnon oli suorittanut miehistä 24,1 % ja naisista 29,6 %.

Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna 20 vuotta täyttäneeseen väestöön, ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso. Vuonna 2008 väestön koulutustasomittain oli koko maassa 322. Naisten koulutustaso oli 329 ja miesten 314.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuonna 2007 koulutusallalla työskenteli koko maassa 162 700 henkilöä, eli 7 % kaikista työllisistä. Kaksi kolmesta koulutusalan työllisestä oli naisia.

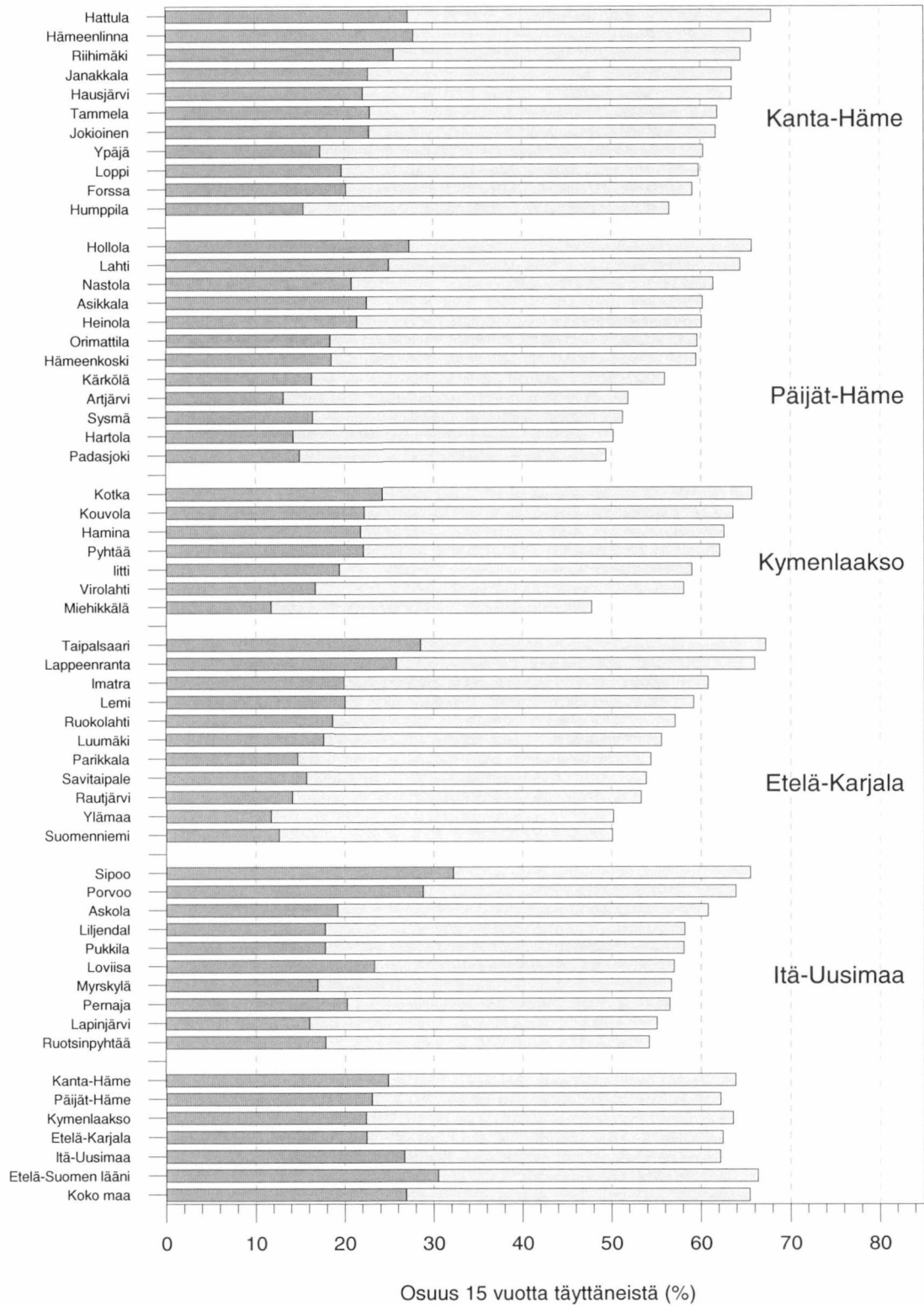

Kuva 6.1. Väestön koulutusaste sukupuolen mukaan maakunnittain 2008.

Kuva 6.2a. Koulutusaste kunnittain 2008.

Koulutusaste kunnittain 2008

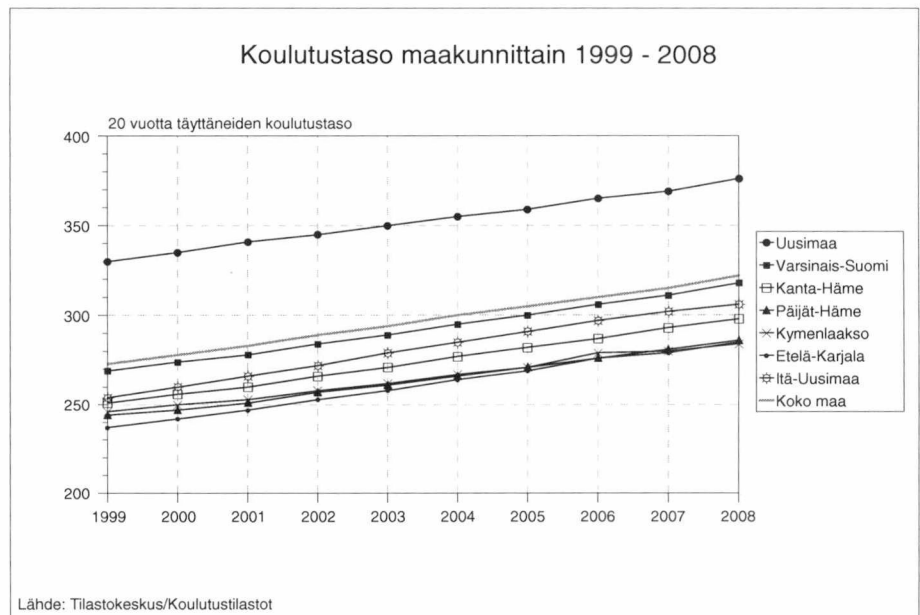

Vuoden 2009 kuntarajat

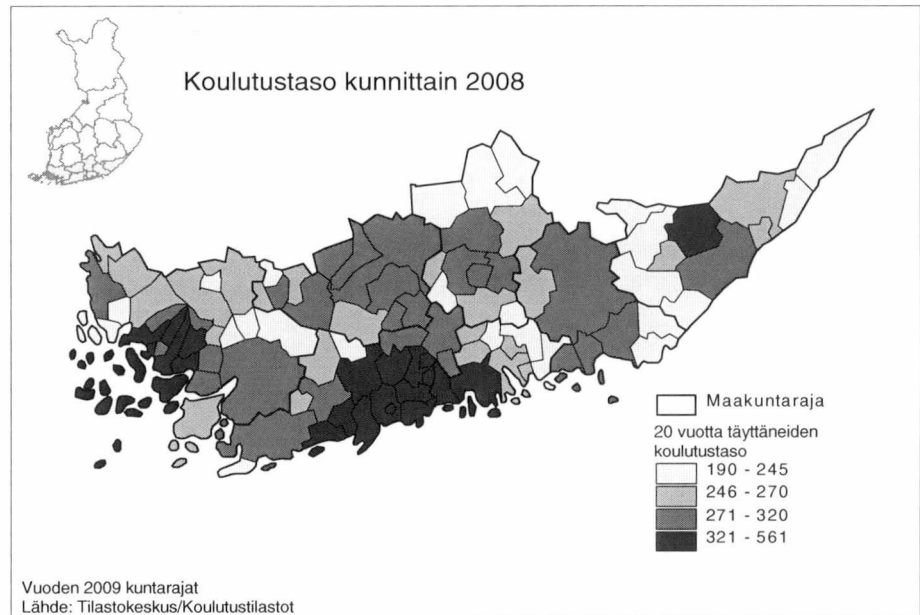
Lähde: Tilastokeskus/Koulutustilastot

 Korkea-aste
 Keskiaste

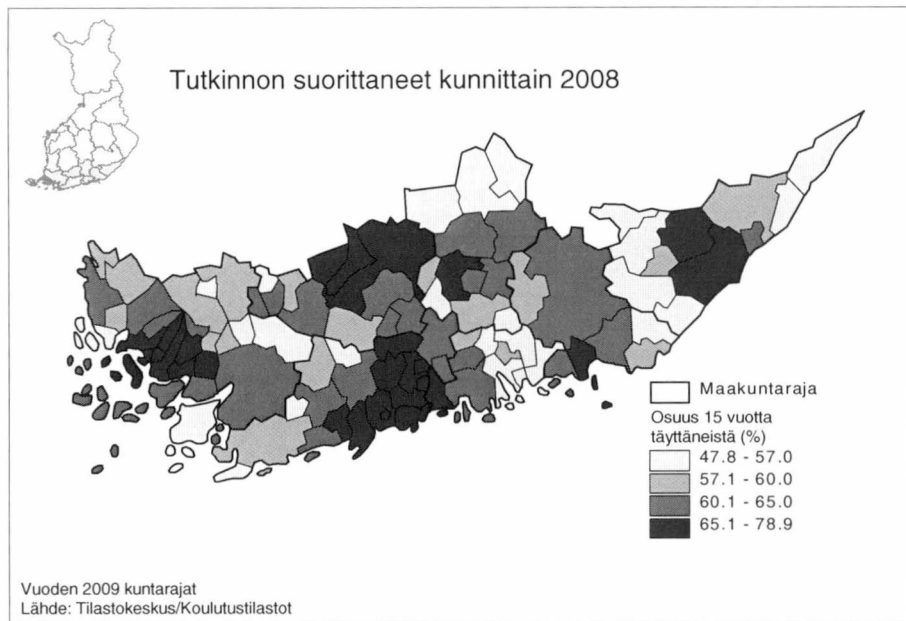
Kuva 6.2b. Koulutusaste kunnittain 2008.

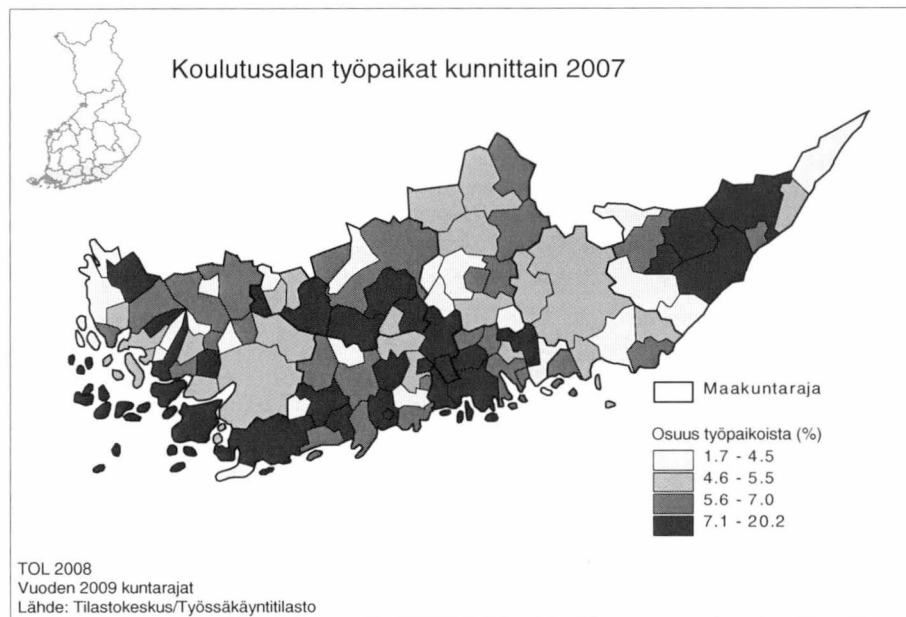
Kuva 6.3. Koulutustaso maakunnittain 1999–2008.

Kuva 6.4. Koulutustaso kunnittain 2008.

Kuva 6.5. Tutkinnon suorittaneet kunnittain 2008.

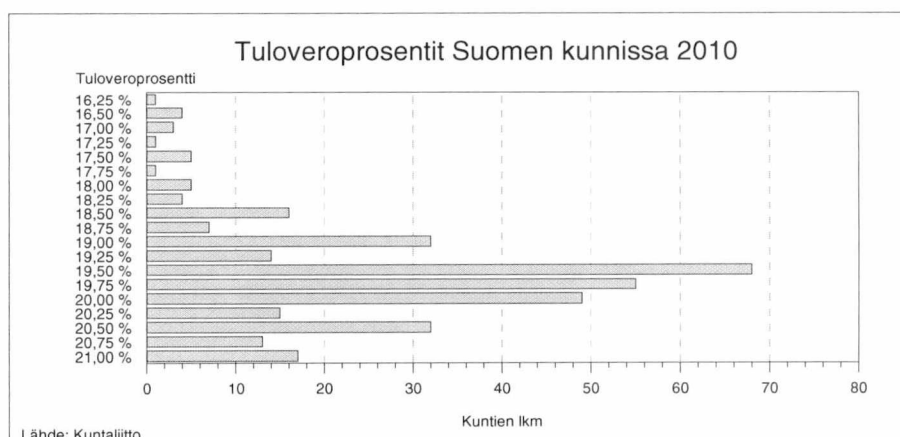
Kuva 6.6. Koulutusalan työpaikat kunnittain 2007.

Kunnallistalous

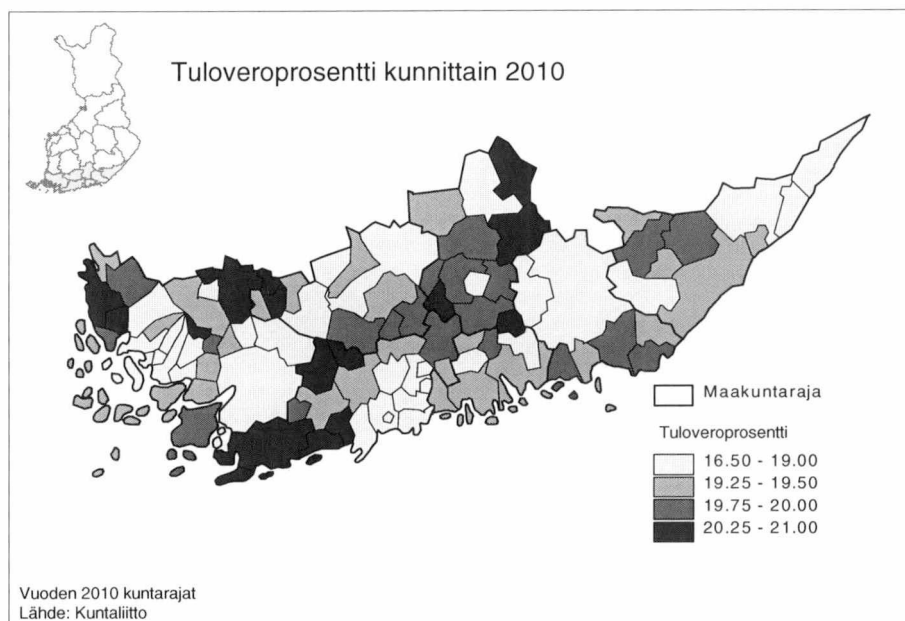
Katsauksessa esitetyt kunnallistaloutta kuvaavat talousarvioluvut on laadittu kuntien Tilastokeskukselle ilmoittamien tietojen perusteella. Verrattaessa tunnuslukuja keskiarvoihin on hyvä huomioida, että kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Esitetyt talousarvotiedot vuodelta 2010 poikkeavat kuntien virallisista talousarvioista siten, että kunnan lukuihin on yhdistetty ns. liikelaitosmallia noudattavien liikelaitosten tiedot. Näin talousarvotiedot ovat vertailukelpoisia tilinpäätöstietojen kanssa. Liikelaitosten käsittelytapa saattaa vaikuttaa huomattavasti mm. vuosikatteisiin.

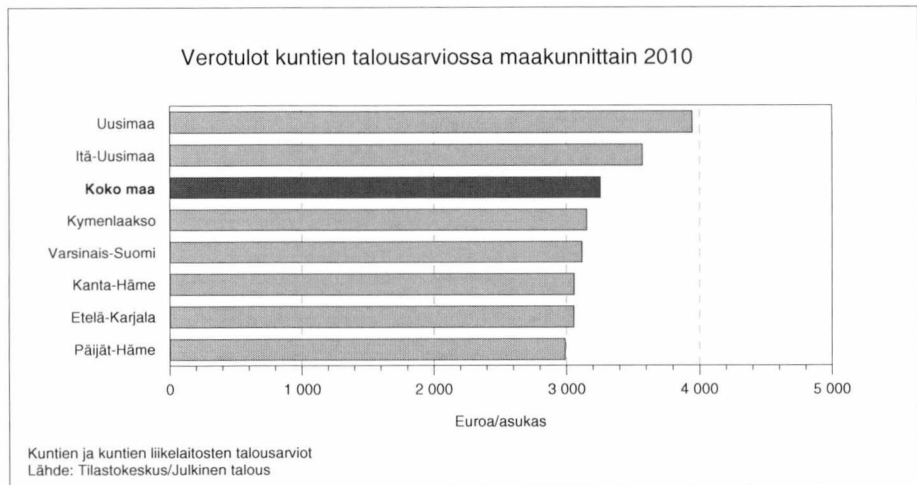
Veroprocentti vaihtelee kunnittain vuonna 2010 koko maassa 16,25:n (7 kuntaa) ja 21,00:n (17 kuntaa) välillä. Kuntien yleisin tuloveroprocentti on 19,50. Kaksi kuntaa laski ja 181 nosti tuloveroprocenttiaan vuodesta 2009. Enimmillään korotus oli 1,50 prosenttiyksikköä (5 kuntaa).

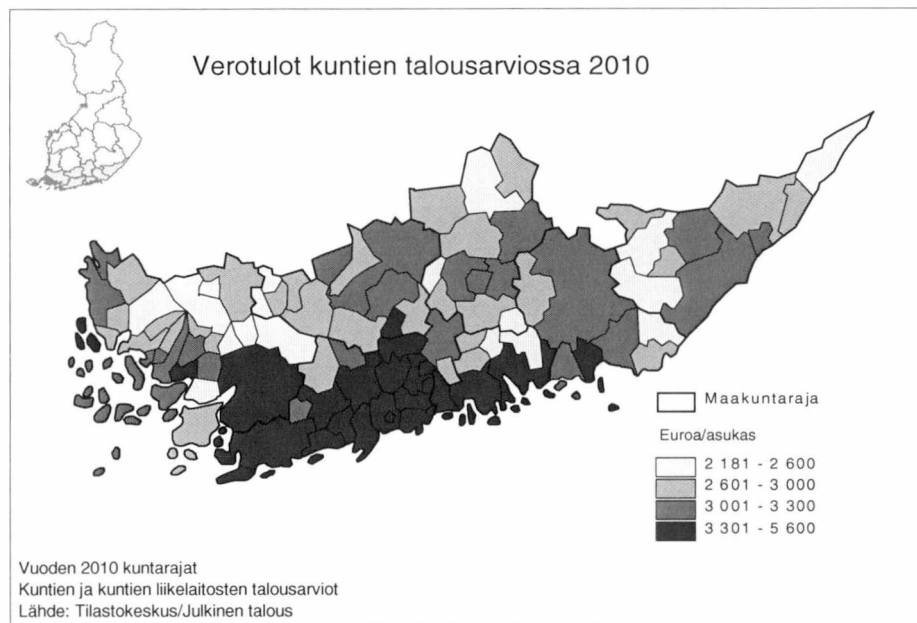
Kuva 7.1. Tuloveroprocentit Suomen kunnissa 2010.

Kuva 7.2. Tuloveroprocentti kunnittain 2010.

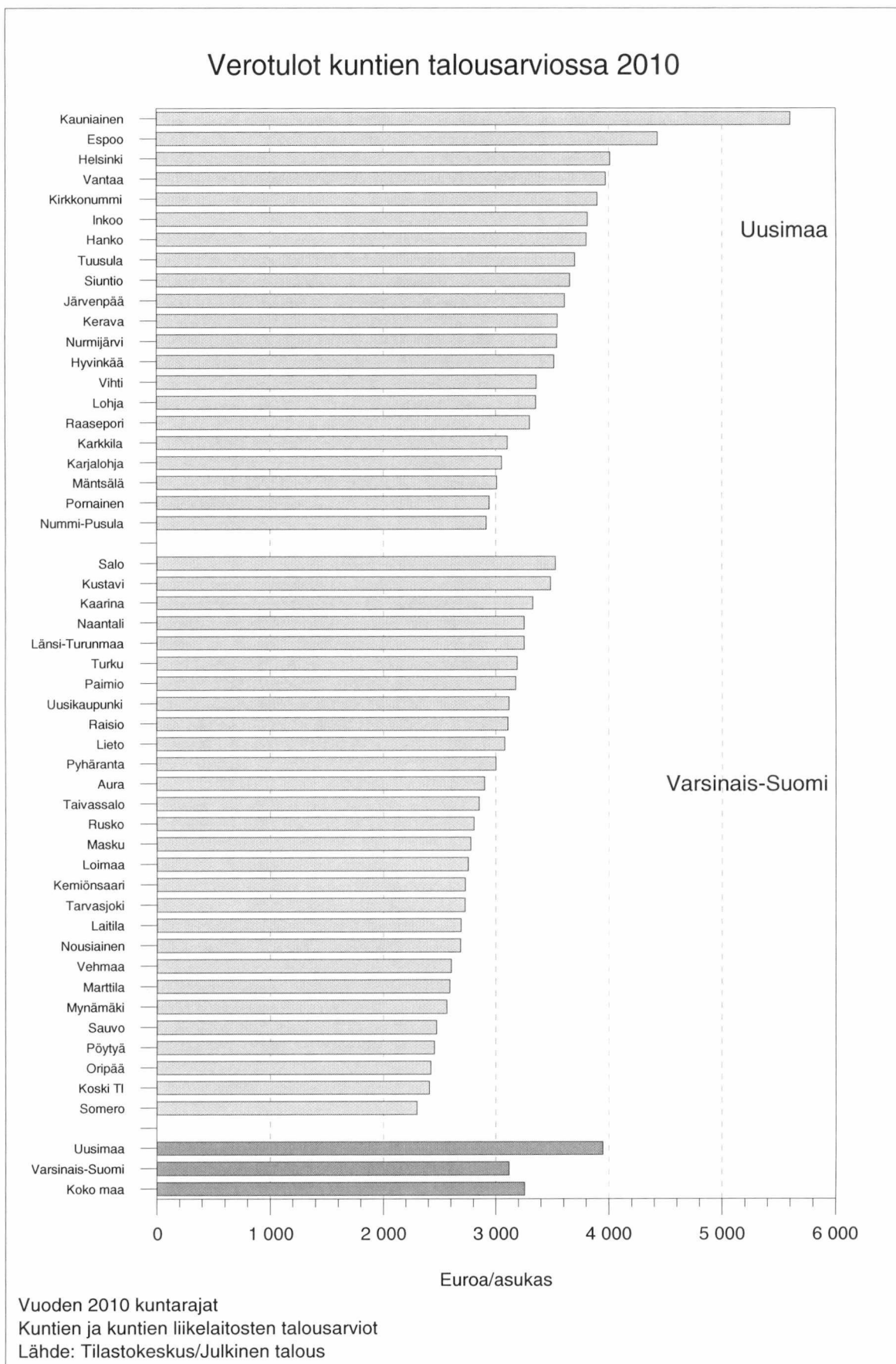

Kuva 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2010.

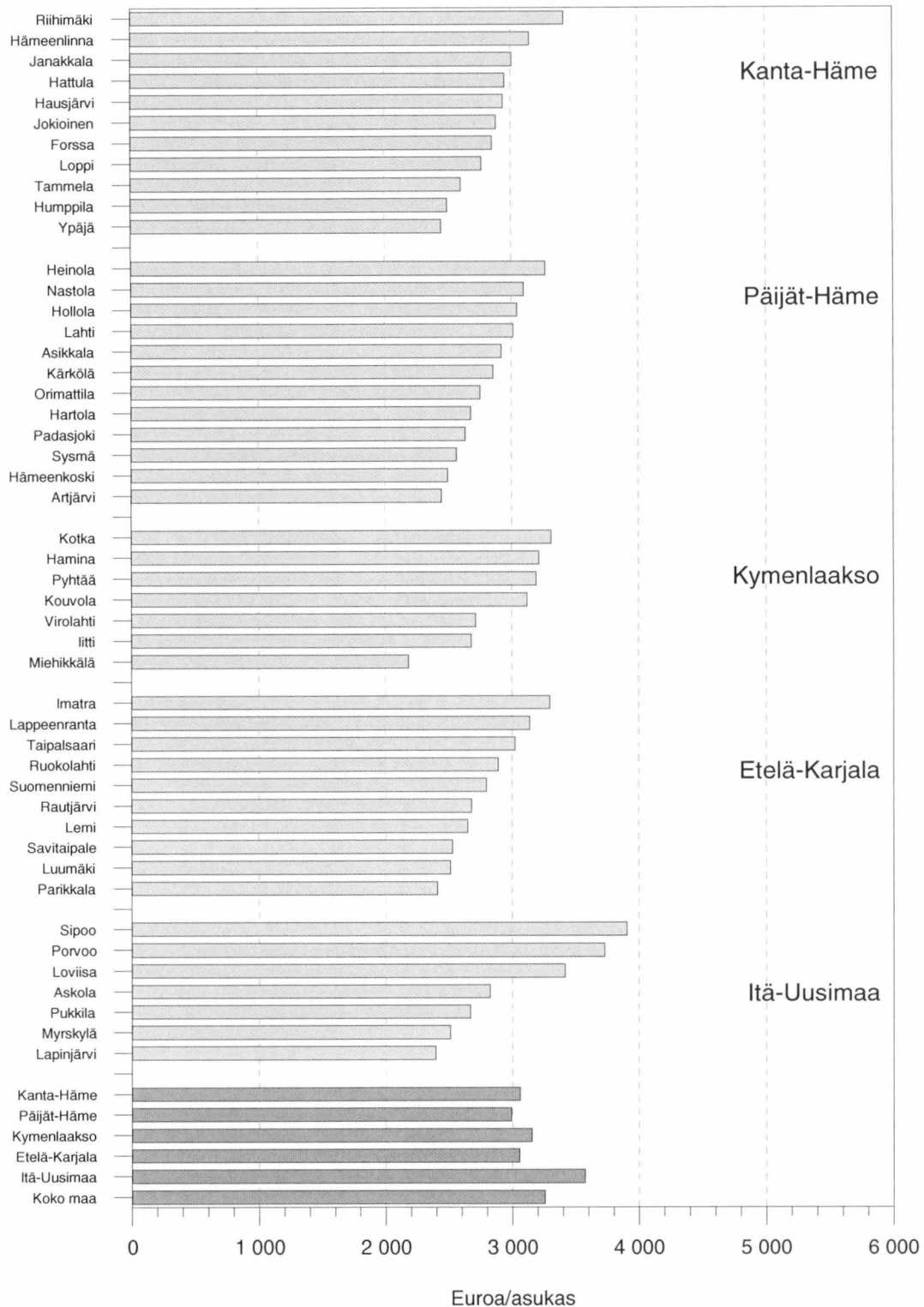
Kuva 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa 2010.

Verotulojen arvioidaan olevan koko maan kunnissa keskimäärin 3 254 euroa asukasta kohti vuonna 2010. Laskua edellisen vuoden talousarvioon verrattuna on 3,4 prosenttia. Asukasta kohti suhteutetut arviot vaihtelevat kunnittain 1 898 ja 5 600 euron välillä.

Kuva 7.5a. Verotulot kuntien talousarviossa 2010.

Verotulot kuntien talousarviossa 2010

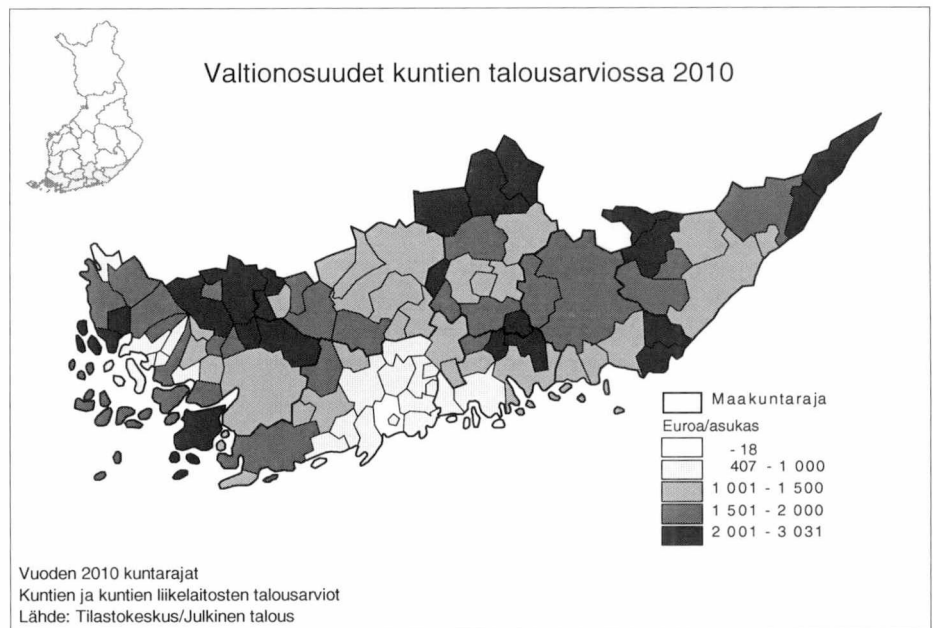

Vuoden 2010 kuntarajat

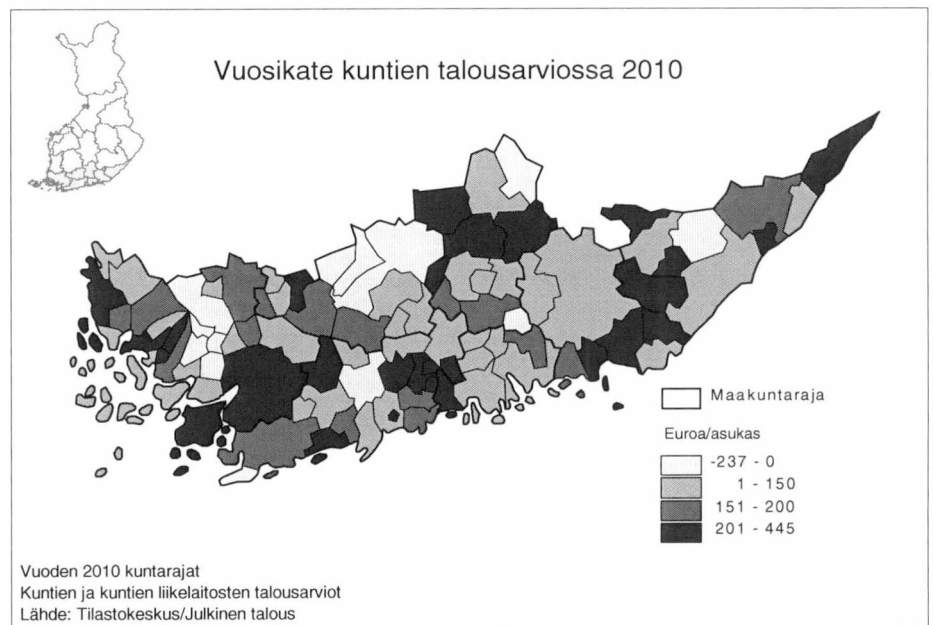
Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 7.5b. Verotulot kuntien talousarviossa 2010.

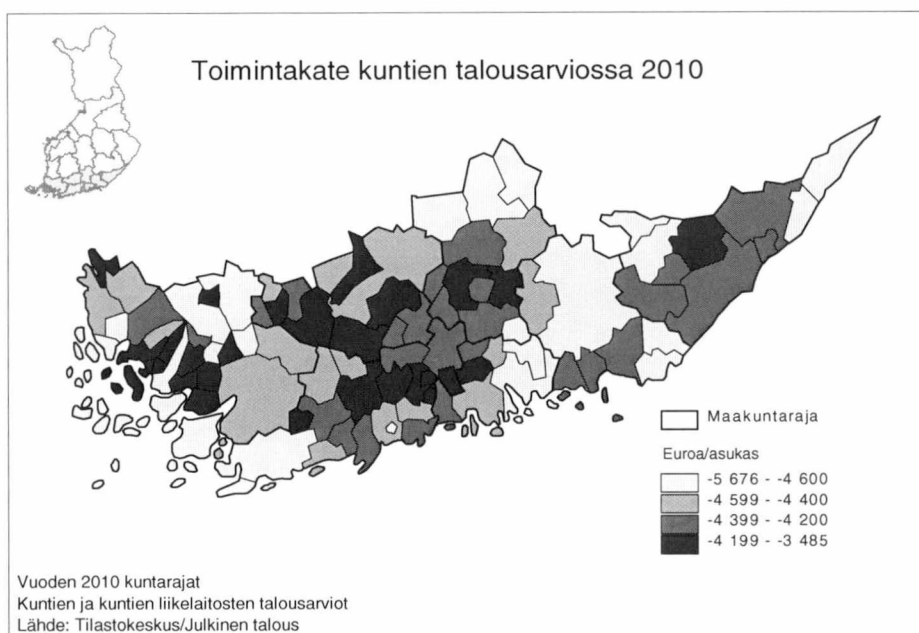
Kuva 7.6. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2010.

Kuva 7.7. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010.

Koko maan kuntien keskimääräinen *valtionosuus* vuonna 2010 on arvioiden mukaan 1 347 euroa asukasta kohti. Suurimmillaan valtionosuuden arvioidaan olevan 4 537 euroa ja pienimmillään -18 euroa asukasta kohti.

Talousarvioiden mukaan kuntien ja kuntien liikelaitosten yhteenlaskettu *vuosikate* on 958 miljoonaa euroa vuonna 2010. Koko maan yhteenlasketujen vuosikatteiden pienenemisestä huolimatta vain 25 kuntaa arvioi vuosikatteensa jäävän negatiiviseksi. Keskimäärin vuosikatteen arvioidaan olevan 179 euroa asukasta kohti.

Kuva 7.8. Toimintakate kuntien talousarviossa 2010.

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarvioiden mukaan kuntien *toimintakate* jää 23,7 miljardia euroa miinukselle. Toimintakatteen arvioidaan olevan kunnissa keskimäärin -4 434 euroa asukasta kohti.

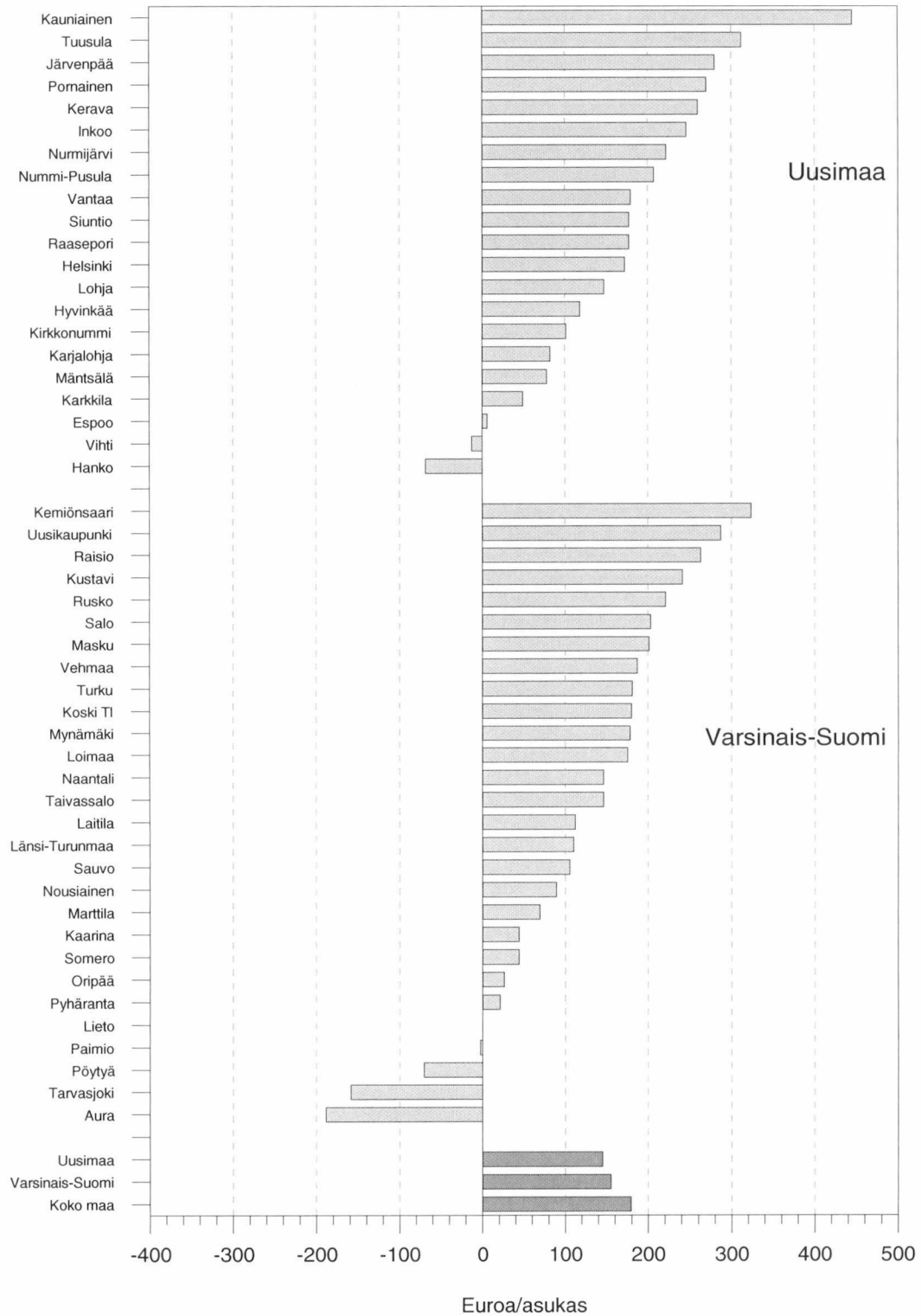
Tunnuslukujen laskeminen:

Vuosikate muodostuu seuraavasti: toimintakate + verotulot ja valtionosuudet - arvonlisäveron takaisinperintä + korkotuotot + osinkotulot + muut rahoitustuotot - korkokulut - muut rahoituskulut.

Toimintakate muodostuu toimintatuottojen (=myyntitulot, maksutuotot, tuet ja avustukset, muut tuotot, valmistevarastojen lisäys tai vähennys, valmistus omaan käyttöön) ja toimintakulujen (=henkilöstökulut, palvelujen ostot, aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot, varastojen lisäys tai vähennys, avustukset, muut kulut) erotuksesta.

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalouden menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötuottoihin on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus. Tehtäväkohtaisia kunnallistalouden nettokustannuksia vuodelta 2008 on tarkasteltu julkaisussa *Sosiaaliturva*-kappaleessa (s. 81).

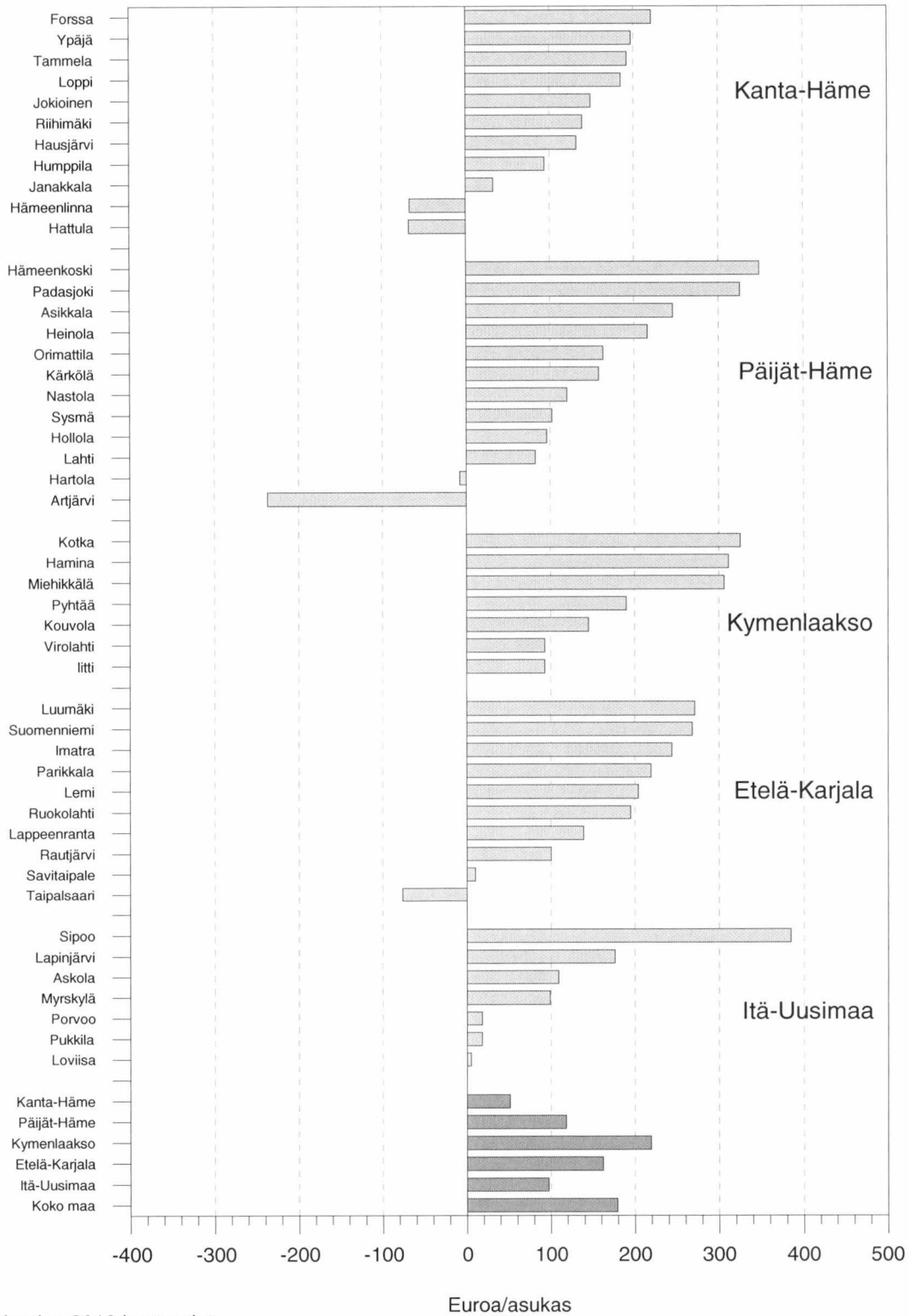
Vuosikate kuntien talousarviossa 2010

Vuoden 2010 kuntarajat
 Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
 Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 7.9a. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010.

Vuosikate kuntien talousarviossa 2010

Vuoden 2010 kuntarajat

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

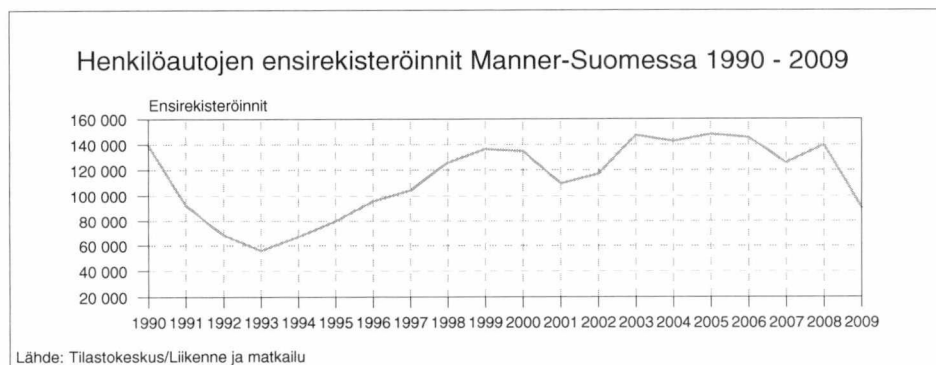
Kuva 7.9b. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010.

Liikenne ja matkailu

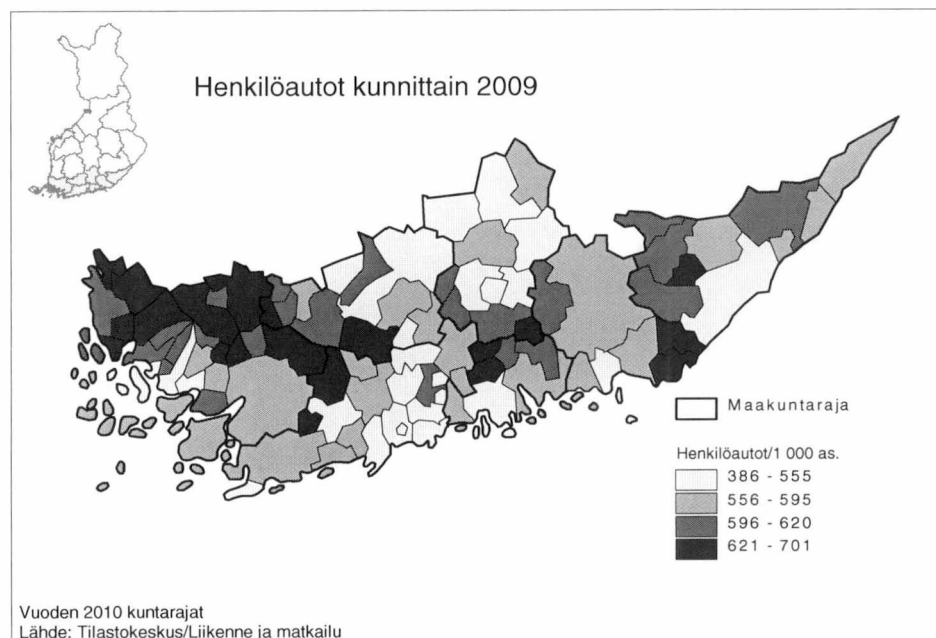
Liikenne

Rekisterissä olevia henkilöautoja oli vuoden 2009 lopussa Manner-Suomessa 2,8 miljoonaa kappaletta eli keskimäärin 515 henkilöautoa tuhatta asukasta kohti. Vuonna 2009 ensirekisteröitiin 90 575 henkilöautoa, mikä on yli 35 % vähemmän kuin edellisenä vuonna.

1970-luvun alkuvuosina tieliikenteessä menehtyi yli 1 000 henkilöä. Vuoden 2009 ennakkotiedon mukaan liikenteessä menehtyneitä oli 281 eli 5,3 henkilöä 100 000 asukasta kohti. Kuolleita oli 63 vähemmän kuin edellisenä vuonna. Liikenneuhreista 60 % menehtyi henkilöauto-onnettomuuksissa.

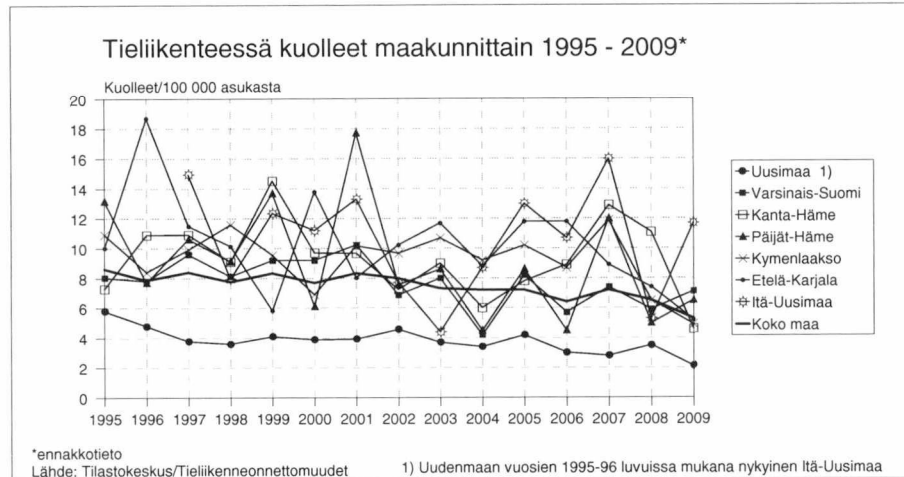
Kuva 8.1. Henkilöautojen ensirekisteröinnit Manner-Suomessa 1990–2009.

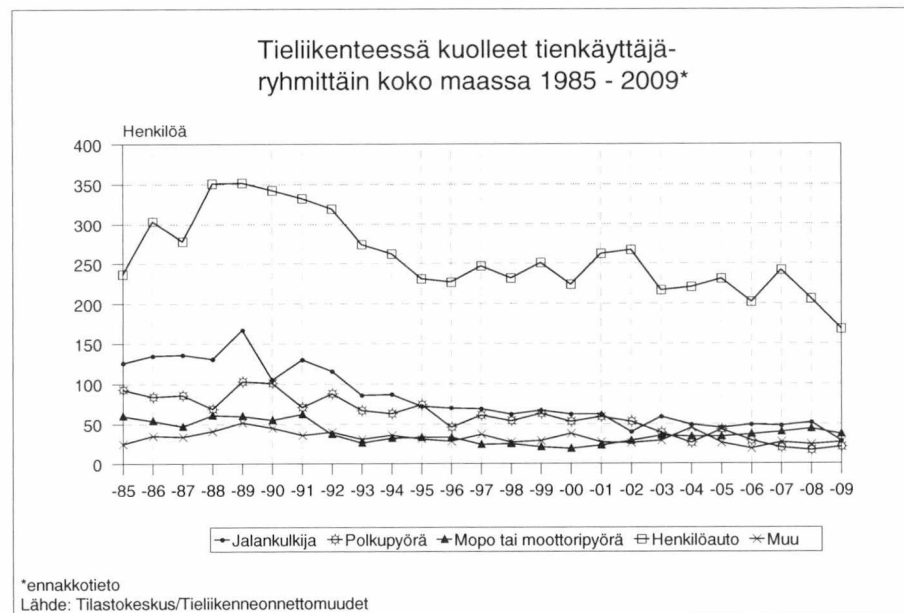
Kuva 8.2. Henkilöautot kunnittain 2009.

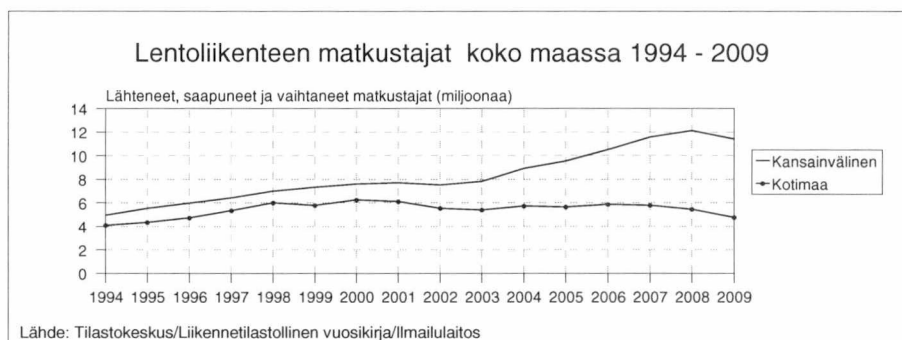
Kuva 8.3. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2009.

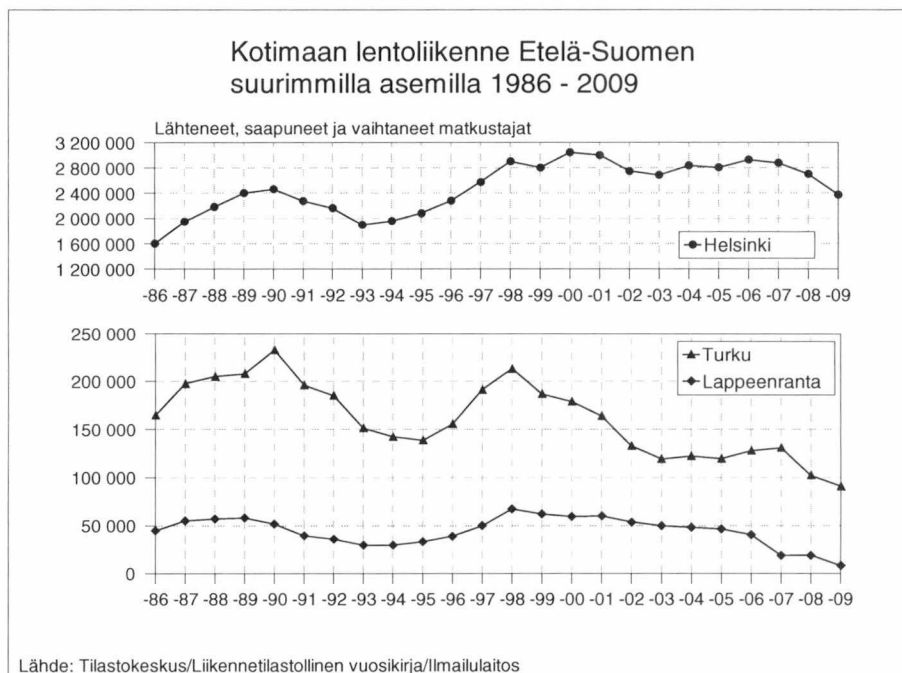
Kuva 8.4. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1995–2009.

Kuva 8.5. Tieliikenteessä kuolleet tienkäyttäjärhmittäin koko maassa 1985–2009.

Kuva 8.6. Lentoliikenteen matkustajat koko maassa 1994–2009.

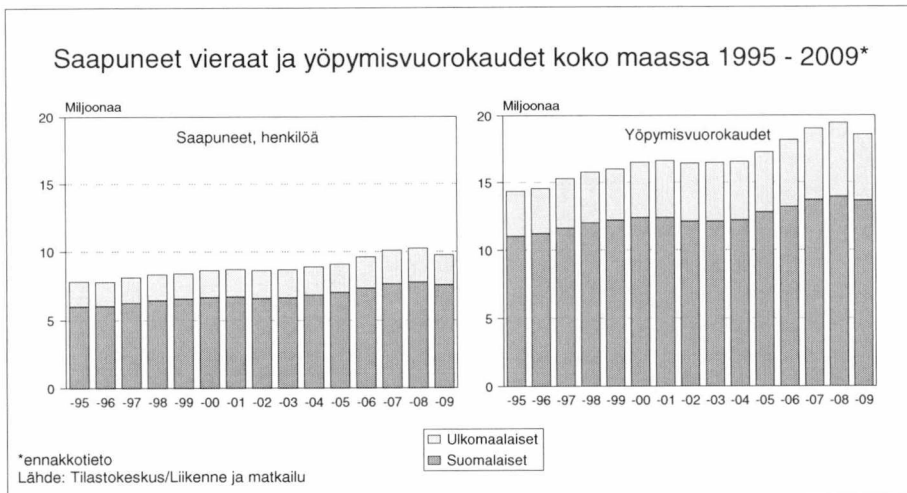
Kuva 8.7. Kotimaan lentoliikenne Etelä-Suomen suurimmilla asemilla 1986–2009.

Kansainvälisen lentoliikenteen matkustajamäärät ovat kasvaneet lähes koko tarkastelujakson 1994–2009 ajan lukuun ottamatta vuosia 2002 ja 2009. Vuonna 2009 kansainvälisen lentoliikenteen matkustajia tilastoitiin 11,4 miljoonaa ja kotimaassa matkustajia 4,8 miljoonaa. Kotimaassa matkustajien määrä väheni edelliseen vuoteen verrattuna lähes 13 %. Kotimaan matkustajamäärä oli huipussaan vuonna 2000, jolloin se oli 6,2 miljoonaa.

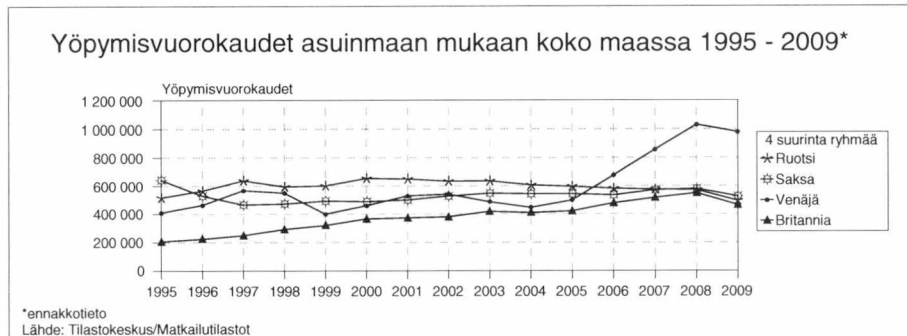
Majoitustoiminta

Suomen majoitusliikkeissä kirjattiin 18,6 miljoonaa yöpymisvuorokautta vuonna 2009 (ennakkotieto), mikä oli vajaa 5 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Kotimaisten matkailijoiden yöpymiset vähenivät 2 % ja ulkomaisten matkailijoiden yöpymiset 11 % vuoteen 2008 verrattuna. Ulkomaalaisten matkailijoiden osuus kaikista yöpymisistä oli 26,4 %.

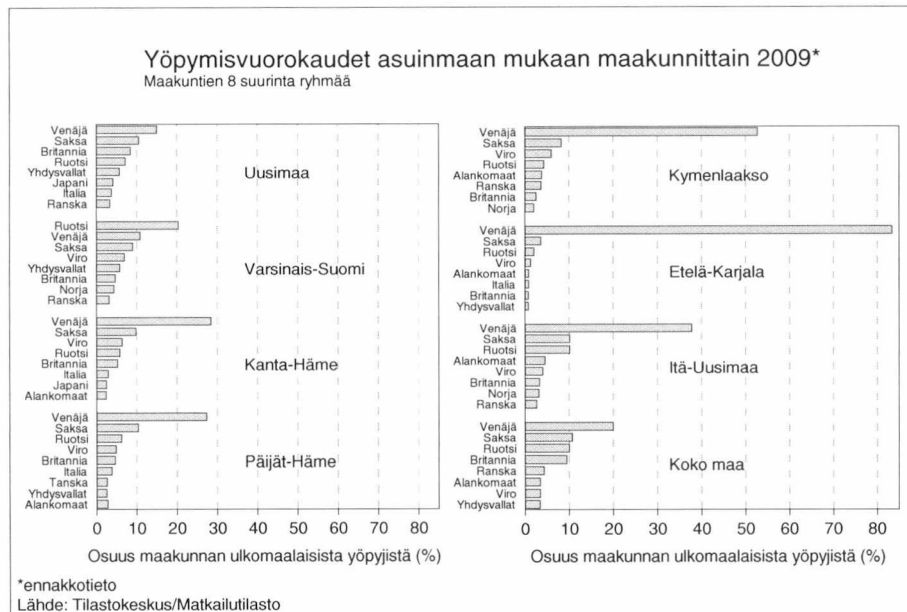
Tilastokeskuksen majoitustilasto sisältää ne majoitusliikkeet, joissa on vähintään 10 huonetta, mökkiä tai matkailuvaunupaikkaa. Vuonna 2009 tilastoinnin piiriin kuului noin 1 350 majoitusliikettä, joissa oli hieman yli 63 000 huonetta tai mökkiä.

Kuva 8.8. Saapuneet vieraat ja yöpymisvuorokaudet koko maassa 1995–2009.

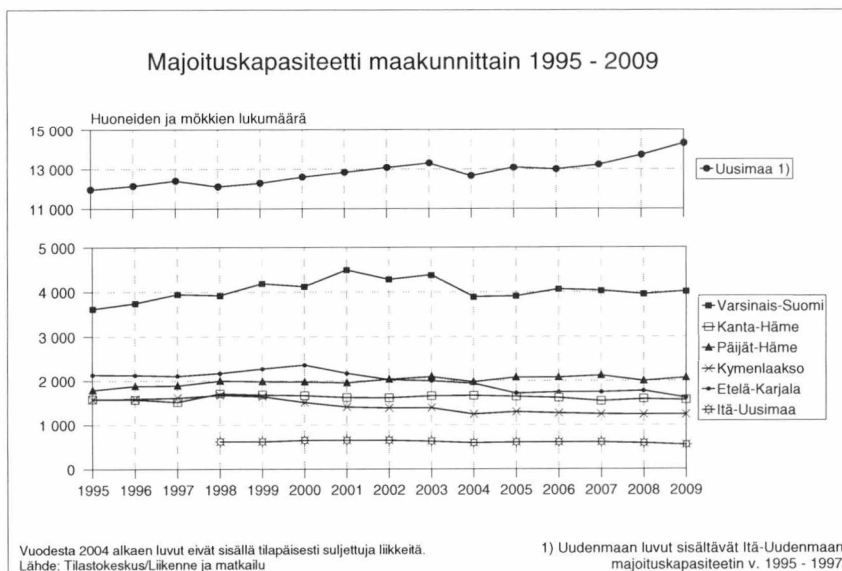

Kuva 8.9. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan koko maassa 1995–2009.

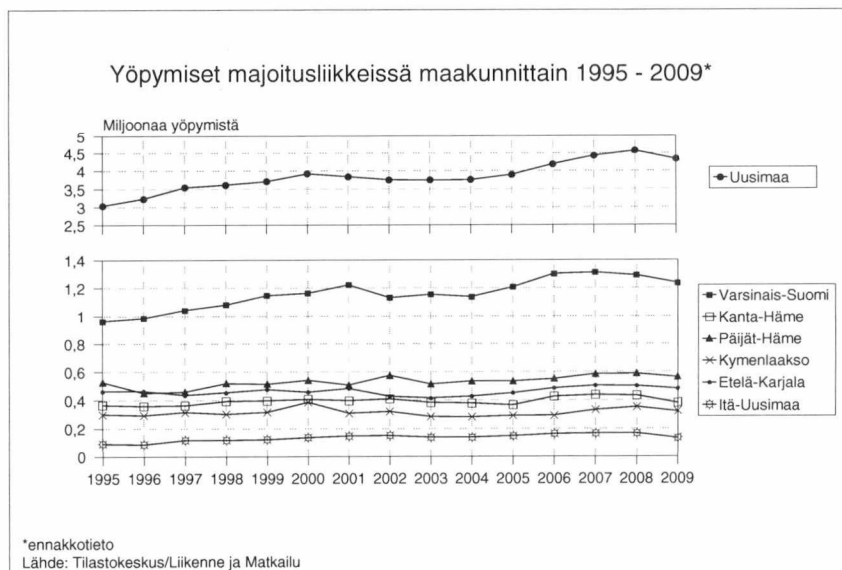

Kuva 8.10. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan maakunnittain 2009.

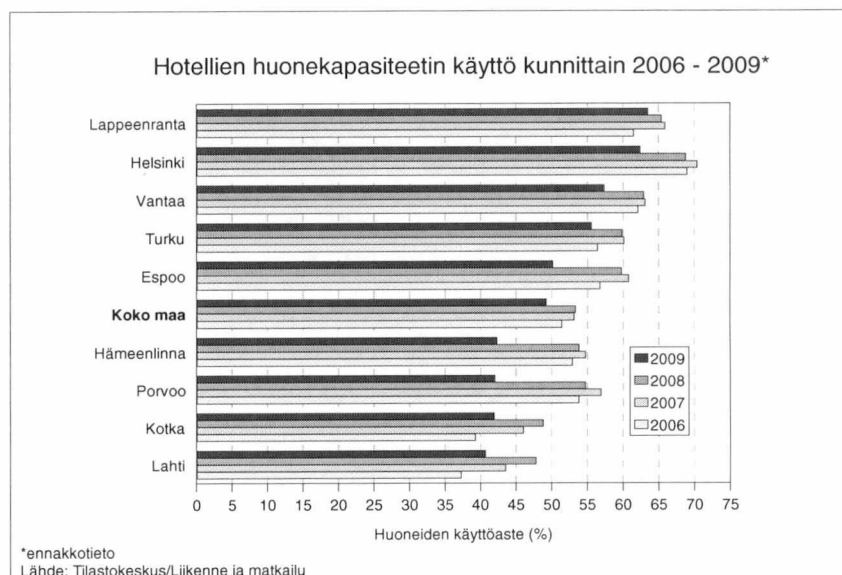
Venäläisille matkailijoille kirjattiin Suomen majoitusliikkeissä 980 000 yöpymisvuorokautta. Venäläiset olivat ylivoimaisesti suurin ulkomaisten matkailijoiden ryhmä, vaikka yöpymiset vähenivätkin 5 % edellisvuodesta. Venäläisten yöpyjien osuus oli 20 % kaikista ulkomaalaisista yöpyjistä. Saksalaisten osuus oli 11 %, ruotsalaisten 10 % ja brittien 9,4 %.

Kuva 8.11. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1995–2009.

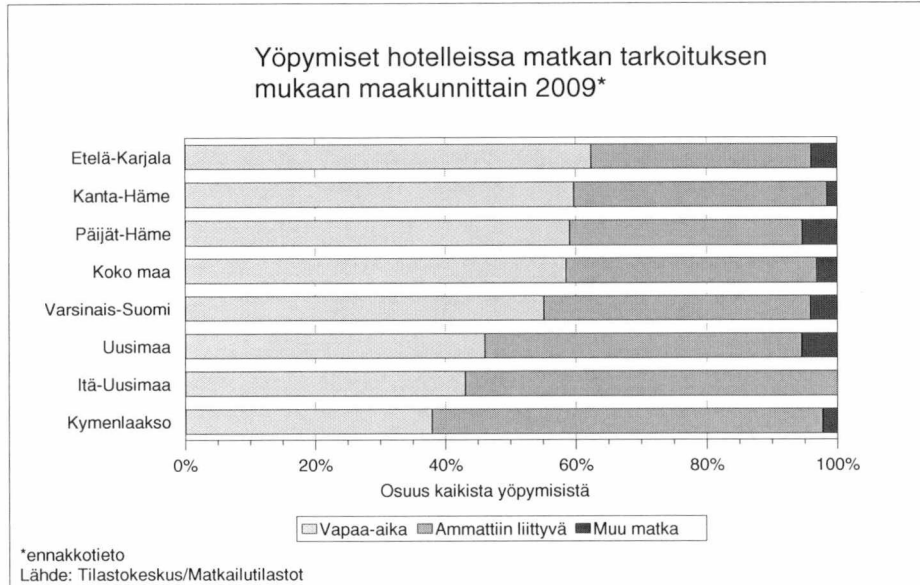
Kuva 8.12. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 1995–2009.

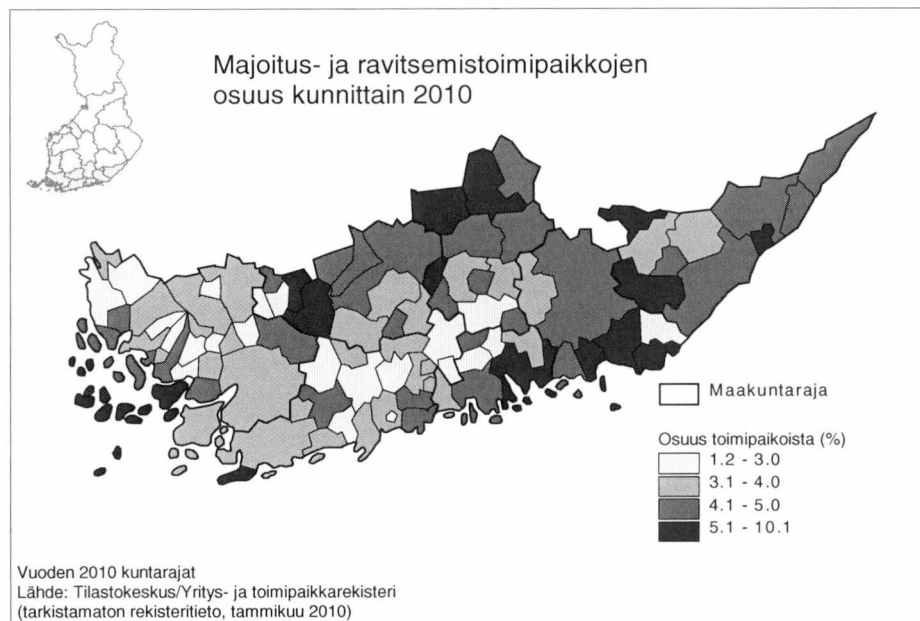
Kuva 8.13. Hotellien huonekapasiteetin käyttö kunnittain 2006–2009.

Hotellihuoneiden käyttöaste oli koko maassa 49,2 % vuonna 2009 (ennakkotieto). Käyttöaste pieneni edellisestä vuodesta 4,3 prosenttiyksiköllä. Samana vuonna 59 % hotelliyöpymisistä liittyi vapaa-ajan viettoon.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin tarkistamattoman rekisteritiedon mukaan tammikuussa 2010 koko maassa oli 14 645 majoitus- ja ravitsemisalantoimipaikkaa, mikä on 4,3 % kaikista toimipaikoista.

Kuva 8.14. Yöpymiset hotelleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2009.

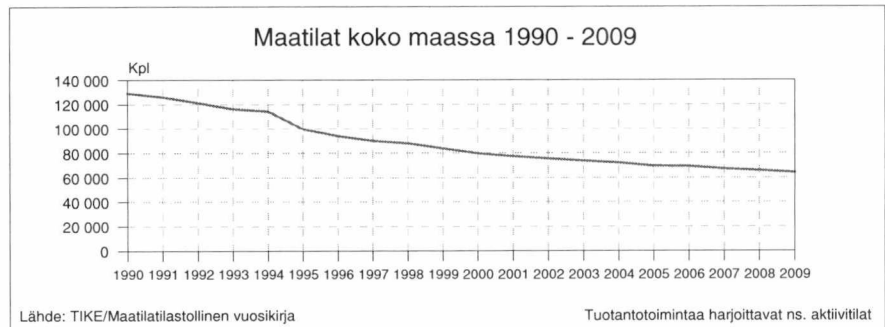

Kuva 8.15. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus kunnittain 2010.

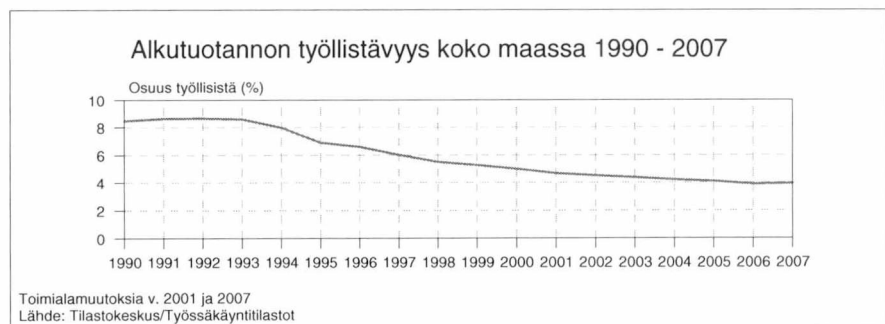
Maa-, metsä- ja kalatalous

Vuonna 2009 Suomessa oli 64 175 tuotantotoimintaa harjoittavaa maatilaa, mikä on yli 1 600 tilaa vähemmän kuin vuotta aiemmin. Maatilojen määrä on vähentynyt 50 % vuoteen 1990 verrattuna (Tiken maatilarekisteri).

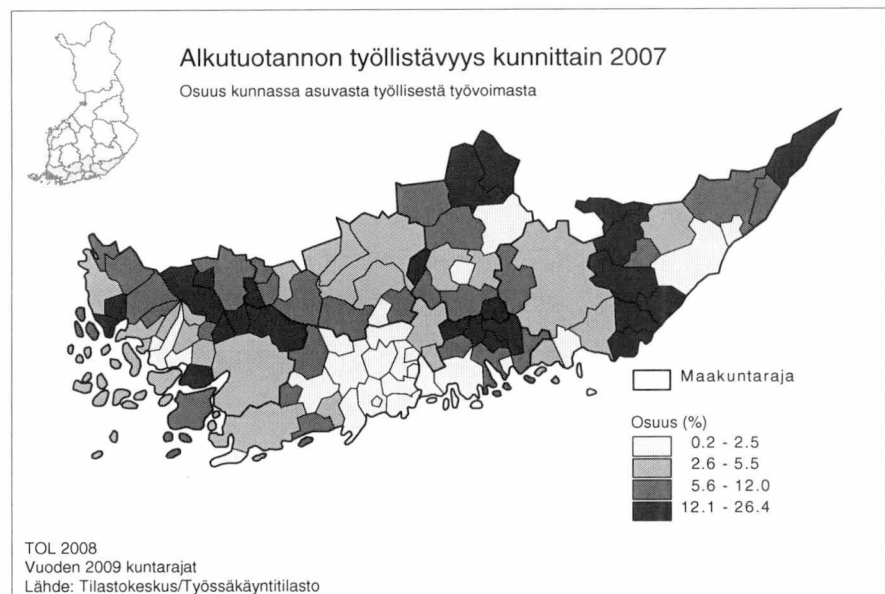
Alkutuotanto (maatalous, metsätalous ja kalatalous; TOL 2008 toimialaluokka A) työllisti vuonna 2007 koko maassa noin 93 300 henkilöä, mikä on 3,9 % kaikista työllisistä.

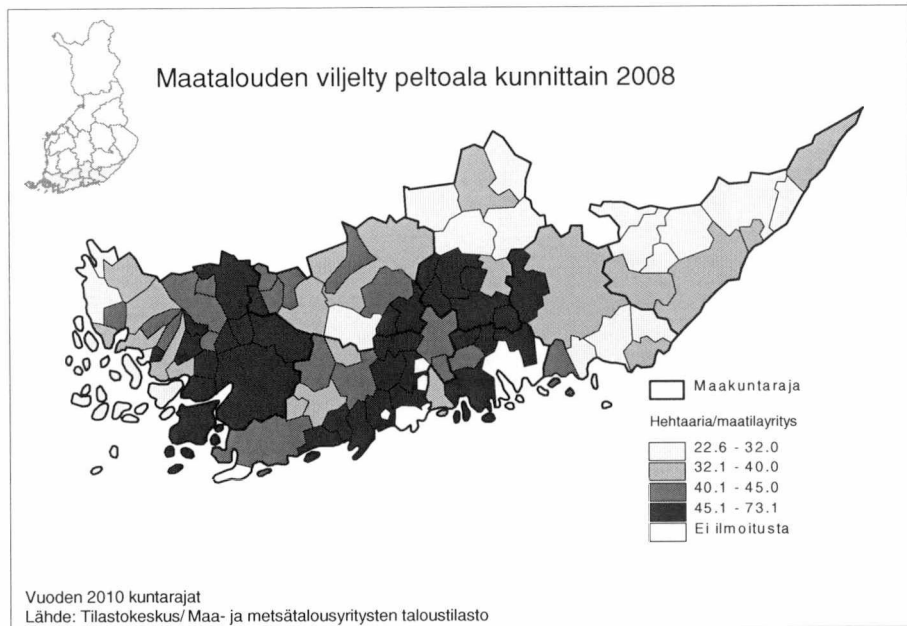
Kuva 9.1. Maatilat koko maassa 1990–2009.

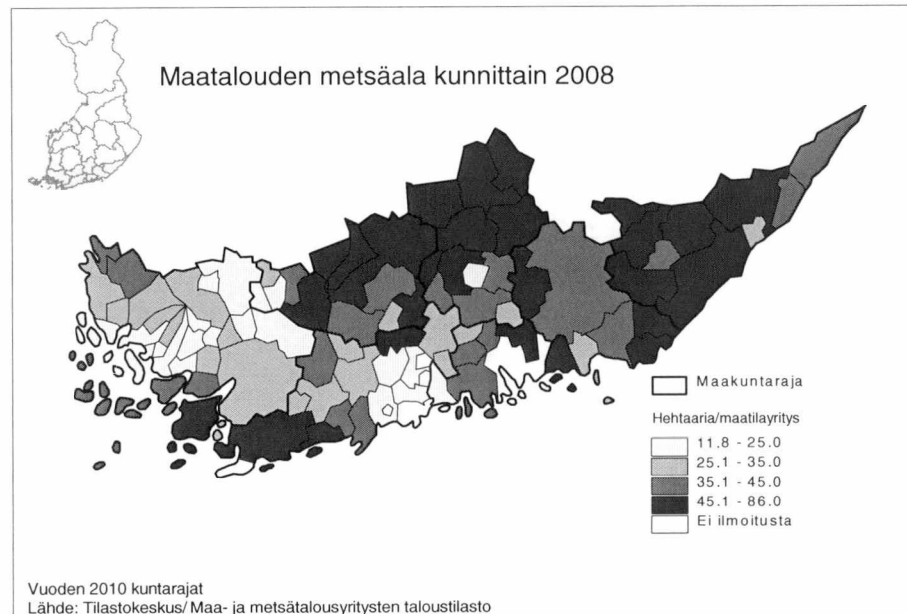
Kuva 9.2. Alkutuotannon työllistävyys koko maassa 1990–2007.

Kuva 9.3. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 2007.

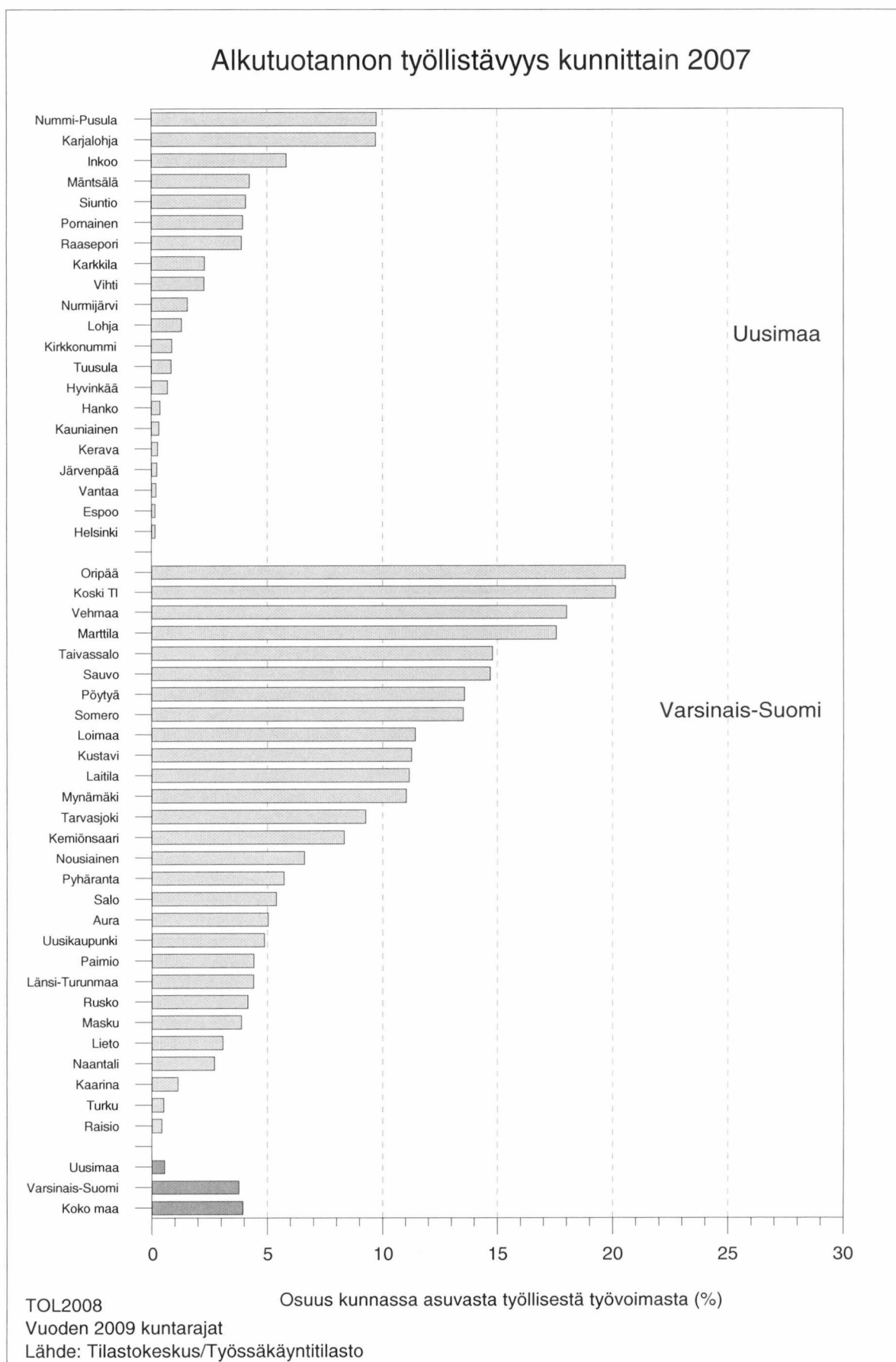

Kuva 9.4. Maatalouden viljelty peltoala kunnittain 2008.

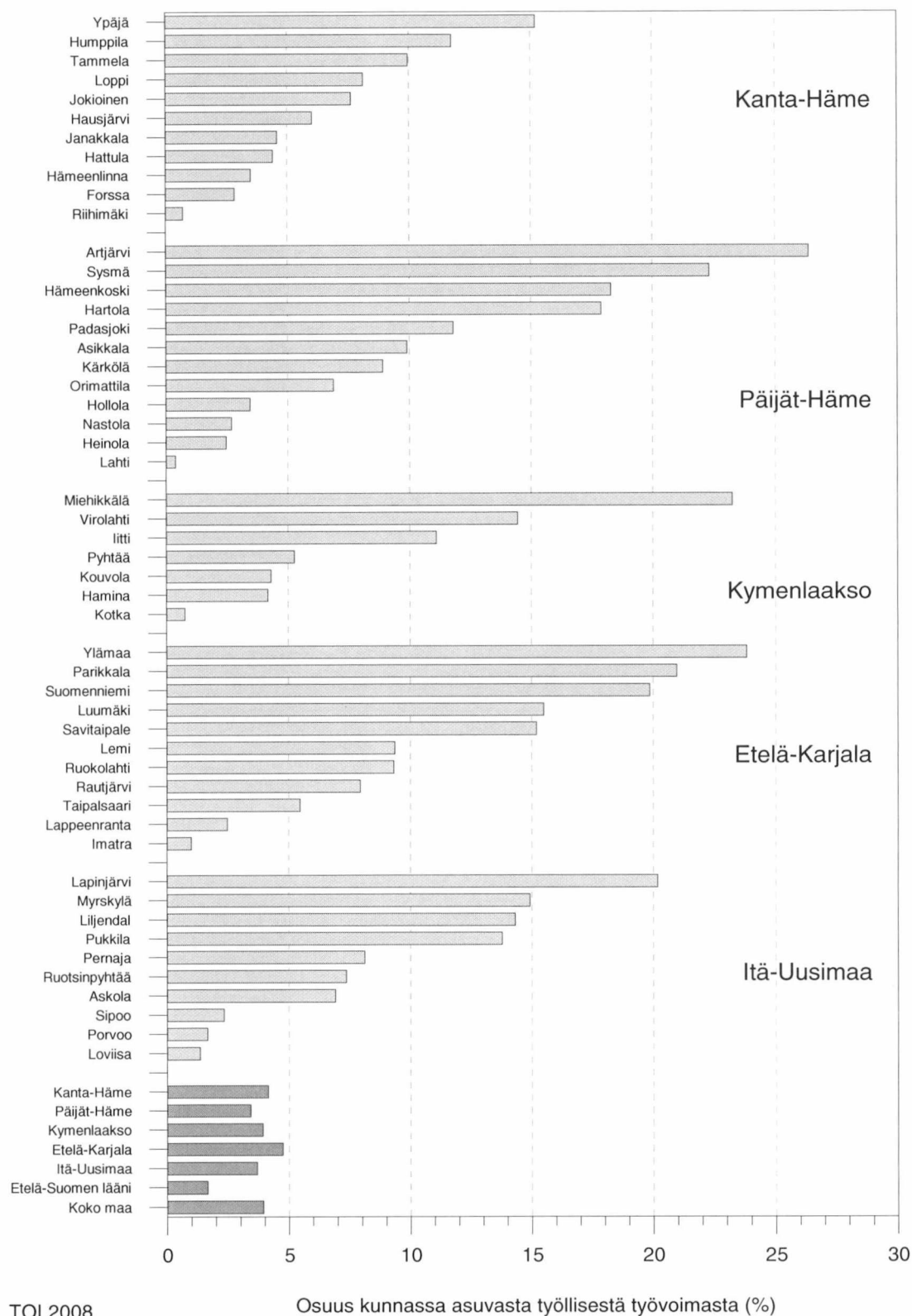
Kuva 9.5. Maatalouden metsäala kunnittain 2008.

Vuonna 2008 maatilayritysten viljelty peltoala oli koko maassa 35,1 hehtaaria ja metsäala 48,2 hehtaaria maatilayritystä kohti. Peltoalaltaan suurimmat tilat sijaitsevat eteläisessä Suomessa, metsäalat taas ovat suurimmat pohjoisessa. Tilaston pääasiallisena tietolähteenä käytetään maatilayritysten verotietoja, maaseutuelinkeinorekisterin tietoja sekä suoraan tiloille suunnattua tilastokyselyä. *Maatila* on tilastollisen maatilarekisterin mukaan yksikkö, jolla viljelty peltoala on yli 2 hehtaaria. Maatilatalouden yritys- ja tulotilaston perusjoukkoon kuulumisen edellytyksenä on lisäksi se, että tila on verotettu maatilatalouden tuloverolain mukaan.

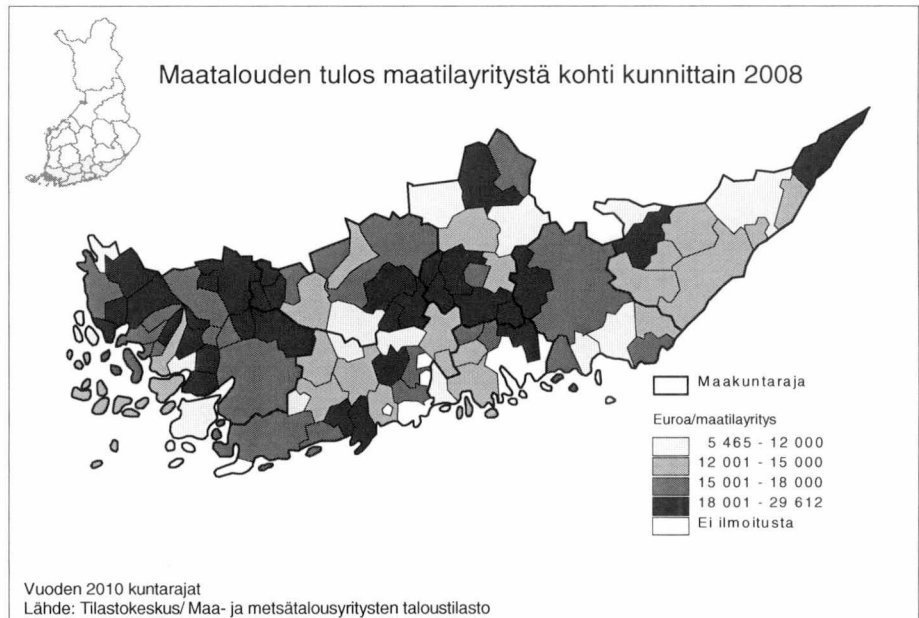

Kuva 9.6a. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 2007.

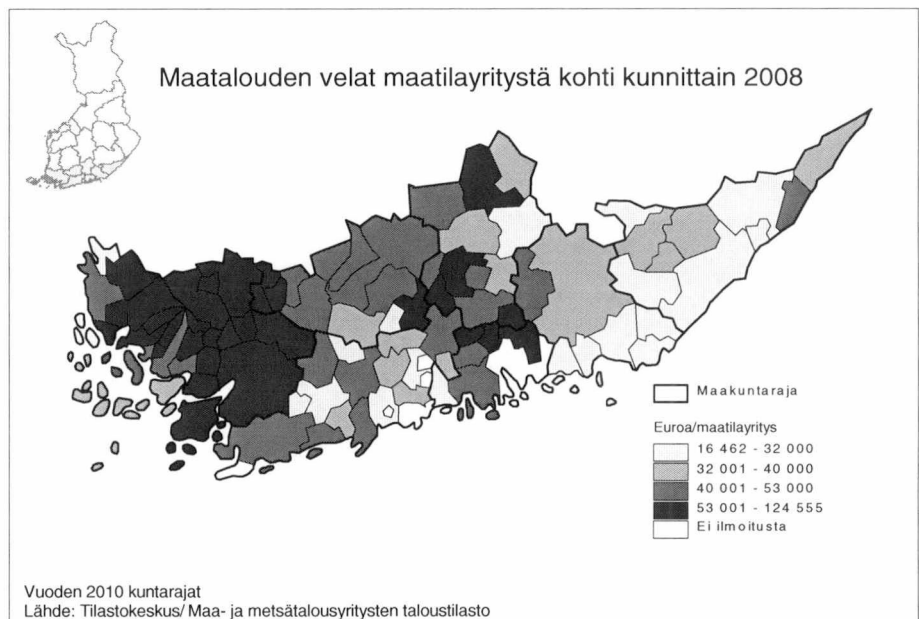
Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 2007

Kuva 9.6b. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 2007.

Kuva 9.7. Maatalouden tulos maatilayritystä kohti kunnittain 2008.

Kuva 9.8. Maatalouden velat maatilayritystä kohti kunnittain 2008.

Maatalouden tulos lasketaan vähentämällä maatalouden puhtaasta tulosta maataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot. Keskimääräinen maatalouden tulos maatilayritystä kohti oli koko maassa 17 300 euroa vuonna 2008. *Maatalouden velat* maatilayritystä kohti olivat keskimäärin 49 600 euroa.

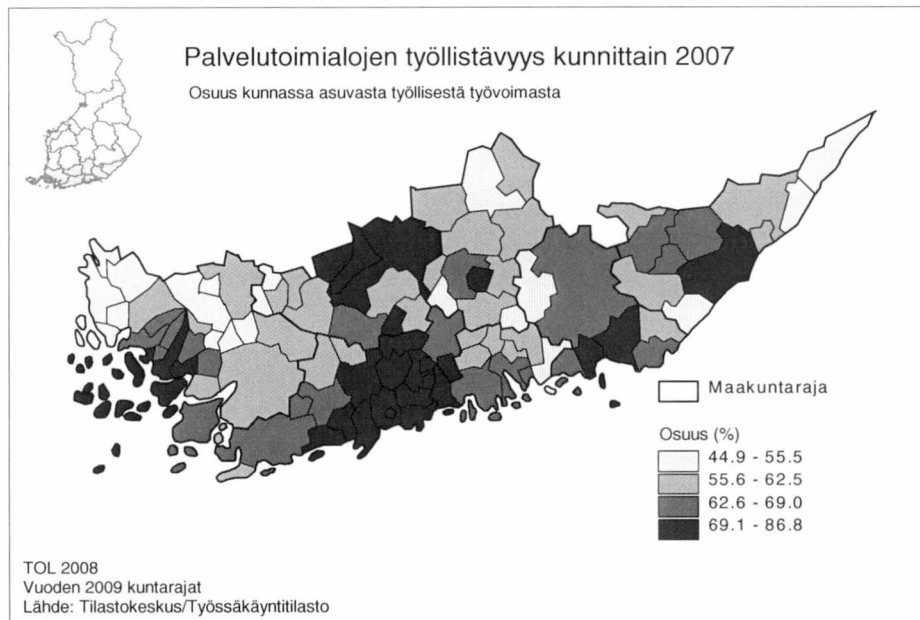
Palvelut

Palvelutoimialoihin lasketaan kuuluviksi uuden toimialaluokituksen (TOL 2008) kirjaintason luokat G–U. Toimialaluokituksen muutoksen yhteydessä (TOL 2002 → TOL 2008) palvelutoimialojen kirjaintasojen lukumäärä kasvoi yhdeksästä viiteentoista. Uusia kirjaintason luokkia palvelusektorilla ovat mm: informaatio ja viestintä, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta sekä taiteet, viihde ja virkistys. Lisätietoa toimialaluokituksesta ja sen muutoksesta: liite 2 ja tilastokeskus.fi/luokitukset.

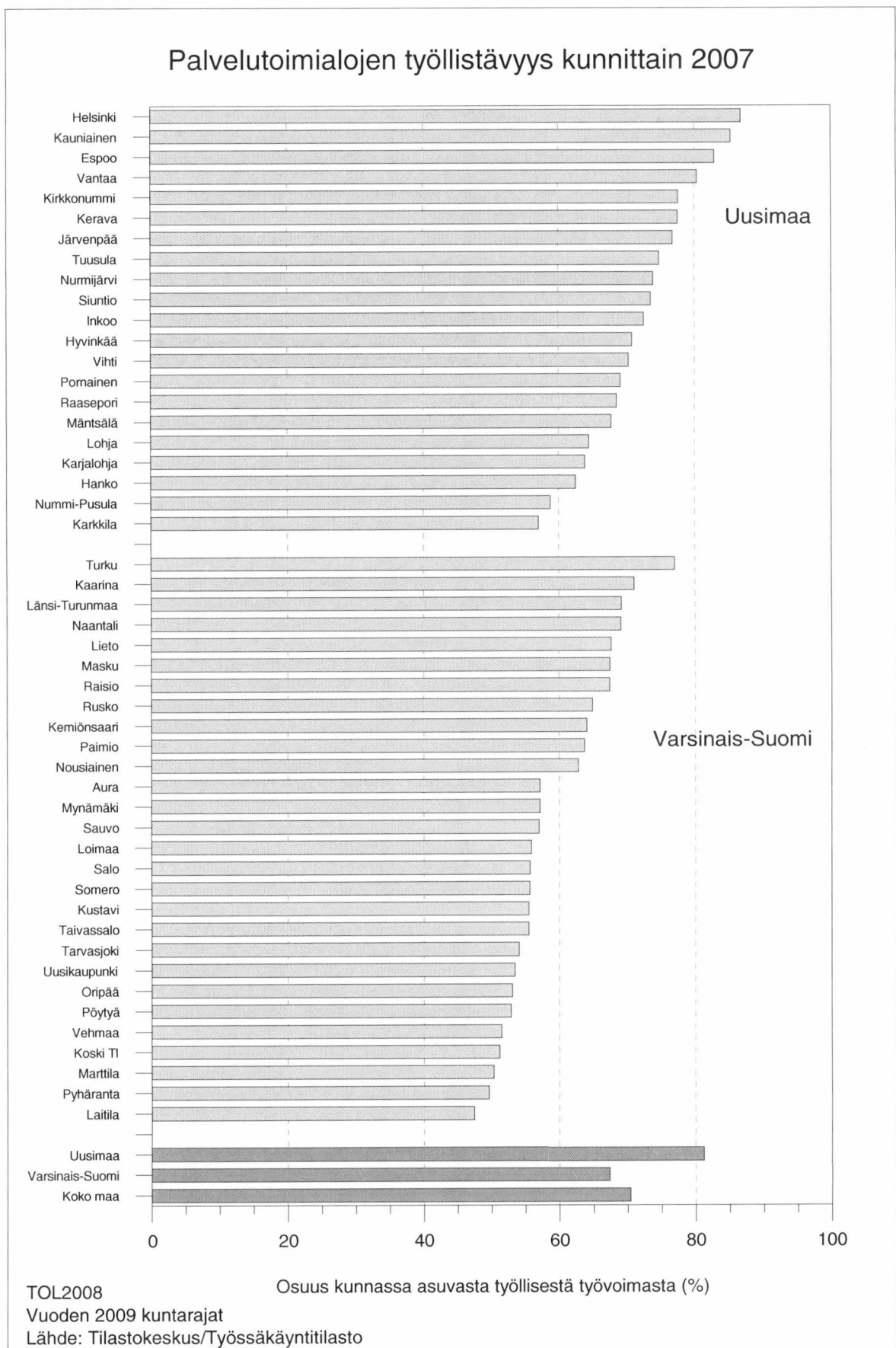
Vuoden 2007 tilastojen mukaan koko maan työllisistä yli 70 % työskenteli palvelualoilla, kun seitsemäntoista vuotta aiemmin vastaava osuus oli kymmenen prosenttia vähemmän. Palveluala on naisvaltainen, sillä 60 % kaikista palvelutoiminnan työllisistä on naisia. Yksittäisistä kirjaintason toimialoista työllistävin on terveys- ja sosiaalipalvelut (14,8% kaikista työpaikoista), ja siellä naisten osuus on lähes 90 % (myös kuva 11.2. ja 14.1.)

Kuva 10.1. Palvelutoimialojen työllistävyys koko maassa 1990–2007.

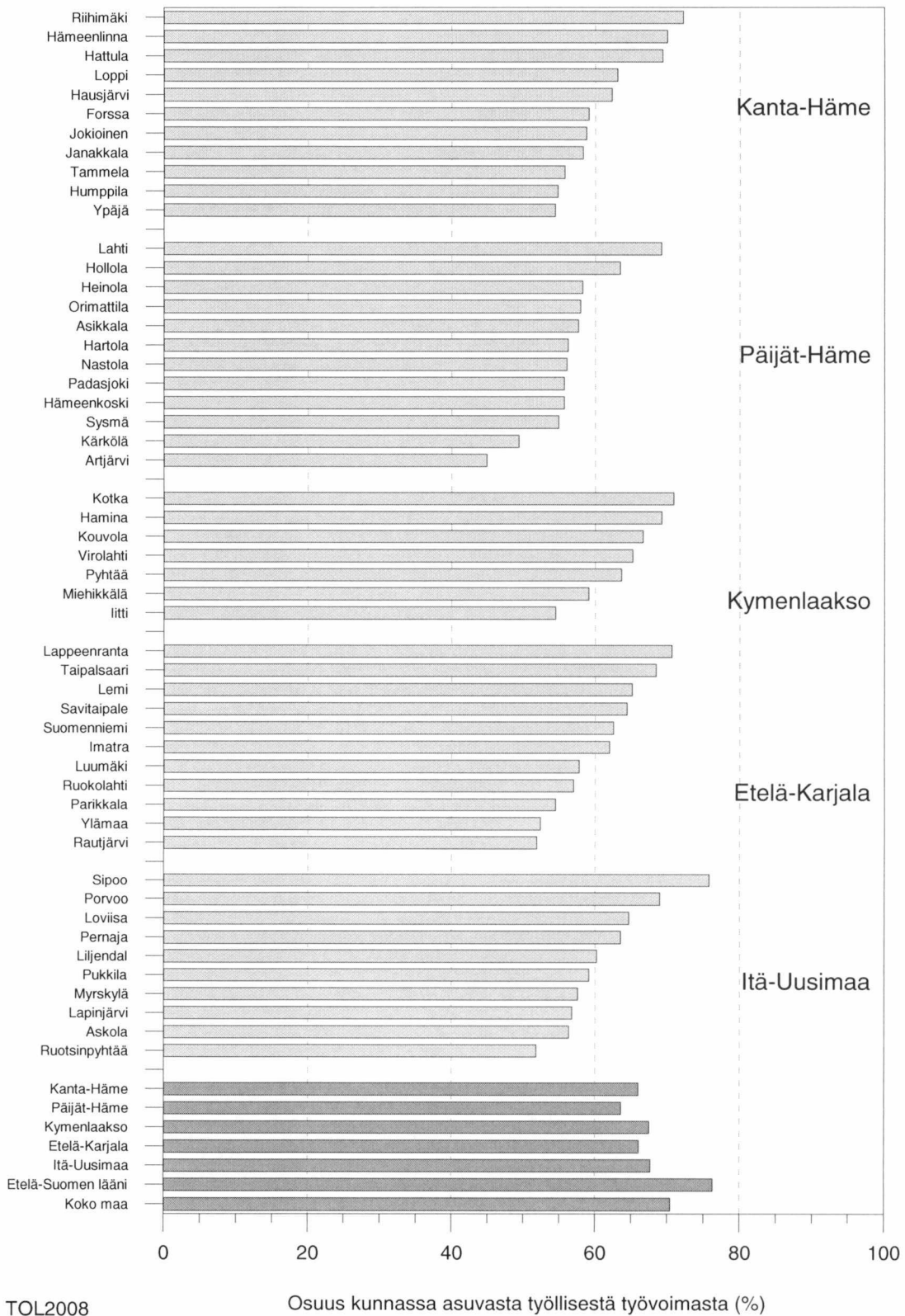

Kuva 10.2. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 2007.

Kuva 10.3a. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 2007.

Palvelutoimialojen työllistävyyks kunnittain 2007

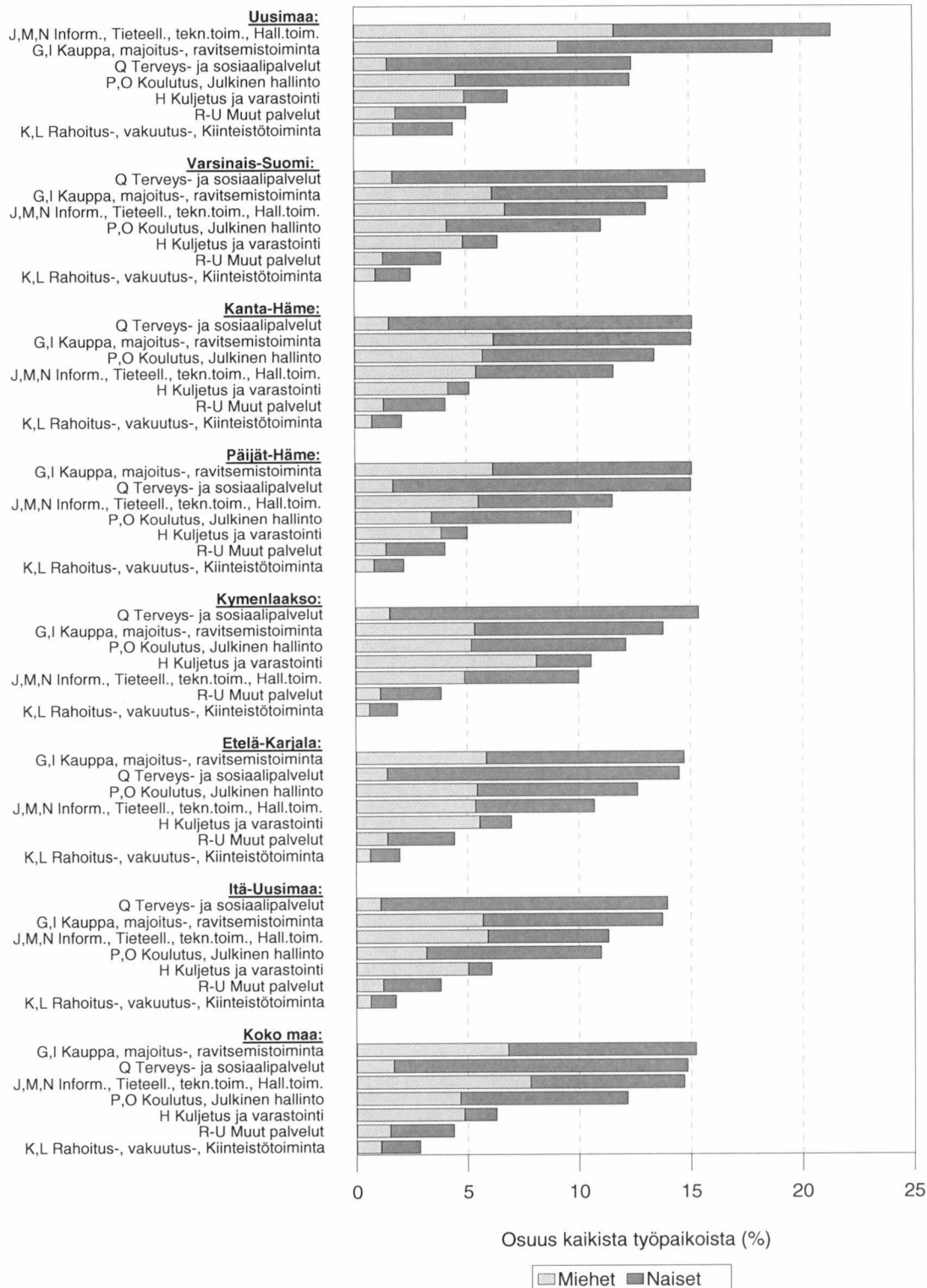
TOL2008

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 10.3b. Palvelutoimialojen työllistävyyks kunnittain 2007.

Palvelutyöpaikat toimialoittain ja sukupuolen mukaan maakunnittain 2007

TOL 2008

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

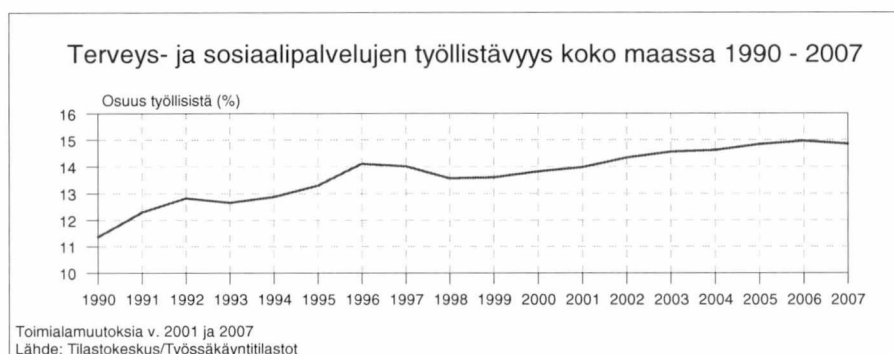
Kuva 10.4. Palvelutyöpaikat toimialoittain ja sukupuolen mukaan maakunnittain 2007.

Sosiaaliturva

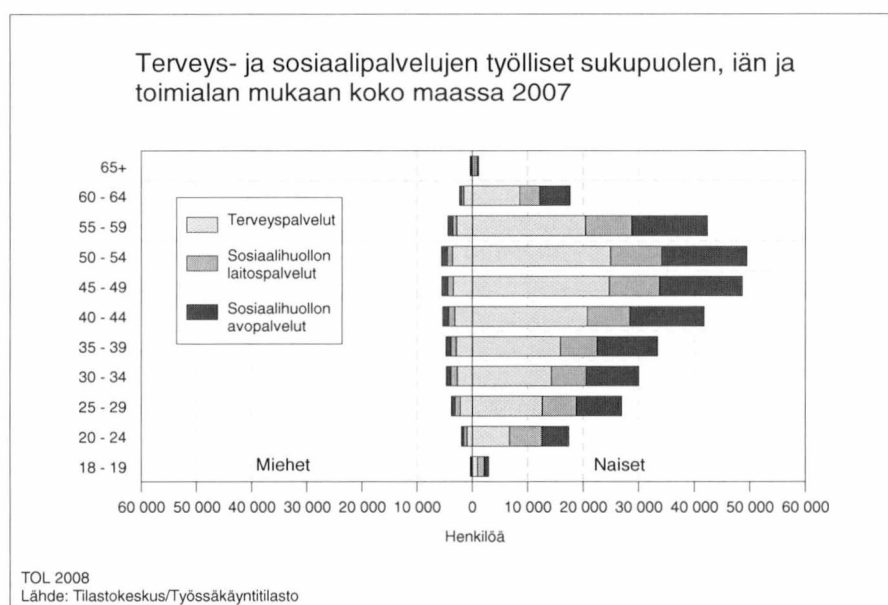
Koko maan terveys- ja sosiaalipalvelun työllisten osuus kaikista työllisistä on noussut lähes koko tarkastelujakson ajan vuosina 1990–2007. Vuonna 2007 nämä alat työllistivät noin 351 500 henkilöä eli vajaa 15 % kaikista työllisistä. Heistä lähes 90 % oli naisia.

Uuden toimialaluokituksen (TOL 2008) mukaan terveys- ja sosiaalipalvelut (Q) jaetaan kolmeen alaluokkaan: terveyspalvelut, sosiaalihuollon laitospalvelut ja sosiaalihuollon avopalvelut (ks. tarkemmin: tilastokeskus.fi/luokitukset). Näistä terveyspalvelut ovat työllistävin.

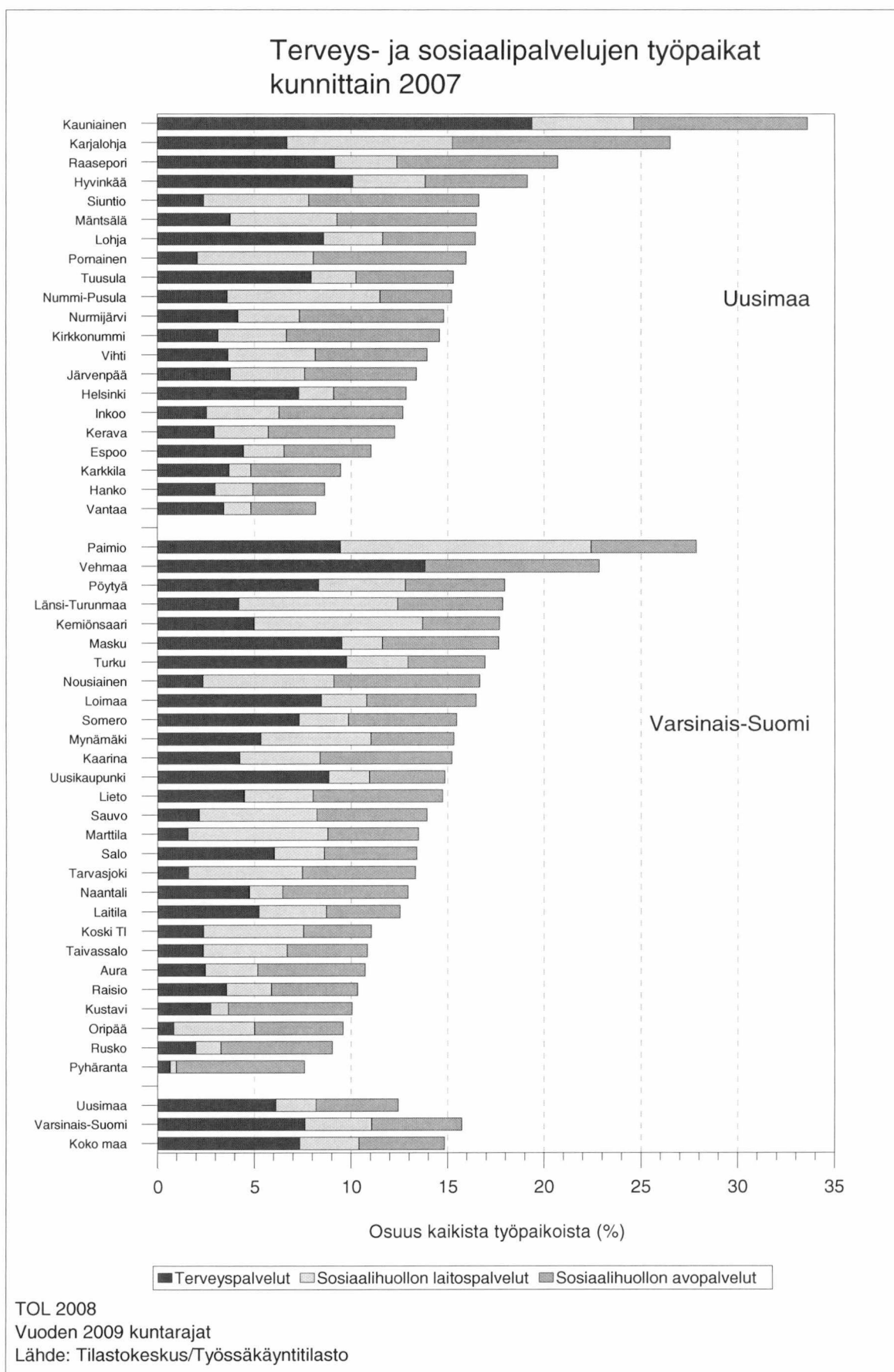
Sosiaali- ja terveystoimen *nettokustannukset* olivat koko maassa 2 892 euroa asukasta kohti vuonna 2008. Erikoissairaanhoidon osuus tästä oli 906 euroa, lasten päivähoiton 399 euroa ja perusterveydenhuollon (sis. avohoito, hammas- ja vuodeosastohoito) osuus 586 euroa. Kotipalvelun nettokustannukset olivat keskimäärin 100 euroa asukasta kohti.

Kuva 11.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistävyys koko maassa 1990–2007.

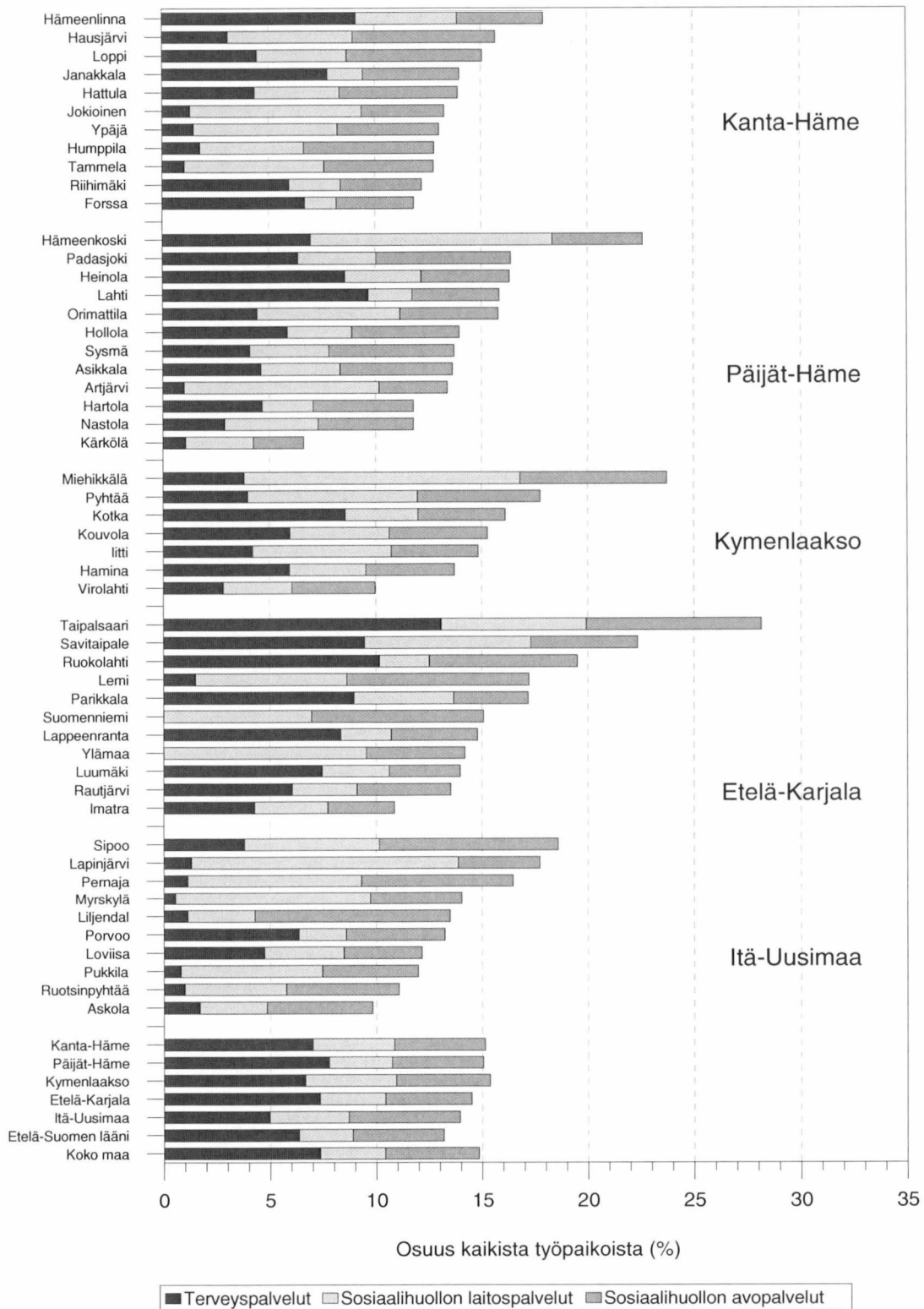

Kuva 11.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työlliset sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2007.

Kuva 11.3a. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat kunnittain 2007.

Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat kunnittain 2007

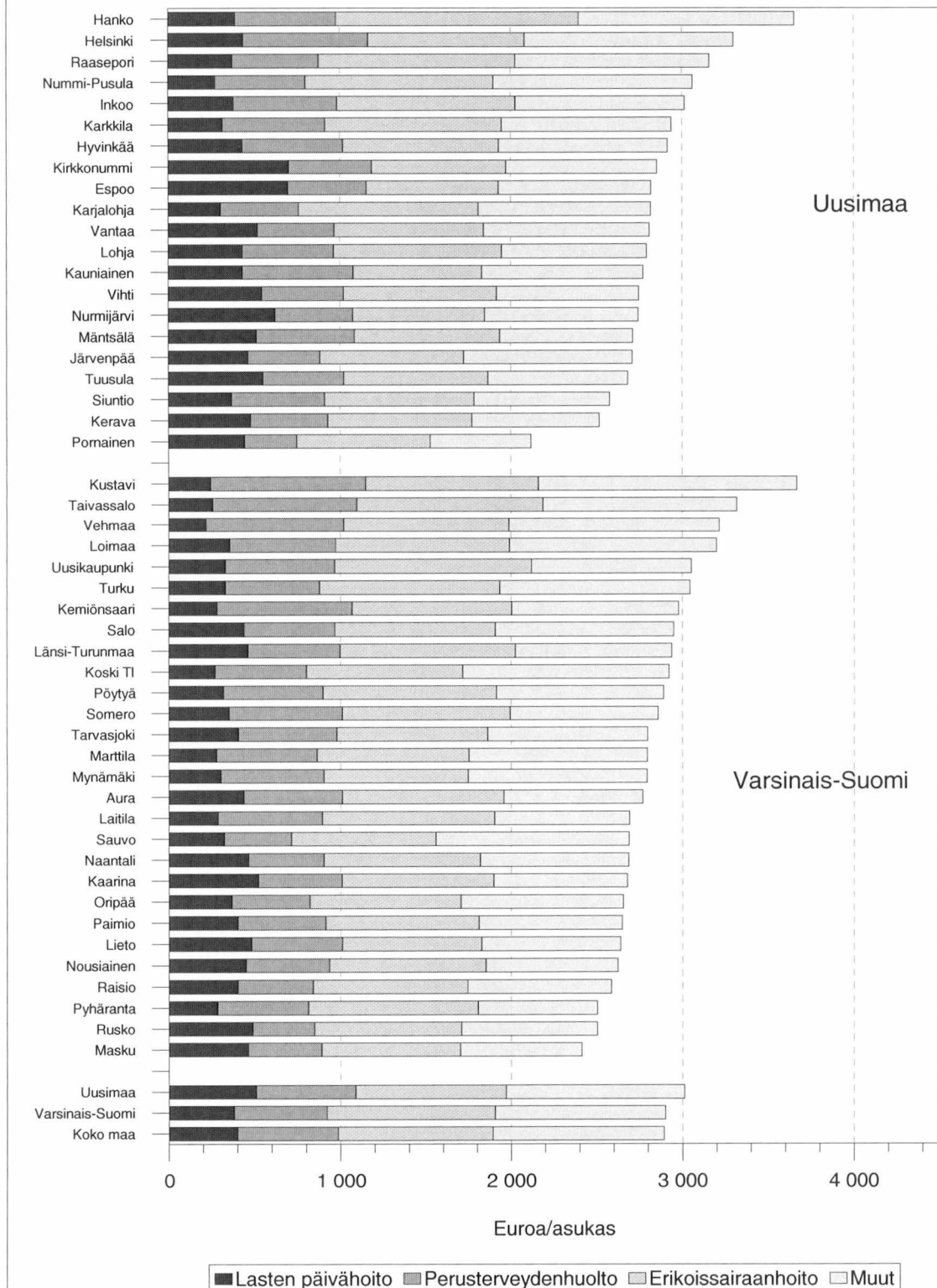
TOL 2008

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 11.3b. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat kunnittain 2007.

Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008

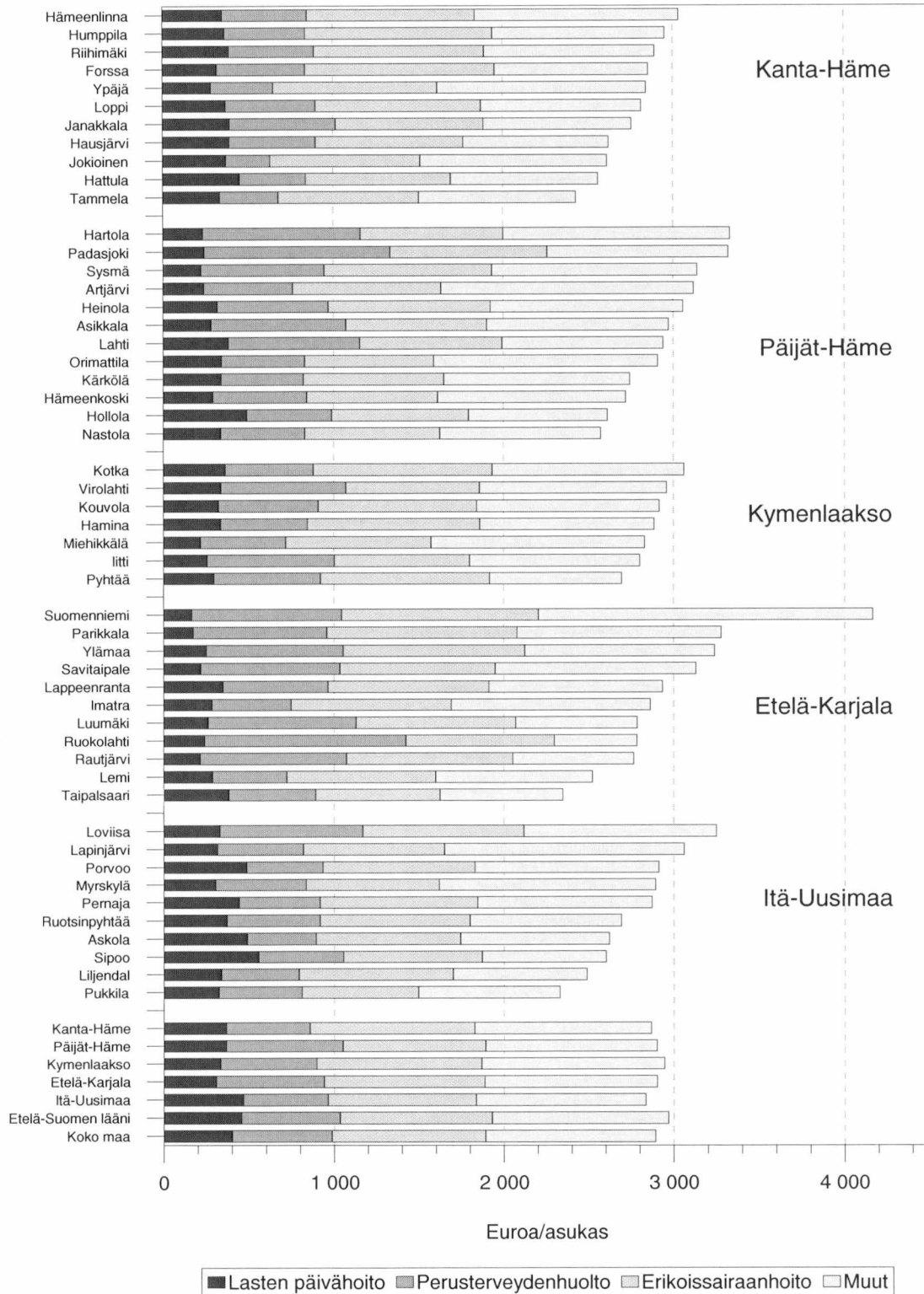

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 11.4a. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008.

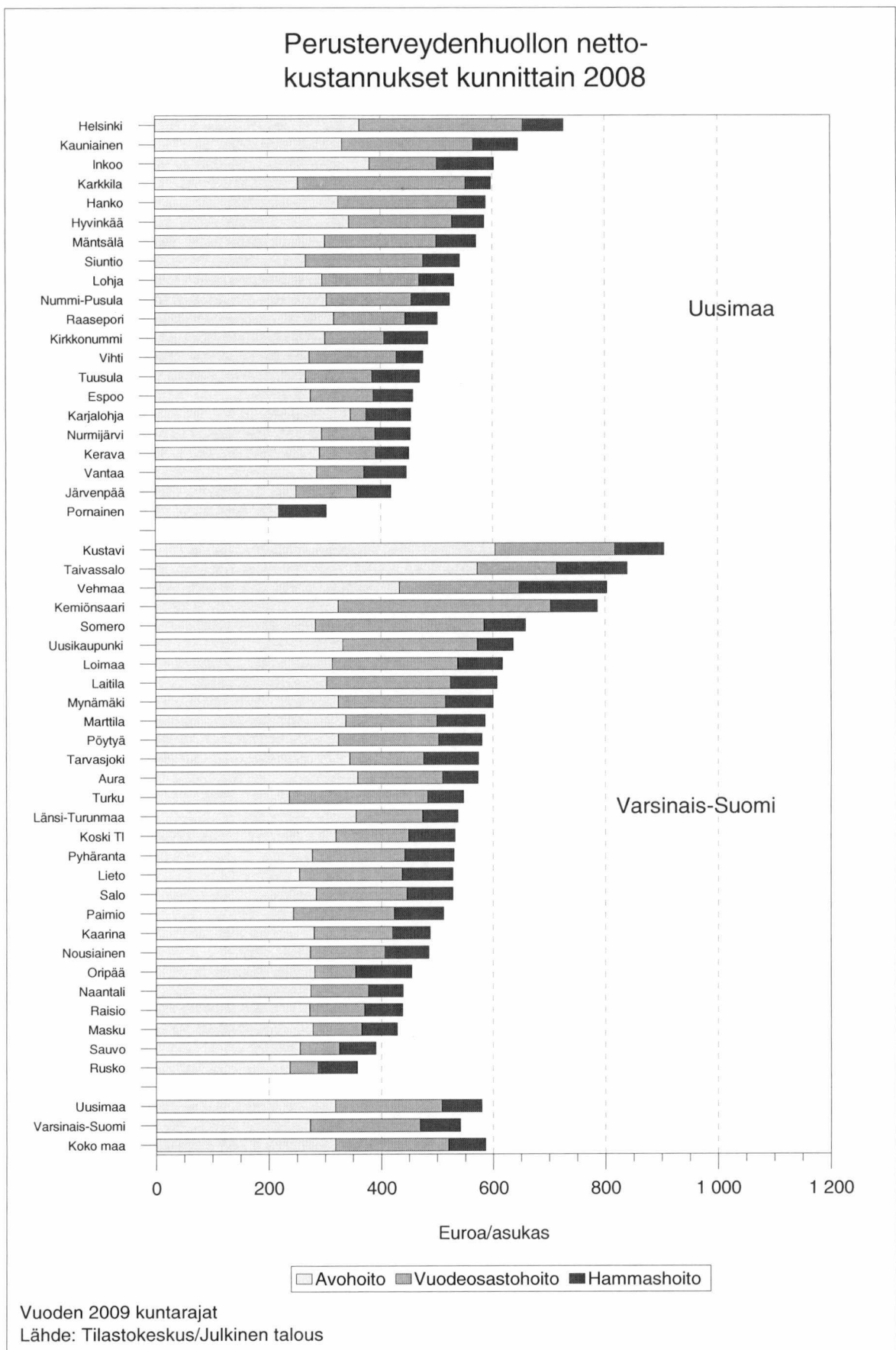
Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008

Vuoden 2009 kuntarajat

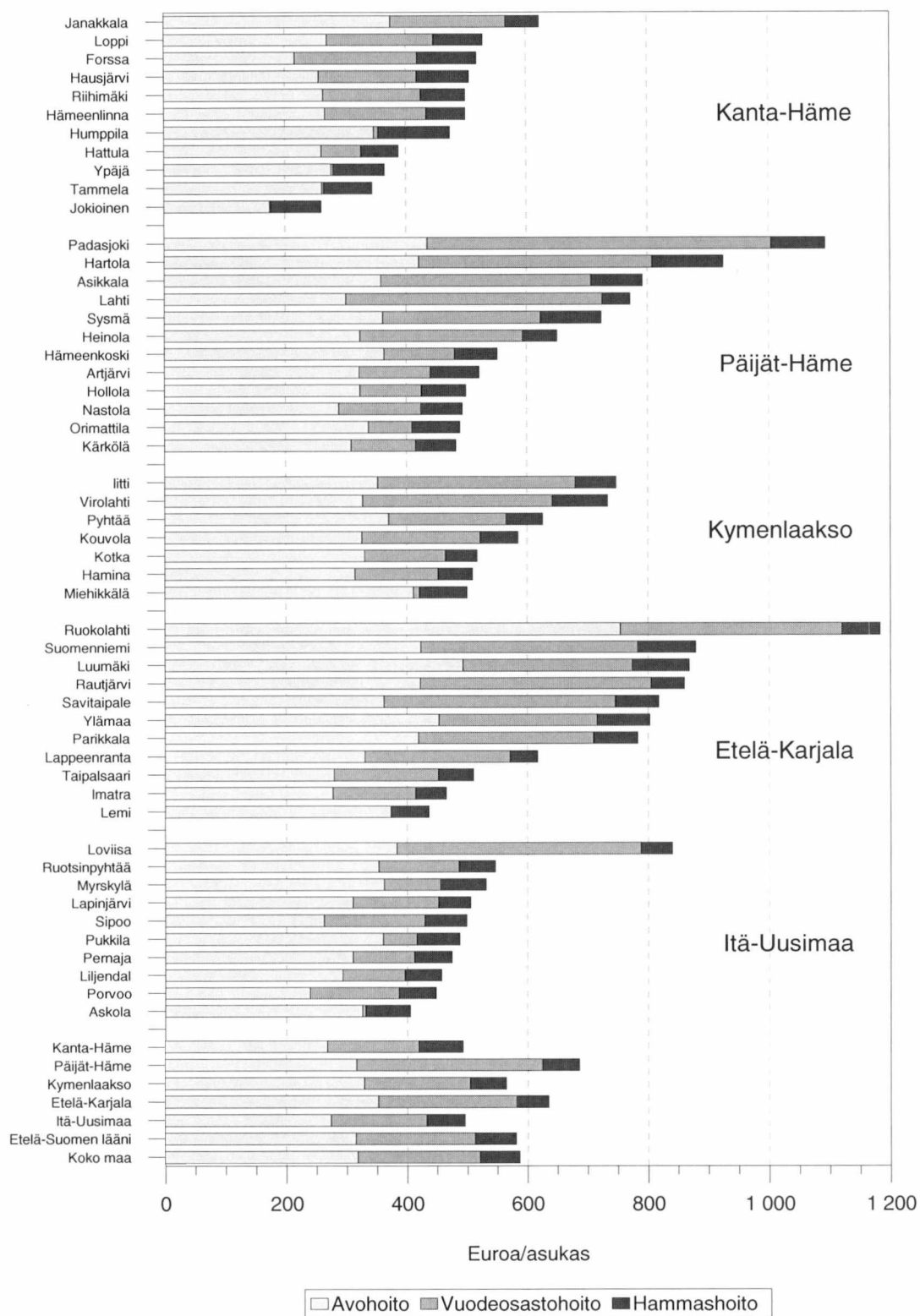
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 11.4b. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008.

Kuva 11.5a. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2008.

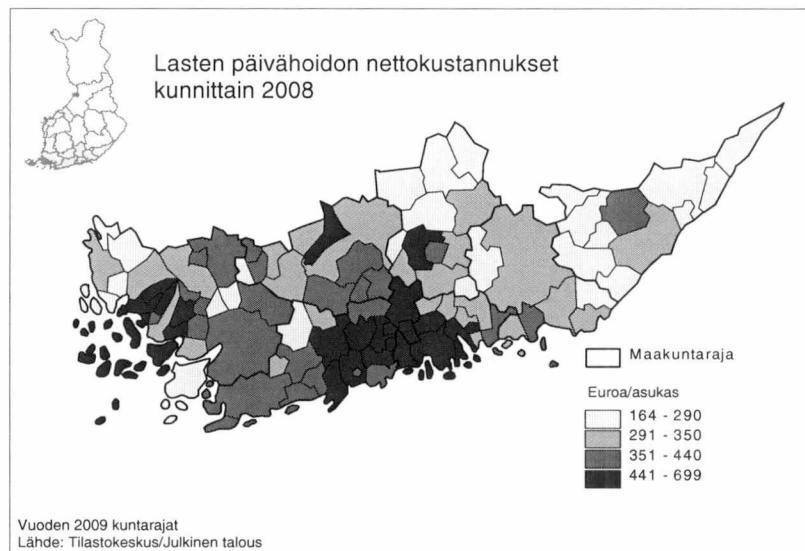
Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2008

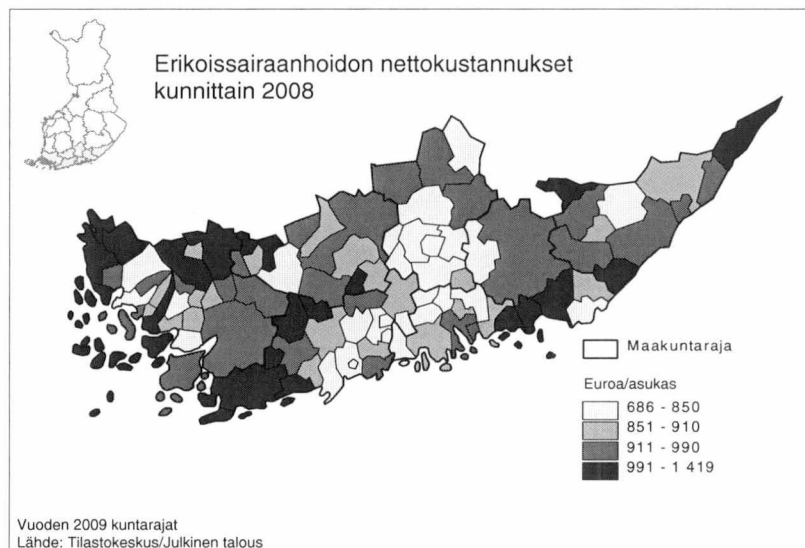
Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

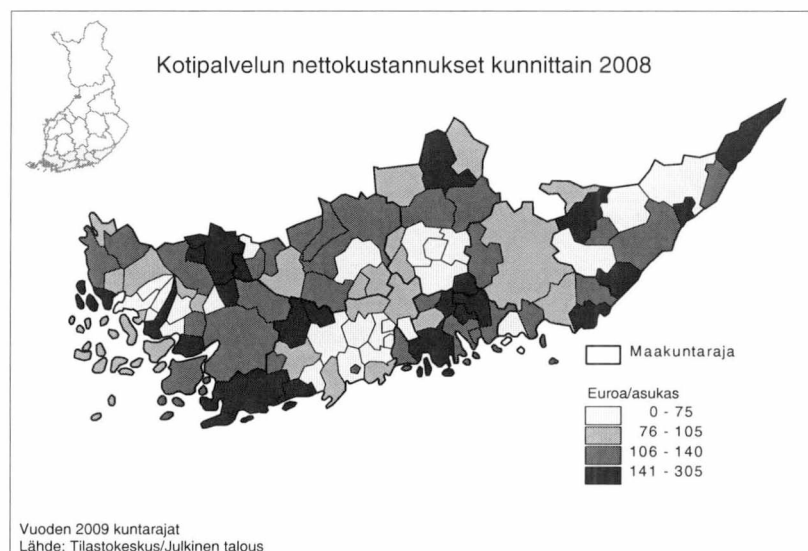
Kuva 11.5b. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2008.

Kuva 11.6. Lasten päivähoiton nettokustannukset kunnittain 2008.

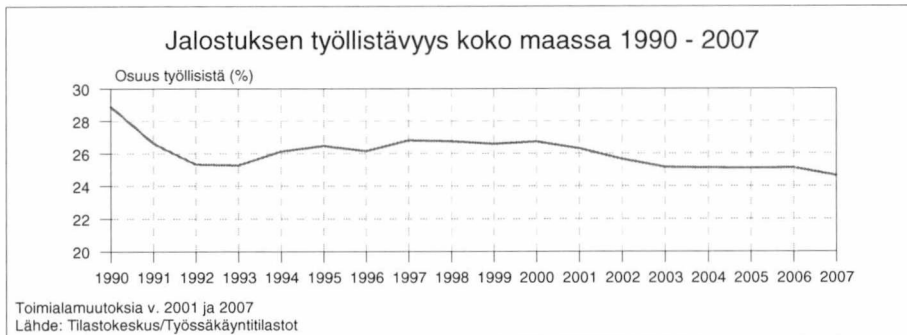
Kuva 11.7. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset kunnittain 2008.

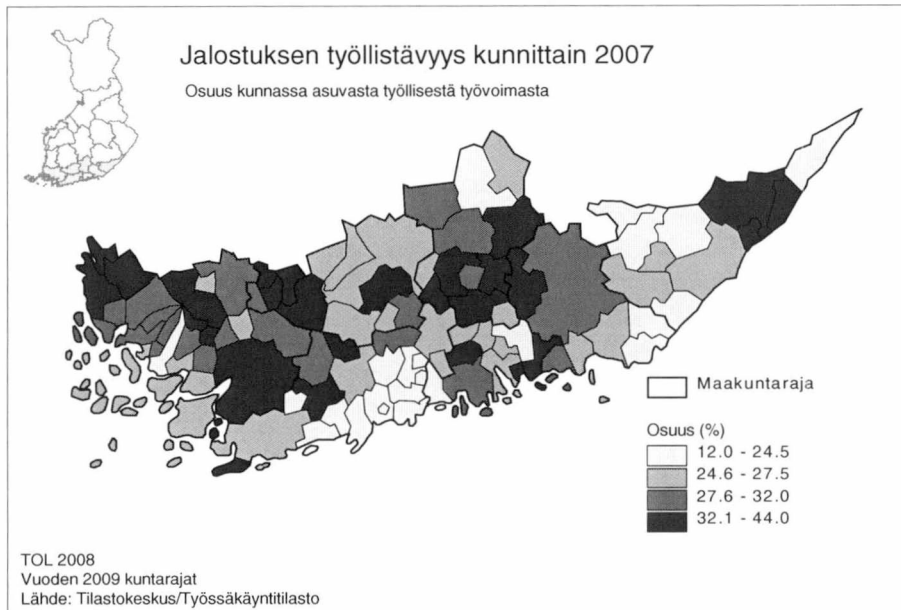
Kuva 11.8. Kotipalvelun nettokustannukset kunnittain 2008.

Teollisuus

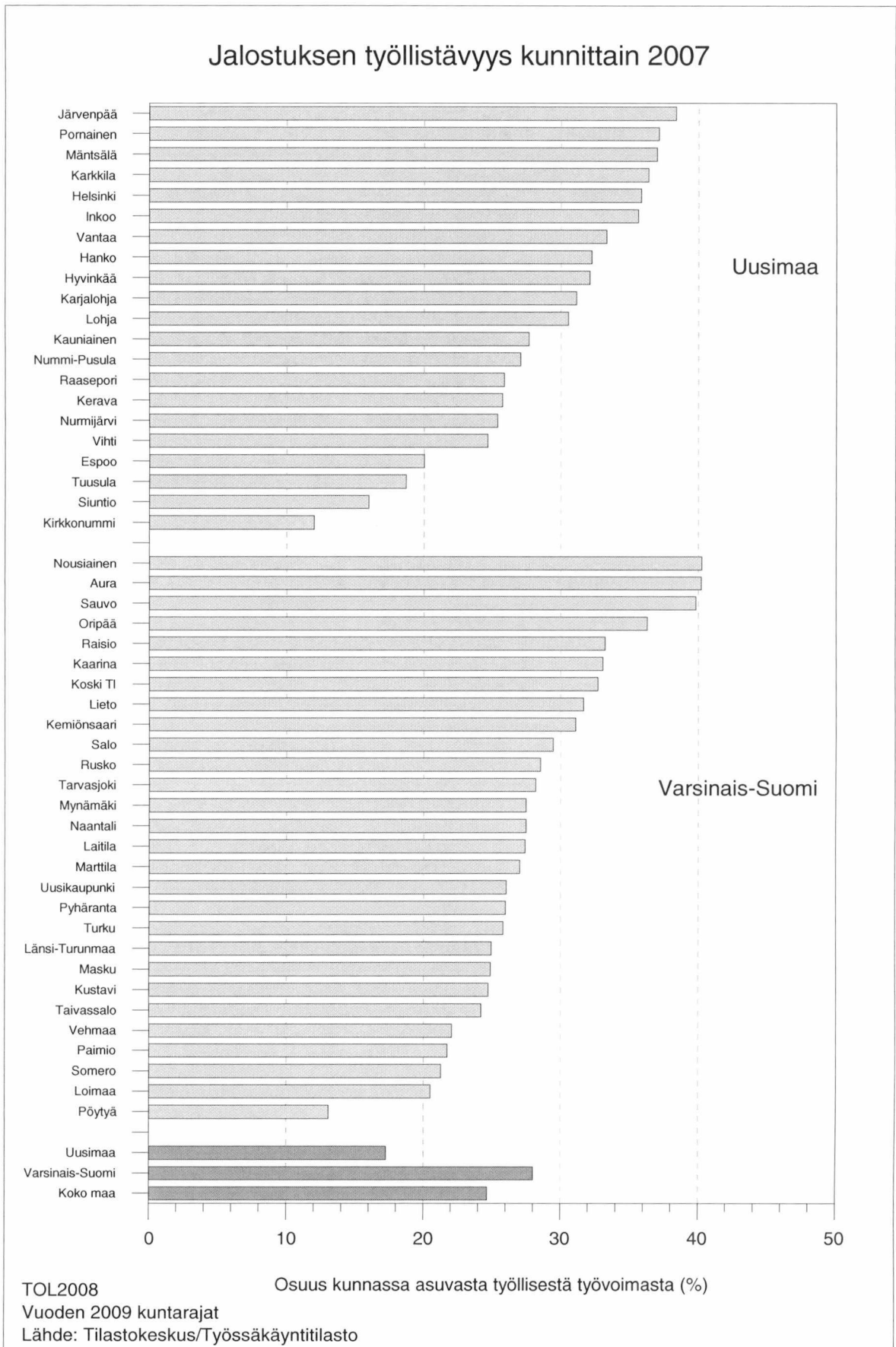
Jalostustoimialat työllistivät vuonna 2007 neljäsosan koko maan työllisestä työvoimasta. Toimialaluokitus TOL 2008:n mukaan *jalostustoimialoihin* lasketaan teollisuuden (C) lisäksi kaivostoiminta ja louhinta (B), sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto (D), vesi-, viemäri-, jätevesi- ja jätehuolto sekä muu ympäristön puhtaanapito (E) sekä rakentaminen (F). *Teollisuustoimintaan lasketaan tässä julkaisussa* toimialat B, C ja D sekä E36 (veden otto, puhdistus ja jakelu). Toimiala E täydentyy jätehuollon sekä muun ympäristön puhtaanapidon osalta vuoden 2009 tilastoihin. Uuden toimialaluokituksen mukaisia toimipaikkojen tietoja on saatavilla tällä hetkellä vuosilta 2006–2008 teollisuuden alue- ja toimialatilastosta.

Kuva 12.1. Jalostuksen työllistävyys koko maassa 1990–2007.

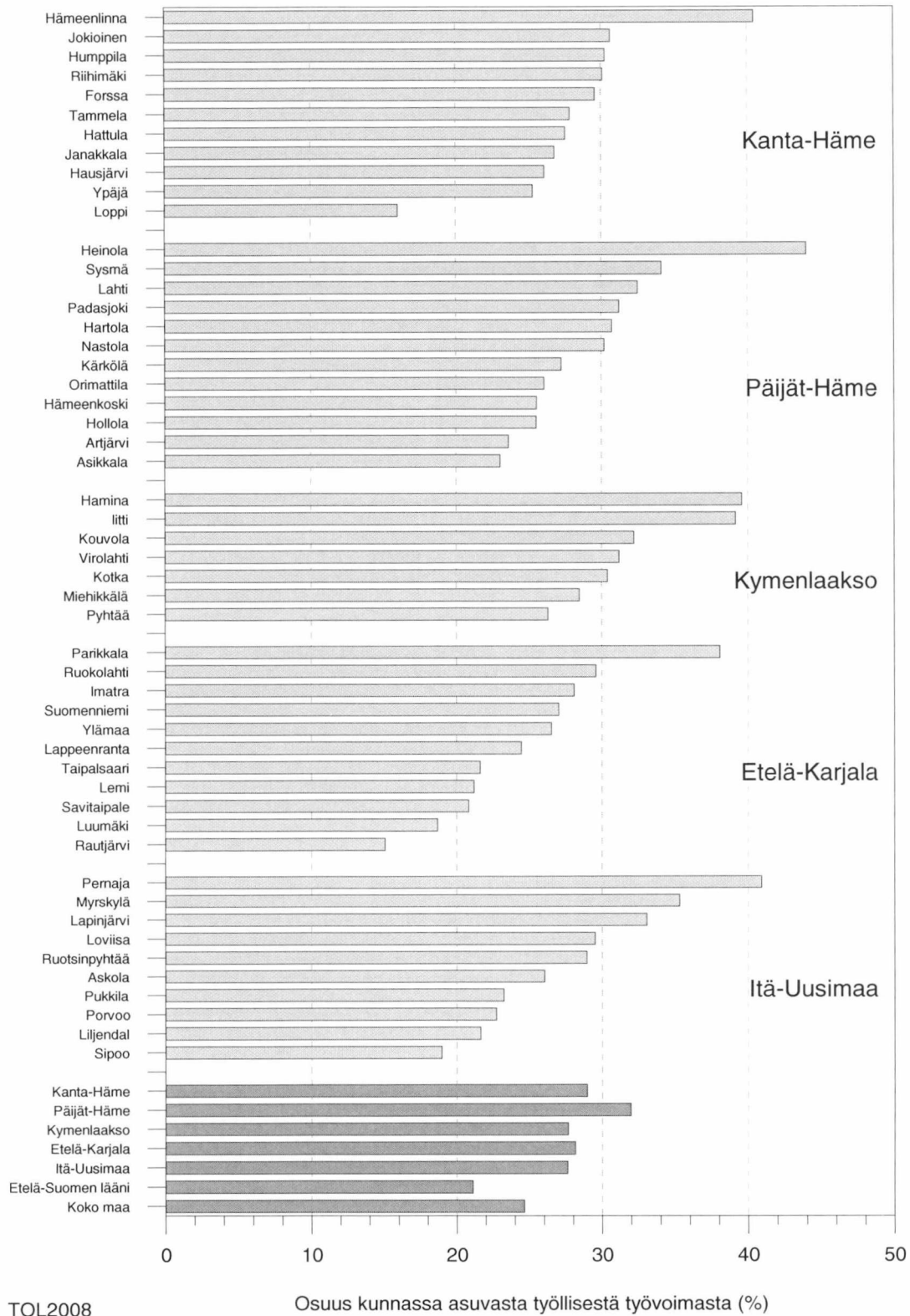

Kuva 12.2. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2007.

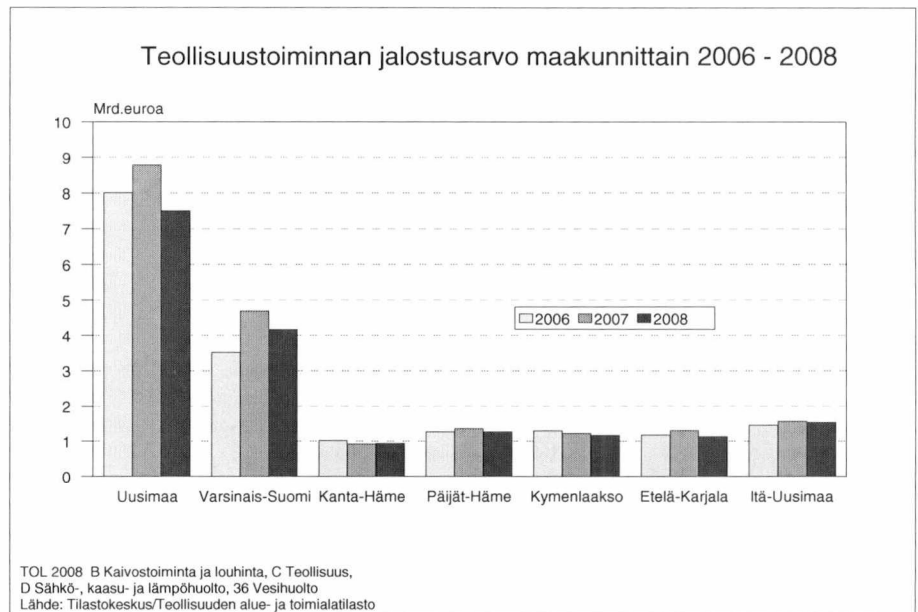

Kuva 12.3a. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2007.

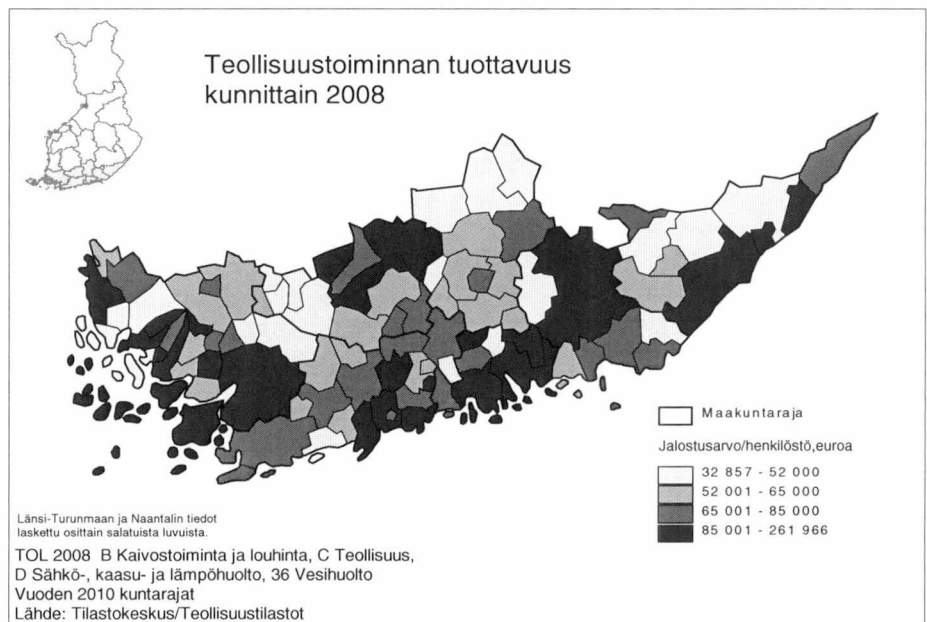
Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2007

Kuva 12.3b. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2007.

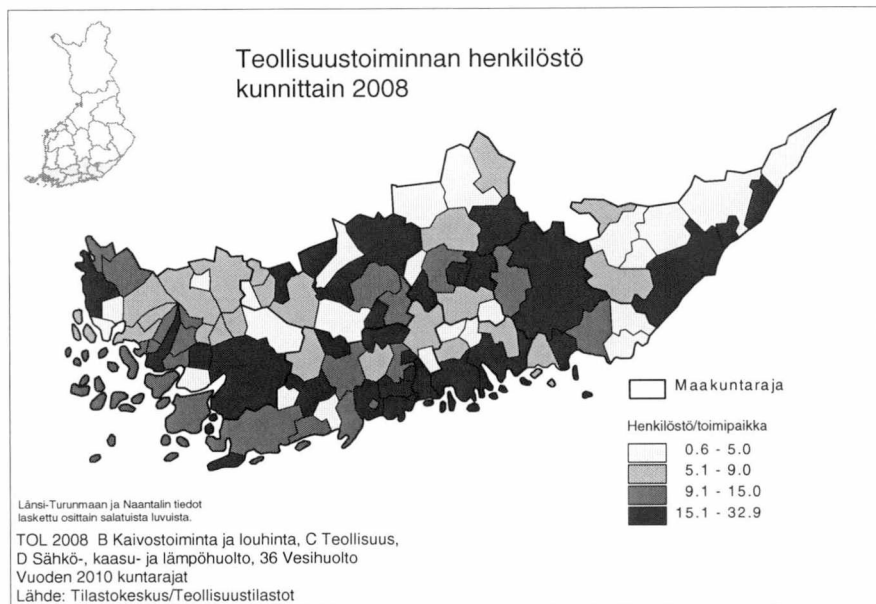
Kuva 12.4. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2006–2008.

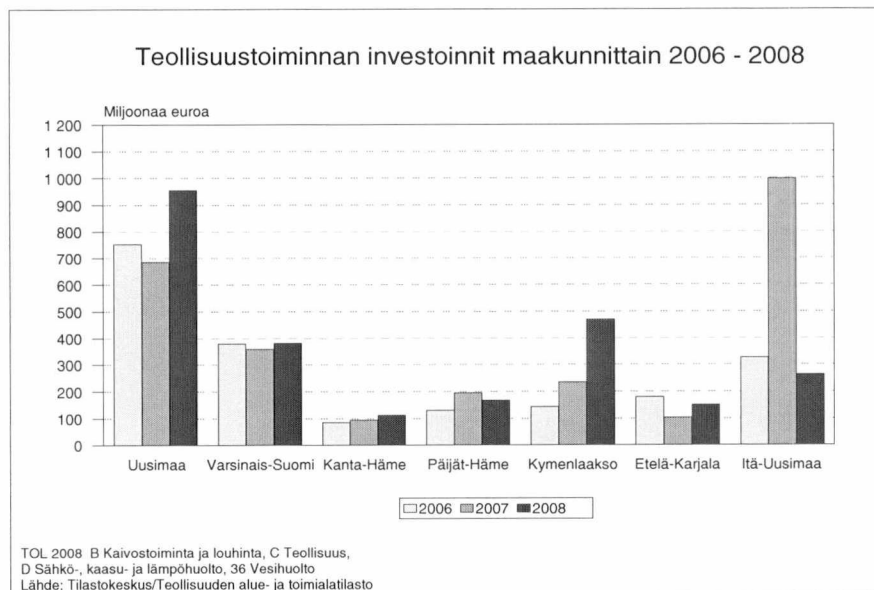
Kuva 12.5. Teollisuustoiminnan tuottavuus kunnittain 2008.

Jalostusarvo mittaa toimipaikan varsinaisessa tuotantotoiminnassa eri tuotannontekijöiden tuottamaa yhteenlaskettua arvonlisäystä. Jalostusarvo lasketaan tuotantotoiminnasta saatujen tuottojen ja toiminnasta aiheutuneiden kustannusten erotuksena. Tuottoihin sisältyy myös toimipaikan toimitukset yrityksen toisille toimipaikoille ja kustannuksiin hankinnat yrityksen toisilta toimipaikoilta. Määritelmän mukaan kustannuksiin ei sisällytetä toimipaikan työvoimasta aiheutuvia kustannuksia.

Teollisuustoiminnan tuottavuutta laskettaessa jalostusarvo suhteutetaan teollisuustoimipaikkojen henkilöstön määrään. Koko maassa teollisuustoiminnan tuottavuus oli vuonna 2008 lähes 90 000 euroa/henkilöstö.

Kuva 12.6. Teollisuustoiminnan henkilöstö kunnittain 2008.

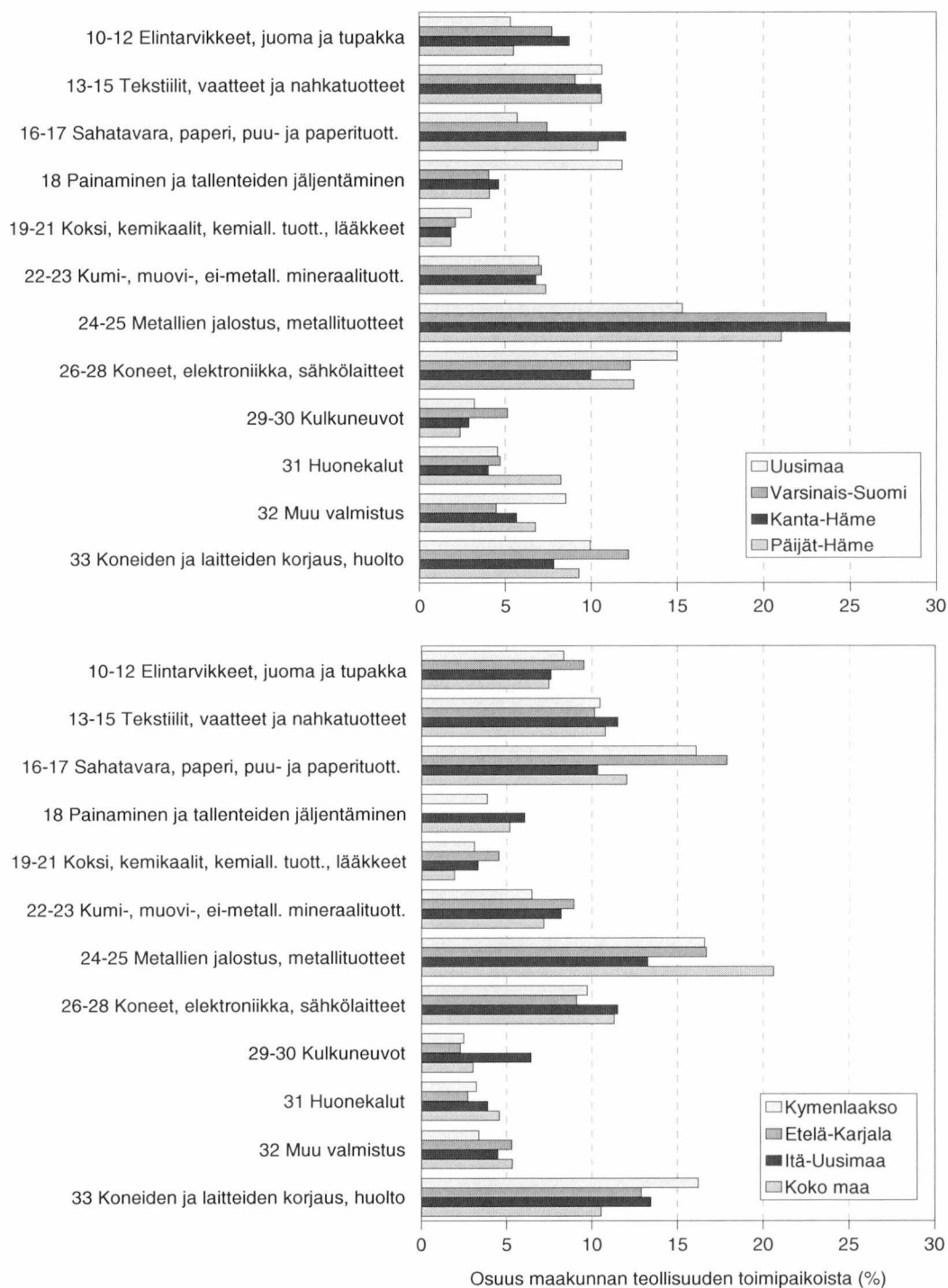
Kuva 12.7. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2006–2008.

Teollisuuden alue- ja toimialatilastossa *henkilöstö* luokitellaan palkattuun henkilöstöön ja yrittäjiin. Tilastovuonna 2008 uudistettiin henkilöstön lukumäärän laskentatapa. Henkilöstön määrä saadaan nyt kokonaan yritysrekisteristä ja se noudattaa yritysrekisterin vuositilaston määritelmää. Vuonna 2008 koko maan teollisuustoiminnassa työskenteli keskimäärin 14,7 henkilöä toimipaikkaa kohden.

Investoinnit: käyttöomaisuuden investoinnit käsittää käyttöomaisuuden hankinnat ja perusparannukset, joista on vähennetty käyttöomaisuuden myynnit. Käyttöomaisuudella tarkoitetaan aineellisia hyödykkeitä mm. koneet ja kalusto, rakennukset ja rakennelmat sekä maa- ja vesialueet. Teollisuustoiminnan investoinnit olivat 5,5 miljardia euroa vuonna 2008.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin tarkistamattoman rekisteritiedon ja TOL 2008 -toimialaluokituksen mukaan tammikuussa 2010 koko Suomessa oli reilu 27 800 teollisuuden toimipaikkaa. Toimialoittain tarkasteltuna eniten toimipaikkoja oli metallien jalostuksen ja metallituotteiden valmistuksen toimialoilla.

Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010

TOL 2008

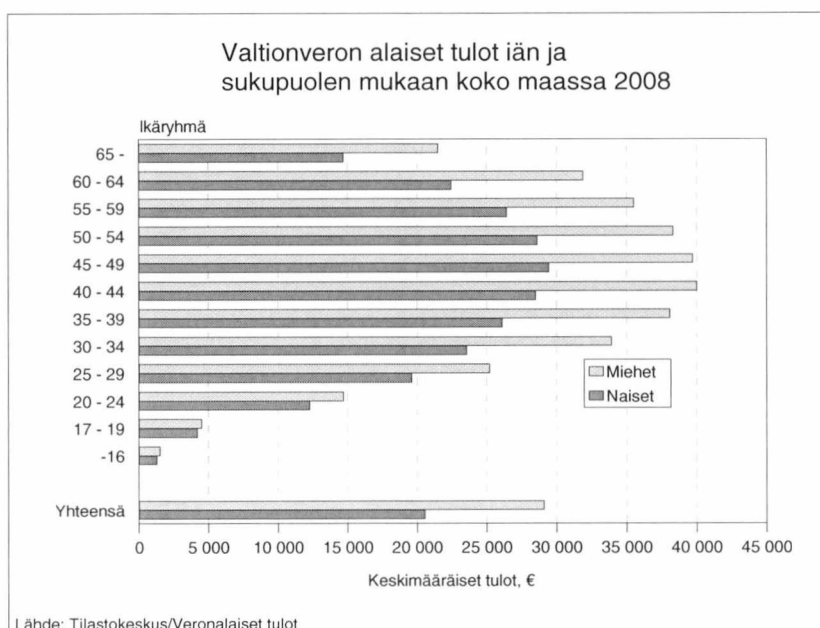
Lähde: Tilastokeskus/Yritys- ja toimipaikkarekisteri
(tarkistamaton rekisteritieto, tammikuu 2010)

Kuva 12.8. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010.

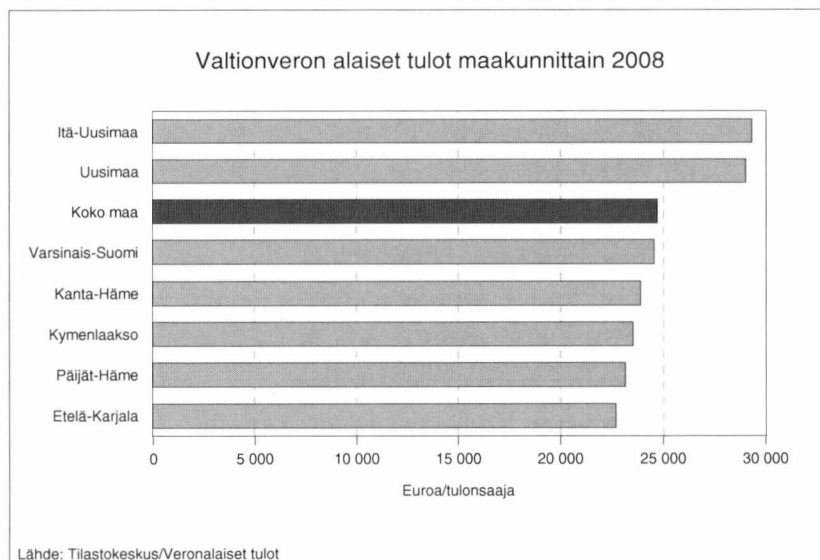
Tulot

Yksityishenkilöt ansaitsivat vuonna 2008 valtionveron alaista tuloa yhteensä 110,5 miljardia euroa, joka oli tulonsaajaa kohti keskimäärin 24 700 euroa. Tulonsaajien keskimääräiset tulot olivat suurimmillaan keski-ikässä 40–50-vuotiailla. Miesten keskimääräiset veronalaiset tulot olivat 29 100 ja naisten vajaa 20 600 euroa tulonsaajaa kohti. Naisten tulot olivat noin 71 % miesten tuloista. Miesten keskimääräiset vuositulot olivat kaikissa ikäluokissa korkeammat kuin naisten.

Vuoden 2008 tulotilastojen mukaan 60 % tulonsaajista ansaitsi alle 25 000 euroa. Tämän ryhmän tulojen osuus kaikista tuloista oli 30 %. Suurituloisempien luokassa tulonsaajien lukumäärän ja tulojen kokonaismäärän suhde oli päinvastainen. Yli 60 000 euron tuloja sai 4,6 % tulonsaajista, mutta heidän ansaitsemansa tulot olivat lähes viidenneksen kaikista tuloista.

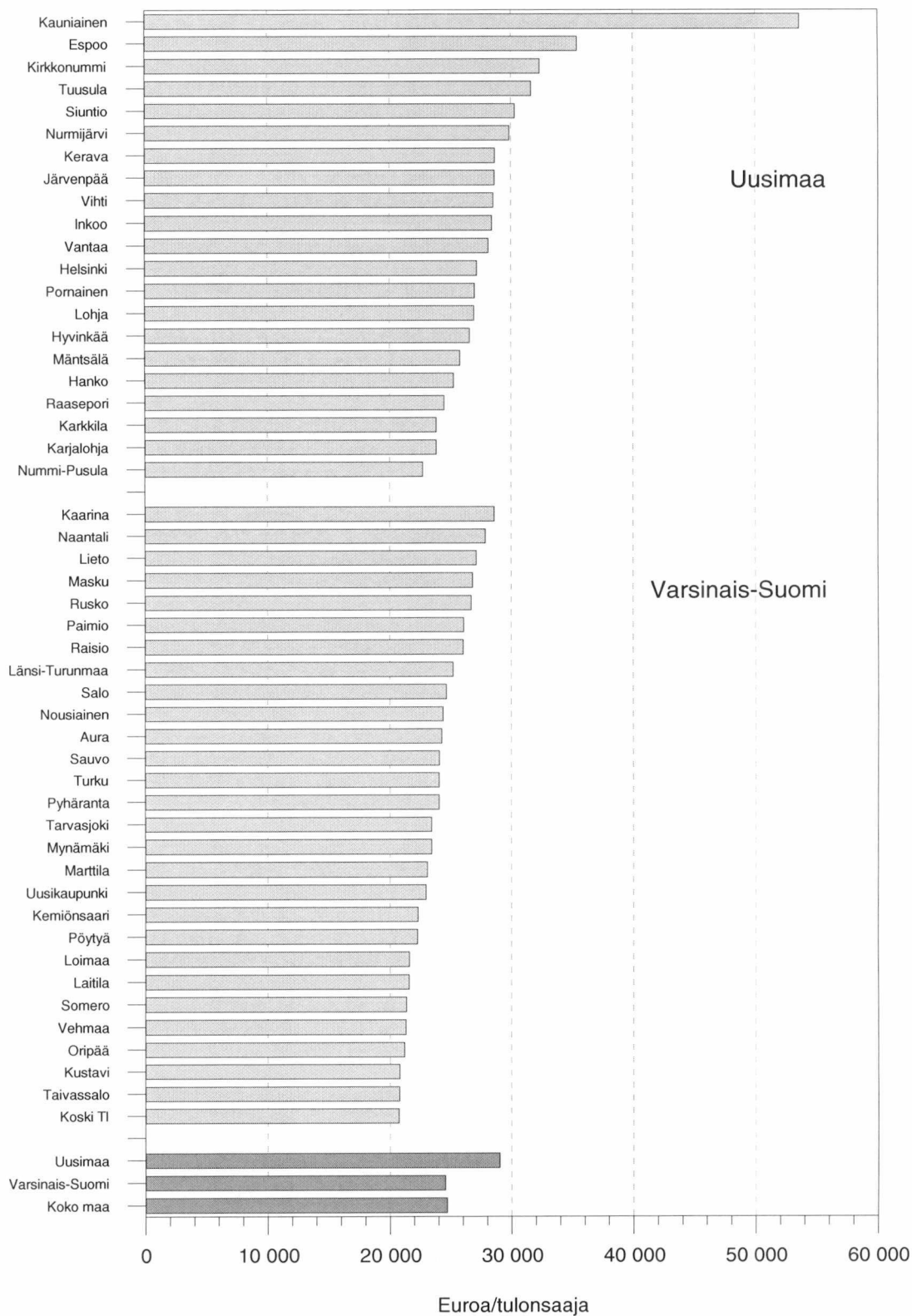

Kuva 13.1. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2008.

Kuva 13.2. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2008.

Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008

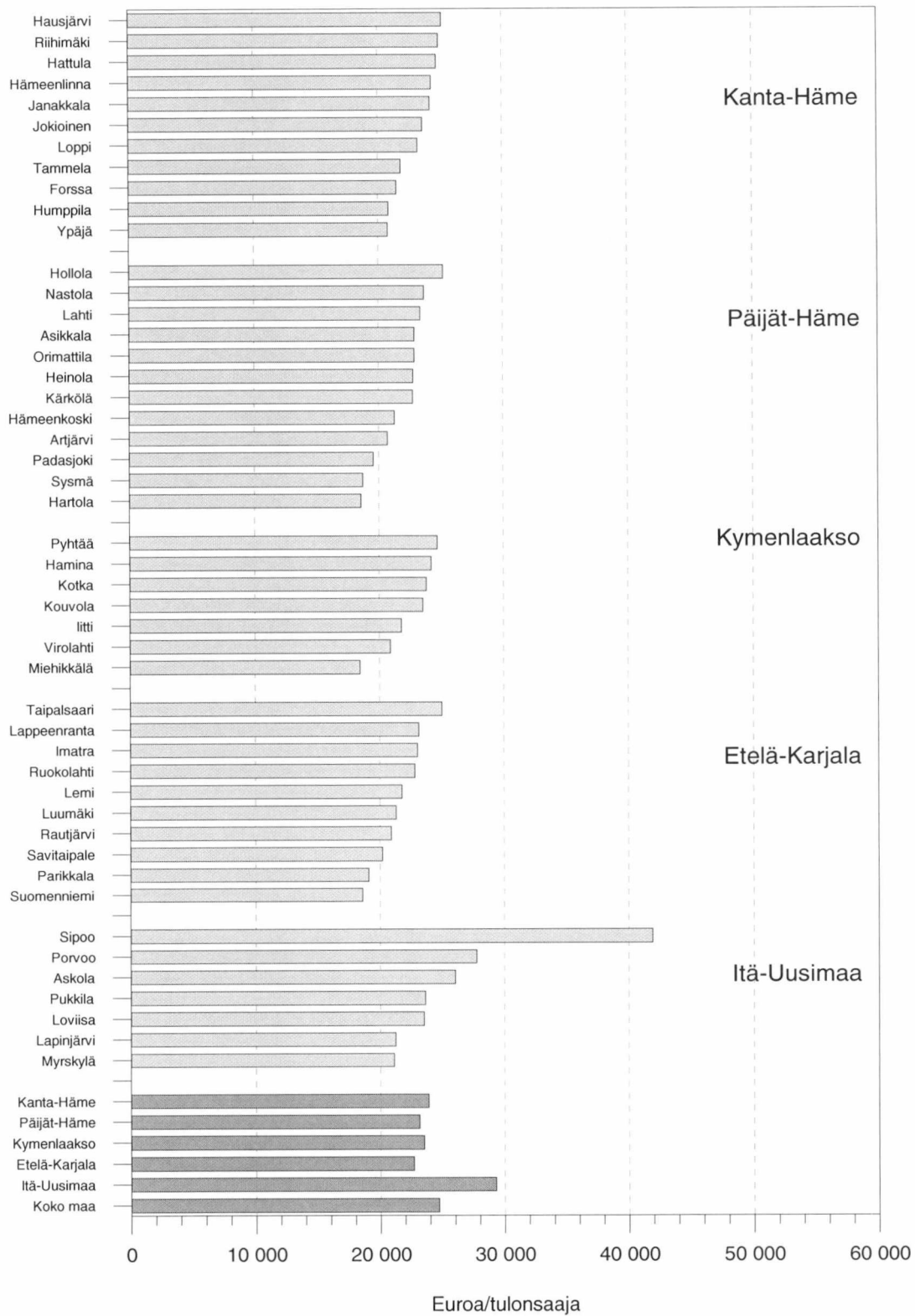

Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Veronalaiset tulot

Kuva 13.3a. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008.

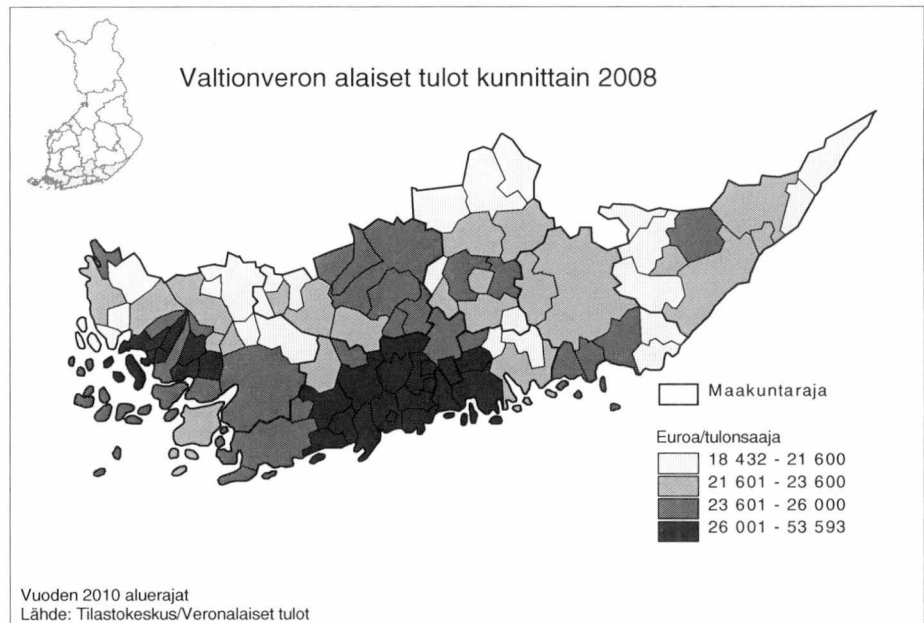
Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008

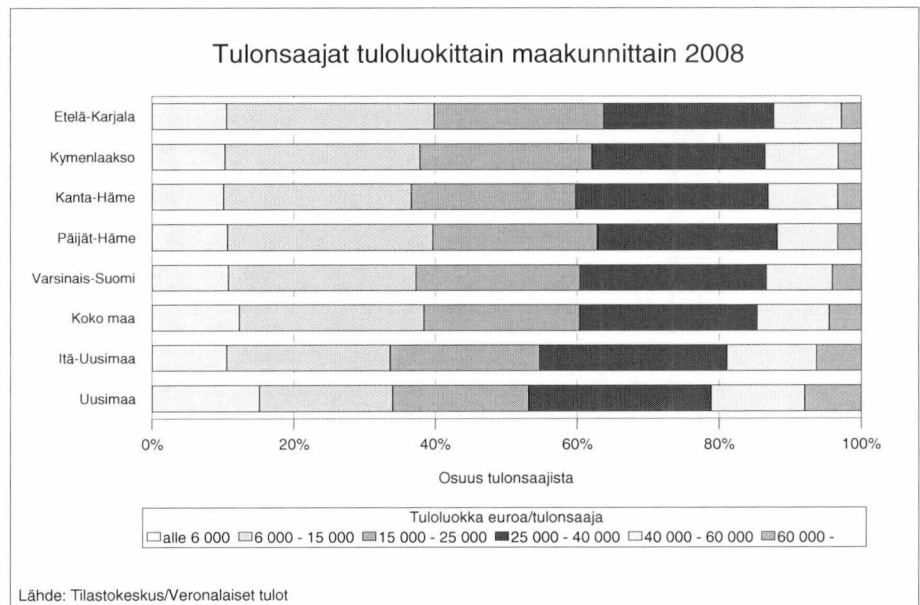
Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Veronalaiset tulot

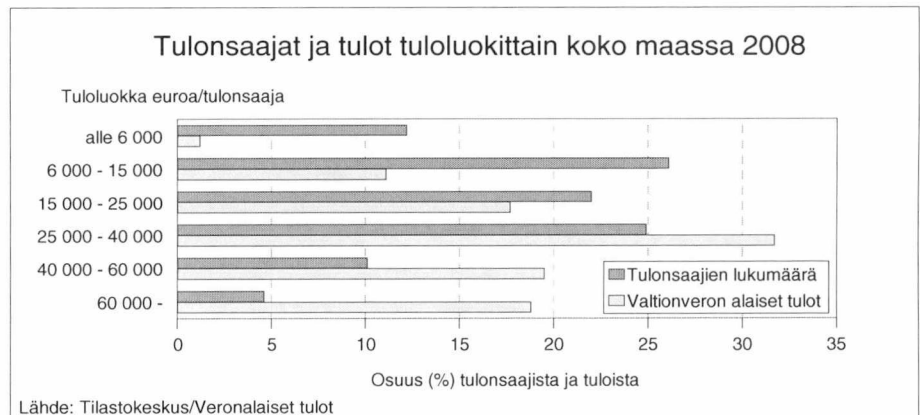
Kuva 13.3b. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008.

Kuva 13.4. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008.

Kuva 13.5. Tulonsaajat tuloluokittain maakunnittain 2008.

Kuva 13.6. Tulonsaajat ja tulot tuloluokittain koko maassa 2008.

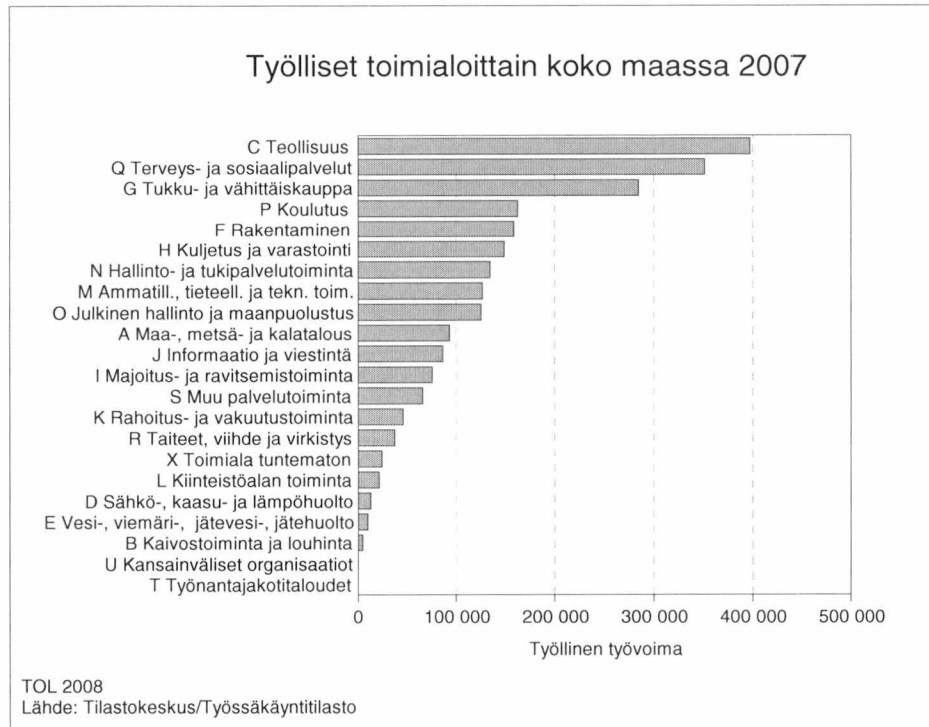
Työmarkkinat

Työllisyys

Katsauksessa tarkastellaan työllisyyttä *Tilastokeskuksen* työssäkäyntitilastojen sekä työttömyyttä *työ- ja elinkeinoministeriön* (TEM:n) tilastojen avulla. Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto on vuositilasto, joka tuottaa alueittaista tietoa väestön taloudellisesta toiminnasta ja työssäkäynnistä. Työssäkäyntitilastoa on laadittu vuosittain vuodesta 1987 lähtien. Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esim. tulotiedot, työ- ja työttömyyskuukaudet).

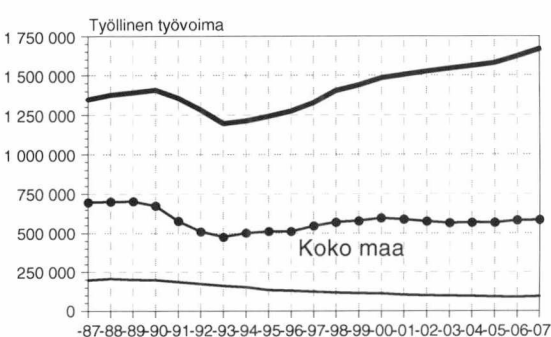
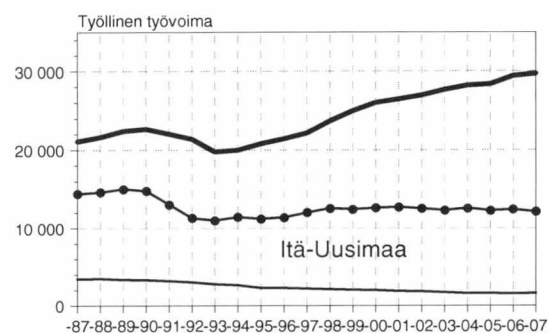
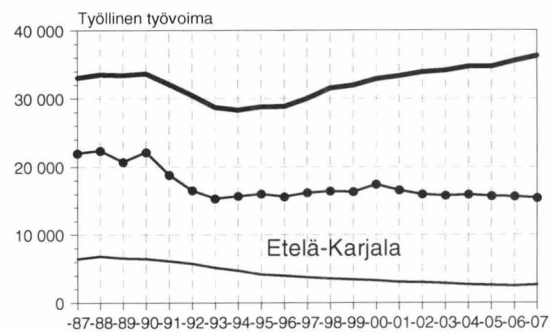
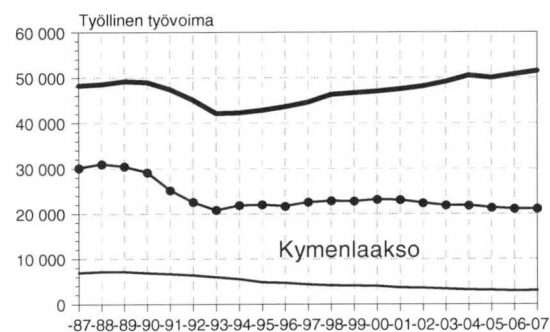
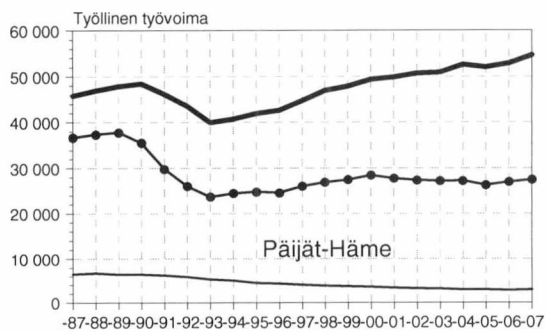
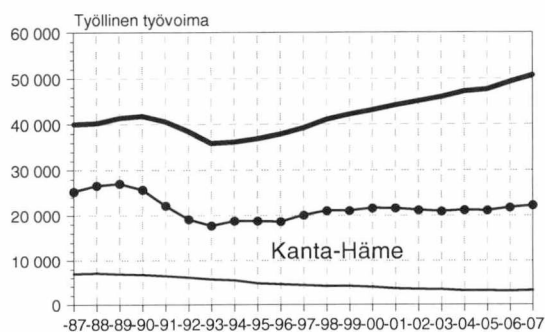
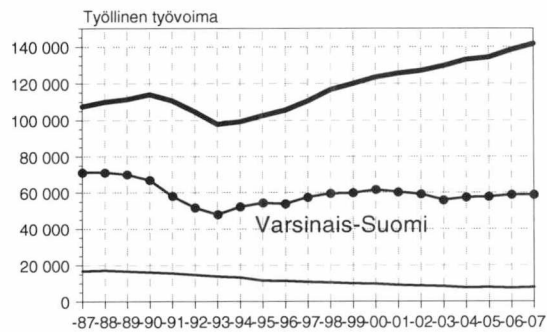
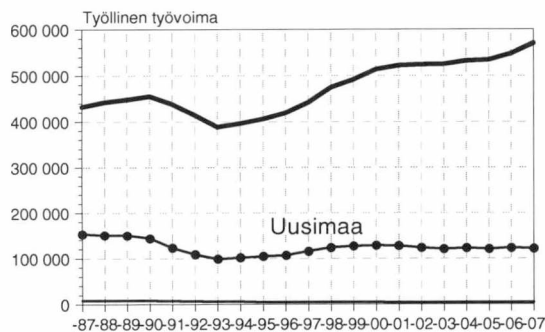
Työllisten määrä väheni Suomessa 1990-luvun alussa. Vuonna 1993 työllisiä oli 496 000 vähemmän kuin neljä vuotta aiemmin. Vuoden 1993 jälkeen työllisten määrä on kuitenkin kasvanut vuosittain. Viimeisimpien työssäkäyntitilastojen mukaan vuonna 2007 Suomessa oli yhteensä 2,37 miljoonaa työllistä.

Vuonna 2007 teollisuus työllisti toimialaluokituksen kirjaintasolla mitattuna toimialoista eniten, lähes 400 000 henkilöä. Seuraavaksi työllistävimmät sektorit olivat terveys- ja sosiaalipalvelut sekä tukku- ja vähittäiskauppa. Tämän julkaisun työssäkäyntitilastossa käytetään uutta TOL 2008 toimialaluokitusta, joten tiedot eivät ole kaikilta osin vertailukelpoisia aiempien vuosien julkaisujen kanssa.

Kuva 14.1. Työlliset toimialoittain koko maassa 2007.

Työllinen työvoima maakunnittain 1987 - 2007

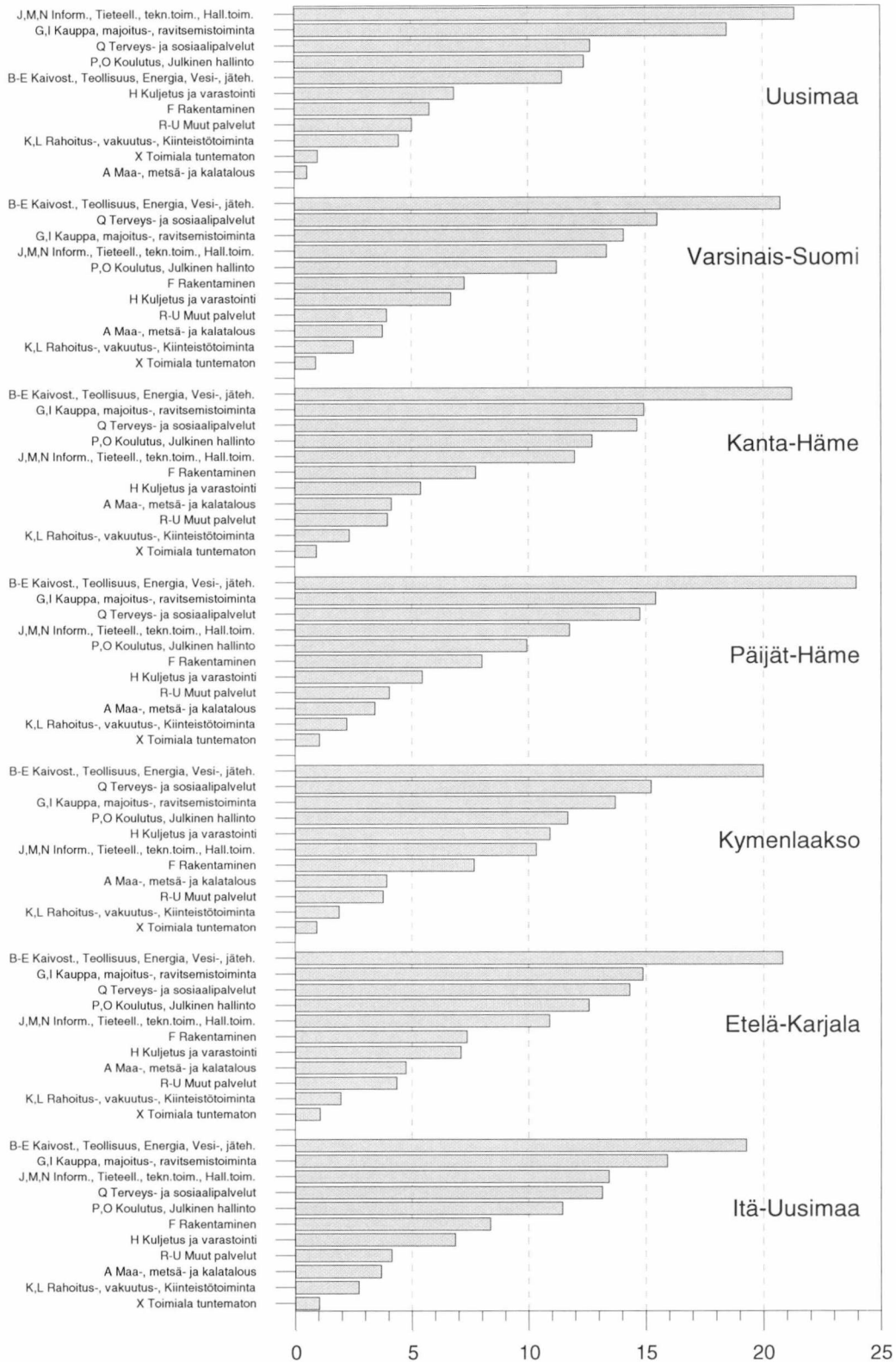
Huom! Erilaiset asteikot

— Alkutuotanto ● Jalostus — Palvelut

Toimialamuutoksia v. 2001 ja 2007
Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 14.2. Työllinen työvoima maakunnittain 1987–2007.

Elinkeinorakenne maakunnittain 2007

TOL2008

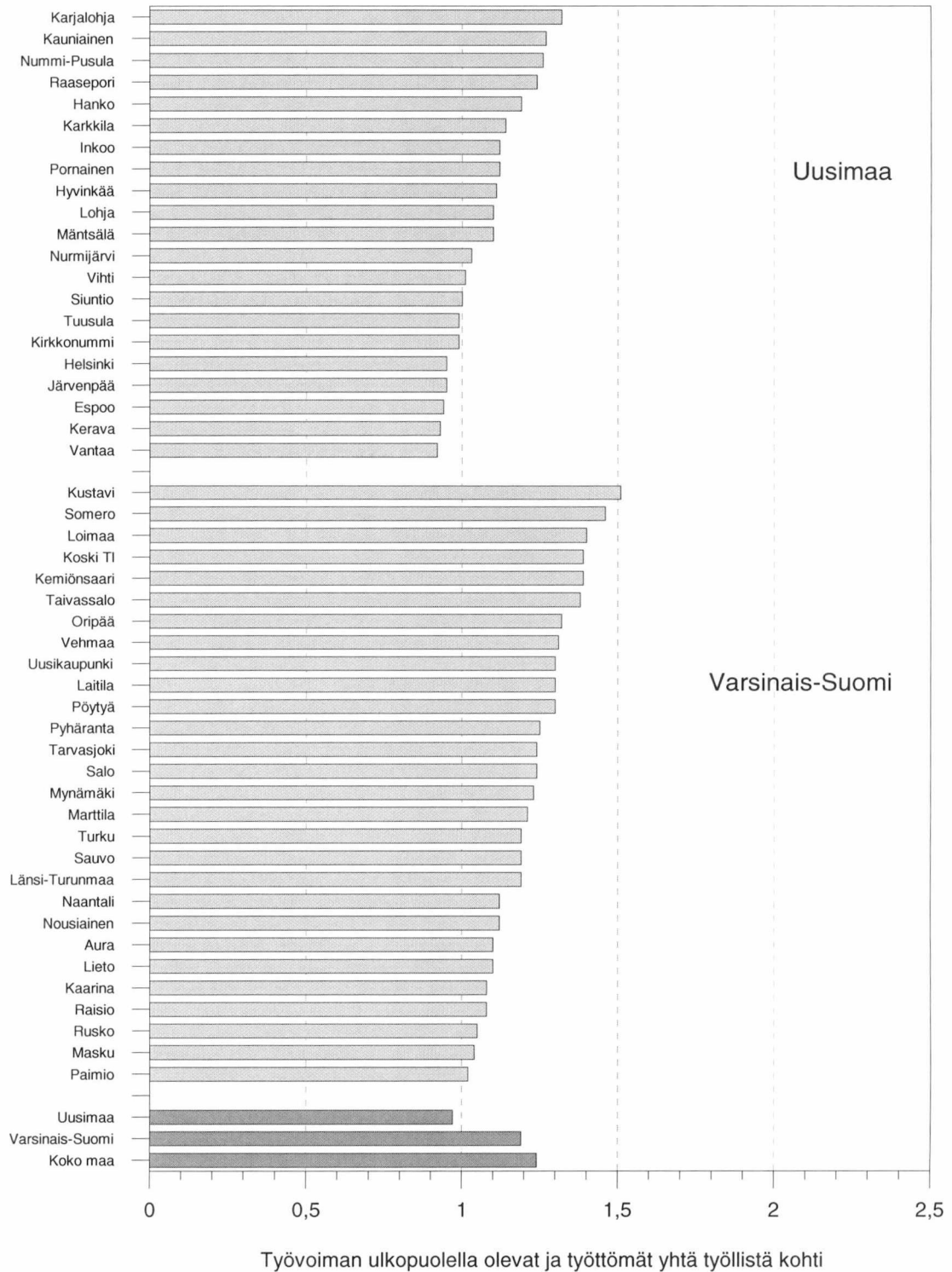
Vuoden 2009 aluerajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Osuus työllisestä työvoimasta (%)

Kuva 14.3. Elinkeinorakenne maakunnittain 2007.

Taloudellinen huoltosuhde kunnittain 2008

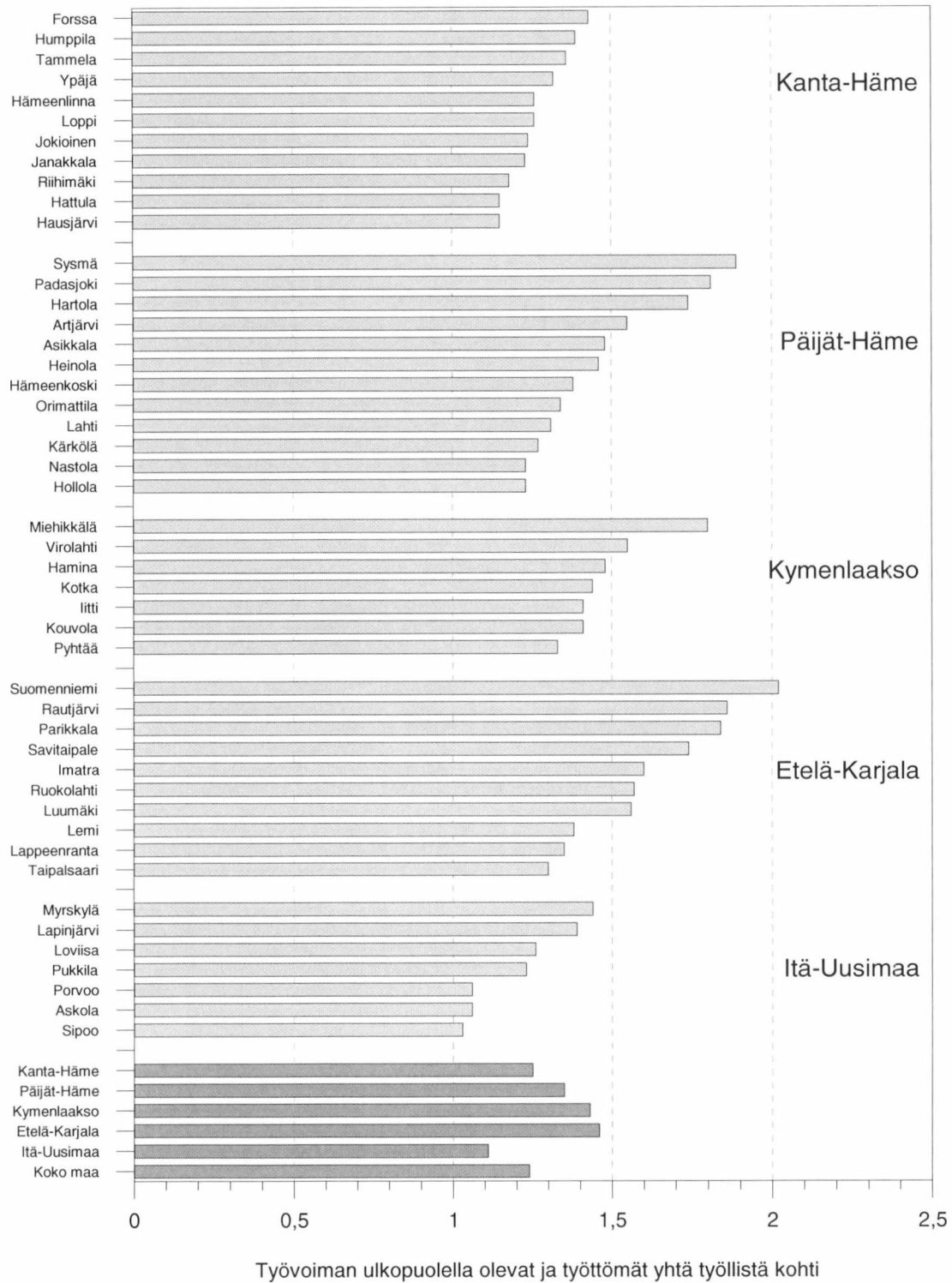

Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 14.4a. Taloudellinen huoltosuhde kunnittain 2008.

Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 2008

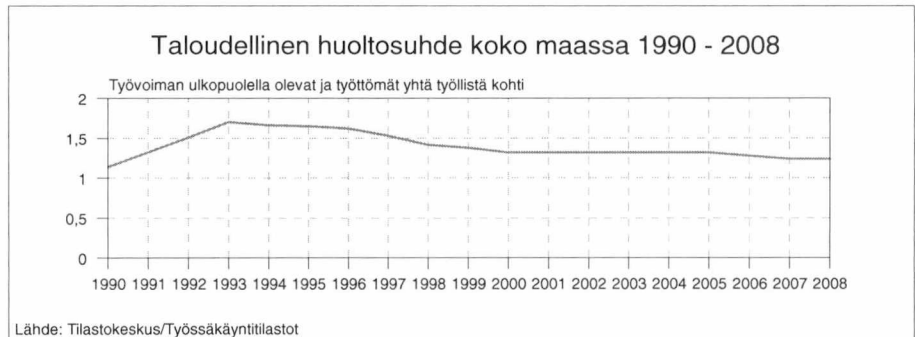
Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

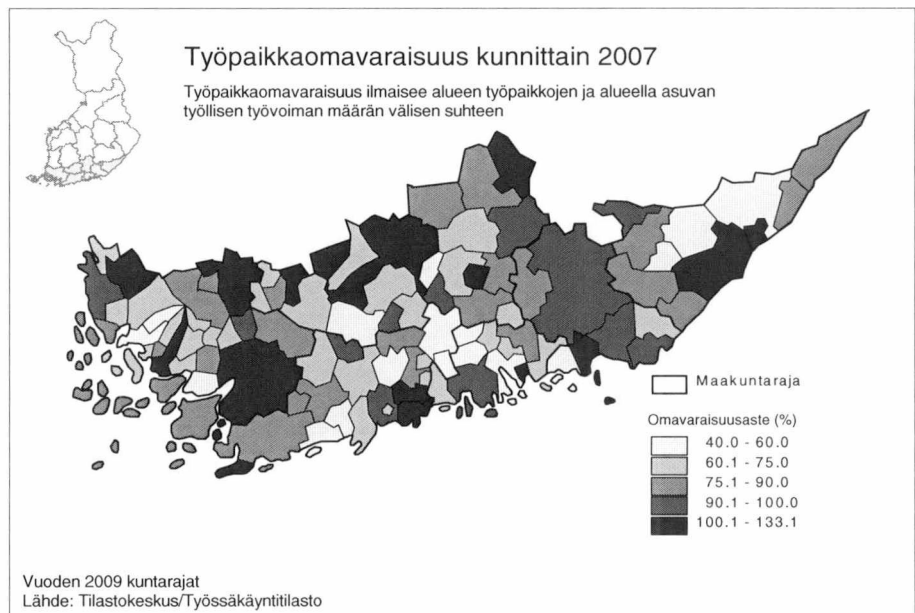
Kuva 14.4b. Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 2008.

Taloudellinen huoltosuhde, joka kuvaa työvoiman ulkopuolella olevien ja työttömien määrää yhtä työllistä kohti, oli tarkastelujakson korkein vuonna 1993. Vuonna 2008 koko maan huoltosuhde oli 1,24.

Työpaikkaomavaraisuus kuvaa alueen työpaikkojen ja työllisten suhdetta. Mikäli alueen työpaikkojen määrä on suurempi kuin työllisten määrä, alueen omavaraisuusaste on yli 100 %. Maassamme oli 68 työpaikkaomavaista kuntaa vuonna 2007.

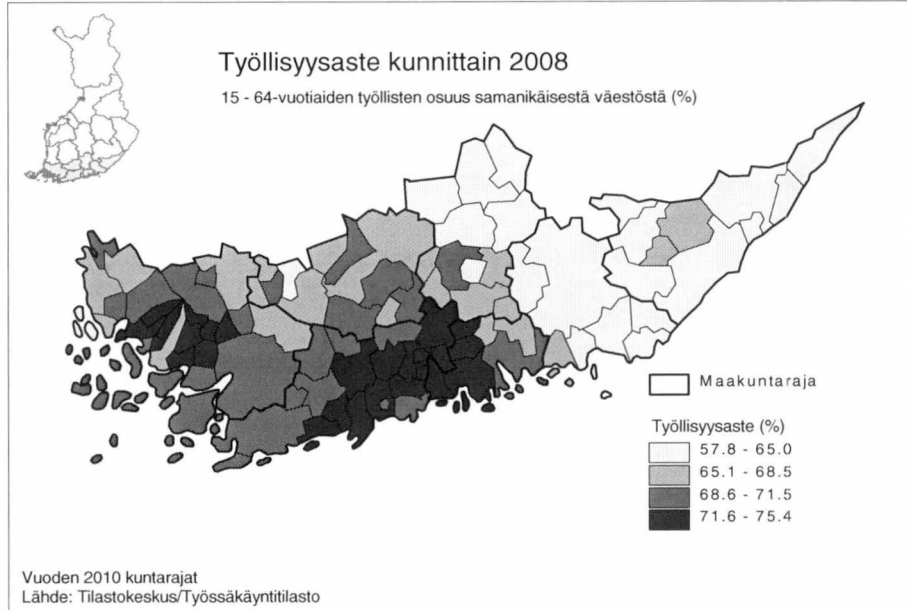
Kuva 14.5. Taloudellinen huoltosuhde koko maassa 1990–2008.

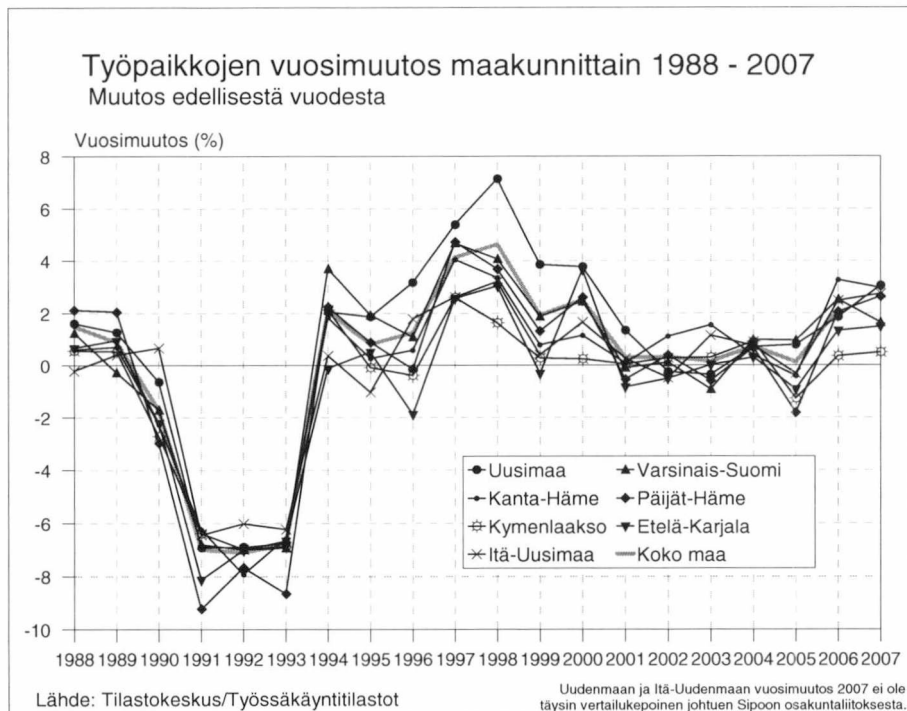
Kuva 14.6. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2007.

Työllisyysaste lasketaan 15–64-vuotiaiden työllisten prosenttiosuutena samanikäisestä väestöstä. Koko maan työllisyysaste oli 66,7 % vuonna 2008.

Viimeisen neljäntoista tarkasteluvuoden aikana koko maassa työpaikkojen määrä on ollut aina edellisvuotta suurempi. Vuodesta 2006 vuoteen 2007 työpaikkojen määrä lisääntyi 2,4 %.

Kuva 14.7. Työllisyysaste kunnittain 2008.

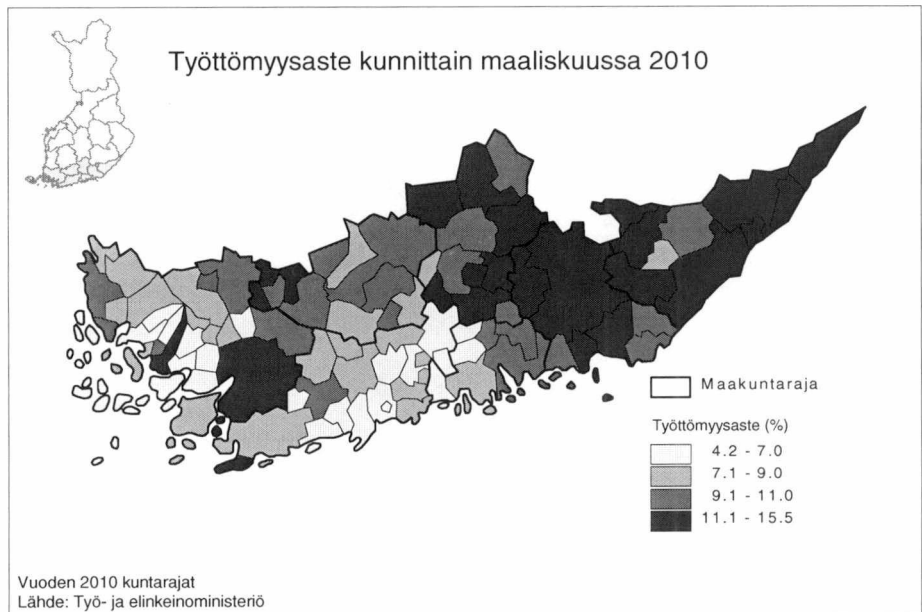

Kuva 14.8. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988–2007.

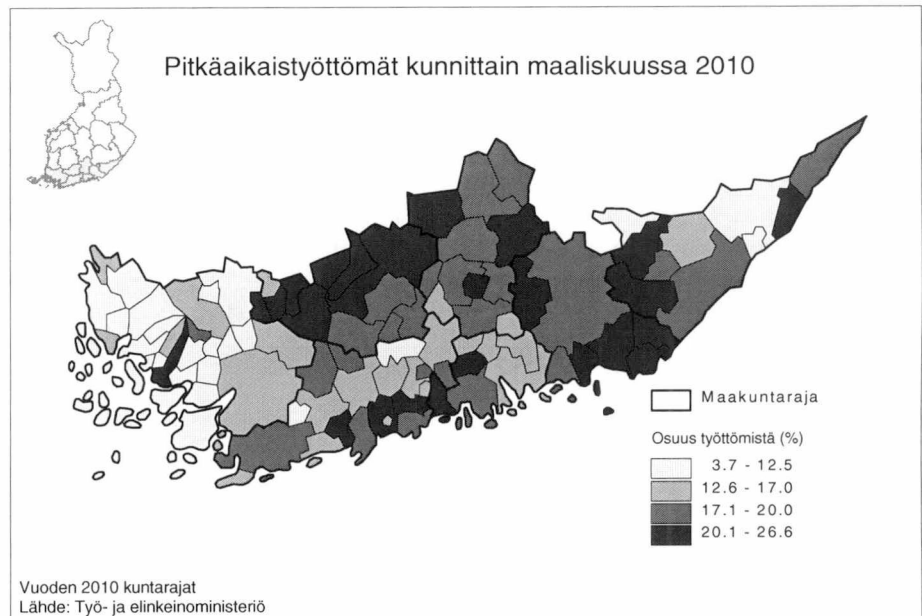
Työttömyys

Tämän katsauksen työttömyystiedot perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön keräämiin tilastoihin. *Työttömyysaste* lasketaan työttömien työnhakijoiden (lomautetut mukaan lukien) prosentiosuutena työvoimasta. Työvoiman määrä taas tilastoidaan Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksella.

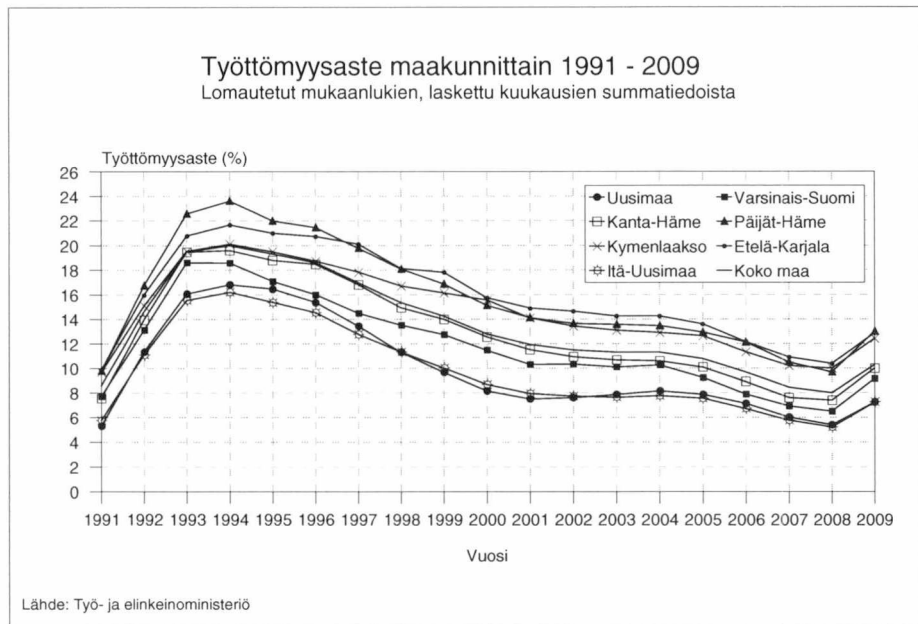
Maaliskuun 2010 työttömyysaste koko maassa oli 10,4 %, mikä oli 0,9 prosenttiyksikköä enemmän kuin vuotta aiemmin. *Pitkäaikaistyöttömäksi* lasketaan henkilö, joka on ollut yhtäjaksoisesti yli vuoden ilman työtä ja on käytettävissä kokopäivätyöhön tai joka odottaa sovitun työn alkamista. Maaliskuussa 2010 työttömistä työnhakijoista 18,7 % oli pitkäaikaistyöttömiä.

Kuva 14.9. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010.

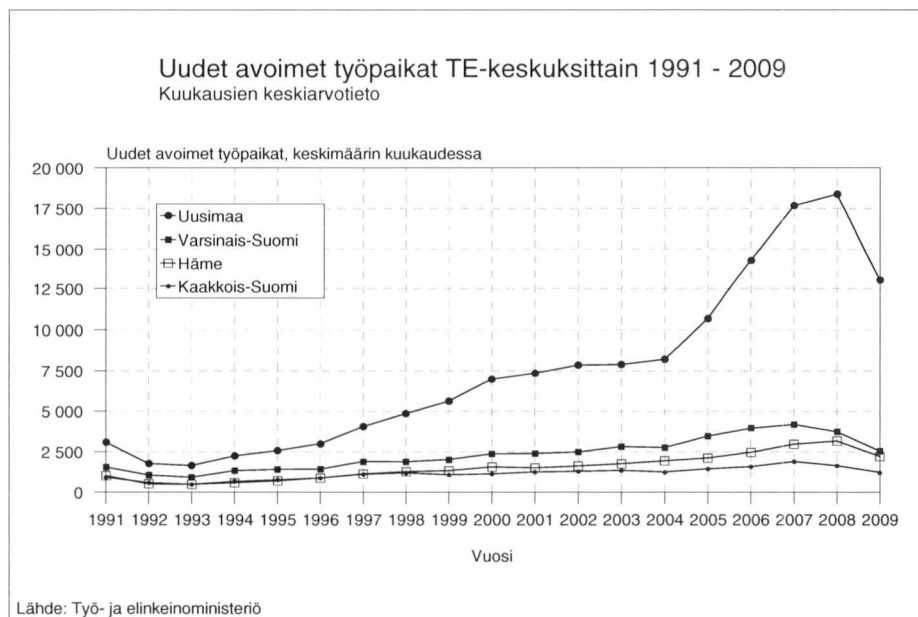

Kuva 14.10. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain maaliskuussa 2010 (osuus työttömistä).

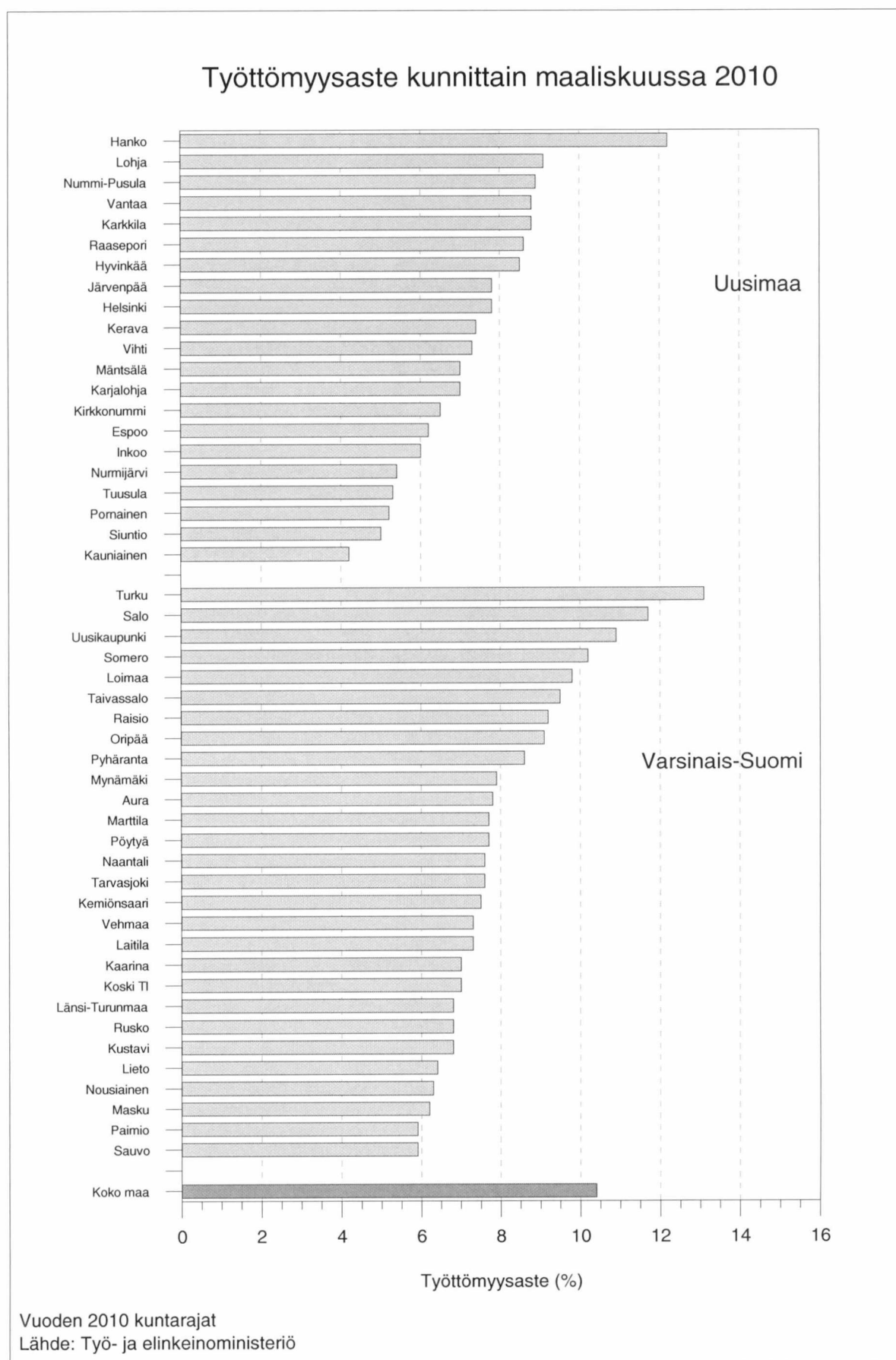

Kuva 14.11. Työttömyysaste maakunnittain 1991–2009.

Työ- ja elinkeinoministeriön ilmoittamat avoimet työpaikat ja työttömien määrät kuvaavat kuukauden viimeistä arkipäivää. Avoimet työpaikat on ilmoitettu TE-keskuksittain. Maakunnittaiset vuosien keskiarvotiedot työttömyysasteen osalta on laskettu kunnittaisista tiedoista. Vuositasolla työttömyys oli korkein 1990-luvun alkuvuosina, jolloin avoimia työpaikkoja oli vastaavasti vähiten.

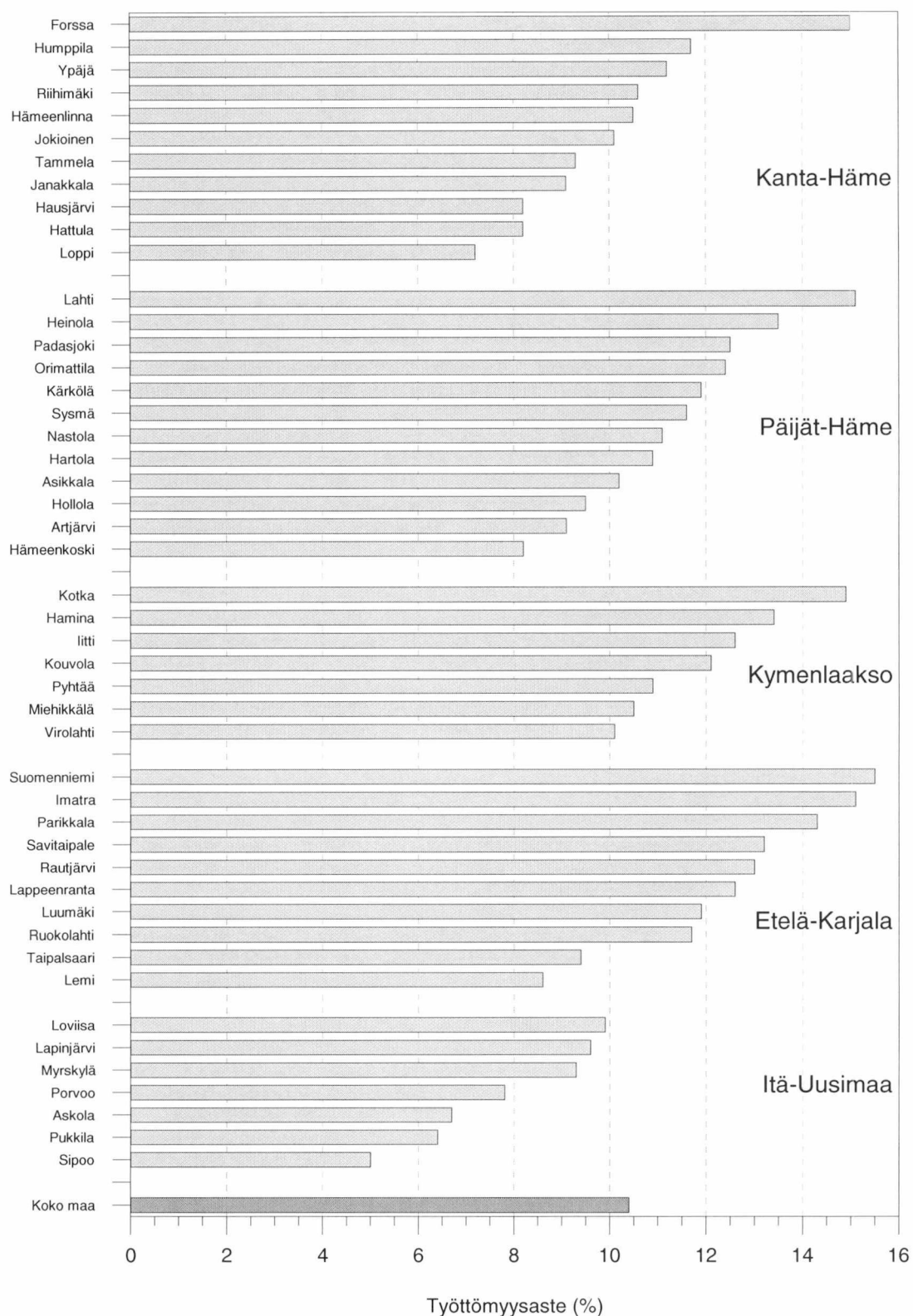

Kuva 14.12. Uudet avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991–2009.

Kuva 14.13a. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010.

Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010

Vuoden 2010 kuntarajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 14.13b. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010.

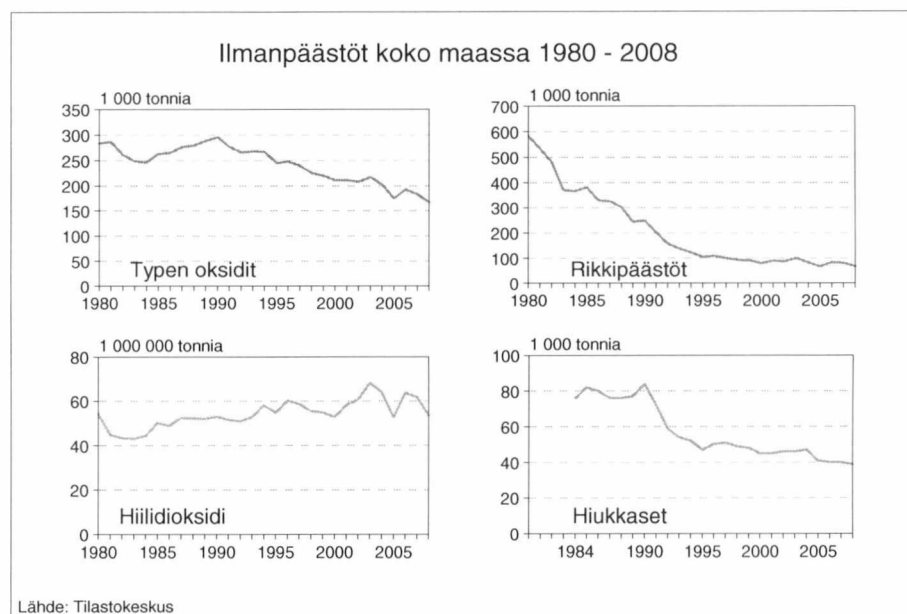
Ympäristö

Keskeisimmät ilman laatuun vaikuttavat epäpuhtaudet ovat typen oksidit, rikkidioksidi, hiilimonoksidi, hiilivedyt ja hiukkaset. Suurin osa päästöistä aiheutuu teollisuudesta, energiantuotannosta ja liikenteestä. Ne vaikuttavat kasvihuoneilmiön voimistumiseen, otsonikatoon ja happamaan laskeumaan.

Typen oksidien päästöt vähenivät 1980-luvun alkupuolella, mutta lähtivät uudelleen nousuun vuosikymmenen lopulla. 1990-luvulla päästöt ovat hitaasti laskeneet. Vuonna 2008 typpipäästöt olivat koko maassa lähes 170 000 tonnia. Rikkidioksidipäästöt ovat vähentyneet voimakkaasti viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana, ja ne olivat noin 69 000 tonnia vuonna 2008. Hiilidioksidipäästöt aiheutuvat pääasiassa fossiilisten polttoaineiden ja turpeen poltosta, ja päästöissä tapahtuu vuosittaisia heilahteluja riippuen vesivoiman tuotannosta. Hiukkaspäästöihin sisältyvät polttoaineiden käytöstä ja teollisuusprosesseista aiheutuvat päästöt, jotka vähenivät erityisesti 1990-luvun alkuvuosina.

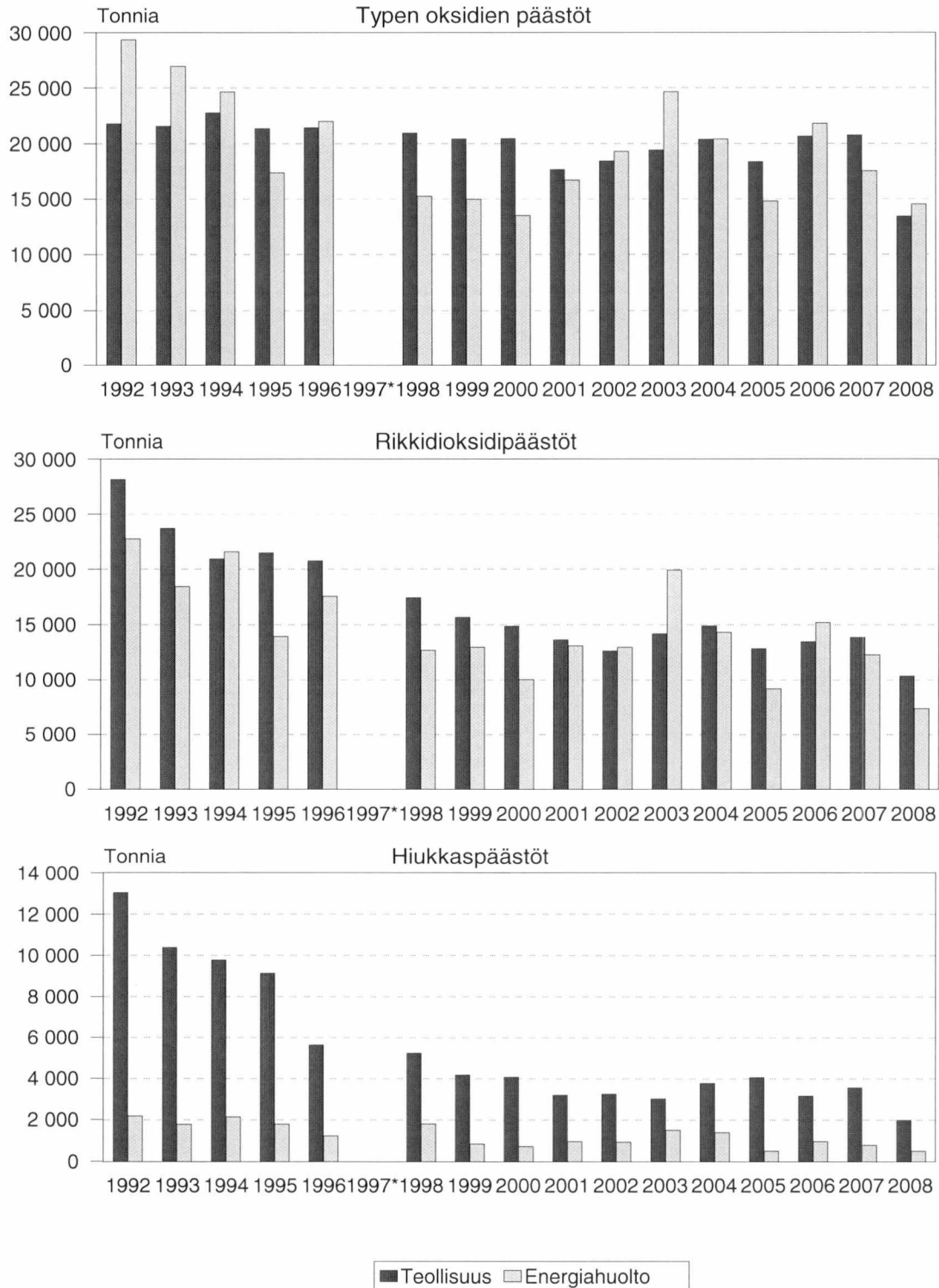
Kansallispuiston ja luonnonpuiston perustamisesta ja tarkoituksesta säädetään lailla. Ne muodostavat Suomen luonnonsuojelun alueverkoston rungon. Vuonna 2010 Suomessa on 35 kansallispuistoa, joiden kokonaispinta-ala on lähes 8 900 km². Luonnonpuistoja on 19, ja niiden pinta-ala on reilu 1 500 km². Luonnonpuistot ovat pääosin yleisöltä suljettuja. Niiden suojelumääräykset ovat tiukemmat kuin kansallispuistojen (www.metsa.fi).

Kansallis- ja luonnonpuistojen lisäksi maassamme on soita, lintuvesiä, harjuja, lehtoja ja vanhoja metsiä sekä rantoja koskevat suojeluohjelmat. Koskia ja erämaa-alueita suojellaan, samoin arvokkaita kallioalueita ja pienvesiä. Luonnonsuojelualueiden rauhoittaminen perustuu luonnonsuojelulakiin. Valtion varoin toteutetaan valtakunnallisia suojeluohjelmia sekä seutu- ja yleiskaavojen suojelualuevarauksia. Valtio ostaa ja vaihtaa maata suojelualueiden perustamiseksi. Myös yksityisiä alueita rauhoitetaan maanomistajien hakemuksesta (www.ymparisto.fi).

Kuva 15.1. Ilmanpäästöt koko maassa 1980–2008.

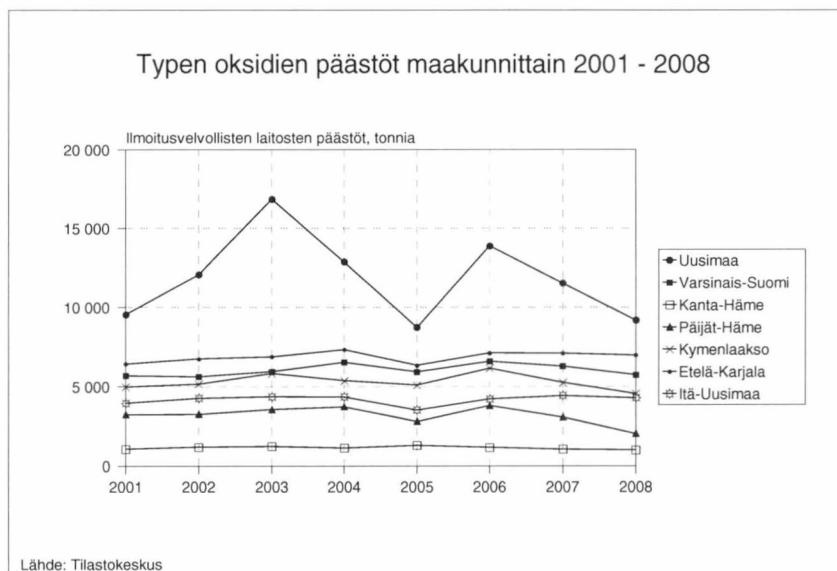
Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Etelä-Suomessa 1992 - 2008

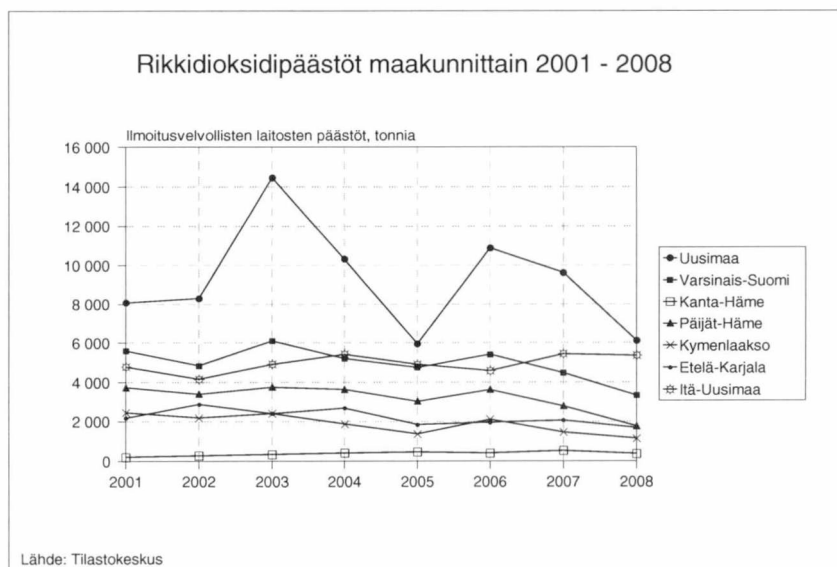
* Vuoden 1997 tiedot puuttuvat
Lähde: Tilastokeskus

Uusimaa, Varsinais-Suomi, Kanta-Häme, Päijät-Häme,
Kymenlaakso, Etelä-Karjala ja Itä-Uusimaa

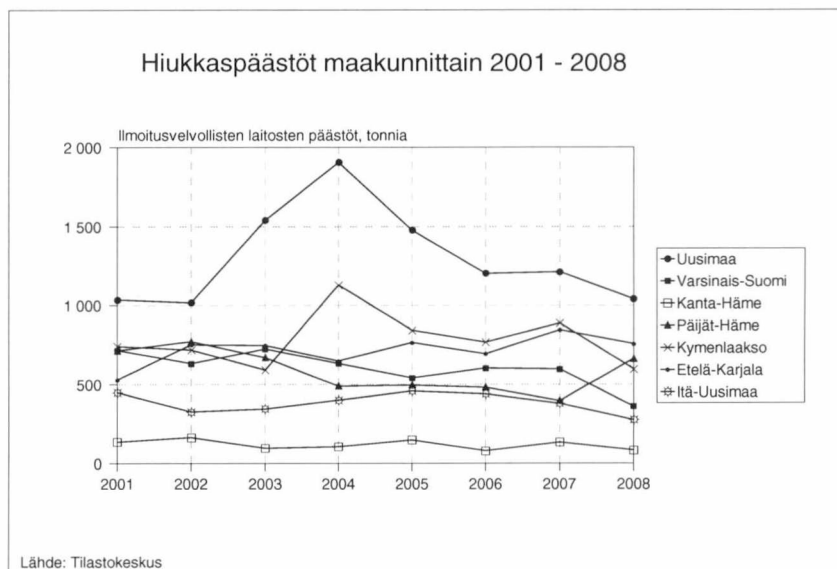
Kuva 15.2. Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Etelä-Suomessa 1992–2008.

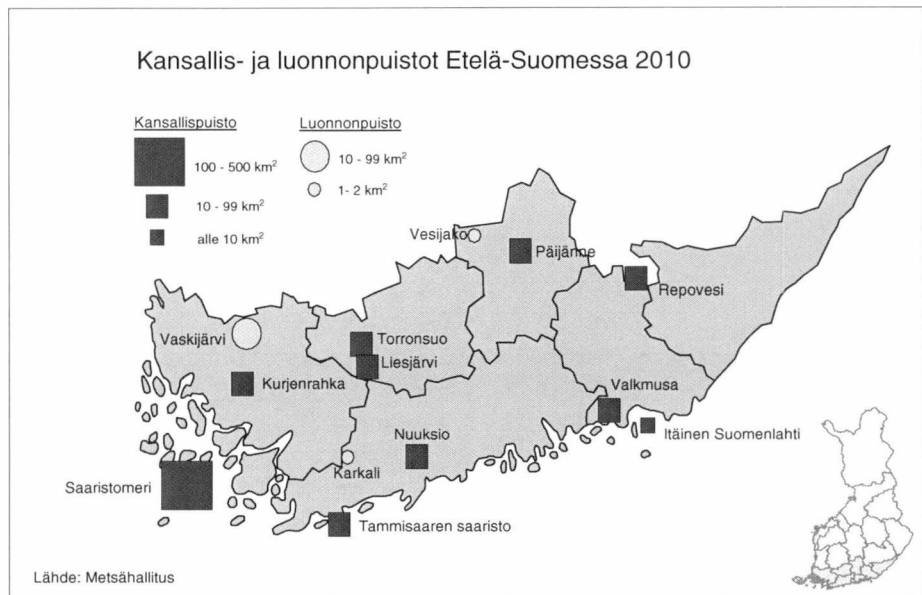
Kuva 15.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2001–2008.

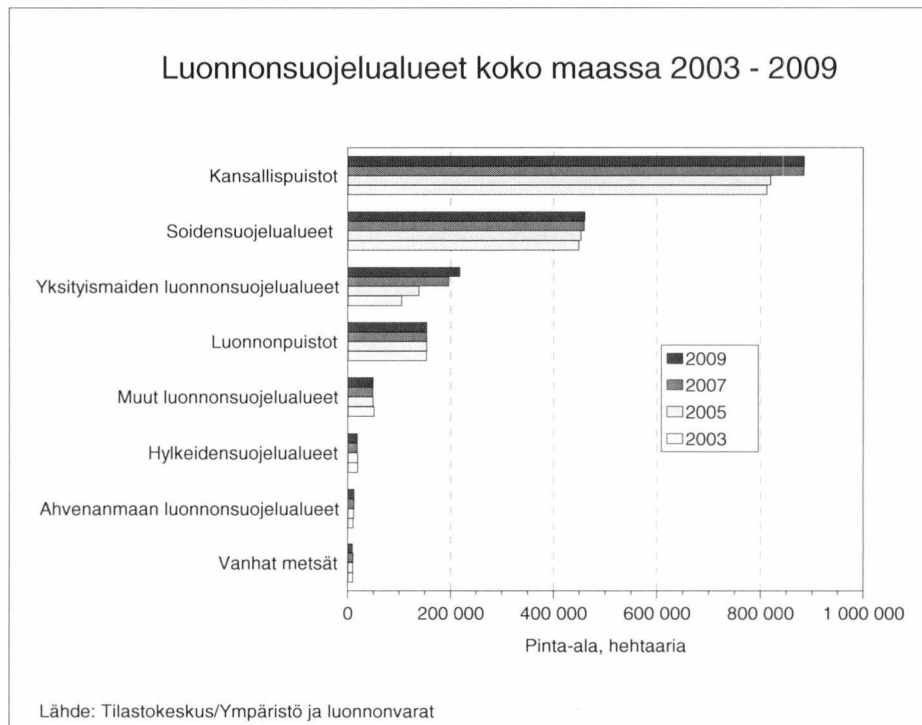
Kuva 15.4. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2001–2008.

Kuva 15.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2001–2008.

Kuva 15.6. Kansallis- ja luonnonpuistot Etelä-Suomessa 2010.

Kuva 15.7. Luonnonsuojelualueet koko maassa 2003–2009.

Yritykset ja toimipaikat

Julkaisun tiedot perustuvat Tilastokeskuksen Yritysrekisterin vuositilastoon sekä Tilastokeskuksen Yritys- ja toimipaikkarekisteriin. Tiedot eivät ole keskenään vertailukelpoisia.

Yritys- ja toimipaikkatilastojen tiedot kerätään pääasiassa kahdesta lähteestä: verohallinnon rekistereistä ja Tilastokeskuksen omista tiedusteluista. Vuositilastoon tulevat yritykset ja toimipaikat, jotka ovat toimineet tilastovuonna yli puoli vuotta ja jotka ovat työllistäneet enemmän kuin puoli henkilöä tai joiden liikevaihto on ylittänyt vuosittain määritellyn tilastorajan. Vuonna 2008 tilastoraja on 9 838 euroa. Yritysrekisterin vuositilaston kattavuus lisääntyi huomattavasti edellisen kerran vuonna 2007, jolloin tilastoinnin piiriin tulivat siitä aiemmin puuttuneet perheviljelmät. Yritysten määrä nousi tämän seurauksena lähes 46 000:lla.

Viimeisimmät vuositilaston tiedot ovat vuodelta 2008. Koko maassa oli tuolloin 351 000 yritysten toimipaikkaa. Toimipaikkojen lukumäärä lisääntyi edellisestä vuodesta noin 12 500 kappaleella, eli lisäystä oli 3,7 %. Kaikkien toimipaikkojen henkilöstömäärä oli 1,47 miljoonaa, keskimäärin 4,2 henkilöä toimipaikkaa kohti. Toimipaikkojen liikevaihto oli yhteensä 394,6 miljardia euroa eli 1,1 miljoonaa euroa toimipaikkaa kohti.

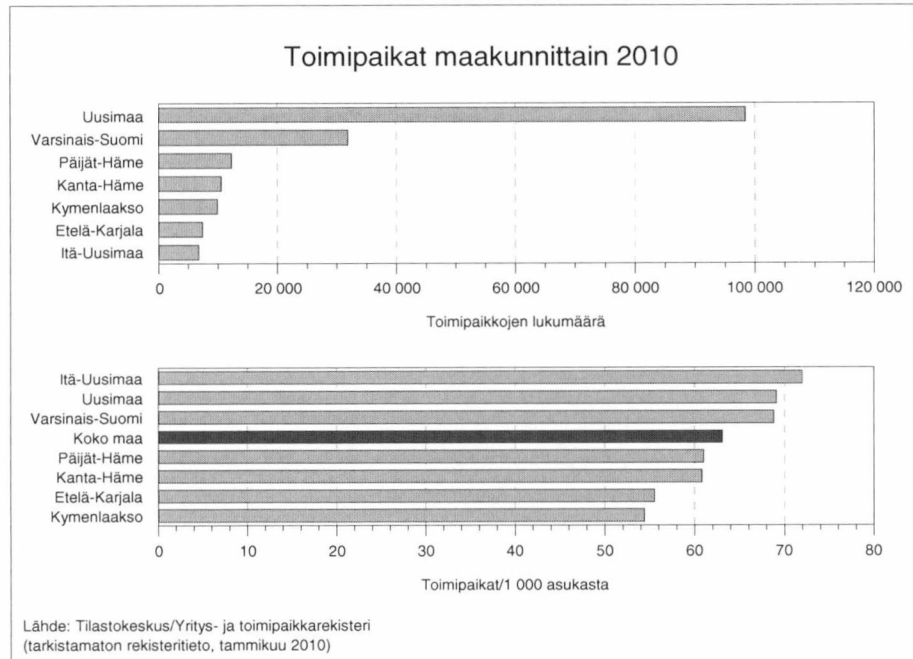
Toimipaikkojen lukumäärä vuositilastossa oli suurin maa-, metsä- ja kalatalouden toimialalla vuonna 2008. Henkilöstöä oli kuitenkin eniten teollisuudessa. Henkilöstöön lasketaan sekä palkansaajat että yrittäjät.

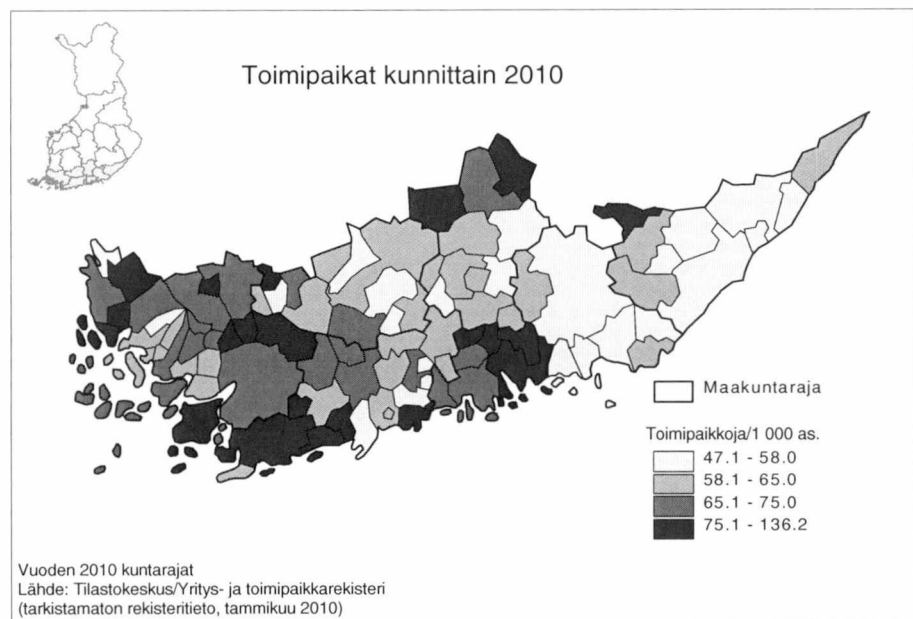
Kuva 16.1. Toimipaikkojen lukumäärä ja henkilöstö toimialoittain koko maassa 2008.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri kattaa kaikki arvonlisäverovelvollisina, työnantajina tai ennakkoperintärekisteriin kuuluvina toimivat yritykset. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat. Yritys- ja toimipaikkarekisterin tiedoissa ei ole mukana valtion virastoja, kuntia ja kuntayhtymiä tai niiden toimipaikkoja.

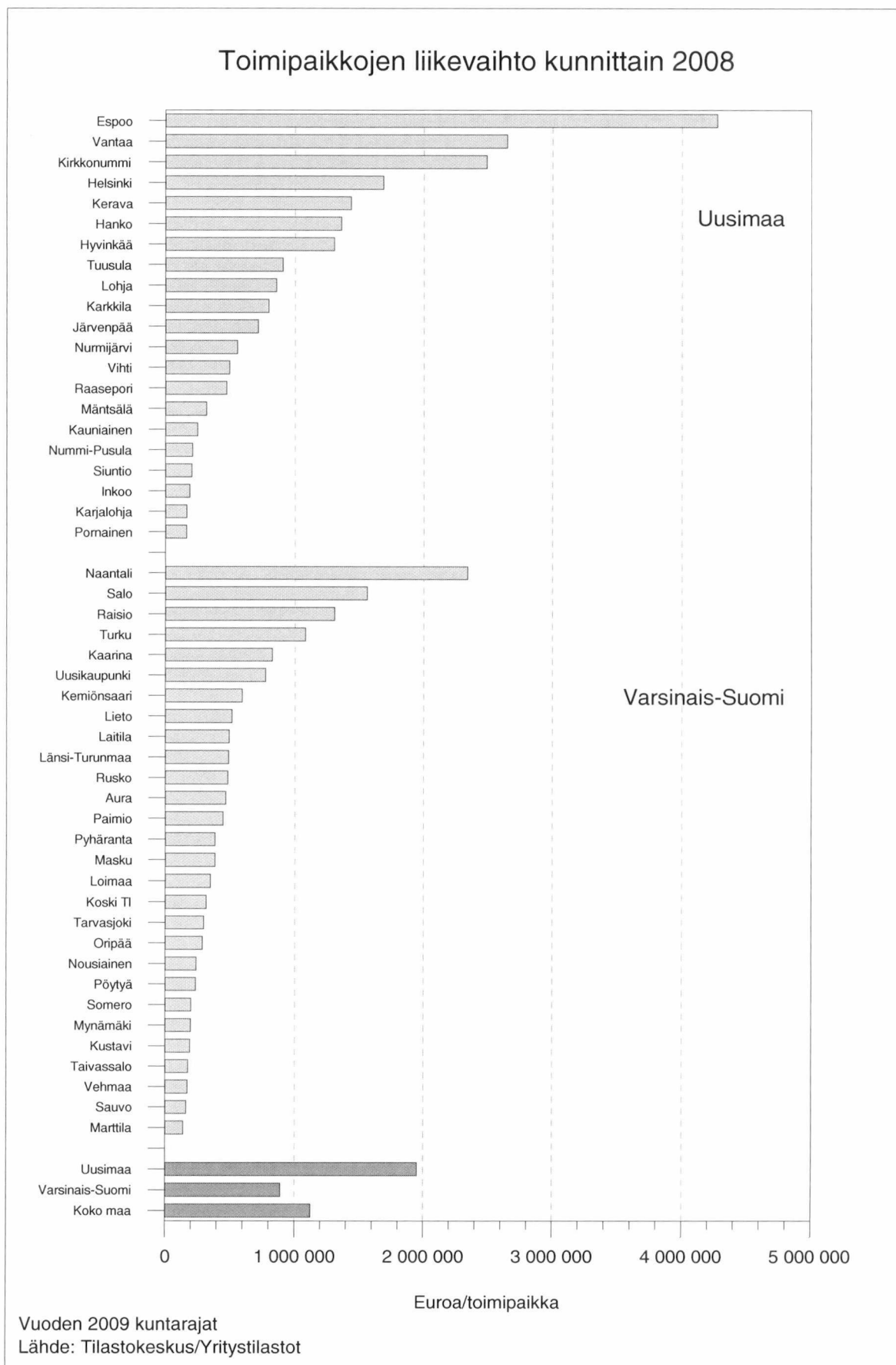
Yritys- ja toimipaikkarekisterin tarkistamattoman rekisteritiedon mukaan tammikuussa 2010 koko Suomessa oli 63 toimipaikkaa tuhatta asukasta kohti. Toimialoista tukku- ja vähittäiskaupan toimialalla (G) sekä rakentamisessa (F) oli eniten toimipaikkoja.

Kuva 16.2. Toimipaikat maakunnittain 2010.

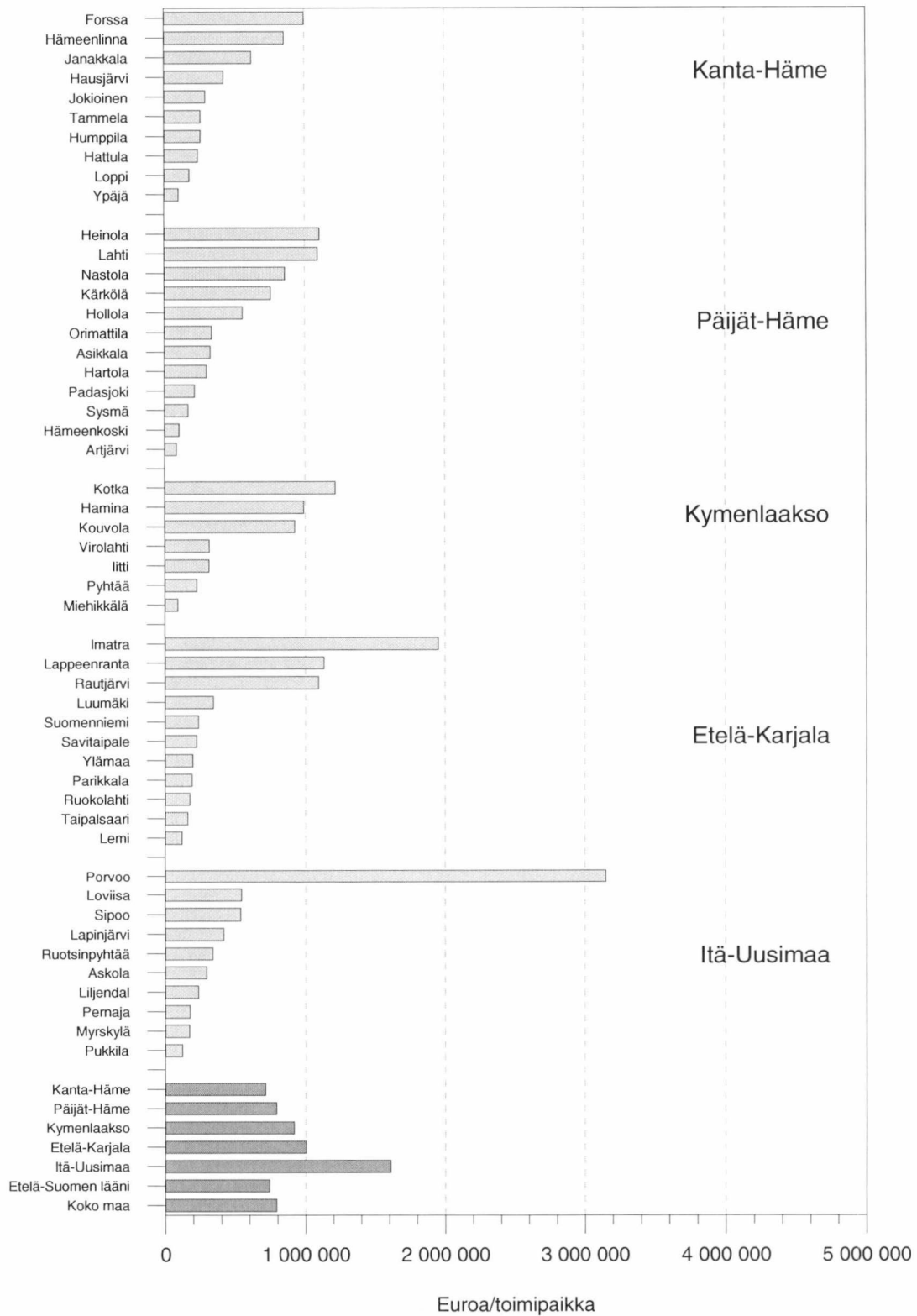

Kuva 16.3. Toimipaikat kunnittain 2010.

Kuva 16.4a. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2008.

Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2008

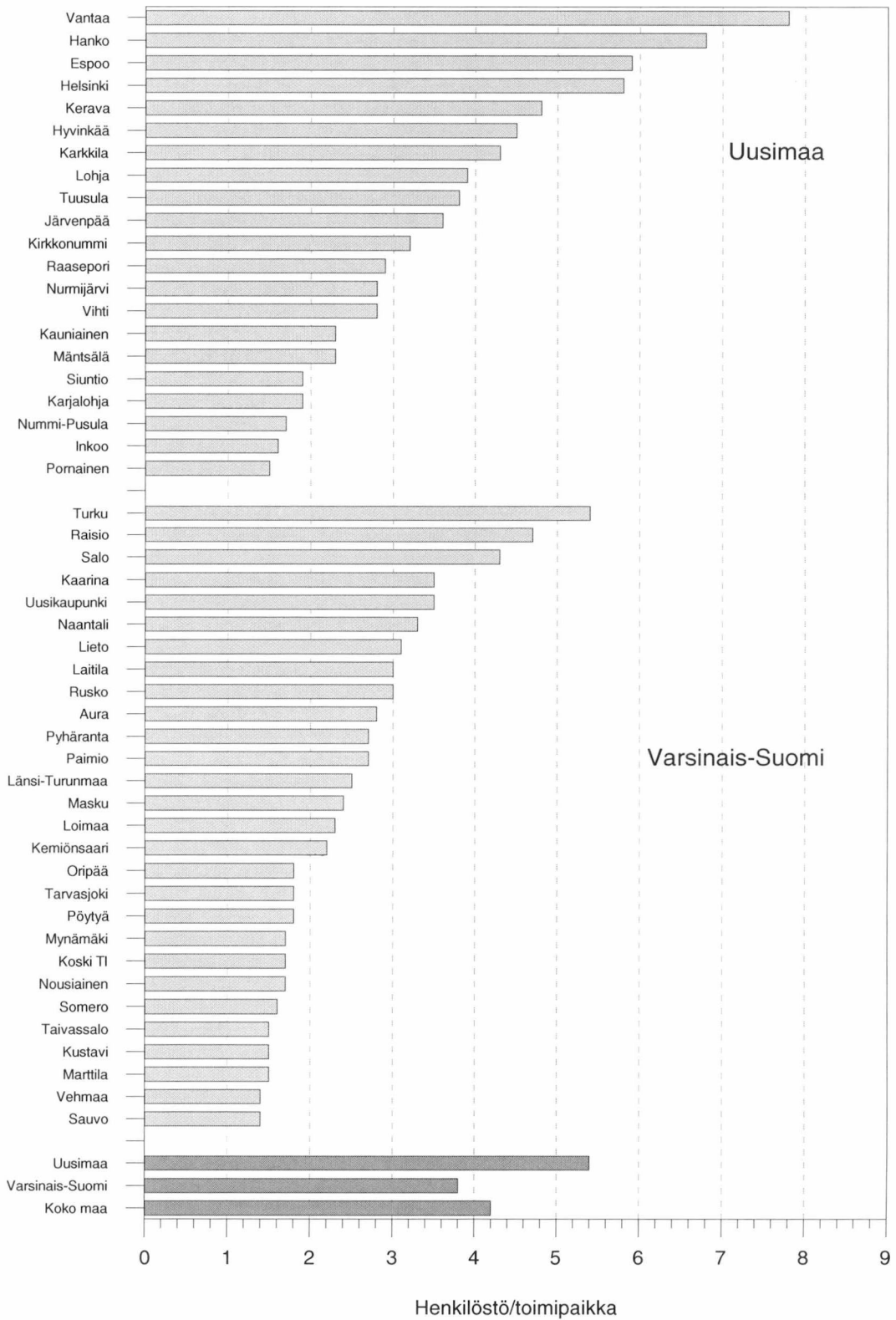

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 16.4b. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2008.

Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008

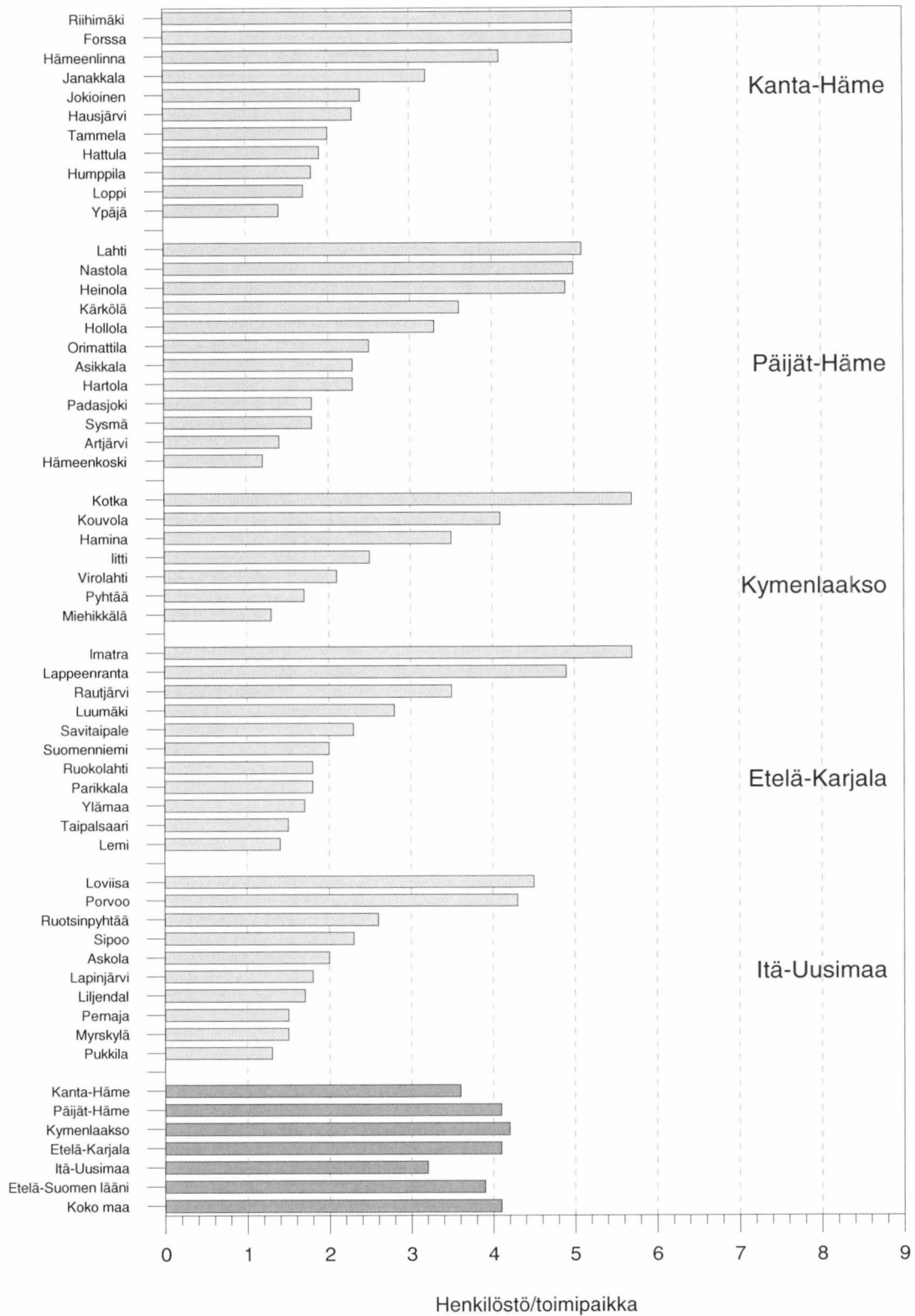

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 16.5a. Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008.

Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008

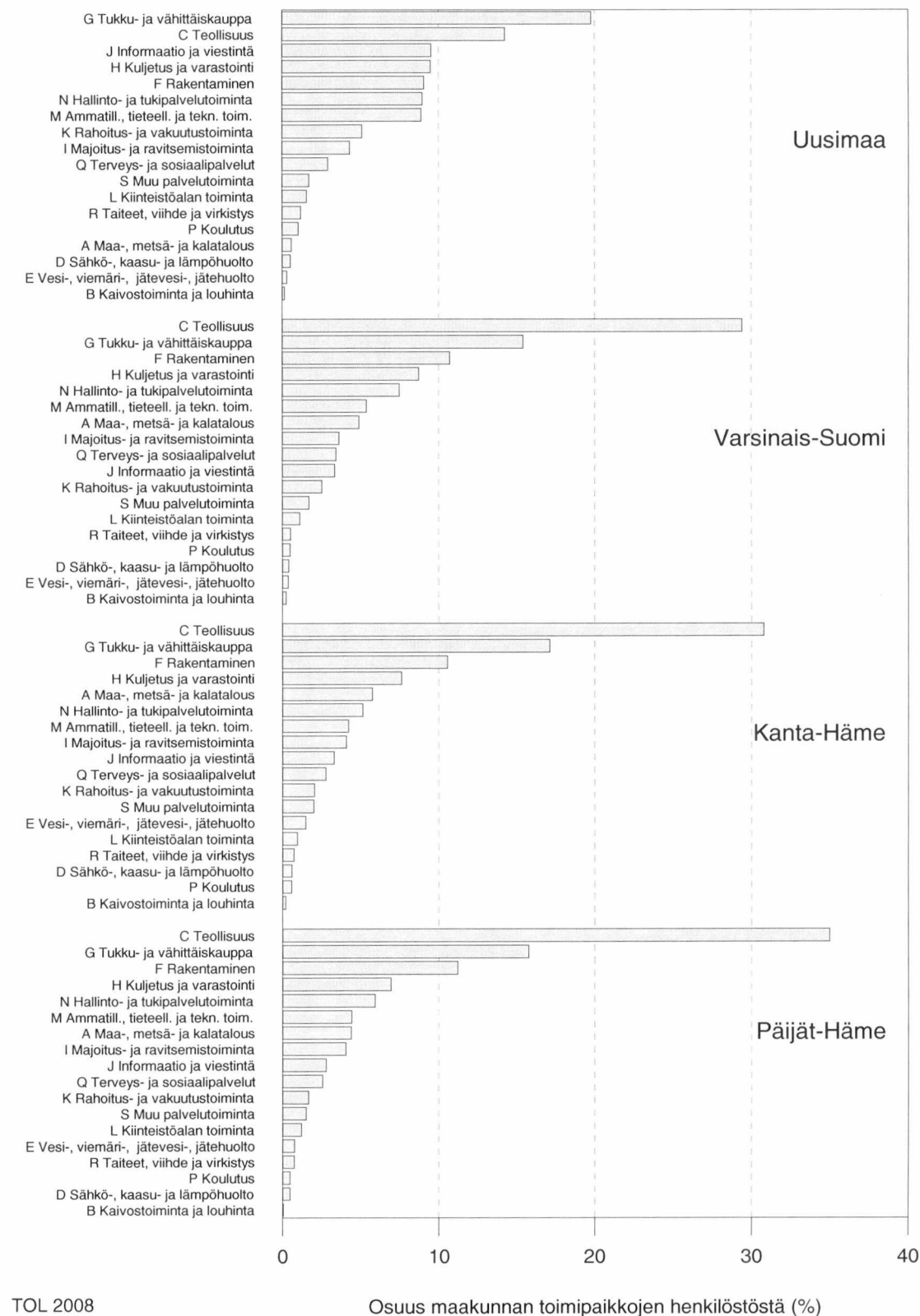

Vuoden 2009 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 16.5b. Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008.

Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008

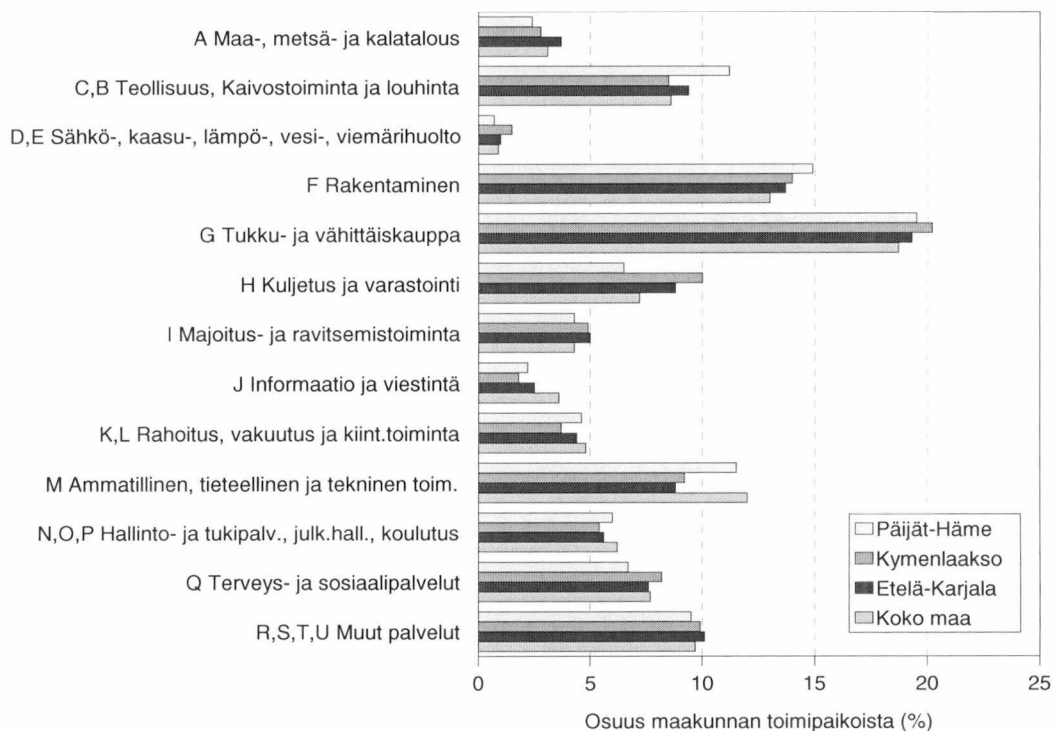
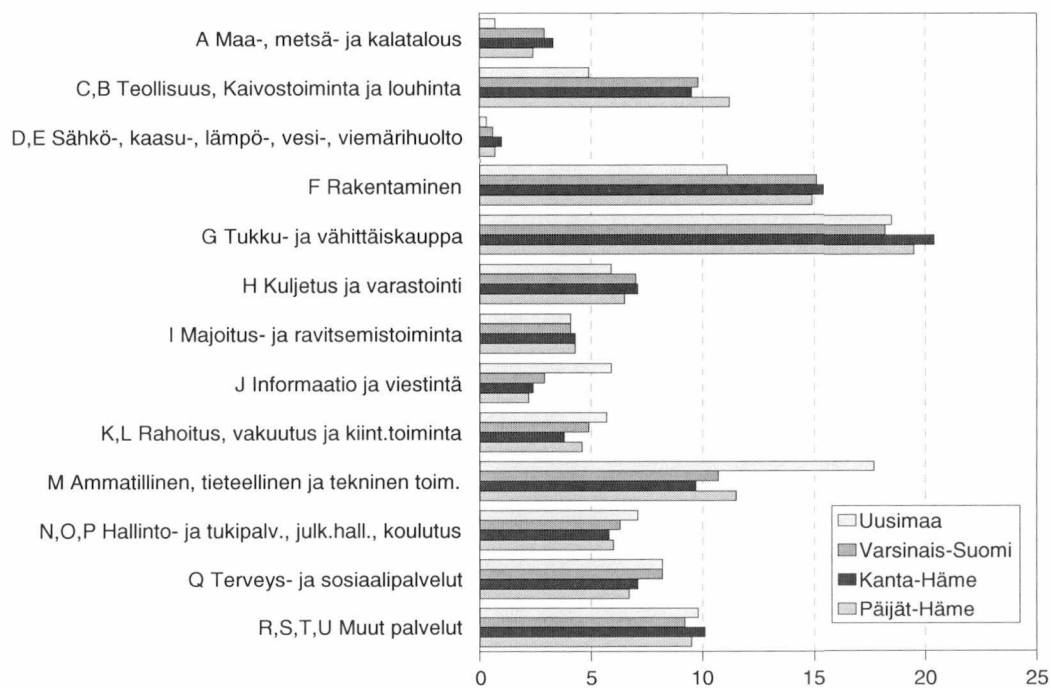
Kuva 16.6a. Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008.

Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008

Kuva 16.6b. Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008.

Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010

TOL 2008

Lähde: Tilastokeskus/Yritys- ja toimipaikkarekisteri
(tarkistamaton rekisteritieto, tammikuu 2010)

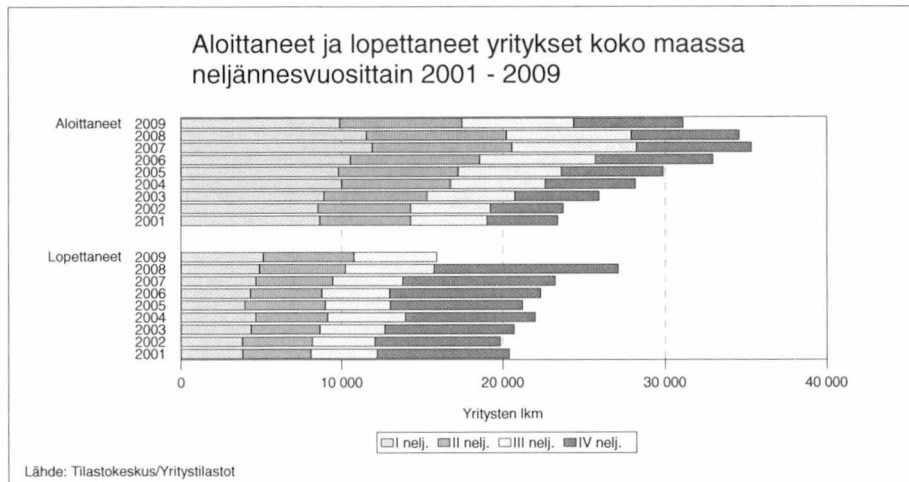
Kuva 16.7. Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010.

Aloittaneet ja lopettaneet yritykset

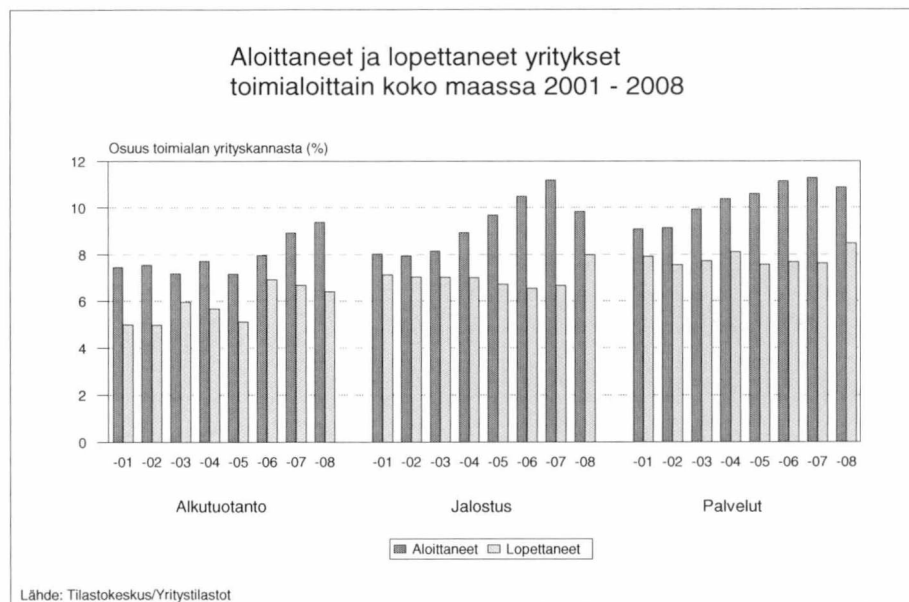
Aloittaneiden ja lopettaneiden yritysten tiedot perustuvat Tilastokeskuksen Yritysrekisteriin sekä rekisterin lähdeaineistoina käytettäviin Verohallinnon rekisteröintitietoihin. Tilastoon sisältyvät valtion liikelaitokset, mutta eivät kuntien liikelaitokset. Alue määräytyy yrityksen kotikunnan perusteella.

Vuonna 2008 toimintansa aloitti 36 600 uutta yritystä ja lopetti 29 100 yritystä. Vuonna 2009 toimintansa aloitti yli 3 450 yritystä vähemmän kuin edellisenä vuonna. Lopettaneiden yritysten kohdalla viimeisin koko vuotta koskeva tieto on vuodelta 2008.

Toimialoittain tarkasteltuna aloittaneiden yritysten osuus yrityskannasta kasvoi voimakkaasti jalostuksessa ja palveluissa vuosina 2001–2007. Vuoden 2008 tilastojen mukaan aloittaneiden yritysten osuus väheni edelliseen vuoteen verrattuna. Lopettaneiden yritysten osuudessa on ollut vähemmän vaihtelua.

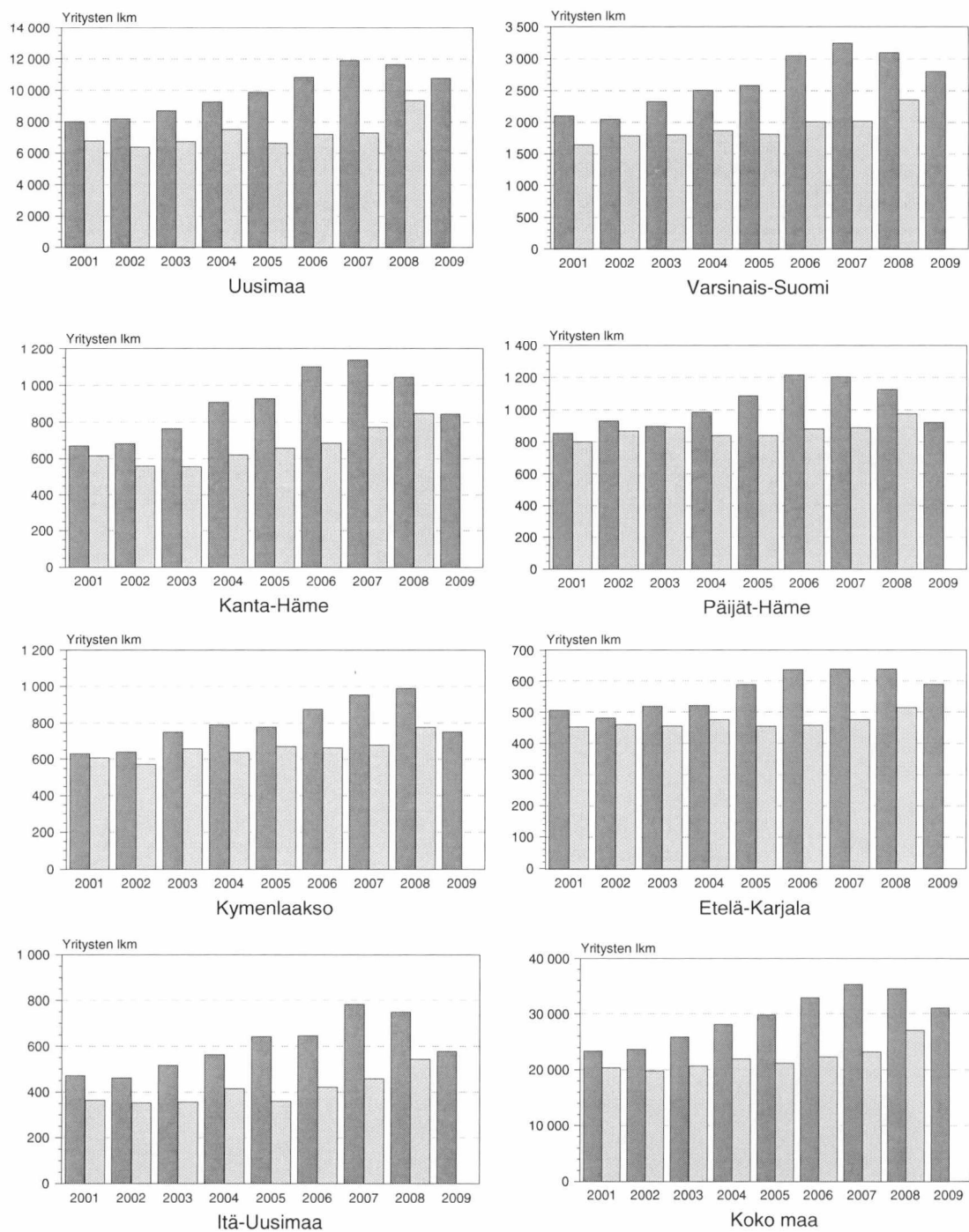

Kuva 16.8. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa neljännesvuosittain 2001–2009.

Kuva 16.9. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset toimialoittain koko maassa 2001–2008.

Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2001 - 2009

Huom! Erilaiset asteikot

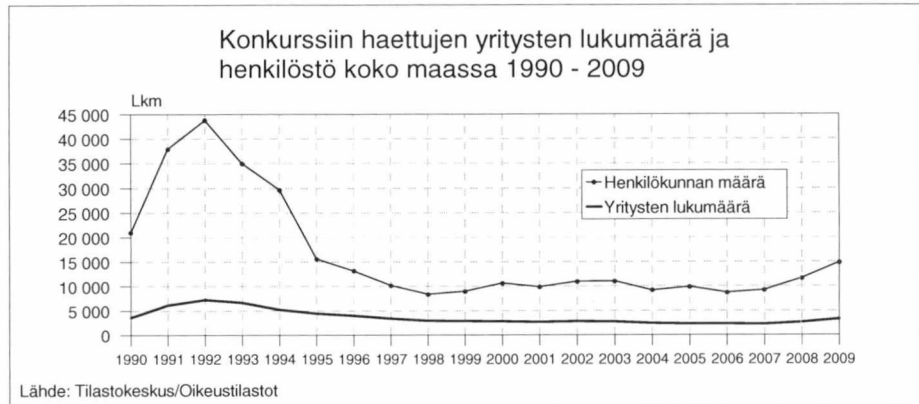
■ Aloittaneita □ Lopettaneita

Lähde: Tilastokeskus/Yritykset

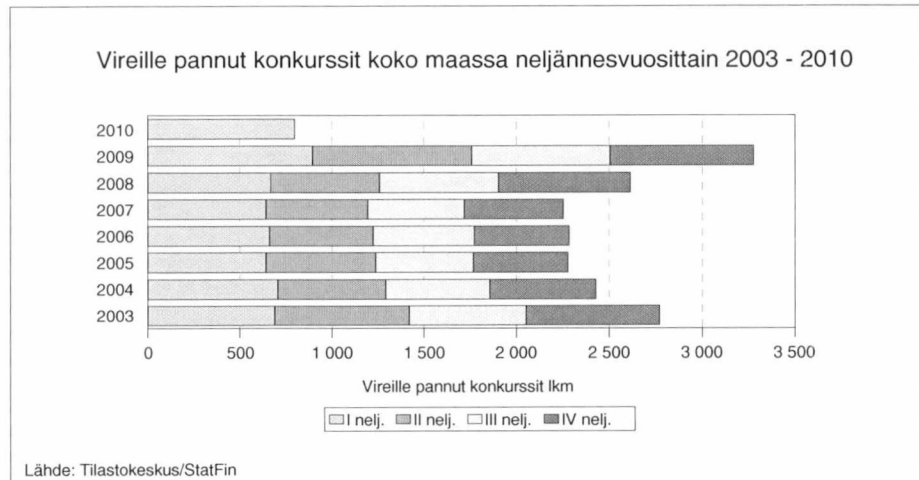
Kuva 16.10. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2001–2009.

Konkurssit

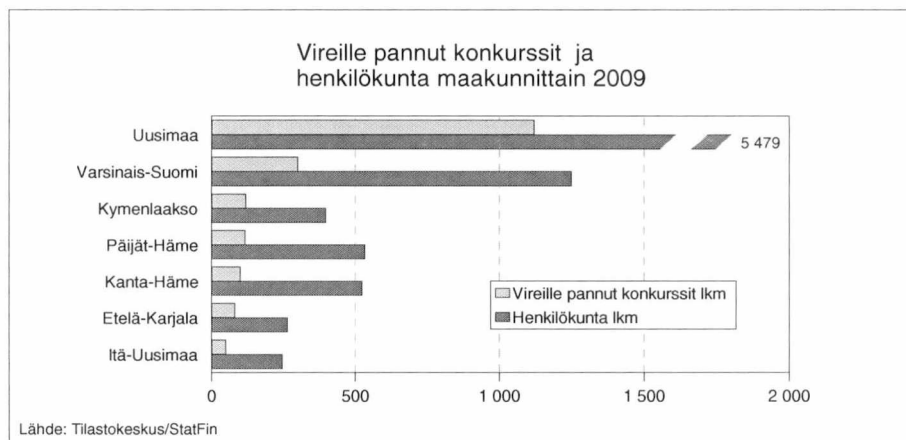
Vuoden 2009 aikana pantiin vireille 3 275 konkurssia, mikä on yli 25 % enemmän kuin vuonna 2008. Tilastokeskuksen konkurssitilastoissa *vireille pannulla konkurssilla* tarkoitetaan kalenterivuoden aikana konkurssiin haettuja yrityksiä, yhteisöjä, kuolinpesiä ja yksityishenkilöitä. Henkilökunnan määrä kaikissa konkurssiin haetuissa yrityksissä oli kaikkiaan 14 860, mikä on noin 27 % enemmän kuin vuotta aiemmin. Vuoden 2010 ensimmäisellä vuosineljänneksellä pantiin vireille lähes 800 konkurssia, mikä 12 % vähemmän kuin vuotta aiemmin.

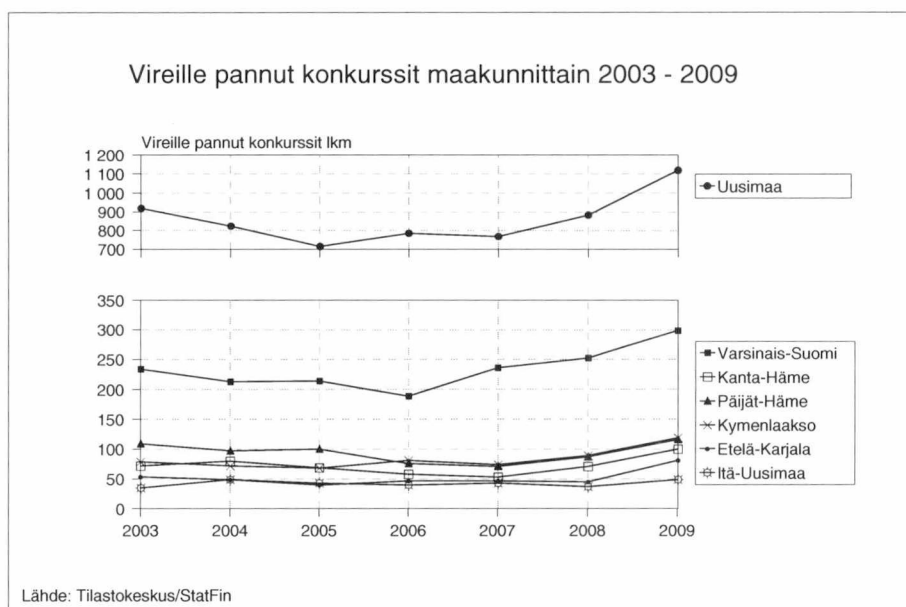
Kuva 16.11. Konkurssiin haettujen yritysten lukumäärä ja henkilöstö koko maassa 1990–2009.

Kuva 16.12. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2010.

Kuva 16.13. Vireille pannut konkurssit ja henkilökunta maakunnittain 2009.

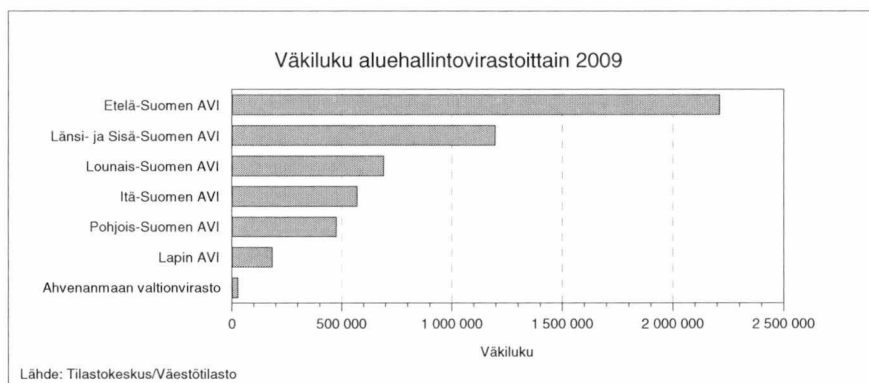
Kuva 16.14. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2003–2009.

Aluehallintovirastot

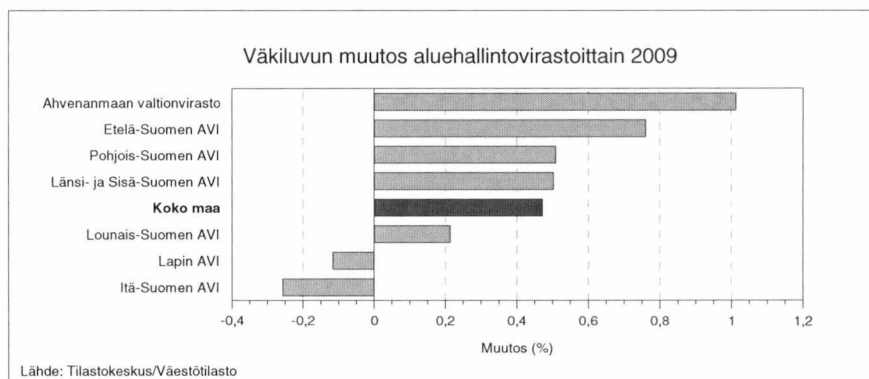
Valtion aluehallintoyksikkönä toimivat aluehallintovirastot aloittivat toimintansa 1.1.2010. Aluehallintovirastojen lukumäärästä, toimialueista, nimistä ja toimipaikoista säädetään valtioneuvoston asetuksilla. Aluehallintovirastoilla on viisi vastuualuetta: peruspalvelut, oikeusturva ja luvat; työsuojelu; ympäristöluvut; pelastustoimi ja varautuminen sekä poliisitoimi. Ahvenanmaalla on vastaavana valtionhallinnon viranomaisena Ahvenanmaan valtionvirasto.

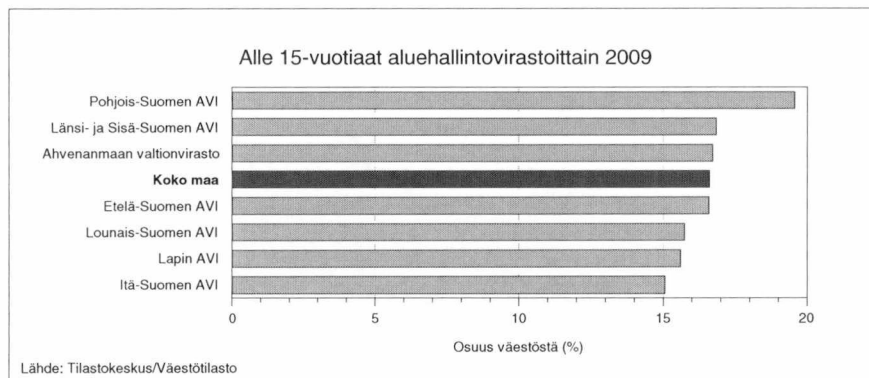
Kuva B1. Aluehallintovirastot ja maakunnat 2010.

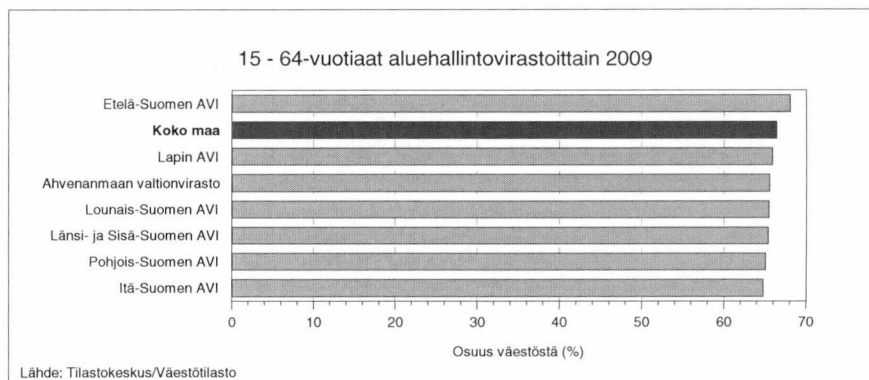
Kuva B2. Väkiluku aluehallintovirastoittain 2009.

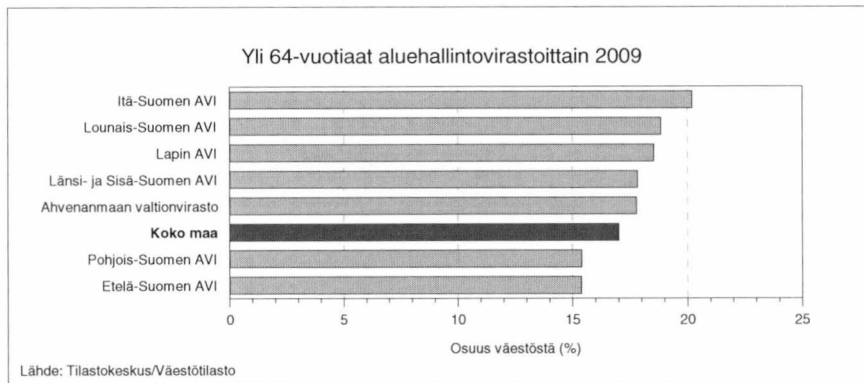
Kuva B3. Väkiluvun muutos aluehallintovirastoittain 2009.

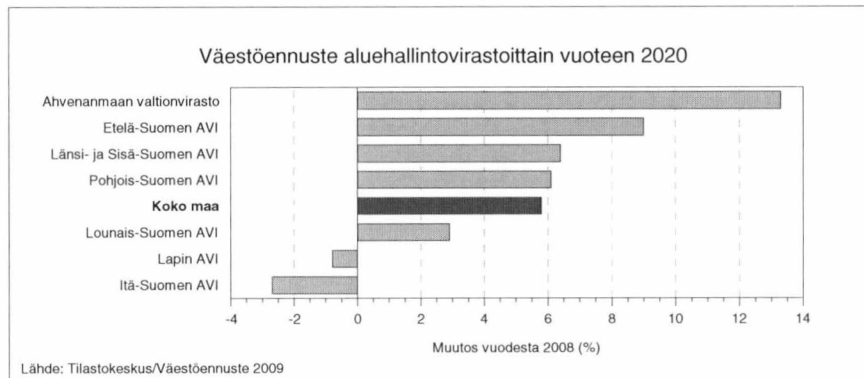
Kuva B4. Alle 15-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009.

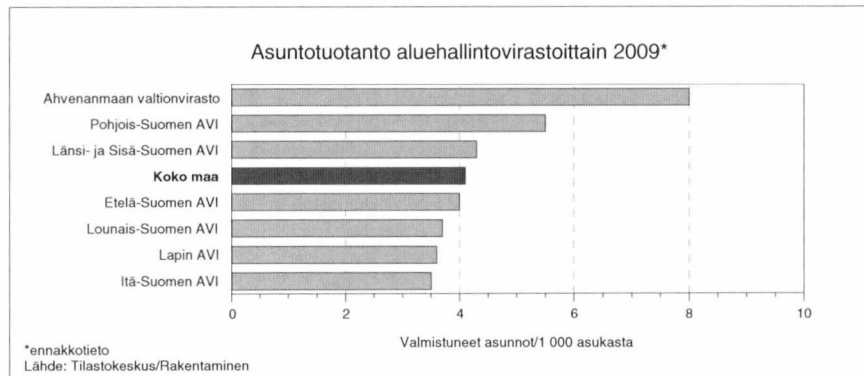
Kuva B5. 15–64-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009.

Kuva B6. Yli 64-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009.

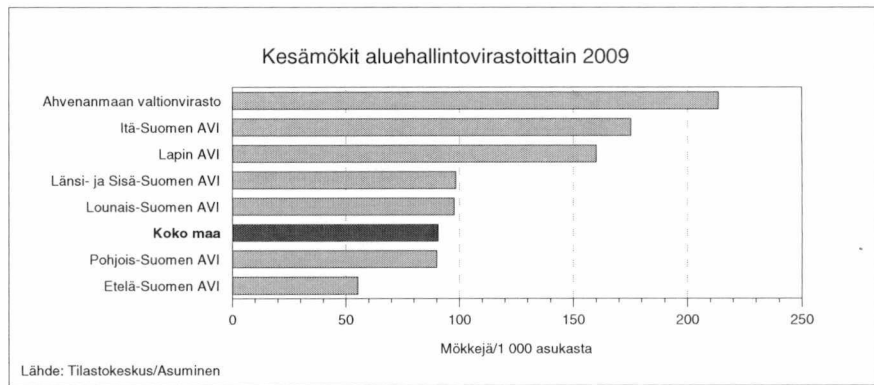
Kuva B7. Väestöennuste aluehallintovirastoittain vuoteen 2020.

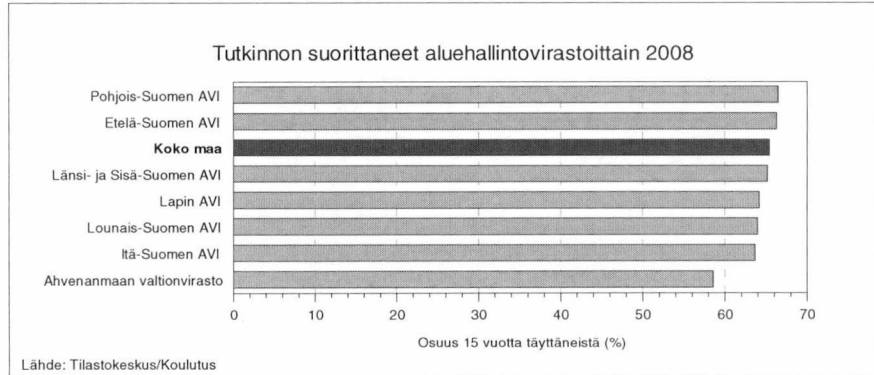
Kuva B8. Asuntotuotanto aluehallintovirastoittain 2009.

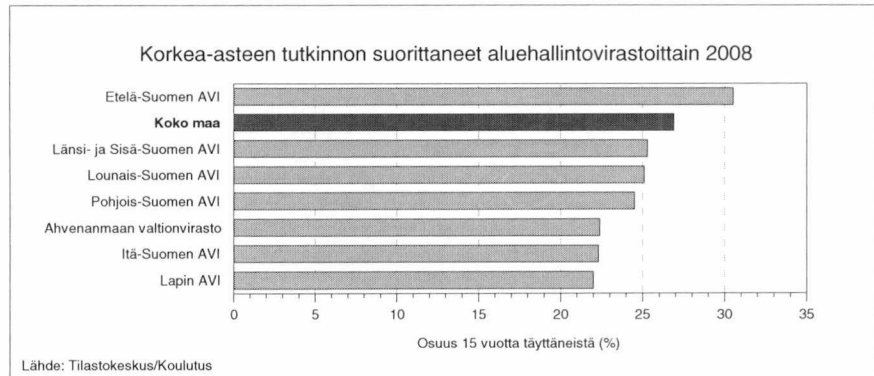
Kuva B9. Vuokra-asuminen aluehallintovirastoittain 2008.

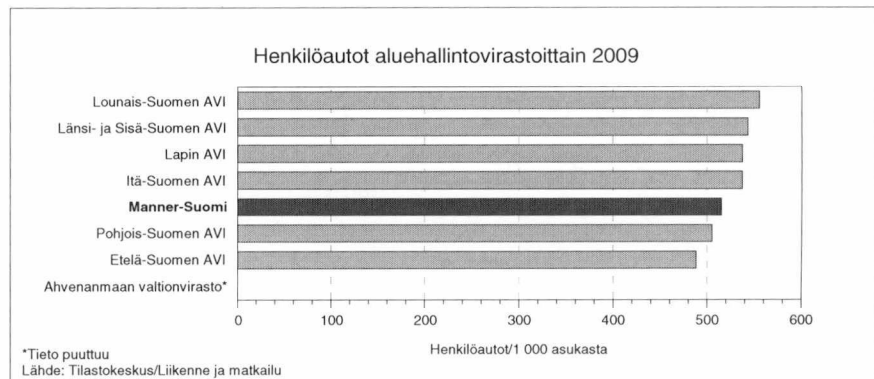
Kuva B10. Kesämökki aluehallintovirastoittain 2009.

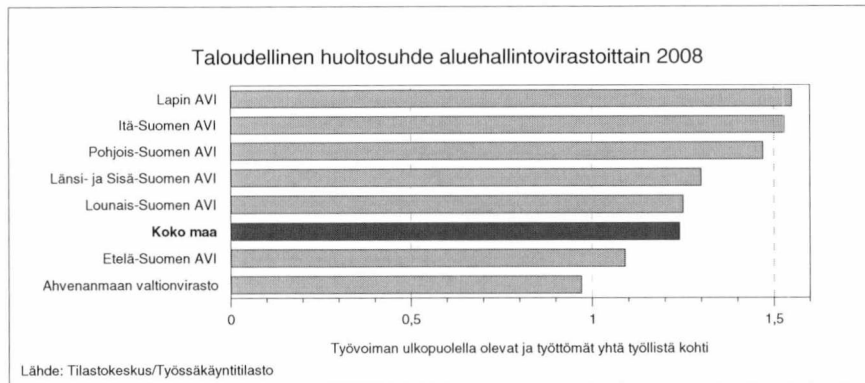
Kuva B11. Tutkinnon suorittaneet aluehallintovirastoittain 2008.

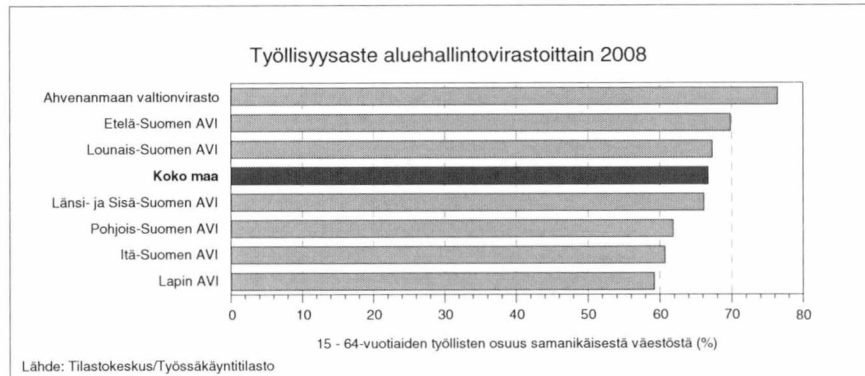
Kuva B12. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet aluehallintovirastoittain 2008.

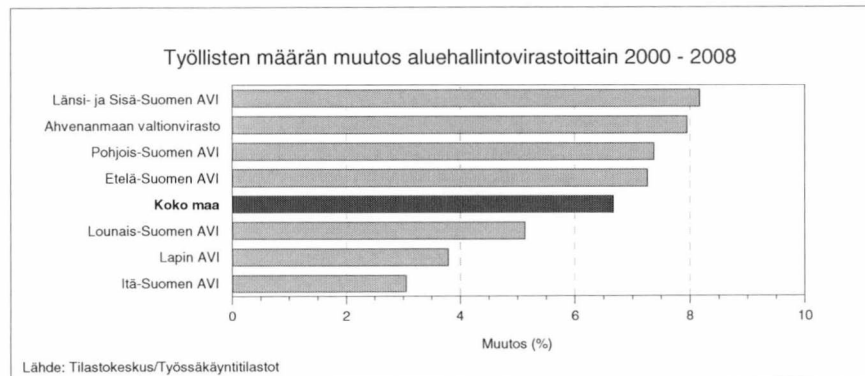
Kuva B13. Henkilöautot aluehallintovirastoittain 2009.

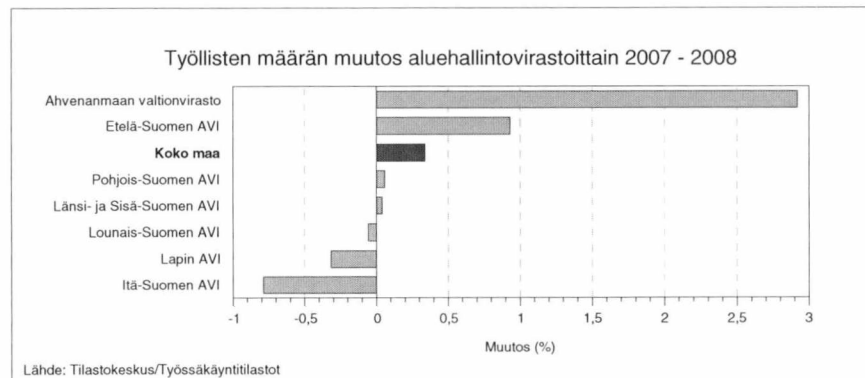
Kuva B14. Taloudellinen huoltosuhde aluehallintovirastoittain 2008.

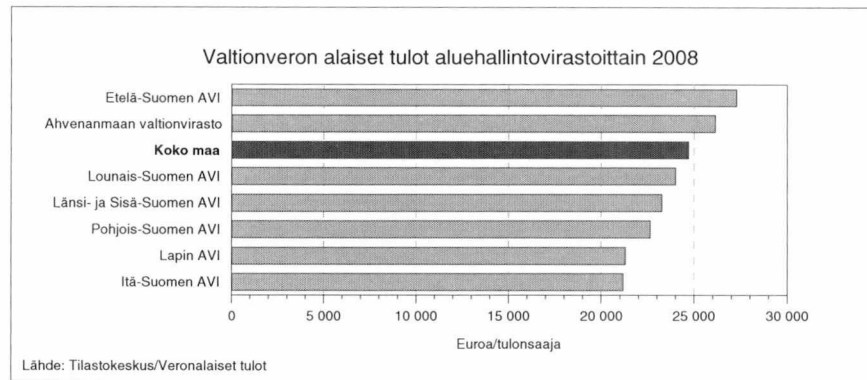
Kuva B15. Työllisyysaste aluehallintovirastoittain 2008.

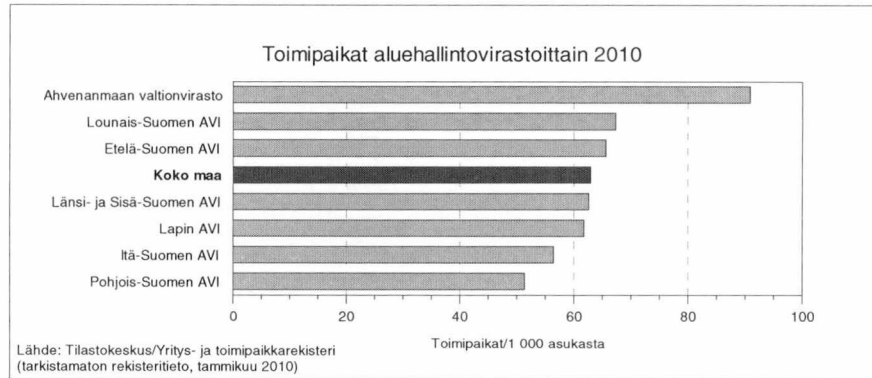
Kuva B16. Työllisten määrän muutos aluehallintovirastoittain 2000-2008.

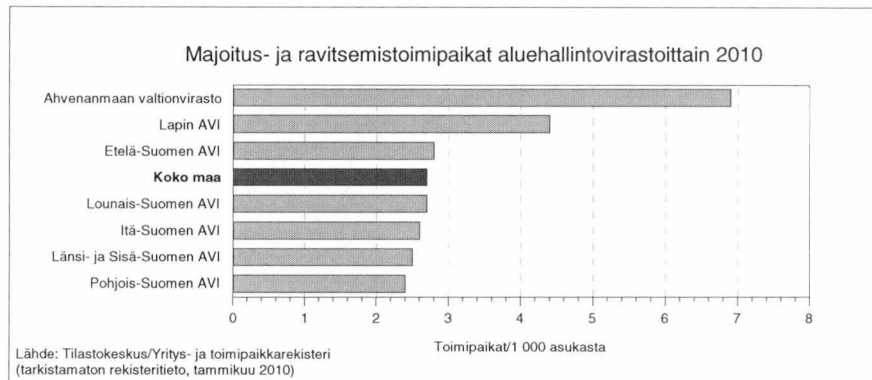
Kuva B17. Työllisten määrän muutos aluehallintovirastoittain 2007-2008.

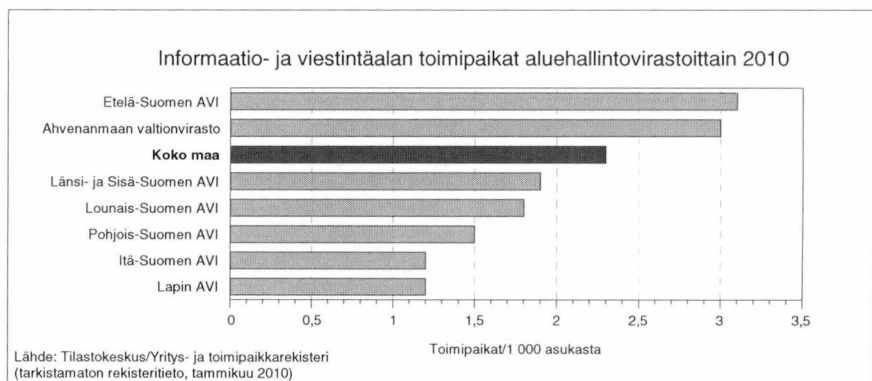
Kuva B18. Valtionveron alaiset tulot aluehallintovirastoittain 2008.

Kuva B19. Toimipaikat aluehallintovirastoittain 2010.

Kuva B20. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat aluehallintovirastoittain 2010.

Kuva B21. Informaatio- ja viestintäalan toimipaikat aluehallintovirastoittain 2010.

Kuvaluettelo

Etelä-Suomi

- 1.1. Suuralueet ja maakunnat 2010
- 1.2. Etelä-Suomen kunnat 2010
- 1.3. Taajama-aste kunnittain 2009
- 1.4. Seutukunnat Etelä-Suomessa 2010

Väestö

- 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2009
- 2.2. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1985–2009
- 2.3a. Väkiluku kunnittain 31.12.2009
- 2.3b. Väkiluku kunnittain 31.12.2009
- 2.4a. Väkiluvun muutos kunnittain 2009
- 2.4b. Väkiluvun muutos kunnittain 2009
- 2.5. Väkiluvun muutos kunnittain 2009
- 2.6. Väkiluvun muutos kunnittain 2000–2009
- 2.7. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009
- 2.8. Muuttotase kunnittain 2007–2009
- 2.9a. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009
- 2.9b. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2007–2009
- 2.10a. Muutot kunnittain 2007–2009
- 2.10b. Muutot kunnittain 2007–2009
- 2.11. Maakuntien välinen nettomuutto iän mukaan 2009
- 2.12. Maahan- ja maastamuutto, nettomaahanmuutto koko maassa 1971–2009
- 2.13. Alle 7-vuotiaat kunnittain 2009
- 2.14. Väestön keski-ikä kunnittain 2009
- 2.15a. Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009
- 2.15b. Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009
- 2.16. Sukupuolirakenne kunnittain 2009
- 2.17. Naisia 1 000 miestä kohti iän mukaan koko maassa 2009
- 2.18. Alle 15-vuotiaat kunnittain 2009
- 2.19. 15–64-vuotiaat kunnittain 2009
- 2.20. Yli 64-vuotiaat kunnittain 2009
- 2.21. Väestöennusteen ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2040 ja toteutunut väestö 2009
- 2.22. Väestömuutokset maakunnittain 1980–2009
- 2.23. Demografinen huoltosuhde kunnittain 2009
- 2.24. Kielisuhde kunnittain 2010
- 2.25. Ruotsinkieliset kunnittain 2009
- 2.26. Ulkomaan kansalaiset kunnittain 2009
- 2.27. Suurimmat ulkomaalaisryhmät maakunnittain 2009
- 2.28. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 1990–2009
- 2.29. Väestö ikäryhmittäin koko maassa 1970–2009 ja ennuste 2010–2060
- 2.30. Demografinen huoltosuhde koko maassa 1970–2009 ja ennuste 2010–2060
- 2.31. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2040
- 2.32. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040
- 2.33. Väestöennuste ikäryhmittäin maakunnittain vuoteen 2040
- 2.34a. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040
- 2.34b. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2040
- 2.35. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020
- 2.36. Väestöennuste alle 15-vuotiaista kunnittain 2020
- 2.37. Väestöennuste 15–64-vuotiaista kunnittain 2020
- 2.38. Väestöennuste yli 64-vuotiaista kunnittain 2020

Asuminen ja rakentaminen

- 3.1. Asuntokunnat henkilöluvun mukaan koko maassa 1960–2009
- 3.2. Asuntokunnat vanhimman henkilön iän mukaan 2005 ja 2009 maakunnittain
- 3.3. Asuntokuntien keskikoko kunnittain 2009
- 3.4. Ahtaasti asuvat asuntokunnat kunnittain 2009
- 3.5. Vakainaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala kunnittain 2009
- 3.6. Vanhojen asunto-osakehuoneistojen hinnat neljännesvuosittain alueittain 2005–2010
- 3.7. Asuntojen hinnat kunnittain 2009
- 3.8. Asunnottomat maakunnittain 1993–2009
- 3.9. Kesämökit koko maassa 1990–2009
- 3.10. Kesämökit rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2009
- 3.11. Kesämökit maakunnittain 1970–2009
- 3.12. Kesämökit kunnittain 2009
- 3.13. Myönnetty rakennusluvut koko maassa 1988–2009
- 3.14. Myönnetty rakennusluvut asunnoille maakunnittain 1995–2009
- 3.15. Asuntotuotanto koko maassa 1988–2009
- 3.16. Asuntotuotanto maakunnittain 1988–2009
- 3.17. Asuntotuotanto kunnittain 2009

Energia

- 4.1. Sähkön tuotanto ja kulutus koko maassa 1970–2008
- 4.2. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 2007–2008

- 4.3. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2008
- 4.4. Sähkön kokonaiskulutus kunnittain 2008
- 4.5. Asumisen ja maatalouden sähkön kulutus 2008
- 4.6. Teollisuuden sähkön kulutus kunnittain 2008

Kansantalous

- 5.1. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2009
- 5.2. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2009
- 5.3. Bruttokansantuote asukasta kohti suuralueittain 2000–2007, indeksi EU27=100
- 5.4. Bruttokansantuote suuralueittain 2007
- 5.5. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2000–2007
- 5.6. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2000–2007, vuosi 2000=100
- 5.7. Bruttokansantuote maakunnittain 2000–2007
- 5.8. Arvonlisäys toimialoittain koko massa 2008
- 5.9. Alueliikenne arvonlisäys maakunnittain 2007

Koulutus

- 6.1. Väestön koulutusaste sukupuolen mukaan maakunnittain 2008
- 6.2a. Koulutusaste kunnittain 2008
- 6.2b. Koulutusaste kunnittain 2008
- 6.3. Koulutustaso maakunnittain 1999–2008
- 6.4. Koulutustaso kunnittain 2008
- 6.5. Tutkinnon suorittaneet kunnittain 2008
- 6.6. Koulutusalan työpaikat kunnittain 2007

Kunnallistalous

- 7.1. Tuloveroprosentit Suomen kunnissa 2010
- 7.2. Tuloveroprosentti kunnittain 2010
- 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2010
- 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa 2010
- 7.5a. Verotulot kuntien talousarviossa 2010
- 7.5b. Verotulot kuntien talousarviossa 2010
- 7.6. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2010
- 7.7. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010
- 7.8. Toimintakate kuntien talousarviossa 2010
- 7.9a. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010
- 7.9b. Vuosikate kuntien talousarviossa 2010

Liikenne ja matkailu

- 8.1. Henkilöautojen ensirekisteröinnit Manner-Suomessa 1990–2009
- 8.2. Henkilöautot kunnittain 2009
- 8.3. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2009
- 8.4. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1995–2009
- 8.5. Tieliikenteessä kuolleet tienkäyttäjryhmittäin koko maassa 1985–2009
- 8.6. Lentoliikenteen matkustajat koko maassa 1994–2009
- 8.7. Kotimaan lentoliikenne Etelä-Suomen suurimmilla asemilla 1986–2009
- 8.8. Saapuneet vieraat ja yöpymisvuorokaudet koko maassa 1995–2009
- 8.9. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan koko maassa 1995–2009
- 8.10. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan maakunnittain 2009
- 8.11. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1995–2009
- 8.12. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 1995–2009
- 8.13. Hotellien huonekapasiteetin käyttö kunnittain 2006–2009
- 8.14. Yöpymiset hotelleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2009
- 8.15. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus kunnittain 2010

Maa-, metsä- ja kalatalous

- 9.1. Maatilat koko maassa 1990–2009
- 9.2. Alkutuotannon työllistävyyden koko maassa 1990–2007
- 9.3. Alkutuotannon työllistävyyden kunnittain 2007
- 9.4. Maatalouden viljelty peltoala kunnittain 2008
- 9.5. Maatalouden metsäala kunnittain 2008
- 9.6a. Alkutuotannon työllistävyyden kunnittain 2007
- 9.6b. Alkutuotannon työllistävyyden kunnittain 2007
- 9.7. Maatalouden tulos maatilayritystä kohti kunnittain 2008
- 9.8. Maatalouden velat maatilayritystä kohti kunnittain 2008

Palvelut

- 10.1. Palvelutoimialojen työllistävyyden koko maassa 1990–2007
- 10.2. Palvelutoimialojen työllistävyyden kunnittain 2007
- 10.3a. Palvelutoimialojen työllistävyyden kunnittain 2007
- 10.3b. Palvelutoimialojen työllistävyyden kunnittain 2007
- 10.4. Palvelutyöpaikat toimialoittain ja sukupuolen mukaan maakunnittain 2007

Sosiaaliturva

- 11.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistävyyden koko maassa 1990–2007
- 11.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työlliset sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2007
- 11.3a. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat kunnittain 2007
- 11.3b. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat kunnittain 2007
- 11.4a. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.4b. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.5a. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.5b. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.6. Lasten päivähoiton nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.7. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset kunnittain 2008
- 11.8. Kotipalvelun nettokustannukset kunnittain 2008

Teollisuus

- 12.1. Jalostuksen työllistävyyden koko maassa 1990–2007
- 12.2. Jalostuksen työllistävyyden kunnittain 2007
- 12.3a. Jalostuksen työllistävyyden kunnittain 2007
- 12.3b. Jalostuksen työllistävyyden kunnittain 2007
- 12.4. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2006–2008
- 12.5. Teollisuustoiminnan tuottavuus kunnittain 2008
- 12.6. Teollisuustoiminnan henkilöstö kunnittain 2008
- 12.7. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2006–2008
- 12.8. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010

Tulot

- 13.1. Valtionveron alaiset tulot iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2008
- 13.2. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 2008
- 13.3a. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008
- 13.3b. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008
- 13.4. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2008
- 13.5. Tulonsaajat tuloluokittain maakunnittain 2008
- 13.6. Tulonsaajat ja tulot tuloluokittain koko maassa 2008

Työmarkkinat

- 14.1. Työlliset toimialoittain koko maassa 2007
- 14.2. Työllinen työvoima maakunnittain 1987–2007
- 14.3. Elinkeinorakenne maakunnittain 2007
- 14.4a. Taloudellinen huoltosuhde kunnittain 2008
- 14.4b. Taloudellinen huoltosuhde kunnittain 2008
- 14.5. Taloudellinen huoltosuhde koko maassa 1990–2008
- 14.6. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2007
- 14.7. Työllisyysaste kunnittain 2008
- 14.8. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988–2007
- 14.9. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010
- 14.10. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain maaliskuussa 2010 (osuus työttömistä)
- 14.11. Työttömyysaste maakunnittain 1991–2009
- 14.12. Uudet avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991–2009
- 14.13a. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010
- 14.13b. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2010

Ympäristö

- 15.1. Ilmanpäästöt koko maassa 1980–2008
- 15.2. Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Etelä-Suomessa 1992–2008
- 15.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2001–2008
- 15.4. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2001–2008
- 15.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2001–2008
- 15.6. Kansallis- ja luonnonpuistot Etelä-Suomessa 2010
- 15.7. Luonnonsuojelualueet koko maassa 2003–2009

Yritykset ja toimipaikat

- 16.1. Toimipaikkojen lukumäärä ja henkilöstö toimialoittain koko maassa 2008
- 16.2. Toimipaikat maakunnittain 2010
- 16.3. Toimipaikat kunnittain 2010
- 16.4a. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2008
- 16.4b. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2008
- 16.5a. Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008
- 16.5b. Toimipaikkojen henkilöstö kunnittain 2008
- 16.6a. Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008
- 16.6b. Toimipaikkojen henkilöstö toimialoittain maakunnittain 2008
- 16.7. Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2010
- 16.8. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa neljännesvuosittain 2001–2009

- 16.9. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset toimialoittain koko maassa 2001–2008
- 16.10. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2001–2009
- 16.11. Konkurssiin haettujen yritysten lukumäärä ja henkilöstö koko maassa 1990–2009
- 16.12. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2010
- 16.13. Vireille pannut konkurssit ja henkilökunta maakunnittain 2009

Aluehallintovirastot (AVI)

- B1. Aluehallintovirastot ja maakunnat 2010
- B2. Väkiluku aluehallintovirastoittain 2009
- B3. Väkiluvun muutos aluehallintovirastoittain 2009
- B4. Alle 15-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009
- B5. 15–64-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009
- B6. Yli 64-vuotiaat aluehallintovirastoittain 2009
- B7. Väestöennuste aluehallintovirastoittain vuoteen 2020
- B8. Asuntotuotanto aluehallintovirastoittain 2009
- B9. Vuokra-asuminen aluehallintovirastoittain 2008
- B10. Kesämökkit aluehallintovirastoittain 2009
- B11. Tutkinnon suorittaneet aluehallintovirastoittain 2008
- B12. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet 2008
- B13. Henkilöautot aluehallintovirastoittain 2009
- B14. Taloudellinen huoltosuhde aluehallintovirastoittain 2008
- B15. Työllisyysaste aluehallintovirastoittain 2008
- B16. Työllisten määrän muutos aluehallintovirastoittain 2000–2008
- B17. Työllisten määrän muutos aluehallintovirastoittain 2007–2008
- B18. Valtionveron alaiset tulot aluehallintovirastoittain 2008
- B19. Toimipaikat aluehallintovirastoittain 2010
- B20. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat aluehallintovirastoittain 2010
- B21. Informaatio- ja viestintäalan toimipaikat aluehallintovirastoittain 2010

Käytetyt tietolähteet

Tilastokeskuksen Internet-palveluita:

AlueOnline

www.tilastokeskus.fi/alueonline

StatFin-tilastopalvelu

www.tilastokeskus.fi/statfin

Kaupunki- ja seutuindikaattorit

www.tilastokeskus.fi/kasit

Altika-tilastopalvelu

www.tilastokeskus.fi/altika

Väestötilastopalvelu

www.tilastokeskus.fi/vaestotilastopalvelu

Tilastokeskus
Energiateollisuus ry
Ilmailulaitos
Kuntaliitto
Metsähallitus
Sisäasiainministeriö
TE-keskus
TIKE
Tullihallitus
Työ- ja elinkeinoministeriö
Ympäristöhallinto

www.tilastokeskus.fi
www.energia.fi
www.ilmailulaitos.fi
www.kuntaliitto.fi
www.metsa.fi
www.intermin.fi
www.te-keskus.fi
www.mmmtike.fi
www.tulli.fi
www.tem.fi
www.ymparisto.fi

Aluemuutokset Etelä-Suomessa:

Aluemuutokset 1.1.2010 lähtien:

Kunnat:

- Lappeenranta (405) ja Ylämaa (978) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Lappeenranta**, ja sen kunnanumero on 504.
- Liljendal (424), Loviisa (434), Pernaja (585) ja Ruotsinpyhtää (701) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Loviisa**, ja sen kunnanumero on 434.

Maakunnat:

- Itä-Uudenmaalta siirtyi Haavisto-Vastilan osa-alue Kymenlaaksoon. Osa-alue kuului aiemmin Ruotsinpyhtäeseen ja se liitettiin Pyhtäeseen.

Aluemuutokset 1.1.2009 lähtien:

Kunnat:

- Hauho (083), Hämeenlinna (109), Kalvola (210), Lammi (401), Renko (692) ja Tuulos (855) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Hämeenlinna** ja sen kunnanumero on 109.
- Kaarina (202) ja Piikkiö (602) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Kaarina** ja sen kunnanumero on 202.
- Dragsfjärd (040), Kemiö (243) ja Västanfjärd (923) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Kemiönsaari** ja sen kunnanumero on 322.
- Elimäki (044), Jaala (163), Kouvola (286), Kuusankoski (306), Anjalankoski (754) ja Valkeala (909) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Kouvola** ja sen kunnanumero on 286.
- Joutseno (173) ja Lappeenranta (405) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Lappeenranta** ja sen kunnanumero on 405.
- Lohja (444) ja Sammatti (737) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Lohja** ja sen kunnanumero on 444.
- Alastaro (006), Loimaa (430) ja Mellilä (482) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Loimaa** ja sen kunnanumero on 430.
- Houtskari (101), Iniö (150), Korppoo (279), Nauvo (533) ja Parainen (573) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Länsi-Turunmaa** ja sen kunnanumero on 445.
- Askainen (017), Lemu (419) ja Masku (481) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Masku** ja sen kunnanumero on 481.
- Merimasku (485), Naantali (529), Rymättylä (705) ja Velkua (920) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Naantali** ja sen kunnanumero on 529.
- Pöytyä (636) ja Yläne (979) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Pöytyä** ja sen kunnanumero on 636.
- Karjaa (220), Pohja (606) ja Tammisaari (835) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Raasepori** ja sen kunnanumero on 710.

- Rusko (704) ja Vahto (906) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Rusko** ja sen kunnanumero on 704.
- Halikko (073), Kiikala (252), Kisko (259), Kuusjoki (308), Muurla (501), Perniö (586), Pertteli (587), Salo (734), Suomensjärvi (776) ja Särkisalo (784) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Salo** ja sen kunnanumero on 734.

Seutukunnat:

- Hangon (078) ja Inkoon (149) sekä nyt yhdistyneiden Tammisaaren (835), Karjaan (220) ja Pohjan (606) aiemmin muodostama Tammisaaren seutukunta (013) muuttui Raaseporin seutukunnaksi (014).
- Lohjan seutukunta (012) yhdistettiin Helsingin seutukuntaan (011).
- Länsi-Saimaan seutukunta (092) yhdistettiin Lappeenrannan seutukuntaan (091).

Tilastollinen kuntaryhmitys:

- Naantalin (529) kuntaryhmitys muuttui Kaupunkimaisesta kunnasta (1) Taajaan asutuksi kunnaksi (2).
- Kemiönsaaren (322) kuntaryhmitys on Maaseutumainen kunta (3).
- Länsi-Turunmaan (445) ja Raaseporin (719) kuntaryhmitys on Taajaan asuttu kunta (2).

Aluemuutokset 1.1.2008 lähtien

Tilastollinen kuntaryhmitys:

- Hollolan (098) ja Kirkkonummen (257) kuntaryhmitys muuttui Taajaan asutusta kunnasta (2) Kaupunkimaiseksi kunnaksi (1).
- Asikkalan (016) ja Maskun (481) kuntaryhmitys muuttui Maaseutumaisesta kunnasta (3) Taajaan asutuksi kunnaksi (2).

Aluemuutokset 1.1.2007 lähtien

Kunnat:

- Mietoinen (490) ja Mynämäki (503) yhdistyivät. Uuden kunnan nimi on **Mynämäki**, ja sen kunnanumero on 503.

Taulukko 1. Perustietoja Etelä-Suomen kunnista.

Liite 1.

Vuoden 2010 kuntarajat	Väkiluku 31.12.2009	Väkiluvun muutos 2009 (%)	Synt. enem. 2007-2009 (%)	Muuttotase 2007-2009 (%)	Ikärakenne 2009 (%)			Naisia / 1 000 miestä 2009	Taloudellinen huoltosuhte 2008	Työllisyys- aste 2008 (%)	Teollisuustuot. jal.arvo € / as. 2008
					0-14	15-64	65-				
Uusimaa:											
Espoo	244 330	1,1	9,6	3,2	20	70	11	1 030	0,9	73,6	8 170
Hanko	9 597	-0,6	-1,1	-3,5	15	64	21	989	1,2	69,5	15 805
Helsinki	583 350	1,2	14	72	15	1 132	1,0	70,6	4 567
Hyvinkää	45 270	0,6	2,5	4,7	17	67	16	1 050	1,1	70,3	5 989
Inkoo	5 609	0,6	1,4	12,6	19	64	17	1 017	1,1	73,0	2 997
Järvenpää	38 708	1,1	6,4	3,1	18	70	11	1 059	0,9	72,4	4 554
Karjalohja	1 504	1,6	-4,3	11,7	18	61	21	1 003	1,3	68,7	496
Karkkila	9 109	0,4	-0,1	7,0	17	65	18	1 029	1,1	70,9	10 443
Kauniainen	8 617	0,8	0,4	5,4	19	63	18	1 049	1,3	69,5	1 083
Kerava	33 833	0,9	6,5	8,9	17	70	13	1 046	0,9	73,1	5 280
Kirkkonummi	36 509	1,5	9,3	10,4	23	67	10	1 005	1,0	74,8	3 365
Lohja	39 334	0,5	3,2	5,5	19	66	15	1 027	1,1	71,1	6 138
Mäntsälä	19 747	1,6	6,2	13,1	22	64	13	1 030	1,1	73,4	1 985
Nummi-Pusula	6 125	1,9	0,6	8,0	17	63	19	989	1,3	69,3	2 607
Nurmijärvi	39 628	1,6	7,7	6,3	24	65	11	1 008	1,0	75,2	4 623
Pornainen	5 067	1,8	9,6	5,0	26	63	10	985	1,1	75,0	103
Raasepori	28 944	0,4	-1,4	6,5	16	63	20	1 041	1,2	69,6	4 177
Siuntio	6 024	2,6	7,0	18,7	22	66	12	972	1,0	74,9	846
Tuusula	36 766	1,0	6,3	5,9	22	67	11	1 000	1,0	74,6	3 309
Vantaa	197 636	1,1	8,5	4,7	18	70	12	1 043	0,9	73,4	5 419
Vihti	27 869	0,9	6,8	11,2	21	67	12	1 017	1,0	73,4	4 108
Itä-Uusimaa:											
Askola	4 831	1,5	4,0	10,4	21	66	13	985	1,1	72,8	2 898
Lapinjärvi	2 926	-0,3	-4,2	2,0	15	63	22	1 004	1,4	66,0	8 143
Loviisa	15 549	-0,9	-2,1	1,3	15	64	21	1 007	1,3	68,7	26 240
Myrskylä	2 021	0,5	-4,4	-0,3	17	62	21	985	1,4	66,2	1 316
Porvoo	48 599	0,8	3,6	4,6	18	67	15	1 049	1,1	72,0	20 894
Pukkila	2 004	-1,0	-1,5	-0,5	20	62	18	971	1,2	71,7	1 120
Sipoo	18 036	1,1	21	65	14	1 011	1,0	75,4	4 761
Kanta-Häme:											
Forssa	17 807	-0,4	-1,8	0,0	14	65	21	1 066	1,4	63,0	7 305
Hattula	9 625	0,6	2,8	4,1	19	66	15	1 003	1,2	70,2	1 698
Hausjärvi	8 826	2,1	1,3	3,9	20	65	15	979	1,2	71,5	3 622
Humppila	2 524	-0,5	-3,0	-4,6	17	62	21	983	1,4	67,1	2 481
Hämeenlinna	66 455	0,5	0,2	8,5	16	65	20	1 092	1,3	68,0	7 457
Janakkala	16 795	1,2	0,8	12,9	19	63	18	1 013	1,2	70,3	5 642
Jokioinen	5 753	-0,2	2,0	-1,0	19	63	17	1 022	1,2	69,5	1 884
Loppi	8 244	1,2	1,1	8,8	20	62	18	955	1,3	70,2	1 065
Riihimäki	28 587	0,2	2,0	11,0	17	67	16	1 046	1,2	68,2	4 645
Tammela	6 628	0,2	-0,4	2,8	18	63	19	1 001	1,4	66,8	3 104
Ypäjä	2 584	-1,7	-5,7	-3,3	15	64	20	1 002	1,3	67,0	1 135
Päijät-Häme:											
Artjärvi	1 455	-0,8	-7,6	-9,3	14	60	26	993	1,6	65,4	1 724
Asikkala	8 551	-0,6	-4,6	3,0	15	62	23	1 027	1,5	64,1	4 114
Hartola	3 388	-2,3	-12,8	-4,6	12	61	27	1 023	1,7	59,3	2 862
Heinola	20 374	-0,8	-4,2	0,5	14	63	23	1 059	1,5	63,4	8 831
Hollola	21 845	0,5	3,8	4,5	20	65	15	1 031	1,2	68,7	4 516
Hämeenkoski	2 126	-0,5	-5,1	1,7	15	62	23	976	1,4	66,5	265
Kärkölä	4 875	-1,1	-3,7	-1,3	17	65	18	968	1,3	66,7	12 033
Lahti	100 854	0,8	0,2	6,8	14	67	18	1 109	1,3	63,9	6 272
Nastola	15 065	0,1	3,7	0,5	19	67	15	993	1,2	66,4	12 669
Orimattila	14 898	0,6	-1,0	6,0	18	64	18	1 027	1,3	66,9	4 038
Padasjoki	3 448	-1,9	-8,6	-5,7	13	58	29	988	1,8	60,5	1 392
Sysmä	4 391	-2,6	-12,3	-5,1	12	57	31	1 043	1,9	59,4	1 198

.. Tietoa ei voida ilmoittaa osakuntaliitoksen vuoksi.

Vuoden 2010 kuntarajat	Väkiluku 31.12.2009	Väkiluvun muutos 2009 (%)	Synt. enem. 2007-2009 (‰)	Muuttotase 2007-2009 (‰)	Ikärakenne 2009 (%)			Naisia / 1 000 miestä 2009	Taloudellinen huoltosuhte 2008	Työllisyys- aste 2008 (%)	Teollisuustuot. jal.arvo € / as. 2008
					0-14	15-64	65-				
Kymenlaakso:											
Hamina	21 483	-0,4	-3,4	-1,8	15	64	21	1 020	1,5	62,9	4 300
Iitti	7 061	-0,5	-6,0	-3,5	15	63	22	1 024	1,4	64,9	4 907
Kotka	54 775	0,1	-2,3	3,4	15	65	20	1 034	1,4	62,3	7 767
Kouvola	88 174	-0,3	-2,7	-1,8	15	65	20	1 041	1,4	63,4	6 909
Miehikkälä	2 278	-0,8	-13,2	-6,2	13	59	29	944	1,8	60,7	294
Pyhtää	5 316	3,8	-2,6	3,4	17	64	20	1 001	1,3	67,2	1 342
Virolahti	3 530	-0,3	-8,3	0,6	14	63	24	979	1,5	62,5	974
Etelä-Karjala:											
Imatra	28 676	-0,8	-4,0	-4,0	13	64	23	1 055	1,6	59,8	14 768
Lappeenranta	71 814	0,1	-0,8	2,7	15	67	18	1 024	1,4	63,3	8 609
Lemi	3 041	-0,6	-2,3	1,1	18	62	20	879	1,4	67,2	1 163
Luumäki	5 179	0,0	-6,5	4,2	14	61	25	989	1,6	64,0	2 990
Parikkala	5 885	-2,0	-13,5	-1,1	11	60	29	1 008	1,8	57,9	1 743
Rautjärvi	4 037	-1,4	-8,9	-5,8	12	61	27	998	1,9	57,8	12 385
Ruokolampi	5 733	0,1	-7,4	-2,4	14	61	25	990	1,6	62,6	858
Savitaipale	3 957	-1,6	-8,3	-5,8	13	58	29	993	1,7	61,9	1 083
Suomenniemi	809	1,0	-11,1	9,1	13	56	30	945	2,0	58,7	4 849
Taipalsaari	4 888	-0,5	2,0	-7,6	19	64	17	957	1,3	67,4	212
Varsinais-Suomi:											
Aura	3 840	-0,3	5,6	2,1	21	66	14	1 027	1,1	71,7	10 864
Kaarina	30 760	1,4	5,6	8,8	20	65	15	1 045	1,1	72,6	3 987
Kemiönsaari	7 298	-0,1	-7,6	1,7	14	61	25	1 019	1,4	68,7	9 957
Koski Tl	2 450	-0,8	-6,3	-1,6	15	59	26	1 028	1,4	70,0	2 171
Kustavi	881	-3,2	-11,8	0,0	12	60	28	1 007	1,5	64,3	3 334
Laitila	8 442	-0,3	0,2	-3,6	17	63	20	1 024	1,3	68,3	11 486
Lieto	16 011	1,5	5,5	6,9	22	65	14	1 003	1,1	73,2	5 210
Loimaa	17 005	-0,6	-4,2	-0,8	15	62	23	1 045	1,4	66,4	5 207
Länsi-Turunmaa	15 490	0,6	-2,5	5,3	17	63	20	1 020	1,2	71,5	8388*
Marttila	2 019	-0,5	-3,3	-5,7	16	62	22	958	1,2	71,9	2 987
Masku	9 516	1,4	5,5	20,9	23	65	13	994	1,0	75,1	3 345
Mynämäki	8 039	0,2	-1,3	2,4	17	63	19	997	1,2	70,2	1 981
Naantali	18 544	0,8	2,0	7,8	18	66	16	1 057	1,1	70,8	2789*
Nousiainen	4 824	0,3	5,7	7,6	22	65	14	959	1,1	72,7	3 042
Oripää	1 403	0,7	2,2	14,9	19	60	21	1 048	1,3	70,9	2 592
Paimio	10 334	1,9	3,2	7,6	18	66	16	1 020	1,0	73,9	17 448
Pyhäranta	2 233	-0,1	-2,4	3,9	16	64	20	952	1,2	68,7	7 470
Pöytyä	8 459	0,7	-1,1	5,1	18	62	20	963	1,3	69,6	3 746
Raisio	24 191	0,2	3,0	0,4	17	66	17	1 039	1,1	71,6	6 589
Rusko	5 822	1,1	3,7	3,1	22	65	13	1 012	1,1	74,9	7 112
Salo	54 889	0,2	0,9	4,0	17	64	19	1 042	1,2	68,8	30 580
Sauvo	3 040	0,4	-1,7	15,2	17	65	18	960	1,2	69,3	1 380
Somero	9 402	-0,7	-5,1	0,7	15	59	26	1 016	1,5	68,1	2 236
Taivassalo	1 692	-0,9	-6,2	-3,5	12	62	25	998	1,4	66,8	3 421
Tarvasjoki	1 970	1,5	-2,1	6,0	21	62	17	1 016	1,2	72,4	5 685
Turku	176 087	0,3	0,7	0,8	13	69	18	1 121	1,2	65,1	6 149
Uusikaupunki	15 873	-0,1	-1,7	-2,1	14	66	20	1 016	1,3	65,2	11 313
Vehmaa	2 400	-1,8	-2,6	-6,5	16	62	22	1 048	1,3	69,2	1 067

* Laskettu osin salatuista tiedoista.

Uusi toimialaluokitus TOL 2008

Kansallinen toimialaluokitus, TOL 2008, otettiin käyttöön vuoden 2009 alusta. TOL 2008 perustuu Euroopan unionin toimialaluokitukseen, NACE Rev. 2:een, joka on vahvistettu Euroopan unionin komission asetuksella. Asetus on jäsenmaita velvoittava, ts. kaikissa EU-jäsenmaissa aletaan soveltaa tilastotoimessa NACE Rev. 2:ta tai siihen perustuvaa kansallista versiota.

Uuden luokituksen käyttöönoton ja soveltamisen kannalta merkittävintä on luokituksen rakenteen ja luokitusperiaatteiden muuttuminen, mikä tulee heijastumaan tilastolukuihin. Luokituksessa on useita uusia ja uudelleen muotoiltuja pääluokkia, uusia 2-numerotason luokkia 26 sekä lukuisia hajoamisia ja siirtymisiä 3- ja 4-numerotason luokissa. Ne heijastuvat myös kansallisen tason nimikkeisiin (5-numerotason luokat). Lisätietoja: www.tilastokeskus.fi/luokitukset

Toimialaluokitus 2008

Kirjaintaso Toimiala (2-numerotasot)

- A Maatalous, metsätalous ja kalatalous (01-03)
- B Kaivostoiminta ja louhinta (05-09)
- C Teollisuus (10-33)
- D Sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, jäähdytysliiketoiminta (35)
- E Vesihuolto, viemäri- ja jätevesihuolto, jätehuolto ja muu ympäristön puhtaanapito (36-39)
- F Rakentaminen (41-43)
- G Tukku- ja vähittäiskauppa; moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien korjaus (45-47)
- H Kuljetus ja varastointi (49-53)
- I Majoitus- ja ravitsemistoiminta (55-56)
- J Informaatio ja viestintä (58-63)
- K Rahoitus- ja vakuutustoiminta (64-66)
- L Kiinteistöalan toiminta (68)
- M Ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta (69-75)
- N Hallinto- ja tukipalvelutoiminta (77-82)
- O Julkinen hallinto ja maanpuolustus; pakollinen sosiaalivakuutus (84)
- P Koulutus (85)
- Q Terveys- ja sosiaalipalvelut (86-88)
- R Taiteet, viihde ja virkistys (90-93)
- S Muu palvelutoiminta (94-96)
- T Kotitalouksien toiminta työnantajina (97-98)
- U Kansainvälisten organisaatioiden ja toimielinten toiminta (99)
- X Toimiala tuntematon (00)

Etelä-Suomen katsaus 2010 on kokoomajulkaisu, joka tarjoaa päättäjille, asiantuntijoille ja muille tiedonkäyttäjille ajankohtaista ja valmiiksi muokattua aluetietoa. Etelä-Suomen katsauksessa vertailun kohteena ovat Uudenmaan, Itä-Uudenmaan, Varsinais-Suomen, Kanta-Hämeen, Päijät-Hämeen, Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakuntien kunnat. Katsaus sisältää havainnollisia diagrammeja ja teemakarttoja eri aihealueilta:

– Alueet	– Palvelut
– Asuminen ja rakentaminen	– Sosiaaliturva ja terveys
– Energia	– Teollisuus
– Kansantalous	– Tulot
– Koulutus	– Työmarkkinat
– Kunnallistalous	– Väestö
– Liikenne ja matkailu	– Ympäristö
– Maa-, metsä- ja kalatalous	– Yritykset ja toimipaikat

Etelä-Suomen katsauksen sisältämä materiaali on tilattavissa myös AlueOnline-palvelusta. Tutustu palveluun osoitteessa: www.tilastokeskus.fi/alueonline

Aluekatsaus-sarjan julkaisut:

Tuotenumero

- 3059 Etelä-Suomen katsaus 2010
3088 Itä-Suomen katsaus 2010
3185 Länsi-Suomen katsaus 2010
3242 Pohjois-Suomen katsaus 2010
3155 Kuntakatsaus 2010
3277 Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2010

www.tilastokeskus.fi/aluekatsaus

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:

<i>Oulu</i>	<i>puhelin</i>	<i>faksi</i>	<i>sähköposti</i>	<i>ISSN 1239-7474</i>
<i>Seinäjoki</i>	<i>(08) 535 1410</i>	<i>(08) 535 1430</i>	<i>aluepalvelu@tilastokeskus.fi</i>	<i>ISBN 978-952-244-236-</i>
<i>Tampere</i>	<i>(06) 429 0600</i>	<i>(06) 429 0645</i>		<i>Tuotenumero 3059</i>
<i>Turku</i>	<i>(03) 3141 5900</i>	<i>(03) 3141 5950</i>		
<i>Myyntipalvelu</i>	<i>(02) 478 2300</i>	<i>(02) 245 6444</i>	<i>myynti@tilastokeskus.fi</i>	
	<i>(09) 1734 2011</i>	<i>(09) 1734 2500</i>		

9 789522 442369